

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT**

17493 *Llei 13/2009, de 3 de novembre, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova Oficina judicial.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La reforma de la justícia s'ha convertit en un objectiu crucial i inajornable. Els ciutadans tenen dret a un servei públic de la justícia àgil, transparent, responsable i plenament conforme als valors constitucionals. Un dels mitjans essencials per aconseguir-ho és la implantació a Espanya de la nova Oficina Judicial, l'objectiu de la qual és la racionalització i optimització dels recursos que es destinen al funcionament de l'Administració de justícia.

Es tracta, en síntesi, de que els jutges i magistrats dediquin tots els seus esforços a les funcions que els són encomanades per la Constitució: jutjar i fer executar allò jutjat. Per a això és necessari descarregar-los de totes les tasques no vinculades estrictament a les funcions constitucionals que s'acaben d'assenyalar, i a això tendeix el nou model de l'Oficina Judicial. En aquesta, s'atribueixen a altres funcionaris les responsabilitats i funcions que no tenen caràcter jurisdiccional i, d'altra banda, s'estableixen sistemes d'organització del treball de tot el personal al servei de l'Administració de justícia, de forma que la seva activitat professional es desenvolupi amb la màxima eficàcia i responsabilitat. En aquest nou disseny, tindran un paper de primer ordre els integrants del cos superior jurídic de secretaris judicials.

La implantació de la nova Oficina Judicial i la correlativa distribució de competències entre jutges i secretaris judicials exigeix adaptar la nostra legislació processal a les previsions que ja conté la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, relatives a les oficines judicials i als secretaris judicials, i a la reforma integral esmentada de les nostres lleis processals es dirigeix aquesta Llei.

II

Una de les claus fonamentals perquè les oficines judicials assoleixin l'objectiu de prestar un servei pròxim i de qualitat, recollit a la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia, rau indubtablement en els professionals que treballen per a l'Administració de justícia, en concret i per al que ara ens ocupa, els secretaris judicials. No s'ha d'oblidar que es tracta de tècnics en dret, la capacitació dels quals els permet responsabilitzar-se de determinades matèries que si bé queden fora de la potestat jurisdiccional atribuïda amb exclusivitat a jutges i tribunals, no per això són menys importants per a la bona marxa del servei públic que constitueix l'Administració de justícia.

La racionalització d'esforços permetrà dissenyar i crear un model d'Oficina Judicial composta de les dues unitats previstes per l'article 436 de la Llei orgànica del poder judicial: les unitats processals de suport directe i els serveis comuns processals. D'aquesta manera, el secretari judicial, quan es trobi al capdavant del servei comú d'ordenació del procediment, estarà en millors condicions per impulsar el procediment, la qual cosa ha de permetre que

el jutge o tribunal pugui dictar les resolucions de fons dins el termini i en la forma escaient. I perquè això ocorri és indispensable que es porti a efecte la reforma de les lleis processals de manera que als secretaris judicials els siguin atribuïdes no només les funcions d'impuls formal del procediment que tenien fins ara, sinó també altres funcions que els permetran adoptar decisions en matèries col·laterals a la funció jurisdiccional però que resulten indispensables per a aquesta.

Tanmateix, per tal com les lleis que es reformen regulen el procediment i no l'organització, al llarg de l'articulat d'aquestes s'ha tractat de no fer menció, llevat de supòsits excepcionals, dels serveis comuns processals. En la majoria dels casos el criteri adoptat és el d'atribució al secretari judicial d'una determinada competència, ja que és el responsable últim de la realització de totes les activitats que serveixen de suport i recolzament a l'activitat jurisdiccional de jutges i magistrats (article 435 de la Llei orgànica del poder judicial), encara que l'execució material correspongui als funcionaris dels cossos regulats al llibre VI de la Llei orgànica, de conformitat amb el catàleg de funcions que s'estableixen en aquest i sempre sota la direcció tecnicoprocessal del secretari judicial (article 457 de la Llei orgànica del poder judicial).

D'altra banda, les lleis de procediment no es refereixen a qüestions organitzatives, sinó merament competencials, tenint en compte, a més del que ja s'ha dit, que han de ser igualment aplicables en els òrgans en què es pugui implantar la nova Oficina Judicial amb major facilitat, però també en els altres que triguin algun temps més a incorporar-se al procés, vist que l'organització de la nova Oficina s'ha de dur a terme de forma gradual i en funció de les possibilitats organitzatives, tècniques i pressupostàries de cada administració competent.

III

L'objectiu primordial compartit en la reforma de totes les lleis processals és, per tant, regular la distribució de competències entre jutges i tribunals, d'una banda, i secretaris judicials, de l'altra.

Hi ha a més altres objectius complementaris, entre els quals es poden destacar el foment de les bones pràctiques processals o la potenciació de les garanties del justiciable.

La idea inspiradora de la reforma ha estat la de concretar les competències processals del cos de secretaris judicials, configurat com un cos superior jurídic, de manera que llevat dels supòsits en què una presa de decisió processal pugui afectar la funció estrictament jurisdiccional, s'ha optat per atribuir la competència del tràmit de què es tracti al secretari judicial. D'aquesta manera, es garanteix que el jutge o tribunal pugui concentrar els seus esforços en la tasca que li atribueixen la Constitució i les lleis com a funció pròpia i exclusiva: jutjar i fer executar allò jutjat.

En aquest sentit, s'han de fer puntualitzacions relatives a l'inici del procediment i a les maneres de terminació d'aquest.

En allò relatiu a la posada en marxa del procediment, se li atribueix al secretari judicial competència per admetre la demanda. L'acte processal d'admissió de la demanda es configura com una actuació reglada que s'estableix com a norma general atès que, com disposa l'article 403.1 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, «Les demandes només s'han d'inadmetre en els casos i per les causes que preveu expressament aquesta Llei.»

Llevat de casos especials previstos al mateix article, la Llei només exigeix la comprovació de certs requisits formals (la falta de presentació de poders de representació processal, la carència de postulació o defensa obligatòries, la falta de presentació de documents que siguin necessaris, l'absència d'indicació de la quantia en la demanda, etc.) i l'examen de la jurisdicció i competència objectiva i territorial, cosa que, en la majoria dels supòsits, no és res més que una mera comprovació material. Si es té a més en compte que els possibles errors en l'apreciació de la jurisdicció i competència per part del secretari judicial es poden corregir, com ja es feia abans, a través de la declinatòria interposada pel demandat i, en tot cas, pel control d'ofici que en qualsevol moment del procediment pot realitzar el jutge o tribunal en els termes establerts a la Llei, es tracta d'un tràmit perfectament assumible pel secretari judicial.

Qüestió diferent és la inadmissió de la demanda. El dret d'accés a la justícia forma part del dret a la tutela judicial efectiva, i per això es continua reservant a jutges i tribunals la decisió quant a la inadmissió de la demanda. En la mesura que suposa retallar un dret constitucionalment reconegut requereix o exigeix un pronunciament judicial que fonamenti la seva limitació, pronunciament que ha de quedar en l'àmbit jurisdiccional de jutges i tribunals. Això significa que, apreciada pel secretari judicial la falta d'algun dels requisits o pressupostos de la demanda, n'ha de donar compte al jutge perquè aquest es pronuncii definitivament sobre la seva admissió.

El mateix criteri d'admissió se segueix en les demandes de tercera de domini i en els escrits iniciadors dels procediments de nul·litat, separació i divorci, divisió de l'herència i liquidació del règim econòmic matrimonial, si bé en aquests casos s'ha optat per una interpretació àmplia del precepte de manera que l'expressió «admesa la demanda» compregui l'admissió tant del secretari judicial com del jutge o tribunal segons els casos. No obstant això, s'exceptua l'admissió de la demanda executiva, per correspondre al tribunal, en el seu mandat constitucional de «jutjar i fer executar allò jutjat», el dictat de l'ordre general d'execució, així com la del judici canviari, perquè la seva simple admissió comporta l'adopció de determinades mesures executives que han de correspondre al jutge en la mesura que afecta drets patrimonials.

Aquest criteri d'admissibilitat s'ha aplicat com a regla general en tots els ordres jurisdiccionals. No obstant això, atesa l'especialitat de la jurisdicció penal per raó de la natura dels drets afectats, en aquesta es reserva l'admissió de la denúncia o querrela a l'àmbit de la potestat jurisdiccional del jutge o tribunal.

Respecte de l'acumulació d'accions, atès que aquestes es plantegen en el moment inicial del procediment i l'admissió de la demanda s'atribueix al secretari judicial, ha de ser aquest qui decideixi sobre la seva admissió, i ha de donar compte al jutge si entén que no concorren els requisits necessaris.

Pel que fa a la terminació del procediment, la idea que presideix la reforma és que, en els casos en què s'hi pugui posar fi com a conseqüència de la falta d'activitat de les parts o per haver arribat aquestes a un acord, pugui el secretari judicial dictar decret que posi fi al procediment. Això és així perquè en aquests casos es tracta de convalidar el que no és sinó expressió de la voluntat de les parts, sens perjudici dels recursos que es puguin interposar contra el decret del secretari judicial a fi que el titular de l'òrgan judicial pugui revisar la resolució.

D'aquesta manera, han estat atribuïdes al secretari judicial la declaració de terminació anticipada del procés per desistiment a sol·licitud expressa de l'actor, la terminació del procés per satisfacció extraprocessal, l'enervament de l'acció de desnonament per pagament o consignació de les rendes per l'arrendatari amb ple consentiment de l'arrendador, la declaració de caducitat de la instància per inactivitat processal de les parts, etc. També, per descomptat, la conciliació, per dur a terme la tasca mediadora que la Llei orgànica del poder judicial li reconeix com a pròpia a l'article 456.3.c).

A més, a la modificació de la Llei d'enjudiciament civil de 1881, s'atribueix a la resolució que aprovi els acords adoptats en conciliació idèntica força executiva, amb independència de si són realitzats davant del jutge de pau o davant el secretari judicial del jutjat de primera instància, i s'acaba amb la dicotomia existent en aquesta matèria. Quan allò convingut per les parts en acte de conciliació siguin assumptes de la competència del mateix jutjat, s'ha de portar a efecte en aquest. En els altres casos, quan allò acordat excedeixi la competència del jutge de pau, és competent per a l'execució el jutjat de primera instància que correspongui.

En matèria d'execució, l'article 456.3.a) de la Llei orgànica del poder judicial atribueix als secretaris judicials l'execució, llevat de les competències que exceptuïn les lleis processals per estar reservades a jutges i magistrats. Com a conseqüència d'aquesta atribució ha estat necessari modificar profundament el llibre III de la Llei d'enjudiciament civil, intentant delimitar clarament les competències que poden ser assumides pels secretaris judicials de les altres a què es refereix la Llei orgànica del poder judicial quan reserva als jutges i tribunals determinades decisions. Entre les atribucions destacades, es

troba la decisió de les mesures executives concretes per dur a terme el que disposa l'ordre general d'execució. S'ha atorgat als secretaris judicials la major part de les actuacions del procés d'execució, i això comporta que també se'ls atribueixi la decisió quant a l'acumulació de les execucions.

L'atribució d'aquestes noves competències als secretaris judicials, sense que això signifiqui que el jutge o tribunal perdi la direcció del procés (article 165 de la Llei orgànica del poder judicial), implica la necessitat d'articular un sistema de recursos que permeti que el titular de l'òrgan judicial, en determinats supòsits expressament previstos al llarg de l'articulat de les lleis processals, pugui conèixer del recurs interposat contra la resolució del secretari judicial.

Amb la finalitat de dotar d'homogeneïtat tot el sistema en una reforma de tant calat com la que ara s'emprèn, s'ha optat per donar, sigui quin sigui l'ordre jurisdiccional de què es tracti, el mateix nom als recursos que es poden interposar contra les resolucions del secretari judicial: recurs de reposició quan s'interposa davant el secretari judicial que va dictar la resolució impugnada, amb la finalitat que sigui ell mateix qui reconsideri la seva decisió; o bé recurs de revisió quan es tracta que sigui el jutge o tribunal qui decideixi la qüestió.

IV

Com a objectius complementaris perseguits en abordar la reforma de les lleis processals, com ja es va avançar, es troben, com a més significatius, els següents:

En primer lloc, el reforçament de les garanties del justiciable. Per a la consecució d'aquest objectiu s'introdueix a la Llei de procediment laboral, a la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa i a la Llei d'enjudiciament criminal la gravació de les vistes de manera generalitzada, tal com s'havia anticipat a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

En matèria de documentació de les actuacions, entre aquestes les vistes i fe pública, han estat objecte de modificació els articles 145 a 148 de la Llei d'enjudiciament civil. Era necessària la modificació per adaptar aquests preceptes a la dicció de la Llei orgànica del poder judicial, que va concretar els principis en què s'inspira la tasca dels secretaris judicials quan realitzen les seves funcions de dació de fe, de manera que les exerceixen amb exclusivitat i plenitud (article 145 de la Llei d'enjudiciament civil en relació amb l'article 453.1 de la Llei orgànica del poder judicial). En general, els articles esmentats a dalt no són sinó adaptació a l'articulat de la Llei orgànica del poder judicial. Tanmateix, a l'article 146 es preveu la utilització de la signatura electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat en la gravació de les vistes, audiències i compareixences, de forma que quedi garantida l'autenticitat i integritat del que s'enregistra. En aquest sentit, s'estableix que el document electrònic que contingui la gravació, sempre que incorpori la signatura electrònica reconeguda del secretari judicial, constitueix l'acta a tots els efectes. En aquests casos, com es recull a l'article 147, només és necessària la presència del secretari judicial a la sala si ho han sol·licitat les parts amb anterioritat o si excepcionalment aquest ho considera oportú atenent la complexitat de l'assumpte o el nombre i la natura de les proves que s'hagin de practicar, entre d'altres raons. Només en els supòsits en què no es puguin utilitzar els mecanismes de registre o de garantia que permetin respectivament la gravació de les vistes o garantir l'autenticitat i integritat del que s'enregistra, l'acta l'ha d'estendre el secretari judicial que sigui present a la vista. També s'estableix el contingut mínim de l'acta que ha d'aixecar el secretari judicial durant les vistes quan s'utilitzin mitjans tècnics de gravació i tanmateix no es pugui utilitzar la signatura electrònica, ja que en aquests casos el suport que contingui la gravació no constitueix l'acta del judici en no oferir les garanties de l'autenticitat i integritat del que s'ha enregistrat. Quan ni tan sols sigui possible la utilització de mitjans tècnics de gravació, l'acta estesa pel secretari judicial ha de recollir, amb l'extensió i el detall necessari, tot allò que s'ha fet. S'estableix a més de forma obligatòria l'extensió de l'acta per procediments informàtics, excepte en cas que la sala en què s'estigui celebrant l'actuació no tingui mitjans informàtics; amb això es busca l'eradicació de les actes

manuscrites, en molts casos il·legibles, tan freqüents encara en molts òrgans jurisdiccionals espanyols. Aquesta previsió es fa extensiva a tots els ordres jurisdiccionals i igualment a les juntes de creditors previstes a la Llei concursal, si bé deixant clar que aquestes, malgrat ser objecte de gravació, requereixen la presència ineludible del secretari judicial en la seva condició de membre d'aquesta.

També en l'ordre jurisdiccionals penal, i en concret en el sumari ordinari, s'ha recollit la doctrina del tribunal constitucional consolidada a partir de la sentència 66/89, de 17 d'abril, que exigeix restablir en l'anomenada fase intermèdia l'equilibri de les parts en el procés penal. Per a això, s'ha introduït a l'article 627 de la Llei d'enjudiciament criminal una modificació que fa preceptiu el trasllat de la causa a la defensa del processat, a fi que es pronunciï sobre la interlocutòria de conclusió del sumari, i sol·liciti la pràctica de noves diligències de prova, l'obertura del judici oral o, si s'escau, el sobreseïment de la causa. També s'ha modificat l'article 761 en el sentit d'atribuir al secretari judicial la funció d'informar l'ofès o perjudicat dels seus drets, seguint la línia establerta per la Llei 38/2002, de 24 d'octubre, de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat, que establia a l'article 776 el deure del secretari judicial d'informar a la primera compareixença el perjudicat i ofès dels seus drets, en els termes previstos als articles 109 i 110. Posteriorment, el mateix precepte ha estat modificat per la Llei orgànica 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal; es manté la competència del secretari judicial a fi d'efectuar la instrucció de drets a l'ofès o perjudicat, per la qual cosa s'ha estimat pertinent modificar ara els preceptes esmentats anteriorment per tal de concordar la seva redacció, i es considera adequat que, una vegada incoat el procediment penal, sigui el secretari judicial qui informi dels seus drets la víctima o el perjudicat. També s'atribueix al secretari judicial l'obligació d'informar les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual dels drets que els assisteixen segons la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajuda i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual, així com les víctimes de delictes de terrorisme.

Un segon objectiu complementari consisteix en el foment de les bones pràctiques processals. En les diverses lleis de procediment s'han introduït mecanismes tendents a facilitar l'acumulació d'accions, processos, recursos o execucions amb la finalitat d'evitar la multiplicat d'actuacions quan diversos procediments tenen el mateix objecte. Amb això es poden pal·liar en alguna mesura les dilacions en la tramitació dels plets si es concentren els esforços en un únic procediment, o bé, com a la jurisdicció contenciosa administrativa, si es tramita un plet testimoni i se suspèn la resta de recursos mentre no es resolgui el primer. Cal afegir que a més aquestes previsions legals són l'instrument adequat per fer efectius els objectius de transparència en les actuacions dels òrgans judicials i la correcta avaluació de l'exercici dels seus titulars.

També per aconseguir aquest objectiu s'ha introduït a totes les lleis processals una nova regulació relativa als assenyalaments de tota classe de vistes. L'assenyalament s'ha de verificar tenint en compte sempre els criteris que el president de la sala o secció o el titular de l'òrgan judicial indiquin als secretaris judicials pel que fa tant a la seva organització general del treball com a la durada aproximada de la vista en concret, segons hagin pogut determinar una vegada estudiat l'assumpte o plet de què es tracti.

D'acord amb aquests criteris generals i les instruccions concretes que li siguin donades pel president de la sala o secció i el titular de l'òrgan judicial corresponent, el secretari judicial ha d'establir la data i hora de les vistes o tràmits i ho ha de fer des d'un servei centralitzat i gestionant una «agenda programada» d'assenyalaments. No obstant això, ha de tenir en compte que els plets s'han d'assenyalar per a judici a mesura que vagin arribant a un estat que així ho permeti i sempre d'acord amb les prioritats que per a certes matèries les mateixes lleis processals estableixen. També ha de considerar altres aspectes, com la disponibilitat de sala, l'organització dels recursos humans de l'oficina, el temps necessari per dur a terme les citacions als interventors així com la coordinació amb el ministeri fiscal en els procediments en què les lleis prevegin la seva intervenció.

Amb aquest nou sistema es pretén optimitzar la utilització de les sales de vistes, a la qual cosa s'afegeix la ineludible necessitat d'utilitzar un sistema centralitzat d'assenyalaments tenint en compte que a mesura que es vagi desplegant la nova Oficina Judicial i s'organitzin els diferents serveis comuns processals seran els funcionaris que tinguin el seu centre de destinació en aquests, i no en les unitats processals de suport directe al jutge, els qui l'auxiliïn en la celebració de vistes en sales.

Com a tercer objectiu, s'introdueixen certes millores processals fruit de l'experiència aplicable de les lleis de procediment. Aquesta finalitat es projecta en la reforma de la Llei d'enjudiciament civil, la Llei de procediment laboral i la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa. En canvi, no s'ha pogut aconseguir aquest propòsit, a causa de l'antiguitat del seu text, a la Llei d'enjudiciament criminal. On sí s'ha optat per modificar aquesta Llei ha estat en els articles en què encara avui es mantenia la referència a la pena de mort, com ara l'article 877 o el capítol IV del títol II del llibre V (articles 947 a 953), relatiu al recurs de cassació en les causes de mort. Igualment, es dota de contingut els articles 516 i 517 per donar ràpida resposta i legalitzar com més aviat millor la situació personal del detingut que es presenta davant un jutjat de guàrdia.

Respecte del procés monitori, s'eleva la seva quantia de 30.000 a 150.000 euros. Es persegueix donar més cobertura a un procés que s'ha mostrat ràpid i eficaç per al cobrament de deutes dineraris vençuts, exigibles i documentats. La senzillesa del procediment i la seva utilitat com a forma de protecció del crèdit n'ha provocat una utilització massiva que, per si sola, justifica ampliar el seu àmbit d'aplicació; és el procés més utilitzat per a la reclamació de quantitats. D'altra banda, s'ha mostrat com una via per evitar judicis declaratius contradictoris, amb la consegüent descàrrega de treball per als òrgans jurisdiccionals; més del cinquanta per cent dels processos monitoris evita el consegüent declaratiu, en finalitzar el procediment bé mitjançant el pagament voluntari pel deutor, bé per execució del títol base de la petició inicial.

La decisió d'augmentar la quantia dels crèdits exigibles mitjançant el monitori continua l'estela de prudència iniciada pel legislador de la Llei d'enjudiciament civil 1/2000, de 7 de gener, en el sentit que no se suprimeix el límit quantitatiu per a les pretensions que es fan valer per aquest procediment, encara que no es desconeix que aquesta és la línia seguida en l'àmbit europeu, com passa amb el procés monitori europeu, regulat pel Reglament (CE) núm. 1896/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, pel qual s'estableix un procés monitori europeu.

A més, en línia amb l'admissió de la demanda, s'atribueix al secretari judicial la competència per admetre l'escrit inicial del procediment, del qual ha de donar compte al jutge quan estimi que no concorren els requisits per a la seva admissió. Alhora, es proposa donar uniformitat a les formes de terminació d'aquest procediment, atès que el procés monitori constitueix un procés declaratiu especial que es transforma en un procediment diferent, en la mesura que la seva natura jurídica canvia, quan el deutor requerit no paga, ja sigui formulant oposició o no.

Així s'ha establert la terminació del procediment per decret quan s'acordi l'arxivament per pagament, per quedar expedit el procés d'execució, per conversió en judici verbal, per sobreseïment en no formular demanda de judici ordinari dins el termini i per la transformació en judici ordinari i per interlocutòria quan sigui el tribunal qui resolgui l'arxivament per inadmissió a tràmit del judici ordinari.

A més, s'aprofita per eliminar el lliurament del justificant de pagament per part del secretari judicial i posar fi a la controvèrsia doctrinal sobre si la manca de pagament o oposició del deutor suposava l'inici automàtic de l'execució; s'opta perquè el deutor insti el despatx d'aquesta.

D'altra banda, per tal d'unificar la terminologia i adaptar-la a les noves competències del secretari judicial, s'utilitza l'expressió «resolucions processals», per englobar tant les resolucions judicials – providències, actuacions i sentències- com les del secretari judicial que amb la nova redacció són: diligències d'ordenació, quan la resolució tingui per objecte donar a les actuacions el curs que la Llei estableixi; decrets, quan amb la resolució s'admeti la demanda o es posi terme al procediment del qual el secretari tingui atribuïda competència

exclusiva, o quan sigui necessari o convenient raonar allò resolt; i diligències de constància, comunicació o execució a l'efecte de reflectir en actuacions fetes o actuacions amb transcendència processal.

També s'unifica la denominació dels recursos interposats contra providències i actuacions no definitius en les jurisdiccions civil, social i contenciosa, desapareix la referència al recurs de súplica en les dues últimes, a favor del terme «recurs de reposició», alhora que s'unifica la regulació dels recursos devolutius, i s'atribueixen competències similars al secretari judicial en la preparació i interposició d'aquests. A més, s'han inclòs en les citacions davant l'òrgan ad quem l'advertència que, en cas de no realitzar-se en el termini concedit, es declararan deserts els recursos, per entendre que es va tractar d'una omissió del legislador anterior.

A més, s'han convertit en euros els imports que als textos legals encara apareixien en pessetes. Tanmateix, no es procedeix a l'actualització de les quanties, modificació que es pot fer amb posterioritat a través de les habilitacions concedides al Govern.

Així mateix, es reformen diversos preceptes de la Llei de procediment laboral per autoritzar la signatura del recurs de suplicació per part dels graduats socials. L'article 545.3 de la Llei orgànica del poder judicial reconeix la capacitat de representació tècnica als graduats socials degudament col·legiats. Ara s'elimina el requisit d'intervenció preceptiva de lletrat per al recurs de suplicació, amb la qual cosa s'adapta la norma legal a la realitat social.

Com a quart objectiu cal destacar-se que s'han emprès, principalment a la Llei d'enjudiciament civil, una sèrie de modificacions relatives a la modernització tecnològica de l'Administració de justícia en línia amb el que disposa la Llei orgànica del poder judicial. Així, s'introdueix la possibilitat que la publicitat als butlletins oficials sigui substituïda, en els termes que es determinin per reglament, per la utilització de mitjans telemàtics, informàtics o electrònics. A més, és necessari destacar en aquest àmbit la modificació de la regulació de les subhastes judicials, per permetre que sota la direcció del secretari judicial es puguin efectuar licitacions electròniques, sempre que es disposi dels mitjans tècnics per a això. D'aquesta manera, la participació en les subhastes judicials es pot realitzar a través d'Internet, sense requerir la presència física obligatòria dels interventors en una sala. Amb això a més s'evita la discriminació, ja que hi ha més participació, es fomenten la transparència i publicitat, s'obtenen millors preus i s'eviten les pràctiques de col·lusió, és a dir, el pacte entre dues persones per perjudicar tercers.

En cinquè lloc, s'ha d'apuntar que, com és lògic, la Llei la reforma de la qual és més profunda és la Llei d'enjudiciament civil, tenint en compte el caràcter supletori que té respecte de les altres lleis de procediment. Per contra, l'obsolescència de les normes contingudes a la Llei d'enjudiciament criminal ha obligat a realitzar una reforma només parcial en matèria d'Oficina Judicial a l'espera que es produeixi la revisió completa d'aquesta Llei per donar llum a una de nou encuny, com ja es va fer l'any 2000 amb la Llei d'enjudiciament civil.

V

Així mateix, i en concordança amb les modificacions introduïdes a la Llei orgànica complementària d'aquesta Llei, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985 d'1 de juliol del poder judicial, s'introdueix una disposició addicional vuitena a la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal, a fi de preveure les retribucions dels jutges d'adscripció territorial a què es refereix l'article 347 bis de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Finalment, es reforma la disposició addicional primera de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, per donar resposta a l'actual falta de previsió legal en el nomenament dels fiscals substituïts i per, d'aquesta manera, donar la cobertura adequada a les necessitats sorgides amb motiu de vacant o absència dels titulars de carrera.

Article primer. *Modificació de la Llei d'enjudiciament civil aprovada pel Reial decret de 3 de febrer de 1881.*

Es modifica la Llei d'enjudiciament civil aprovada pel Reial decret de 3 de febrer de 1881 en els termes següents:

U. El paràgraf primer de l'article 460 queda redactat de la manera següent:

«Abans de promoure un judici, es pot intentar la conciliació davant el secretari judicial del jutjat de primera instància o davant del jutge de pau competents.»

Dos. El paràgraf primer de l'article 463 queda redactat de la manera següent:

«Article 463.

Els jutjats de primera instància o de pau del domicili del demandat són els únics competents perquè davant seu es tramitin els actes de conciliació. Si el demandat és una persona jurídica són així mateix competents els del lloc del domicili del demandant, sempre que en aquest radiqui delegació, sucursal o oficina oberta al públic i sens perjudici de la competència adequada que resulti per a cas de litigi posterior.»

Tres. L'article 464 queda redactat de la manera següent:

«Article 464.

Si se susciten qüestions de competència del jutjat o de recusació del secretari judicial o del jutge de pau davant del qual se celebri l'acte de conciliació, s'ha de tenir per intentada la compareixença sense més tràmits.»

Quatre. L'article 465 queda redactat de la manera següent:

«Article 465.

El qui intenti l'acte de conciliació ha de presentar sol·licitud per escrit, en la qual s'han de consignar les dades i circumstàncies d'identificació de l'actor i del demandat i el domicili o els domicilis en què puguin ser citats, i s'ha de fixar amb claredat i precisió el que es demani. El demandant igualment pot formular la seva sol·licitud de conciliació emplenant uns impresos normalitzats que, a aquest efecte, es troben a la seva disposició en el tribunal corresponent.

La sol·licitud s'ha de presentar amb tantes còpies com siguin els demandats i una més.»

Cinc. L'article 466 queda redactat de la manera següent:

«Article 466.

El secretari judicial en el cas dels jutjats de primera instància o el jutge de pau en un altre cas, el dia en què es presenti la sol·licitud de conciliació o en el següent hàbil, han de manar citar les parts i assenyalar el dia i hora en què hagi de tenir lloc la compareixença, procurant que es verifiqui com més aviat millor.

Entre la citació i la compareixença han de passar almenys vint-i-quatre hores, el terme de les quals, tanmateix, es pot reduir si hi ha justes causes per a això.

En cap cas es pot dilatar per més de vuit dies des que s'hagi presentat la sol·licitud de conciliació.»

Sis. L'article 467 queda redactat de la manera següent:

«Article 467.

El secretari del jutjat ha de notificar la diligència de citació al demandat o demandats d'acord amb allò previst generalment per a les notificacions a la Llei d'enjudiciament civil, però en lloc de la còpia de la diligència li ha de lliurar una de les sol·licituds que hagi presentat el demandant, en la qual ha de posar una nota el

secretari, expressiva del jutjat de primera instància o de pau en què s'hagi de celebrar l'acte de conciliació i del dia, hora i lloc de la compareixença. A la sol·licitud original, que s'ha d'arxivar després, ha de signar el citat rebut de la còpia, o un testimoni al seu prec si no sap o no pot signar.»

Set. L'article 468 queda redactat de la manera següent:

«Article 468.

Els absents del poble en què se sol·liciti la conciliació han de ser cridats per mitjà d'ofici dirigit al jutjat de primera instància o de pau del lloc en què resideixin.

A l'ofici s'ha d'acompanyar la sol·licitud o sol·licituds presentades pel demandant, que han de ser lliurades als demandats.

El secretari del jutjat de primera instància o de pau del poble de la residència dels demandats ha de tenir cura, sota la seva responsabilitat, que la citació es faci en la forma previnguda en els articles anteriors, el primer dia hàbil després d'aquell en què s'hagi rebut l'ofici, i ha de tornar aquesta diligència el mateix dia de la citació, o com a molt tard l'endemà. Aquest ofici s'ha d'arxivar amb la sol·licitud, en els termes que disposa l'article anterior.»

Vuit. L'article 471 queda redactat de la manera següent:

«Article 471.

L'acte de conciliació s'ha de celebrar en la forma següent:

El demandant ha de començar exposant la seva reclamació i manifestant els fonaments en què la recolzi.

El demandat ha de contestar el que cregui convenient, i també pot exhibir qualsevol document en què fundi les seves excepcions.

Després de la resposta, els interessats poden replicar i contrareplicar, si volen.

Si no hi ha avinença entre ells, el secretari judicial o el jutge de pau han de procurar avenir-los.

Si no ho poden aconseguir, l'acte s'ha de donar per acabat sense avinença.

Si les parts assolixen l'avinença, el secretari judicial ha de citar decret o el jutge de pau interlocutòria per aprovar-la i han d'acordar, a més, l'arxivament de les actuacions.»

Nou. S'afegeix un nou apartat a l'article 472 amb la redacció següent:

«L'acta estesa que reflecteixi allò convingut a l'acte de conciliació ha de ser signada per tots els concurrents».

Deu. L'article 476 queda redactat de la manera següent:

«Article 476.

Als efectes previstos a l'article 517. 2. 9è de la Llei d'enjudiciament civil, la resolució que aprova allò convingut per les parts ha de tenir aparellada execució.

Allò convingut per les parts en acte de conciliació s'ha de portar a efecte en el mateix jutjat en què s'hagi tramitat la conciliació, quan es tracti d'assumptes de la competència del mateix jutjat.

En els altres casos és competent per a l'execució el jutjat a qui hagi correspost conèixer de la demanda.»

Onze. S'afegeix un paràgraf segon a l'article 955, que queda redactat de la manera següent:

«D'acord amb aquests criteris assenyalats al paràgraf anterior, correspon als jutjats mercantils conèixer de les sol·licituds de reconeixement i execució de sentències i altres resolucions judicials i arbitrals estrangeres que versin sobre matèries de la seva competència.»

Dotze. L'article 956 queda redactat de la manera següent:

«Article 956.

Amb la traducció prèvia de l'executòria feta de conformitat amb dret, després d'escoltar, per termini de nou dies, la part contra la qual es dirigeix i el fiscal, el tribunal ha de declarar si s'ha de donar compliment o no a l'executòria esmentada.

Contra aquesta interlocutòria es pot interposar un recurs d'apel·lació.»

Article segon. *Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal de 14 de setembre de 1882.*

La Llei d'enjudiciament criminal de 14 de setembre de 1882 es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf segon de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Passat el termini sense que l'interessat acreditati haver-lo utilitzat, el secretari judicial, mitjançant diligència, ha d'alçar la suspensió i ha de continuar el procediment.»

Dos. L'últim paràgraf de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Tan aviat com consti el lloc en què s'hagi comès el delictes, el jutge o tribunal que estigui coneixent de la causa ha d'acordar la inhibició a favor del competent, ha de posar si s'escau els detinguts a disposició d'aquest i ha d'acordar remetre, a la mateixa resolució, les diligències i efectes ocupats.»

Tres. El paràgraf tercer de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Dirimit el conflicte pel superior a qui competeixi, el secretari judicial del jutjat d'instrucció que deixi d'actuar ha de remetre les diligències practicades i els objectes recollits al declarat competent, dins de segon dia, a comptar d'aquell en què rebí l'ordre del superior perquè deixi de conèixer-ne.»

Quatre. El paràgraf tercer de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Mentre no recaigui decisió judicial ferma que resolgui definitivament la qüestió promoguda o accepti la competència, el jutge d'instrucció que acordi la inhibició a favor d'un altre de la mateixa classe ha de seguir practicant totes les diligències necessàries per comprovar el delictes, esbrinar i identificar els possibles culpables i protegir els ofesos o perjudicats per aquest. A aquest efecte, la resolució que inicialment acordi la inhibició ha d'expressar aquesta circumstància, i a aquesta s'ha d'acompanyar únicament testimoni de les actuacions. Dirimida la qüestió o acceptada la competència per resolució ferma, el secretari judicial ha de remetre les actuacions originals i les peces de convicció al jutge que resulti competent.»

Cinc. L'article 34 queda redactat de la manera següent:

«Article 34.

El secretari del tribunal davant del qual es proposi la inhibició ha de traslladar per termini d'un o dos dies, segons el volum de la causa, al ministeri fiscal, quan aquest no ho hagi proposat, així com a les altres parts que apareguin a la causa de què pugui a la vegada estar coneixent el tribunal al qual s'hagi instat perquè faci el requeriment i, a la vista de això, el tribunal ha de manar, dins els dos dies següents, lliurar ofici inhibitori, o ha de declarar que això no pertoca.»

Sis. El paràgraf primer de l'article 37 queda redactat de la manera següent:

«El secretari del tribunal requerit ha d'acusar immediatament recepció i ha de traslladar al ministeri fiscal, a l'acusador particular, si n'hi ha, als referits als articles 118 i 520 que s'hagin personat i als que apareguin com a part civil, per un termini

que no pot excedir les vint-i-quatre hores a cadascun, i després d'això el tribunal ha de dictar interlocutòria per inhibir-se o declarar que no pertoca fer-ho.»

Set. L'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Article 38.

Ferma o consentida la interlocutòria en què el tribunal s'hagi inhibit, el secretari judicial ha de remetre la causa, dins el termini de tres dies, al tribunal que hagi proposat la inhibició, amb citació a termini de les parts i posant a disposició d'aquell els processats, les proves materials del delictes i els béns embargats.»

Vuit. Els paràgrafs primer i tercer de l'article 109 queden redactats de la manera següent:

«A l'acte de rebre's declaració pel jutge a l'ofès que tingui la capacitat legal necessària, el secretari judicial l'ha d'instruir del dret que l'assisteix per mostrar-se part en el procés i renunciar o no a la restitució de la cosa, reparació del dany i indemnització del perjudici causat pel fet punible. Així mateix, l'ha d'informar de la possibilitat i procediment per sol·licitar les ajudes que d'acord amb la legislació vigent li puguin correspondre.»

«Fora dels casos previstos als dos paràgrafs anteriors, no s'ha de fer als interessats en les accions civils o penals cap notificació que prolongui o detingui el curs de la causa, la qual cosa no obsta perquè el secretari judicial procuri instruir d'aquell dret l'ofès absent.»

Nou. Se suprimeix el paràgraf 3 de l'article 121 d'aquesta Llei.

Deu. Es modifica la rúbrica del títol VI i del capítol primer del títol VI que queden redactades de la manera següent:

«TÍTOL VI

De la forma de dictar resolucions i de la manera de dirimir les discòrdies

CAPÍTOL PRIMER

De les resolucions processals»

Onze. L'article 141 queda redactat de la manera següent:

«Article 141.

Les resolucions de caràcter judicial que dictin els jutjats i tribunals es denominen:

Providències, quan resolguin qüestions processals reservades al jutge i que no requereixin legalment la forma d'interlocutòria.

Interlocutòries, quan decideixin incidents o punts essencials que afectin d'una manera directa els imputats o processats, responsables civils, acusadors particulars o actors civils; quan decideixin la competència del jutjat o tribunal, la procedència o improcedència de la recusació, quan decideixin recursos contra providències o decrets, la presó o llibertat provisional, l'admissió o denegació de prova o del dret de justícia gratuïta o afectin un dret fonamental i, finalment, els altres que segons les Lleis s'han de fundar.

Sentències, quan decideixin definitivament la qüestió criminal.

Sentències fermes, quan contra aquestes no es pugui interposar cap recurs ordinari ni extraordinari, llevat dels de revisió i rehabilitació.

S'anomena executòria el document públic i solemne en què es consigna una sentència ferma.

La fórmula de les providències s'ha de limitar a la determinació d'allò manat i del jutge o tribunal que les disposi, sense més fonament ni addicions que la data en què s'acordi, la signatura o rúbrica del jutge o del president i la signatura del secretari judicial. No obstant això, poden ser succintament motivades sense subjecció a cap requisit quan s'estimi convenient.

Les interlocutòries han de ser sempre fundades i han de contenir en paràgrafs separats i numerats els antecedents de fet i els fonaments de dret i, finalment, la part dispositiva. Han de ser signades pel jutge, magistrat o magistrats que els dictin.

Totes les resolucions han d'incloure la menció del lloc i data en què s'adoptin, i si aquesta és ferma o si és possible algun recurs contra aquesta, amb expressió, en aquest últim cas, del recurs que sigui procedent, de l'òrgan davant el qual s'ha d'interposar i del termini per recórrer.»

Dotze. S'hi afegeix un nou article 144 bis en els termes següents:

«Article 144 bis.

Les resolucions dels secretaris judicials es denominen diligències i decrets.

Llevat que la Llei disposi una altra cosa, s'ha de dictar diligència d'ordenació quan la resolució tingui per objecte donar a les actuacions el curs que la Llei estableixi. S'han de dictar diligències de constància, comunicació o execució a l'efecte de reflectir en actuacions fetes o actuacions amb transcendència processal.

Es denomina decret la resolució que dicti el secretari judicial quan sigui necessari o convenient raonar la seva decisió.

Les diligències s'han de limitar a l'expressió del que es disposi, el lloc, la data i el nom i la signatura del secretari judicial que les dicti. Les diligències d'ordenació han d'incloure a més una succinta motivació quan així ho disposi la Llei o quan el secretari judicial ho estimi convenient.

Els decrets han de ser sempre motivats i han de contenir, en paràgrafs separats i numerats, els antecedents de fet i els fonaments de dret en els quals es basi la part dispositiva subsegüent. Han d'expressar el lloc, la data i el nom del secretari judicial que els dicti, amb extensió de la seva signatura.

Totes les resolucions del secretari judicial han d'incloure la menció de si són fermes o si és possible algun recurs contra aquestes, amb expressió, en aquest últim cas, del recurs que sigui procedent, de l'òrgan davant el qual s'ha d'interposar i del termini per recórrer.»

Tretze. L'article 145 queda redactat de la manera següent:

«Article 145.

Per dictar interlocutòries en els assumptes de què conegui el Tribunal Suprem són suficients tres magistrats i per al dictat de sentències en són necessaris set, llevat que la Llei disposi una altra cosa.

Per dictar interlocutòries i sentències en les audiències provincials, l'Audiència Nacional i els tribunals superiors de justícia són suficients tres magistrats.

Quan no assisteixin magistrats en nombre suficient per constituir sala, cal atènyer-se al que disposa la Llei orgànica del poder judicial.

Per dictar providències en uns i altres tribunals, són suficients dos magistrats, si estan conformes.»

Catorze. L'article 159 queda redactat de la manera següent:

«Article 159.

En cada jutjat o tribunal, sota la responsabilitat i custòdia del secretari judicial, s'ha de portar un llibre de sentències, en el qual s'han d'incloure signades totes les definitives, interlocutòries de caràcter igual, així com els vots particulars que s'hagin

formulat, que han de ser ordenats correlativament segons la seva data de publicació.»

Quinze. L'article 161 queda redactat de la manera següent:

«Article 161.

Els tribunals no poden variar les resolucions que pronunciïn després de signades, però sí aclarir algun concepte fosc i rectificar qualsevol error material que continguin.

Els aclariments a què es refereix el paràgraf anterior es poden fer d'ofici, pel tribunal o secretari judicial, segons que correspongui, dins els dos dies hàbils següents al de la publicació de la resolució, o a petició de part o del ministeri fiscal formulada dins el mateix termini, i en aquest cas ha de ser resolta per qui hagi dictat la resolució de què es tracti dins els tres dies següents al de la presentació de l'escrit en què se sol·liciti l'aclariment.

Els errors materials manifestos i els aritmètics en què incorrin les resolucions dels tribunals i secretaris judicials poden ser rectificats en qualsevol moment.

Les omissions o defectes que puguin contenir sentències i interlocutòries i que sigui necessari remeiar per portar plenament a efecte les resolucions esmentades, poden ser solucionats, mitjançant interlocutòria, en els mateixos terminis i pel mateix procediment establerts als paràgrafs anteriors.

Si es tracta de sentències o interlocutòries que hagin omès manifestament pronunciaments relatius a pretensions oportunament deduïdes i substanciades en el procés, el tribunal, amb la sol·licitud escrita de part en el termini de cinc dies a comptar de la notificació de la resolució, amb el trasllat previ pel secretari judicial de la sol·licitud esmentada a les altres parts, per a al·legacions escrites per cinc dies més, ha de dictar interlocutòria per la qual ha de resoldre completar la resolució amb el pronunciament omès o no pertocar completar-la.

Si el tribunal adverteix en sentències o interlocutòries que dicti les omissions a què es refereix el paràgraf anterior, en el termini de cinc dies a comptar de la data en què es dicta pot procedir d'ofici a completar la seva resolució mitjançant interlocutòria, però sense modificar ni rectificar el que hagi acordat.

El secretari judicial ha de procedir de la mateixa manera que estableixen els paràgrafs anteriors quan sigui necessari solucionar o completar els decrets que hagi dictat.

No pertoca cap recurs contra les resolucions en què es resolgui sobre l'aclariment, rectificació, esmena o complement a què es refereixen els paràgrafs anteriors d'aquest article, sens perjudici dels recursos que siguin procedents, si s'escau, contra la resolució a què es refereixi la sol·licitud o l'actuació d'ofici del tribunal o secretari judicial.

Els terminis per als recursos que siguin procedents contra la resolució de què es tracti s'han d'interrompre des que se'n sol·liciti l'aclariment, rectificació, esmena o complement i, en tot cas, s'han de començar a comptar des de l'endemà de la notificació de la resolució que reconegui o negui l'omissió de pronunciament i acordi o denegui remeiar-la.»

Setze. L'article 166 queda redactat de la manera següent:

«Article 166.

Els actes de comunicació s'han de realitzar sota la direcció del secretari judicial.

Les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini que es practiquin fora de les estrades del jutjat o tribunal les ha de fer el funcionari corresponent. Quan el secretari judicial ho estimi convenient, es poden fer per correu certificat amb acusament de recepció, el secretari ha de donar fe en les actuacions del contingut del sobre remès i s'ha d'unir l'acusament de recepció.

Les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini s'han de practicar en la forma prevista al capítol V del títol V del llibre I de la Llei d'enjudiciament civil.

Les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini per correu s'han d'entendre practicats en la data en què el destinatari faci constar la seva recepció en l'acusament de recepció.

Els certificats enviats d'acord amb el que estableixen els paràgrafs precedents gaudeixen de franquícia postal; el seu import no s'ha d'incloure en la taxació de costes.

Els que tinguin lloc a les estrades s'han de practicar llegint íntegrament la resolució a la persona a qui es notifiquin, a la qual se n'ha de donar una còpia a l'acte, encara que no la demani, i d'una cosa i de l'altre s'ha de fer esment a la diligència que s'estengui, que ha de subscriure el secretari judicial o el funcionari que la realitzi.»

Disset. L'article 175 queda redactat de la manera següent:

«Article 175.

Les citacions a dia cert i citacions a termini s'han de practicar en la forma establerta per a les notificacions, amb les diferències següents:

La cèdula de citació a dia cert ha de contenir:

1. Expressió del jutge, tribunal o secretari judicial que hagi dictat la resolució, de la data d'aquesta i de la causa en què s'hagi dictat.
2. Els noms i cognoms dels que hagin de ser citats i les senyes de les seves habitacions; i si aquestes són ignorades, qualssevol altres circumstàncies per les quals es pugui descobrir el lloc en què es trobin.
3. L'objecte de la citació, i qualitat en què s'és citat.
4. El lloc, dia i hora en què hagi de comparèixer el citat.
5. L'obligació, si n'hi ha, de comparèixer a la primera crida, sota la multa de 200 a 5.000 euros o si és ja la segona que es fa, la de comparèixer sota advertència de ser perseguit com a reu del delictes d'obstrucció a la justícia tipificat a l'article 463.1 del Codi penal.

La cèdula de la citació a termini ha de contenir els requisits 1), 2) i 3) esmentats anteriorment per a la de la citació a dia cert i, a més, els següents:

1. El terme dins el qual ha de comparèixer el citat.
2. El lloc en què hagi de comparèixer i el jutge o tribunal davant del qual ho hagi de fer.
3. La prevenció que, si no compareix, l'afectaran els perjudicis pertinents en dret.»

Divuit. L'article 178 queda redactat de la manera següent:

«Article 178.

Si la persona objecte de notificació, citació a dia cert o citació a termini no té domicili conegut, el jutge instructor ha d'ordenar el que sigui convenient per a l'esbrinament d'aquest. En aquest cas el secretari judicial s'ha de dirigir a la Policia Judicial, registres oficials, col·legis professionals, entitat o empreses en què l'interessat dugui a terme la seva activitat i ha de sol·licitar l'esbrinament esmentat.»

Dinou. L'article 197 queda redactat de la manera següent:

«Article 197.

Les resolucions de jutges, tribunals i secretaris judicials, i les diligències judicials, s'han de dictar i practicar dins els terminis assenyalats per a cada una d'aquestes.»

Vint. L'article 204 queda redactat de la manera següent:

«Article 204.

Les interlocutòries i els decrets s'han de dictar i signar l'endemà del dia en què s'hagin entaulat les pretensions que aquests hagin de resoldre, o quan les actuacions hagin arribat a l'estat en què calgui dictar-les.

Les providències i diligències s'han de dictar i signar immediatament després que de les actuacions resulti la necessitat de dictar-les, o el mateix dia o l'endemà a aquell en què s'hagin presentat les pretensions sobre les quals recaiguin.»

Vint-i-u. L'article 205 queda redactat de la manera següent:

«Article 205.

S'exceptuen del que disposa l'article anterior les interlocutòries, decrets, providències i diligències que s'hagin de dictar en un termini més curt per tal de no interrompre el curs del judici públic, o per no infringir amb el retard alguna disposició legal.»

Vint-i-dos. L'article 211 queda redactat de la manera següent:

«Article 211.

Els recursos de reforma o de súplica contra les resolucions dels jutges i tribunals s'han d'interposar en el termini dels tres dies següents a la seva notificació als que siguin part en el judici.

En el mateix termini s'han d'interposar els recursos de reposició i de revisió contra les resolucions dels secretaris judicials.»

Vint-i-tres. Es modifiquen les rúbriques del títol X i del capítol I del títol X que queden redactades de la forma següent:

«TÍTOL X

Dels recursos contra les resolucions processals

CAPÍTOL I

Dels recursos contra les resolucions dels jutges i tribunals»

Vint-i-quatre. L'article 224 queda redactat de la manera següent:

«Article 224.

Si s'admet el recurs en els dos efectes, el secretari judicial ha de remetre les actuacions originals al tribunal que hagi de conèixer de l'apel·lació, i ha de citar les parts perquè es personin davant aquest en el terme de quinze si el tribunal és el Suprem o deu dies, si és el Tribunal Superior de Justícia o l'Audiència.»

Vint-i-cinc. L'article 228 queda redactat de la manera següent:

«Article 228.

Rebudes les actuacions al Tribunal Superior, si en el terme de la citació a termini no s'ha personat l'apel·lant, el secretari judicial mitjançant decret ha de declarar d'ofici desert el recurs, ho ha de comunicar immediatament per certificació al jutge, i ha de tornar les actuacions originals si el recurs s'ha admès en els dos efectes. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió.

El mateix dia en què sigui rebut pel Tribunal Superior el testimoni per substanciar una apel·lació, o l'endemà, el secretari judicial ha d'acusar recepció al jutge instructor, que s'ha d'unir al sumari. Si la recepció no li és remesa, el secretari judicial l'ha de reclamar al

secretari del tribunal a qui competeixi conèixer de l'apel·lació; i si tot i així no la rep, ho ha de comunicar directament al secretari de Govern, als efectes procedents.»

Vint-i-sis. L'article 229 queda redactat de la manera següent:

«Article 229.

Si l'apel·lant s'ha personat, el secretari judicial li han de sotmetre a vista les actuacions per terme de tres dies per a instrucció.

Després d'ell ha de seguir la vista, pel mateix terme, a les altres parts personades, i finalment al fiscal, si la causa és per delictes dels que donen lloc a procediment d'ofici, o dels que es puguin perseguir amb la denúncia prèvia dels interessats.

Tanmateix, del que disposen els paràgrafs anteriors, no s'ha de sotmetre a vista a les parts del que sigui per a elles de caràcter reservat, tal com ho hagi acordat el jutge o tribunal.»

Vint-i-set. L'article 230 queda redactat de la manera següent:

«Article 230.

Tornades les actuacions pel fiscal, o si aquest no és part en la causa, per l'última de les persones a qui s'hagin lliurat, el secretari judicial ha d'assenyalar dia per a la vista, en la qual el fiscal, si n'és part, i els defensors de les altres poden informar del que considerin convenient al seu dret.

La vista s'ha de celebrar el dia assenyalat, assisteixin o no les parts, sense que entre el dia en què es faci l'assenyalament i el de la vista hi hagi més de deu dies. És obligatòria l'assistència del ministeri fiscal en totes les causes en què aquest intervingui. I no es pot acordar la suspensió per cap motiu, i han de ser rebutjades del tot, sense ulterior recurs, totes les pretensions de suspensió que es formulin.

El secretari judicial competent ha de tenir cura, sota la seva responsabilitat, que el recurs sigui substanciat en el terme més breu possible, sense que en cap cas transcorrin més de dos mesos entre el dia d'ingrés a l'audiència del testimoni per a l'apel·lació, o del sumari, si s'escau i el del dia de la vista.»

Vint-i-vuit. L'article 232 queda redactat de la manera següent:

«Article 232.

Quan sigui ferma la interlocutòria dictada, el secretari del tribunal ho ha de comunicar al jutge per al seu compliment, i li ha de tornar el procés si l'apel·lació ha estat en els dos efectes.

El secretari del tribunal que hagi conegut de l'apel·lació ha de tenir cura, sota la seva responsabilitat, que en cap cas deixin de ser tornades les actuacions al jutge instructor, o deixi de comunicar-se-li la resolució dictada dins els tres dies següents al de ser ferma aquesta, quan el sumari no hagi estat encara acabat. El secretari judicial competent ha d'acusar immediatament la recepció, i si no ho fa aquesta li ha de ser reclamada pel secretari del tribunal, amb l'advertència que, si no ho fa, comunicarà els fets al secretari de Govern.»

Vint-i-nou. L'article 234 queda redactat de la manera següent:

«Article 234.

Rebut l'informe esmentat, el secretari judicial l'ha de passar al fiscal, si la causa és per delictes en què hagi d'intervenir, perquè emeti dictamen per escrit en el terme de tres dies.»

Trenta. L'article 236 té la redacció següent:

«Article 236.

Contra les actuacions dels tribunals del criminal es pot interposar el recurs de súplica davant el mateix que les hagi dictat i d'apel·lació únicament en els casos expressament previstos a la Llei.»

Trenta-u. S'afegeix un capítol II al títol X i s'inclouen dos articles 238 bis i 238 ter amb la redacció següent:

«CAPÍTOL II

Del recurs de revisió contra les resolucions dels secretaris judicials

Article 238 bis.

Contra totes les diligències d'ordenació dictades pels secretaris judicials es pot exercir davant ells mateixos recurs de reposició.

També es pot interposar un recurs de reposició contra els decrets dels secretaris judicials, excepte en els supòsits en què sigui procedent la interposició directa de recurs de revisió perquè així ho preveu expressament la Llei.

El recurs de reposició, que s'ha d'interposar sempre per escrit autoritzat amb signatura de lletrat i acompanyat de tantes còpies com siguin les altres parts personades, ha d'expressar la infracció en què la resolució ha incorregut segons el parer del recurrent i en cap cas té efectes suspensius.

Admès a tràmit el recurs de reposició, secretari judicial ha de concedir al ministeri fiscal i a les altres parts personades un termini comú de dos dies per presentar per escrit les seves al·legacions, transcorregut el qual ha de resoldre sense més tràmit.

Contra el decret del secretari judicial que resolgui el recurs de reposició no es pot interposar cap recurs.

Article 238 ter.

El recurs de revisió s'ha d'interposar davant del jutge o tribunal amb competència funcional en la fase del procés en què hagi recaigut el decret del secretari judicial que s'impugna, mitjançant escrit en el qual s'ha de citar la infracció en què aquesta hagi incorregut, autoritzat amb signatura de lletrat i del qual se n'han de presentar tantes còpies com siguin les altres parts personades.

Admès a tràmit el recurs de revisió, el secretari judicial ha de concedir al ministeri fiscal i a les altres parts personades un termini comú de dos dies perquè presentin les seves al·legacions per escrit, transcorregut el qual el jutge o tribunal ha de resoldre sense més tràmit. Contra la interlocutòria resolutòria del recurs de revisió no es pot interposar cap recurs.

El règim de recursos contra les resolucions dels secretaris judicials dictades per a l'execució dels pronunciaments civils de la sentència i per a la realització de la mesura cautelar real d'embargament prevista als articles 589 i 615 d'aquesta Llei, és el previst a la Llei d'enjudiciament civil.»

Trenta-dos. L'article 242 queda redactat de la manera següent:

«Article 242.

Quan es declari d'ofici les costes no pertoca el pagament de les quantitats a què es refereixen els números 1 i 2 de l'article anterior.

Els procuradors i advocats que hagin representat i defensat qualsevol de les parts, i els perits i testimonis que hagin declarat a instància seva, poden exigir d'aquella, si no se li ha reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, l'abonament dels drets, honoraris i indemnitzacions que els corresponguin, reclamant-los del jutge o tribunal que conegui de la causa.

S'ha de procedir a la seva exacció per la via de constreyniment si, presentades les respectives reclamacions i fetes saber a les parts, aquestes no paguen en el terme prudencial que el secretari judicial assenyali, ni les rebutgen per indegudes o excessives. En aquest últim cas s'ha de procedir d'acord amb el que disposa la Llei d'enjudiciament civil.

El secretari judicial que intervingui en l'execució de la sentència ha de fer la taxació de les costes de què parla el número 1 i 2 de l'article anterior. Els honoraris

dels advocats i perits s'han d'acreditar per minuts signades pels qui els hagin meritat. Les indemnitzacions dels testimonis es computen per la quantitat que oportunament s'hagi fixat a la causa. Les altres despeses han de ser regulades pel secretari judicial, amb vista dels justificants.»

Trenta-tres. L'article 244 queda redactat de la manera següent:

«Article 244.

Transcorregut el termini establert a l'article anterior sense haver estat impugnada la taxació de costes practicada, o rebutjades per indegudes o excessives alguna de les partides d'honoraris, s'ha de procedir d'acord amb el que disposa la Llei d'enjudiciament civil.»

Trenta-quatre. L'article 308 queda redactat de la manera següent:

«Article 308.

Immediatament que els jutges d'instrucció o de pau, si s'escau, tinguin notícia de la perpetració d'un delictes, el secretari judicial ho ha de comunicar al fiscal de l'audiència respectiva, i a més ha de donar part al president d'aquesta de la formació del sumari, en relació succinta, prou expressiva del fet, de les seves circumstàncies i del seu autor, dins els dos dies següents al dia en què hagin principi a instruir-lo.

Els jutges de pau han de donar compte immediat de la prevenció de les diligències al d'instrucció a qui correspongui.»

Trenta-cinc. El paràgraf primer de l'article 324 queda redactat de la manera següent:

«Quan passat un mes d'haver-se incoat un sumari no s'hagi acabat, el secretari judicial ha de donar part cada setmana als mateixos als quals l'hagi donat en principar-se aquell, de les causes que n'hagin impedit la conclusió.»

Trenta-sis. El paràgraf primer de l'article 326 queda redactat de la manera següent:

«Quan el delictes que es persegueixi hagi deixat vestigis o proves materials de la seva perpetració, el jutge instructor o el que faci les seves funcions ha d'ordenar que es recullin i conservin per al judici oral si és possible, i s'ha de procedir a l'efecte a la inspecció ocular i a la descripció de tot allò que pugui tenir relació amb l'existència i natura del fet.»

Trenta-set. El paràgraf segon de l'article 333 queda redactat de la manera següent:

«A l'efecte el secretari judicial ha de comunicar al processat l'acord relatiu a la pràctica de la diligència amb l'anticipació que permeti la seva índole i no s'ha de suspendre per la falta de compareixença del processat o del seu defensor. El mateix dret assisteix el qui es trobi privat de llibertat per raó d'aquestes diligències.»

Trenta-vuit. El primer paràgraf de l'article 334 queda redactat de la manera següent:

«El jutge instructor ha d'ordenar recollir en els primers moments les armes, instruments o efectes de qualsevol classe que puguin tenir relació amb el delictes i es trobin al lloc en què aquest s'ha comès, o en els seus voltants, o en poder del reu, o en una altra part coneguda. El secretari judicial ha d'estendre diligència expressiva del lloc, temps i ocasió en què es trobin, i els ha de descriure minuciosament perquè es pugui formar idea justa d'aquests i de les circumstàncies de la seva troballa.»

Trenta-nou. El segon paràgraf de l'article 335 queda redactat de la manera següent:

«Si per tractar-se de delictes de falsificació comesa en documents o efectes existents en dependències de les administracions públiques hi ha la necessitat imprescindible de tenir-los a la vista per al seu reconeixement pericial i examen per

part del jutge o tribunal, el secretari judicial els ha de reclamar a les autoritats corresponents, sens perjudici de tornar-los als respectius centres oficials després d'acabada la causa.»

Quaranta. L'article 338 queda redactat de la manera següent:

«Article 338.

Sens perjudici del que estableix el capítol II bis d'aquest títol, els instruments, armes i efectes a què es refereix l'article 334 s'han de recollir de tal forma que es garanteixi la seva integritat i el jutge n'ha d'acordar la retenció, conservació o enviament a l'organisme adequat per al seu dipòsit.»

Quaranta-u. L'article 342 queda redactat de la manera següent:

«Article 342.

Quan malgrat aquestes prevencions no sigui el cadàver reconegut, ha d'ordenar el jutge que es recullin tots els efectes personals amb què se l'hagi trobat, a fi que puguin servir oportunament per fer la identificació.»

Quaranta-dos. L'article 365 queda redactat de la manera següent:

«Article 365.

Quan per a la qualificació del delictes o de les seves circumstàncies sigui necessari estimar el valor de la cosa que hagi estat el seu objecte o l'import del perjudici causat o que s'hagi pogut causar, el jutge ha d'escollir sobre això el propietari o perjudicat, i ha d'acordar després el reconeixement pericial en la forma determinada al capítol VII d'aquest mateix títol. El secretari judicial ha de facilitar als perits nomenats les coses i elements directes d'apreciació sobre els quals hagi de recaure l'informe. Si aquests efectes no estan a disposició de l'òrgan judicial, el secretari judicial els ha de subministrar les dades oportunes que es puguin recollir, a fi que, en aquest cas, facin la taxació i regulació de perjudicis d'una manera prudent, d'acord amb les dades subministrades.

La valoració de les mercaderies sostretes en establiments comercials s'ha de fixar atenent el seu preu de venda al públic.»

Quaranta-tres. L'article 367 queda redactat de la manera següent:

«Article 367.

En cap cas ha d'admetre el jutge durant el sumari reclamacions ni terceries que tinguin per objecte la devolució dels efectes que constitueixen el cos del delictes, sigui quina sigui la seva classe i la persona que els reclami.»

Quaranta-quatre. S'hi introdueix un article 367 ter amb la redacció següent:

«Article 367 ter.

1. Es pot decretar la destrucció, deixant mostres suficients, quan resulti necessària o convenient per la mateixa natura dels efectes intervinguts o pel perill real o potencial que comporti el seu emmagatzematge o custòdia, amb l'audiència prèvia al ministeri fiscal i al propietari, si és conegut, o a la persona en el poder de la qual han estat trobats els efectes la destrucció dels quals es pretén. Quan es tracti de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, el jutge instructor, amb l'audiència prèvia del ministeri fiscal i de les parts, ha d'ordenar la seva immediata destrucció conservant mostres suficients de les substàncies esmentades per garantir ulteriors comprovacions o investigacions, tot això sens perjudici que, de forma motivada, l'òrgan judicial consideri necessari la conservació de la totalitat. Allò conservat ha d'estar sempre sota la custòdia del secretari judicial competent.

2. En tot cas, el secretari judicial ha d'estendre la diligència oportuna i, si s'ha acordat la destrucció, ha de quedar constància en les actuacions de la natura,

qualitat, quantitat, pes i mesura dels efectes destruïts. Si no hi ha taxació anterior, també s'ha de deixar constància del seu valor quan la seva fixació sigui impossible després de la destrucció.

3. El que disposen els dos apartats anteriors també és aplicable als efectes intervinguts en relació amb la comissió de delictes contra la propietat intel·lectual i industrial, una vegada aquests efectes hagin estat examinats pericialment.

4. Si els objectes, per la seva natura, no es poden conservar en la seva forma primitiva, el jutge ha de resoldre el que estimi convenient per conservar-los de la millor manera possible.»

Quaranta-cinc. El paràgraf primer de l'article 375 queda redactat de la manera següent:

«Per acreditar l'edat del processat i comprovar la identitat de la seva persona, el secretari judicial ha de portar al sumari certificació de la seva inscripció de naixement en el Registre Civil o de la seva partida de baptisme, si no està inscrit en el Registre.»

Quaranta-sis. L'article 397 queda redactat de la manera següent:

«Article 397.

El processat pot dictar pel seu compte les declaracions. Si no ho fa, ho ha de fer el secretari judicial procurant, en tot allò que sigui possible, consignar les mateixes paraules de què aquell s'hagi valgut.»

Quaranta-set. L'article 416 queda redactat de la manera següent:

«Article 416.

Estan dispensats de l'obligació de declarar:

1. Els parents del processat en línies directa ascendent i descendent, el seu cònjuge o persona unida per relació de fet anàloga a la matrimonial, els seus germans consanguinis o uterins i els col·laterals consanguinis fins al segon grau civil, així com els parents a què es refereix el número 3 de l'article 261.

El jutge instructor ha d'advertir el testimoni que es trobi comprès al paràgraf anterior que no té obligació de declarar en contra del processat; però que pot fer les manifestacions que consideri oportunes, i el secretari judicial ha de consignar la resposta que doni a aquesta advertència.

2. L'advocat del processat respecte dels fets que aquest li hagi confiat en la seva qualitat de defensor.

Si algun dels testimonis es troba en les relacions indicades als paràgrafs precedents amb un o diversos dels processats, està obligat a declarar respecte dels altres, llevat que la seva declaració pugui comprometre el seu parent o defensat.»

Quaranta-vuit. L'article 432 queda redactat de la manera següent:

«Article 432.

Si el testimoni no té domicili conegut o s'ignora el seu parador, el jutge instructor ha d'ordenar allò convenient per a l'esbrinament d'aquest. En aquest cas el secretari judicial s'ha de dirigir a la Policia Judicial, registres oficials, col·legis professionals, entitat o empreses en què l'interessat dugui a terme la seva activitat i sol·licitar l'esbrinament esmentat.»

Quaranta-nou. L'article 446 queda redactat de la manera següent:

«Article 446.

Acabada la declaració, el secretari judicial ha de fer saber al testimoni l'obligació de comparèixer per declarar de nou davant el tribunal competent quan se'l citi per a això, així com la de comunicar a l'Oficina Judicial els canvis de domicili que faci fins a

ser citat per al judici oral, sota advertència si no ho compleix de ser castigat amb una multa de 200 a 1.000 euros, llevat que incorri en responsabilitat criminal per la falta.

Aquestes prevencions s'han de fer constar al final de la mateixa diligència de la declaració.»

Cinquanta. L'article 447 queda redactat de la manera següent:

«Article 447.

El secretari judicial, en remetre el sumari al tribunal competent, l'ha d'assabentar dels canvis de domicili que els testimonis hagin comunicat.

Ha de fer el mateix respecte dels canvis comunicats després que hagi remès el sumari, fins a la terminació de la causa.»

Cinquanta-u. L'article 448 queda redactat de la manera següent:

«Article 448.

Si el testimoni manifesta, en fer-li la prevenció referida a l'article 446, la impossibilitat de comparèixer per haver d'absentar-se del territori nacional, i també en el cas en què hi hagi motiu racionalment suficient per témer la seva mort o incapacitat física o intel·lectual abans de l'obertura del judici oral, el jutge instructor ha de manar practicar immediatament la declaració, assegurant en tot cas la possibilitat de contradicció de les parts. Per a això, el secretari judicial ha de fer saber al reu que ha de nomenar advocat en el terme de vint-i-quatre hores, si encara no en té, o altrament, que se'l nomenarà d'ofici, perquè l'aconselli en l'acte de rebre la declaració del testimoni. Transcorregut el terme esmentat, el jutge ha de rebre jurament i ha de tornar a examinar a aquest, amb la presència del processat i del seu advocat defensor i amb la presència, així mateix, del fiscal i del querellant, si volen assistir a l'acte, i ha de permetre a aquests fer-li les repreguntes que considerin convenient, excepte les que el jutge desestimi com a manifestament impertinents.

El secretari judicial ha de consignar les respostes a aquestes preguntes, i aquesta diligència ha de ser signada per tots els assistents.

La declaració dels testimonis menors d'edat s'ha de dur a terme evitant la confrontació visual d'aquests amb l'inculpat, utilitzant per a això qualsevol mitjà tècnic que faci possible la pràctica d'aquesta prova.»

Cinquanta-dos. L'article 466 queda redactat de la manera següent:

«Article 466.

Fet el nomenament de perits, el secretari judicial ho ha de notificar immediatament al ministeri fiscal, a l'actor particular, si n'hi ha, com al processat, si està a disposició del jutge o es troba en el mateix lloc de la instrucció, o al seu representant si en té.»

Cinquanta-tres. El paràgraf quart de l'article 470 queda redactat de la manera següent:

«Quan el recusant no produeixi els documents, però designi l'arxiu o lloc en què es trobin, el secretari judicial els ha de reclamar, i el jutge instructor els ha d'examinar una vegada rebuts sense detenir per això el curs de les actuacions; i si d'aquests resulta justificada la causa de la recusació, ha d'anul·lar l'informe pericial que s'hagi donat, i ha de manar que es practiqui de nou aquesta diligència.»

Cinquanta-quatre. L'article 479 queda redactat de la manera següent:

«Article 479.

Si els perits tenen necessitat de destruir o alterar els objectes que analitzin, s'ha de conservar, si pot ser, part d'aquests a disposició del jutge, perquè, en cas que sigui necessari, pugui fer-se una nova anàlisi.»

Cinquanta-cinc. L'article 512 queda redactat de la manera següent:

«Article 512.

Si el presumpte reu no ha estat trobat en el seu domicili i se n'ignora el parador, el jutge ha d'acordar que sigui buscat per requisitòries que s'han d'enviar als jutges d'instrucció en el territori dels quals hi hagi motiu per sospitar que aquell s'hi trobi, i el secretari judicial ha d'expedir els oficis oportuns; i en tot cas s'han de publicar aquelles en el Butlletí Oficial de l'Estat i el diari oficial de la comunitat autònoma respectiva, i s'han de fixar també còpies autoritzades, en forma d'edecte, a l'oficina del jutjat o tribunal que conegui de la causa i en la dels jutges d'instrucció als quals s'hagi requerit.»

Cinquanta-sis. L'article 516 queda redactat de la manera següent:

«Article 516.

En la resolució per la qual s'acordi buscar per requisitòries, el jutge ha de designar els particulars de la causa que siguin necessaris per poder resoldre sobre la situació personal del requisitoriat una vegada sigui trobat. Testimoniats la resolució judicial i els particulars pel secretari judicial, s'han de remetre al jutjat de guàrdia o s'han d'incloure en el sistema informàtic que a l'efecte existeixi, on han de quedar registrats.»

Cinquanta-set. L'article 517 queda redactat de la manera següent:

«Article 517.

Sens perjudici del que disposa l'article 505.6, presentat el requisitoriat davant un jutjat de guàrdia, el jutge, si és necessari per resoldre, pot sol·licitar l'auxili de l'òrgan judicial que hagi dictat la requisitòria o, si no n'hi ha, del que es trobi de guàrdia en aquest últim partit judicial, a fi que li faciliti la documentació i informació a què es refereix l'article anterior.»

Cinquanta-vuit. L'article 529 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 529 bis.

Quan es decreti el processament de persona autoritzada per conduir vehicles de motor per delictes comès amb motiu de la seva conducció, si el processat ha d'estar en llibertat, el jutge, discrecionalment, el pot privar provisionalment d'usar el permís, manant que es reculli i incorpori al procés el document en què consti. El secretari judicial ho ha de comunicar a l'organisme administratiu que l'hagi expedit.»

Cinquanta-nou. L'article 534 queda redactat de la manera següent:

«Article 534.

Si a la primera crida judicial no compareix l'acusat o no justifica la impossibilitat de fer-ho, el secretari judicial ha d'assenyalar al fiador personal o al propietari dels béns de qualsevol classe donats en fiança el terme de deu dies perquè presenti el rebel.»

Seixanta. L'article 536 queda redactat de la manera següent:

«Article 536.

Per realitzar qualsevol fiança el secretari judicial ha de procedir per la via de constrenyiment de conformitat amb el que disposa el capítol IV, títol IV, del llibre III de la Llei d'enjudiciament civil.

Si es tracta d'una fiança personal, s'ha de procedir també per la via de constrenyiment contra els béns del fiador fins a fer efectiva la quantitat que s'hagi fixat en admetre la fiança referida.»

Seixanta-u. Es modifiquen els apartats 4, 8, 9 i 10 de l'article 544 ter que queden redactats de la manera següent:

«4. Rebuda la sol·licitud d'ordre de protecció, el jutge de guàrdia, en els supòsits esmentats a l'apartat 1 d'aquest article, ha de convocar a una audiència

urgent la víctima o el seu representant legal, el sol·licitant i el presumpte agressor, assistit, si s'escau, d'advocat. Així mateix ha de ser convocat el ministeri fiscal.

Aquesta audiència es pot substanciar simultàniament amb la prevista a l'article 505 quan la seva convocatòria sigui procedent, amb l'audiència regulada a l'article 798 en les causes que es tramitin d'acord amb el procediment previst al títol III del llibre IV d'aquesta Llei o, si s'escau, amb l'acte del judici de faltes. Quan excepcionalment no sigui possible celebrar l'audiència durant el servei de guàrdia, el jutge davant el qual hagi estat formulada la sol·licitud l'ha de convocar en el termini més breu possible. En qualsevol cas l'audiència s'ha de celebrar en un termini màxim de setanta-dues hores des de la presentació de la sol·licitud.

Durant l'audiència, el jutge de guàrdia ha d'adoptar les mesures oportunes per evitar la confrontació entre el presumpte agressor i la víctima, els seus fills i els restants membres de la família. A aquests efectes ha de disposar que la seva declaració en aquesta audiència es realitzi per separat.

Celebrada l'audiència, el jutge de guàrdia ha de resoldre mitjançant interlocutòria el que sigui procedent sobre la sol·licitud de l'ordre de protecció, així com sobre el contingut i la vigència de les mesures que incorpori. Sens perjudici d'això, el jutge d'instrucció pot adoptar en qualsevol moment de la tramitació de la causa les mesures previstes a l'article 544 bis.»

«8. L'ordre de protecció ha de ser notificada a les parts, i comunicada pel secretari judicial immediatament, mitjançant testimoni íntegre, a la víctima i a les administracions públiques competents per a l'adopció de mesures de protecció, siguin aquestes de seguretat o d'assistència social, jurídica, sanitària, psicològica o de qualsevol altra índole. A aquests efectes s'ha d'establir per reglament un sistema integrat de coordinació administrativa que garanteixi l'agilitat d'aquestes comunicacions.»

«9. L'ordre de protecció implica el deure d'informar permanentment la víctima sobre la situació processal de l'imputat així com sobre l'abast i la vigència de les mesures cautelars adoptades. En particular, la víctima ha de ser informada en tot moment de la situació penitenciària del presumpte agressor. A aquests efectes s'ha de donar compte de l'ordre de protecció a l'administració penitenciària.»

«10. L'ordre de protecció ha de ser inscrita en el Registre Central per a la Protecció de les Víctimes de la Violència Domèstica i de Gènere.»

Seixanta-dos. L'article 574 queda redactat de la manera següent:

«Article 574.

El jutge ha d'ordenar recollir els instruments i efectes del delictes i també els llibres, papers o qualssevol altres coses que s'hagin trobat, si això és necessari per al resultat del sumari.

Els llibres i papers que es recullin han de ser foliats, segellats i rubricats a tots els seus fulls pel secretari judicial, sota la seva responsabilitat.»

Seixanta-tres. El paràgraf segon de l'article 586 queda redactat de la manera següent:

«Els sobres i fulls d'aquesta correspondència, després d'haver pres el mateix jutge les notes necessàries per a la pràctica d'altres diligències d'investigació a què la correspondència doni motiu, han de ser rubricats pel secretari judicial i s'han de segellar amb el segell del jutjat, i s'ha de tancar tot després en un altre sobre, al qual s'ha de posar el rètol necessari, i s'ha de conservar durant el sumari, també sota responsabilitat del secretari judicial.»

Seixanta-quatre. El paràgraf tercer de l'article 587 queda redactat de la manera següent:

«Si no és conegut cap parent del processat, s'ha de conservar el plec esmentat tancat sota la responsabilitat del secretari judicial fins que hi hagi una persona a la qual lliurar-lo, segons el que disposa aquest article.»

Seixanta-cinc. L'article 591 queda redactat de la manera següent:

«Article 591.

La fiança pot ser personal, pignorativa o hipotecària, o mitjançant caució que es pot constituir en diners efectius, mitjançant aval solidari de durada indefinida i pagador a primer requeriment emès per entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o per qualsevol mitjà que, segons el parer del jutge o tribunal, garanteixi la immediata disponibilitat, si s'escau, de la quantitat de què es tracti.»

Seixanta-sis. El segon paràgraf de l'article 598 queda redactat de la manera següent:

«Si no se'n troba cap, o si les que es troben, o el processat o apoderat si s'escau no volen assenyalar béns, s'ha de procedir a embargar els que es reputin de la pertinença del processat, guardant l'ordre establert a l'article 592 de la Llei d'enjudiciament civil, sota la prohibició continguda als articles 605 i 606 d'aquesta, i d'acord amb el que disposa l'article 584 de la Llei esmentada.»

Seixanta-set. L'article 600 queda redactat de la manera següent:

«Article 600.

Les altres actuacions que es practiquin en execució de la interlocutòria a què es refereix l'article 589 es regeixen pels articles 738.2 i 738.3 de la Llei d'enjudiciament civil, amb l'especialitat establerta a l'article 597 d'aquesta Llei respecte del requeriment al processat perquè assenyali béns.»

Seixanta-vuit. Es deixen sense contingut els articles 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609 i 610.

Seixanta-nou. L'article 615 queda redactat de la manera següent:

«Article 615.

Quan en la instrucció del sumari aparegui indicada l'existència de la responsabilitat civil d'un tercer d'acord amb els articles respectius del Codi penal, o per haver participat algun per títol lucratiu dels efectes del delictes, el jutge, a instància de l'actor civil, ha d'exigir fiança a la persona contra la qual resulti la responsabilitat. Si no es presta, el secretari judicial ha d'embargar d'acord amb el que disposa el títol IX d'aquest llibre els béns que siguin necessaris.»

Setanta. L'article 617 queda redactat de la manera següent:

«Article 617.

El secretari judicial ha de sotmetre a vista l'escrit a la part a la qual interessi, i aquesta l'ha d'evacuar en el terme de tres dies, i ha de proposar també les proves que s'hagin de practicar en suport de la seva pretensió.»

Setanta-u. El paràgraf quart de l'article 622 queda redactat de la manera següent:

«En aquests casos, en fer el secretari judicial la remissió del sumari a l'audiència, ha de tenir cura d'expressar els recursos d'apel·lació en un efecte que hi hagi pendants. A l'audiència ha de quedar en suspens l'aplicació dels articles 627 i següents fins que siguin resoltes les apel·lacions pendants. Si aquestes són desestimades, quan la resolució en què així s'acordi sigui ferma, ha de continuar la substanciació de la causa d'acord amb els articles esmentats; i si es dóna lloc a alguna apel·lació, s'ha de revocar sense més tràmit la interlocutòria del jutge que declari conclús el sumari i el secretari judicial li ha de tornar aquesta amb testimoni de la interlocutòria resolutòria de l'apel·lació, per a la pràctica de les diligències que siguin conseqüència de tal resolució.»

Setanta-dos. L'article 626 queda redactat de la manera següent:

«Article 626.

Rebudes en el tribunal les actuacions i les peces de convicció, el secretari judicial ha de designar el magistrat ponent que per torn correspongui.

Fora dels casos previstos en els dos articles anteriors, i durant el temps que falti per complir el terme de la citació, el magistrat ponent ha d'obrir els plecs i altres objectes tancats i segellats que hagi remès el jutge d'instrucció.

De l'obertura el secretari judicial ha d'estendre acta, en la qual s'ha de fer constar l'estat en què es trobin.»

Setanta-tres. L'article 627 queda redactat de la manera següent:

«Article 627.

Transcorregut el termini esmentat, el secretari judicial ha de passar les actuacions per a instrucció per un altre, que no ha de baixar de tres dies ni ha d'excedir els deu, segons el volum del procés, al ministeri fiscal, si la causa versa sobre delictes en què hagi de tenir intervenció, després al procurador del querellant, si s'ha personat, i finalment a la defensa del processat o processats.

Si la causa excedeix els mil folis, el secretari judicial pot prorrogar el termini, sense que en cap cas pugui excedir la pròrroga d'altre tant més.

En ser tornada, s'ha d'acompanyar escrit en què es conformi amb la interlocutòria de l'inferior que hagi declarat acabat el sumari, o en què es demani la pràctica de noves diligències.

En el mateix escrit, si l'opinió és conforme a la interlocutòria de terminació del sumari, el ministeri fiscal, quan intervingui, el procurador del querellant, si n'hi ha, i la defensa del processat o processats, han de sol·licitar el que estimin convenient al seu dret, respecte a l'obertura del judici oral o sobreseïment de qualsevol classe.»

Setanta-quatre. L'article 628 queda redactat de la manera següent:

«Article 628.

Tornada la causa o recollida de poder de l'últim que l'hagi rebut, el secretari judicial l'ha de passar immediatament al ponent, amb els escrits presentats, per un termini de tres dies.»

Setanta-cinc. L'article 629 queda redactat de la manera següent:

«Article 629.

El secretari judicial, en lliurar la causa, ha de disposar el que consideri convenient perquè el fiscal, el querellant i el processat o processats si s'escau puguin examinar la correspondència, llibres, papers i altres peces de convicció sense perill d'alteració en el seu estat.»

Setanta-sis. L'article 646 queda redactat de la manera següent:

«Article 646.

A més dels testimonis d'avanços de les causes que el secretari judicial està obligat a dirigir al fiscal de la respectiva audiència, li ha de remetre també testimoni especial de totes les providències o actuacions apel·lables, o que es refereixin a diligències pericials o de reconeixement que li interressi conèixer per a l'exercici del seu dret com a part acusadora, quan no pugui notificar-los-els directament, sense que per això se suspengui la pràctica de les diligències esmentades, llevat que el fiscal s'hagi reservat anticipadament el dret d'intervenir en aquestes, i no s'irrogui perjudici de la suspensió.»

Setanta-set. El segon paràgraf de l'article 647 queda redactat de la manera següent:

«De totes maneres ha d'acusar recepció dels testimonis d'aquesta classe el mateix dia que els rebí.»

Setanta-vuit. L'article 648 queda redactat de la manera següent:

«Article 648.

Els fiscals han de portar un registre per anotar els informes de formació de causa que rebín, els testimonis d'avanços més notables que els remetín els secretaris judicials, especialment els que expressa l'article 646, i les respostes que al seu torn emetin, o recursos que interposín.»

Setanta-nou. L'article 649 queda redactat de la manera següent:

«Article 649.

Quan es mani obrir el judici oral, el secretari judicial ha de comunicar la causa al fiscal, o a l'acusador privat si versa sobre delictes que no pugui ser perseguit d'ofici, perquè en el termini de cinc dies qualifiquín per escrit els fets.

Dictada aquesta resolució, han de ser públiques totes les actuacions del procés.»

Vuitanta. El paràgraf primer de l'article 651 queda redactat de la manera següent:

«Tornada la causa pel fiscal, el secretari judicial l'ha de passar per termini igual i amb el mateix objecte a l'acusador particular, si n'hi ha, qui ha de presentar l'escrit de qualificació, signat pel seu advocat i procurador en la forma anteriorment indicada.»

Vuitanta-u. L'article 652 queda redactat de la manera següent:

«Article 652.

Seguidament el secretari judicial ha de comunicar la causa als processats i a les terceres persones civilment responsables, perquè en terme igual i pel seu ordre manifestín també, per conclusions numerades i correlatives a les de la qualificació que a aquests es refereixi, si estan o no conformes amb cadascuna, o altrament consignín els punts de divergència.

El secretari judicial ha de sol·licitar la designació a l'efecte d'advocat i procurador, si no en tenen.»

Vuitanta-dos. L'article 654 queda redactat de la manera següent:

«Article 654.

El secretari judicial, en traslladar la causa a les parts en compliment del que disposen els articles anteriors, ha de disposar el que consideri convenient perquè aquestes puguín examinar la correspondència, llibres, papers i altres peces de convicció, sense perill d'alteració en el seu estat.»

Vuitanta-tres. L'article 658 queda redactat de la manera següent:

«Article 658.

Presentats els escrits de qualificació, o recollida la causa de poder de qui la tingui després de transcorregut el terme assenyalat a l'article 649, el secretari judicial ha de dictar diligència que declari feta la qualificació, i ha d'acordar passar la causa al ponent, per terme de tercer dia, per a l'examen de les proves proposades.»

Vuitanta-quatre. Es modifica el paràgraf 5è de l'article 659 i s'afegeixen un 6è i un 7è amb la redacció següent:

«A la vista d'aquesta interlocutòria, el secretari judicial ha d'establir el dia i l'hora en què hagin de començar les sessions del judici oral, de conformitat amb el que estableix l'article 182 de la Llei d'enjudiciament civil.

Els criteris generals i les concretes i específiques instruccions que fixin els presidents de sala o secció, d'acord amb els quals s'ha de realitzar l'assenyalament, han de tenir en compte, així mateix:

- 1r La presó de l'acusat;
- 2n L'assegurament de la seva presència a disposició judicial;
- 3r Les altres mesures cautelars personals adoptades;
- 4t La prioritat d'altres causes;
- 5è La complexitat de la prova proposada o qualsevol circumstància modificativa, segons hagin pogut determinar una vegada estudiat l'assumpte o plet de què es tracti.

En tot cas, encara que no sigui part en el procés ni hagi d'intervenir, el secretari judicial ha d'informar la víctima per escrit de la data i el lloc de celebració del judici».

Vuitanta-cinc. L'article 660 queda redactat de la manera següent:

«Article 660.

El secretari judicial ha d'expedir els exhorts o manaments necessaris per a la citació dels perits i testimonis que la part hagi designat amb aquest objecte.

Els exhorts o manaments han de ser remesos d'ofici per al seu compliment, llevat que la part demani que se li lliurin.

En aquest cas, el secretari judicial ha d'assenyalar un termini dins el qual ha de tornar-los complimentats.»

Vuitanta-sis. Es modifiquen els paràgrafs tercer i cinquè de l'article 662 que queden redactats de la manera següent:

«Al·legada la recusació, el secretari judicial ha de traslladar l'escrit per termini igual a la part que intenti valer-se del perit recusat.»

«Transcorregut el terme de prova, el secretari judicial ha d'assenyalar dia per a la vista, a la qual poden assistir les parts i els seus defensors, i dins el terme legal el tribunal ha de resoldre l'incident.»

Vuitanta-set. Es modifica el paràgraf primer de l'article 664, que queda redactat de la manera següent:

«El tribunal ha de disposar també que els processats que es trobin presos siguin immediatament conduïts a la presó de la població en què s'hagi de continuar el judici, i el secretari judicial els ha de citar per a aquest, així com als que estiguin en llibertat provisional perquè es presentin el dia assenyalat, i igualment ha de notificar la interlocutòria als fiadors o propietaris dels béns donats en fiança; per a tot això s'han d'expedir els exhorts i manaments necessaris.»

Vuitanta-vuit. L'article 673 queda redactat de la manera següent:

«Article 673.

Transcorregut el terme de prova, el secretari judicial ha d'assenyalar immediatament dia per a la vista, en la qual poden informar el que convingui al seu dret els defensors de les parts si aquestes ho demanen.»

Vuitanta-nou. El paràgraf primer de l'article 688 queda redactat de la manera següent:

«El dia assenyalat per començar les sessions, el secretari judicial ha de vetllar perquè es trobin en el local del tribunal les peces de convicció que s'hagin recollit, i el president, en el moment oportú, ha de declarar oberta la sessió.»

Noranta. Els paràgrafs segon i tercer de l'article 701 queden redactats de la manera següent:

«S'ha de donar compte del fet que hagi motivat la formació del sumari i del dia en què aquest es va començar a instruir, i s'ha d'expressar a més si el processat està a la presó o en llibertat provisional, amb fiança o sense.

S'han de llegir els escrits de qualificació i les llistes de perits i testimonis que s'hagin presentat oportunament, i s'ha de fer relació de les proves proposades i admeses.»

Noranta-u. El paràgraf tercer de l'article 709 queda redactat de la manera següent:

«En aquest cas, ha de constar a l'acta la pregunta o repregunta a què el president hagi prohibit contestar.»

Noranta-dos. El paràgraf primer de l'article 719 queda redactat de la manera següent:

«Si el testimoni impossibilitat d'assistir a la sessió no resideix en el punt en què aquesta tingui lloc, el secretari judicial ha de lliurar exhort o manament perquè sigui examinat davant del jutge corresponent, de conformitat amb les prescripcions contingudes en aquesta secció.»

Noranta-tres. El paràgraf segon de l'article 722 queda redactat de la manera següent:

«El secretari judicial l'ha de fixar el mitjançant decret, tenint en compte únicament les despeses del viatge i l'import dels jornals perduts pel testimoni amb motiu de la seva compareixença per declarar.»

Noranta-quatre. S'afegeix un quart paràgraf a l'article 742 amb el següent contingut:

«El secretari judicial ha de notificar la sentència per escrit als ofesos i perjudicats pel delictes, encara que no s'hagin mostrat part en la causa.»

Noranta-cinc. L'article 743 queda redactat de la manera següent:

«Article 743.

1. El desenvolupament de les sessions del judici oral s'ha de registrar en suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge. El secretari judicial ha de custodiar el document electrònic que serveixi de suport a la gravació. Les parts poden demanar, a costa seva, una còpia de les gravacions originals.

2. Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris el secretari judicial ha de garantir l'autenticitat i integritat d'allò gravat o reproduït mitjançant la utilització de la signatura electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que d'acord amb la llei ofereixi tals garanties. En aquest cas, la celebració de l'acte no requereix la presència a la sala del secretari judicial llevat que ho hagin sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho consideri necessari el secretari judicial, atenent la complexitat de l'assumpte, el nombre i la natura de les proves a practicar, el nombre d'interventors, la possibilitat que es produeixin incidències que no es puguin registrar, o a la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquin, supòsit en el qual el secretari judicial ha d'estendre acta succinta en els termes previstos a l'apartat següent.

3. Si els mecanismes de garantia previstos a l'apartat anterior no es poden utilitzar el secretari judicial ha de consignar a l'acta, almenys, les dades següents: número i classe de procediment; lloc i data de celebració; temps de durada, assistents a l'acte; peticions i propostes de les parts; en cas de proposició de proves, declaració de pertinència i ordre en la pràctica d'aquestes; resolucions que adopti el jutge o tribunal; així com les circumstàncies i incidències que no puguin constar en aquell suport.

4. Quan els mitjans de registre previstos en aquest article no es puguin utilitzar per qualsevol causa, el secretari judicial ha d'estendre acta de cada sessió, i ha de recollir-hi, amb l'extensió i detall necessaris, el contingut essencial de la prova practicada, les incidències i reclamacions produïdes i les resolucions adoptades.

5. L'acta prevista als apartats 3 i 4 d'aquest article s'ha d'estendre per procediments informàtics, sense que pugui ser manuscrita més que en les ocasions en què la sala en què s'estigui celebrant l'actuació no tingui mitjans informàtics. En aquests casos, en acabar la sessió el secretari judicial ha de llegir l'acta, i hi ha de fer les rectificacions que les parts reclamin, si les estima procedents. Aquest acta ha de ser signada pel president i membres del tribunal, pel fiscal i pels defensors de les parts.»

Noranta-sis. L'article 749 queda redactat de la manera següent:

«Article 749.

Quan per raó dels casos previstos als números 4t i 5è de l'article 746 s'hagi de prolongar indefinidament la suspensió del judici, o per un temps massa llarg, s'ha de declarar sense efecte la part del judici celebrada.

El mateix pot acordar el tribunal en el cas del número 6è, si la preparació dels elements de prova o la sumària instrucció suplementària exigeix algun temps.

En els dos casos, el secretari judicial ha d'assenyalar dia per a nou judici quan desaparegui la causa de la suspensió o puguin ser reemplaçades les persones reemplaçables.»

Noranta-set. L'article 753 queda redactat de la manera següent:

«Article 753.

En tot cas, el secretari judicial ha de suspendre els procediments des del dia en què es doni coneixement a les Corts, estiguin o no obertes, i les coses han de restar en l'estat en què llavors es trobin, fins que el cos legislador respectiu resolgui el que consideri convenient.»

Noranta-vuit. El segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 759 queda redactat de la manera següent:

«El secretari judicial ha de sotmetre a vista l'exposició i antecedents al ministeri fiscal i a les parts personades per termini de dos dies i, després d'escoltats tots, el tribunal, sense més tràmits, ha de resoldre dins el tercer dia el que estimi procedent, i ha de comunicar aquesta resolució al jutge que l'hagi exposat per al seu compliment.»

Noranta-nou. El paràgraf tercer de l'article 760 queda redactat de la manera següent:

«Acordat pel jutge o tribunal el procediment que s'hagi de seguir, el secretari judicial ho ha de fer saber immediatament al Ministeri Fiscal, a l'imputat i a les parts personades.»

Cent. L'apartat 2 de l'article 761 queda redactat de la manera següent:

«2. Sens perjudici del que es disposa a l'apartat anterior, el secretari judicial ha d'instruir l'ofès o perjudicat pel delictes dels drets que l'assisteixen d'acord amb el que disposen els articles 109 i 110 i altres disposicions, i es pot mostrar part a la causa sense necessitat de formular querella. Així mateix l'ha d'informar de la possibilitat i el procediment per sol·licitar les ajudes que d'acord amb la legislació vigent li puguin correspondre.»

Cent u. Els apartats 3, 4 i 5 de l'article 766 queden redactats de la manera següent:

«3. El recurs d'apel·lació s'ha de presentar dins els cinc dies següents a la notificació de la interlocutòria recorreguda o de la resolutòria del recurs de reforma, mitjançant escrit en el qual s'han d'exposar els motius del recurs, s'han d'assenyalar els particulars que s'hagin de testimoniar i al qual s'han d'acompanyar, si s'escau, els documents justificatius de les peticions formulades. Admès a tràmit el recurs pel jutge, el secretari judicial ha de traslladar a les altres parts personades per un termini comú de cinc dies perquè puguin al·legar per escrit el que estimin convenient, assenyalar altres particulars que hagin de ser testimoniats i presentar els documents justificatius de les seves pretensions. En els dos dies següents a la finalització del termini, ha de remetre testimoni dels particulars assenyalats a l'audiència respectiva que, sense més tràmits, ha de resoldre dins els cinc dies següents. Excepcionalment, l'audiència pot reclamar les actuacions per a la seva consulta sempre que amb això no s'obstaculitzi la tramitació d'aquelles; en aquests casos, s'han de retornar les actuacions al jutge en el termini màxim de tres dies.

4. Si el recurs d'apel·lació s'ha interposat subsidiàriament amb el de reforma, si aquest resulta totalment o parcialment desestimatori, abans de traslladar a les altres parts personades, el secretari judicial ha de traslladar al recurrent per un termini de cinc dies perquè formuli al·legacions i pugui presentar, si s'escau, els documents justificatius de les seves peticions.

5. Si en la interlocutòria recorreguda en apel·lació s'acorda la presó provisional d'algun dels imputats, respecte del pronunciament esmentat l'apel·lant pot sol·licitar a l'escrit d'interposició del recurs la celebració de vista, que ha d'acordar l'audiència respectiva. Quan la interlocutòria recorreguda contingui altres pronunciaments sobre mesures cautelars, l'audiència pot acordar la celebració de vista si ho estima convenient. El secretari judicial ha d'assenyalar la vista dins els deu següents a la recepció de la causa a l'audiència esmentada.»

Cent dos. El paràgraf quart de l'apartat 1 de l'article 773 queda redactat de la manera següent:

«Tan aviat com el jutge ordeni la incoació del procediment per a les causes davant el tribunal del jurat, el secretari judicial ho ha de comunicar al Ministeri Fiscal, qui ha de comparèixer i intervenir en totes les actuacions que es duguin a terme davant aquell.»

Cent tres. El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 783 queda redactat de la manera següent:

«Quan el jutge d'instrucció decreti l'obertura del judici oral només a instància del ministeri fiscal o de l'acusació particular, el secretari judicial ha de donar nou trasllat a qui hagi sol·licitat el sobreseïment per termini de tres dies perquè formuli escrit d'acusació, llevat que hagi renunciat a això.»

Cent quatre. El paràgraf primer de l'apartat primer, i els apartats quart i cinquè de l'article 784 queden redactats de la manera següent:

«1. Obert el judici oral, el secretari judicial ha de citar l'imputat, amb lliurament de còpia dels escrits d'acusació, perquè en el termini de tres dies comparegui en la causa amb advocat que el defensi i procurador que el representi. Si no exerceix el seu dret a designar procurador o a sol·licitar-ne un d'ofici, el secretari judicial ha de sol·licitar, en tot cas, el seu nomenament. Complert aquest tràmit, el secretari judicial ha de traslladar les actuacions originals, o mitjançant fotocòpia, als designats com a acusats i tercers responsables en els escrits d'acusació, perquè en termini comú de deu dies presentin escrit de defensa davant de les acusacions formulades.»

«4. Si, obert el judici oral, els acusats es troben en parador desconegut i no han fet la designació de domicili a què es refereix l'article 775 i, en qualsevol cas, si la pena sol·licitada excedeix els límits establerts al paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 786, el jutge ha de manar expedir requisitòria per a la seva crida i cerca, i els ha de declarar rebels, si no compareixen o no són trobats, amb els efectes previnguts en aquesta Llei.»

«5. Presentat l'escrit de defensa o transcorregut el termini per fer-ho, el secretari judicial ha d'acordar remetre el que s'ha fet a l'òrgan competent per a l'enjudiciament, i ho ha de notificar a les parts, llevat que l'enjudiciament correspongui al jutge penal i aquest es desplaci periòdicament a la seu del jutjat instructor per a la celebració dels judicis procedents d'aquest; en aquest cas les actuacions han de restar a l'Oficina Judicial a disposició del jutge penal.»

Cent cinc. L'article 785 queda redactat de la manera següent:

«Article 785.

1. Quan les actuacions es trobin a disposició de l'òrgan competent per a l'enjudiciament, el jutge o tribunal ha d'examinar les proves proposades i immediatament ha de dictar interlocutòria, admetre les que consideri pertinents i rebutjar les altres, i ha de preparar el necessari per a la pràctica de la prova anticipada.

Contra les interlocutòries d'admissió o inadmissió de proves no es pot interposar cap recurs, sens perjudici que la part a la qual va ser denegada pugui reproduir la seva petició a l'inici de les sessions del judici oral, moment fins al qual es poden incorporar a la causa els informes, certificacions i altres documents que el ministeri fiscal i les parts estimin oportú i el jutge o tribunal admetin.

2. A la vista d'aquesta interlocutòria, el secretari judicial ha d'establir el dia i hora en què hagin de començar les sessions del judici oral de conformitat amb allò establert a l'article 182 de la Llei d'enjudiciament civil.

Els criteris generals i les concretes i específiques instruccions que fixin els presidents de sala o secció, d'acord amb els quals s'ha de realitzar l'assenyalament, han de tenir així mateix en compte:

- 1r La presó de l'acusat;
- 2n L'assegurament de la seva presència a disposició judicial;
- 3r Les altres mesures cautelars personals adoptades;
- 4t La prioritat d'altres causes;
- 5è La complexitat de la prova proposada o qualsevol circumstància modificativa, segons hagin pogut determinar una vegada estudiat l'assumpte o plet de què es tracti.

3. En tot cas, encara que no sigui part en el procés ni hagi d'intervenir, el secretari judicial ha d'informar la víctima per escrit de la data i el lloc de celebració del judici.»

Cent sis. L'apartat 2 de l'article 786 queda redactat de la manera següent:

«2. El judici oral comença amb la lectura dels escrits d'acusació i de defensa. Seguidament, a instància de part, el jutge o tribunal obre un torn d'intervencions perquè puguin les parts exposar el que estimin oportú sobre la competència de l'òrgan judicial, vulneració d'algun dret fonamental, existència d'articles de previ pronunciament, causes de la suspensió de judici oral, nul·litat d'actuacions, així com sobre el contingut i finalitat de la proves proposades o que es proposin per practicar-se a l'acte. El jutge o tribunal ha de resoldre en el mateix acte el que sigui procedent sobre les qüestions plantejades. Davant de la decisió adoptada no es pot interposar cap recurs, sens perjudici de la pertinent protesta i que la qüestió pugui ser reproduïda, si s'escau, en el recurs contra la sentència.»

Cent set. L'apartat 4 de l'article 787 queda redactat de la manera següent:

«4. Una vegada la defensa manifesti la seva conformitat, el jutge o president del tribunal ha d'informar l'acusat de les seves conseqüències i a continuació l'ha de requerir a fi que manifesti si presta la seva conformitat. Quan el jutge o tribunal tingui dubtes sobre si l'acusat ha prestat lliurement la seva conformitat, ha d'acordar la continuació del judici.

També pot acordar la continuació del judici quan, no obstant la conformitat de l'acusat, el seu defensor ho consideri necessari i el jutge o tribunal estimi fundada la seva petició.»

Cent vuit. Els apartats 1, 5 i 6 de l'article 788 queden redactats de la manera següent:

«1. La pràctica de la prova s'ha de realitzar concentradament, en les sessions consecutives que siguin necessàries.

Excepcionalment, pot acordar el jutge o tribunal la suspensió o ajornament de la sessió, fins al límit màxim de trenta dies, en els supòsits de l'article 746, i les actuacions realitzades conserven la seva validesa, llevat que es produeixi la substitució del jutge o membre del tribunal en el cas del número 4 de l'article esmentat. En aquests casos sempre que l'assenyalament de la represa es pugui realitzar alhora que s'acordi la suspensió, l'ha de fer el jutge o president, que ha de tenir en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes en els articles 182.4 de la Llei d'enjudiciament civil i 785.2 d'aquesta Llei.

De la mateixa manera s'ha d'actuar en els casos en què s'interrompi o suspengui un judici oral ja iniciat i el nou assenyalament de vista es pugui realitzar alhora que s'acordi la interrupció o suspensió.

En els casos restants, l'assenyalament de data per al nou judici oral ha de ser fet pel secretari judicial, per a la data més immediata possible, ajustant-se al que preveu l'article 785.2 d'aquesta Llei.

No és causa de suspensió del judici la falta d'acreditació de la sanitat, de la taxació de danys o de la verificació d'una altra circumstància d'anàloga significació, sempre que no sigui requisit imprescindible per a la qualificació dels fets. En aquest cas, la determinació quantitativa de la responsabilitat civil queda diferida al tràmit d'execució, i s'han de fixar a la sentència les bases d'aquesta.»

«5. Quan totes les acusacions qualifiquin els fets com a delictes castigats amb pena que excedeixi la competència del jutge penal, s'ha de declarar aquest incompetent per jutjar, ha de donar per acabat el judici i el secretari judicial ha de remetre les actuacions a l'audiència competent. Llevat del supòsit anterior, el jutge penal ha de resoldre el que estimi pertinent quant a la continuació o finalització del judici, però en cap cas pot imposar una pena superior a la corresponent a la seva competència.»

«6. En allò que es refereix a la gravació de les sessions del judici oral i a la seva documentació, són aplicables les disposicions contingudes a l'article 743 d'aquesta Llei.»

Cent nou. Els apartats 2, 4 i 5 de l'article 789 queden redactats de la manera següent:

«2. El jutge penal pot dictar sentència oralment a l'acte del judici, que s'ha de documentar a l'acta amb expressió de la decisió i una succinta motivació, sens perjudici de l'ulterior redacció d'aquella. Si el fiscal i les parts, coneguda la decisió, expressen la seva decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, ha de declarar la fermesa de la sentència, i s'ha de pronunciar, amb l'audiència prèvia de les parts, sobre la suspensió o la substitució de la pena imposada.»

«4. El secretari judicial ha de notificar la sentència per escrit als ofesos i perjudicats pel delicte, encara que no s'hagin mostrat part a la causa.»

«5. Quan la instrucció de la causa hagi correspost a un jutjat de violència sobre la dona el secretari judicial li ha de remetre la sentència per testimoni de forma immediata. Igualment li ha de remetre la declaració de fermesa i la sentència de segona instància quan aquesta sigui revocàtoria, en tot o en part, de la sentència dictada prèviament.»

Cent deu. Els apartats 1, i 5 de l'article 790 queden redactats de la manera següent:

«1. La sentència dictada pel jutge penal és apel·lable davant l'audiència provincial corresponent, i la del jutge central penal, davant la sala penal de l'Audiència Nacional. El recurs pot ser interposat per qualsevol de les parts, dins els deu dies següents a aquell en què se'ls hagi notificat la sentència. Durant aquest període les actuacions s'han de trobar a l'Oficina Judicial a disposició de les parts, les quals en el termini dels tres dies següents a la notificació de la sentència poden sol·licitar còpia dels suports en els quals s'hagin gravat les sessions, amb suspensió del termini per a la interposició del recurs. El còmput del termini s'ha de reprendre una vegada hagin estat lliurades les còpies sol·licitades.

La part que no hagi apel·lat en el termini assenyalat es pot adherir a l'apel·lació en el tràmit d'al·legacions previst a l'apartat 5, exercint les pretensions i al·legant els motius que al seu dret convinguin. En tot cas, aquest recurs ha de quedar supeditat a que l'apel·lant mantingui el seu.

Les altres parts poden impugnar l'adhesió, en el termini de dos dies, una vegada conferit el trasllat previst a l'apartat 6.»

«5. Admès el recurs, el secretari judicial ha de traslladar l'escrit de formalització a les altres parts per un termini comú de deu dies. Dins d'aquest termini s'han de presentar els escrits d'al·legacions de les altres parts, en els quals es pot sol·licitar la pràctica de prova en els termes establerts a l'apartat 3 i en els quals s'ha de fixar un domicili per a notificacions.»

Cent onze. L'article 791 queda redactat de la manera següent:

«Article 791.

1. Si els escrits de formalització o d'al·legacions contenen proposició de prova o reproducció de la gravada, el tribunal ha de resoldre en tres dies sobre l'admissió de la proposta i ha d'acordar, si s'escau, que el secretari judicial assenyali dia per a la vista. També es pot celebrar vista quan, d'ofici o a petició de part, l'estimi el tribunal necessària per a la correcta formació d'una convicció fundada.

2. El secretari judicial ha d'assenyalar la vista dins els quinze dies següents i a aquesta han de ser citades totes les parts. La víctima ha de ser informada pel secretari judicial, encara que no s'hagi mostrat part ni sigui necessària la seva intervenció.

La vista s'ha de celebrar començant, si s'escau, per la pràctica de la prova i per la reproducció de les gravacions, si pertoca. A continuació, les parts han de resumir oralment el resultat d'aquesta i el fonament de les seves pretensions.

3. Pel que fa a la gravació de la vista i a la seva documentació, són aplicables les disposicions contingudes a l'article 743.»

Cent dotze. L'article 794 queda redactat de la manera següent:

«Article 794.

Tan aviat com sigui ferma la sentència, ha de procedir a la seva execució el jutge o l'audiència que l'hagi dictat, d'acord amb les disposicions generals de la Llei, tot observant les següents regles:

1a Si no s'ha fixat a la decisió la quantia indemnitzatòria, qualsevol de les parts pot instar, durant l'execució de la sentència, la pràctica de les proves que estimi oportunes per a la seva precisa determinació. El secretari judicial ha de traslladar

aquesta pretensió a les altres perquè, en el termini comú de deu dies, demanin per escrit el que al seu dret convingui. El jutge o tribunal ha de rebutjar la pràctica de proves que no es refereixin a les bases fixades a la sentència.

Practicada la prova, i escoltades les parts per un termini comú de cinc dies, s'ha de fixar mitjançant interlocutòria, en els cinc dies següents, la quantia de la responsabilitat civil. La interlocutòria dictada pel jutge penal és apel·lable davant l'audiència respectiva.

2a En els casos en què s'hagi imposat la pena de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors, el secretari judicial ha de procedir a la immediata retirada del permís i la llicència habilitant, si aquesta mesura no està ja acordada, ha de deixar unit el document a les actuacions i ha de remetre manament a la Prefectura Central de Trànsit perquè el deixi sense efecte i no n'expedeixi un altre de nou fins a l'extinció de la condemna.»

Cent tretze. L'apartat 3 de l'article 797 queda redactat de la manera següent:

«3. L'advocat designat per a la defensa també té habilitació legal per a la representació del seu defensat en totes les actuacions que es verifiquin davant del jutge de guàrdia.

Per garantir l'exercici del dret de defensa, el jutge, una vegada incoades diligències urgents, ha de disposar que se li traslladi còpia de l'atestat i de les actuacions que s'hagin realitzat o es realitzin al jutjat de guàrdia.»

Cent catorze. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 800 que queden redactats de la forma següent:

«2. Obert el judici oral, si no s'ha constituït acusació particular, el ministeri fiscal ha de presentar immediatament el seu escrit d'acusació, o ha de formular aquesta oralment. L'acusat, a la vista de l'acusació formulada, pot en el mateix acte prestar la seva conformitat d'acord amb el que disposa l'article següent. Si passa altrament, ha de presentar immediatament el seu escrit de defensa o ha de formular aquesta oralment, i llavors el secretari del jutge de guàrdia ha de procedir sense més tràmits a la citació de les parts per a la celebració del judici oral.

Si l'acusat sol·licita la concessió d'un termini per a la presentació d'escrit de defensa, el jutge l'ha de fixar prudencialment dins els cinc dies següents, ateses les circumstàncies del fet imputat i les dades restants que s'hagin posat de manifest en la investigació, el secretari judicial ha de procedir a l'acte a la citació de les parts per a la celebració del judici oral i a l'emplaçament de l'acusat i, si s'escau, del responsable civil perquè presentin els seus escrits davant l'òrgan competent per a l'enjudiciament.»

«3. El secretari del jutjat de guàrdia ha de fer l'assenyalament per a la celebració del judici oral en la data més pròxima possible i, en qualsevol cas, dins els quinze dies següents, en els dies i les hores predeterminats amb aquesta finalitat en els òrgans judicials enjudiciadors i ajustant-se al que disposa l'article 785.2 d'aquesta Llei. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei orgànica del poder judicial, ha de dictar els reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el ministeri fiscal, dels assenyalaments de judicis orals que realitzin els jutjats de guàrdia davant els jutjats penals.

També s'ha d'acordar la pràctica de les citacions proposades pel ministeri fiscal, i el secretari judicial ha de dur a terme a l'acte les que siguin possibles, sens perjudici de la decisió que sobre l'admissió de proves adopti l'òrgan enjudiciador.»

Cent quinze. L'apartat 4 de l'article 801 queda redactat de la manera següent:

«Dictada sentència de conformitat i practicades les actuacions a què es refereix l'apartat 2, el jutge de guàrdia ha d'acordar el que sigui procedent sobre la posada

en llibertat o l'ingrés a la presó del condemnat i ha de realitzar els requeriments que d'aquesta es derivin; seguidament el secretari judicial ha de remetre les actuacions juntament amb la sentència redactada al jutjat penal que correspongui, que ha de continuar la seva execució.»

Cent setze. L'apartat 2 de l'article 802 queda redactat de la manera següent:

«2. En cas que, per motiu just valorat pel jutge, no es pugui celebrar el judici oral el dia assenyalat, o que no es pugui concloure en un sol acte, ha d'assenyalar data per a la seva celebració o continuació el dia més immediat possible i, en tot cas, dins els quinze següents, tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes a l'article 182.4 de la Llei d'enjudiciament civil i article 785 d'aquesta Llei, cosa que s'ha de fer saber als interessats.»

Cent disset. L'article 808 queda redactat de la manera següent:

«Article 808.

Si es tracta d'injúries o calúmnies inferides verbalment, presentada la querella, el jutge instructor ha de manar convocar a judici verbal el querellant, el querellat i els testimonis que puguin donar raó dels fets, i el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora per a la celebració del judici.»

Cent divuit. L'article 815 queda redactat de la manera següent:

«Article 815.

Les sessions del judici s'han de documentar en l'acta d'acord amb el que disposa l'article 743 d'aquesta Llei.»

Cent dinou. El primer paràgraf de l'article 816 queda redactat de la manera següent:

«Immediatament que s'iniciï un procediment per delictes comès per mitjà de la impremta, la gravació o un altre mitjà mecànic de publicació, el jutge o tribunal ha d'acordar el segrest dels exemplars de l'imprès o de l'estampa on es trobin i del motllo d'aquesta.»

Cent vint. El paràgraf primer de l'article 845 queda redactat de la manera següent:

«Si el reu s'ha fugat o ocultat després de notificada la sentència i està pendent el recurs de cassació, aquest s'ha de substanciar fins a definitiva, i el secretari judicial ha de sol·licitar que es designi al rebel advocat i procurador d'ofici.»

Cent vint-i-u. L'article 846 queda redactat de la manera següent:

«Article 846.

Quan el declarat rebel en els casos dels articles 840 i 841 es presenti o sigui trobat, el jutge o tribunal ha d'obrir novament la causa per continuar-la segons el seu estat.»

Cent vint-i-dos. L'article 846 bis d) queda redactat de la manera següent:

«Article 846 bis d).

El secretari judicial, una vegada conclòs el terme per recórrer, ha de traslladar l'escrit en què s'interposi recurs d'apel·lació a les altres parts, les quals, en termini de cinc dies, poden impugnar el recurs o formular recurs supeditat d'apel·lació. Si l'interposen s'ha de traslladar a les altres parts.

Conclòs el termini de cinc dies sense que s'impugni o es formuli apel·lació supeditada o, si s'escau, efectuat el trasllat a les altres parts, el secretari judicial les ha de citar totes davant la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia perquè es personin en termini de deu dies.

Si l'apel·lant principal no es persona o manifesta la seva renúncia al recurs, el secretari judicial ha de tornar les actuacions a l'Audiència Provincial, que ha de declarar ferma la sentència i ha de procedir a la seva execució.»

Cent vint-i-tres. El primer paràgraf de l'article 846 bis e) queda redactat de la manera següent:

«Personat l'apel·lant, el secretari judicial ha d'assenyalar dia per a la vista del recurs citant les parts personades i, en tot cas, el condemnat i tercer responsable civil.»

Cent vint-i-quatre. El paràgraf segon de l'article 857 queda redactat de la manera següent:

«Si la part que prepari el recurs ha estat declarada insolvent, total o parcial, o se li ha reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, ha de demanar al tribunal que es faci constar expressament aquesta circumstància en la certificació de la sentència que s'ha de lliurar, i s'ha d'obligar a més a respondre, si arriba a millor fortuna, de l'import del dipòsit que, segons els casos, hagi de constituir.»

Cent vint-i-cinc. Es dona nova redacció a l'article 859, en els termes següents:

«Article 859.

A la mateixa resolució en què es tingui per preparat el recurs s'ha de manar que el secretari judicial expedeixi, en el termini de tres dies, el testimoni de la sentència, amb els vots particulars si n'hi ha i una vegada lliurat, el secretari judicial ha de citar les parts perquè compareguin davant la Sala Segona del Tribunal Suprem, dins el terme improrrogable de 15 dies, si es refereix a resolucions dictades per tribunals amb seu a la Península; de 20 dies, si tenen seu a la comunitat autònoma de les Illes Balears i de 30, si tenen seu a la comunitat autònoma de les Canàries o a les ciutats autònomes de Ceuta o Melilla.»

Cent vint-i-sis. L'article 860 té la redacció següent:

«Article 860.

El recurrent a qui, per a la seva defensa, s'hagi reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta o hagi estat declarat insolvent, total o parcial, pot sol·licitar del tribunal sentenciador que remeti directament a la Sala Segona del Suprem el testimoni necessari per a la interposició del recurs, o, si s'escau, la certificació de la interlocutòria denegatòria d'aquest.

La sala ha d'acordar que el secretari judicial sol·liciti el nomenament d'advocat i procurador que puguin interposar el recurs que correspongui, si el recurrent no els ha designat. En un i altre cas, la sala ha d'assenyalar el termini dins el qual s'hagi d'interposar.»

Cent vint-i-set. Es modifica el paràgraf segon de l'article 861 en els termes següents:

«A la vegada que la certificació expressada, el secretari judicial n'ha de remetre una altra en la qual ha d'expressar succintament la causa, els noms de les parts, el delictes, la data de lliurament del testimoni al recurrent i, si l'acusat es troba a la presó provisional, la data en què conclou tal situació, així com la de la citació a termini a les parts.»

Cent vint-i-vuit. L'article 864 passa a tenir la redacció següent:

«Article 864.

A les còpies certificades de les actuacions denegatòries previstes als articles anteriors, el secretari judicial ha de fer constar també la situació econòmica dels qui intentin la queixa en els termes que preveu l'article 858.»

Cent vint-i-nou. L'article 866 queda redactat de la manera següent:

«Article 866.

Transcorregut el terme de la citació a termini sense que hagi comparegut el recurrent en queixa, el secretari judicial ha de dictar decret en què declari desert el recurs, amb les costes, i ho ha de comunicar al tribunal sentenciador per als efectes que corresponguin, i ha de quedar ferma i consentida la interlocutòria denegatòria. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió.»

Cent trenta. L'article 868 té la redacció següent:

«Article 868.

Quan el recurrent sigui insolvent total o parcial o quan tingui reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, i durant el terme de la citació a termini comparegui davant la Sala Segona del Tribunal Suprem en la forma que preveu l'article 874, la sala ha d'acordar que el secretari judicial sol·liciti el nomenament d'advocat i procurador d'ofici per a la seva defensa, i que els lliuri la còpia certificada de la interlocutòria denegatòria perquè, en el terme de tres dies, formalitzin el recurs de queixa, si ho consideren procedent, o s'excusi l'advocat en el cas de no trobar mèrits per a això.»

Cent trenta-un. Es modifica l'article 870, en els termes següents:

«Article 870.

Quan la sala estimi fundada la queixa ha de revocar la interlocutòria denegatòria i ha de manar al tribunal sentenciador que expedeixi la certificació de la resolució reclamada i practiqui la resta que es preveu als articles 858 i 861.

Quan la queixa no sigui procedent, segons el parer de la sala, l'ha de desestimar amb les costes i ho ha de comunicar al tribunal sentenciador per als efectes corresponents.

Quan resultin falsos els fets al·legats com a fonament de la queixa, la sala pot imposar al particular recurrent, de forma motivada, una multa que pot oscil·lar entre 180 i 6.000 euros respectant en tot cas el principi de proporcionalitat i tenint en compte les circumstàncies del fet de què es tracti, així com els perjudicis que s'hagin pogut causar al procediment o a la resta de parts processals.

Davant la falsedat dels fets al·legats a la queixa i sens perjudici del que disposa el paràgraf anterior, el tribunal ha d'acordar traslladar l'actuació realitzada contra les normes de la bona fe processal als col·legis professionals competents per si de cas pot ser procedent la imposició d'algun tipus de sanció disciplinària.»

Cent trenta-dos. El primer paràgraf de l'article 873 queda redactat de la manera següent:

«El recurs de cassació s'ha d'interposar davant la Sala Segona del Tribunal Suprem dins els termes assenyalats a l'article 859. Transcorreguts aquests termes sense interposar-lo, o si s'escau el que hagi concedit la sala, d'acord amb el que disposa l'article 860, el secretari judicial ha de dictar decret en què declari desert el recurs, i es té per ferma i consentida la resolució esmentada. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió.»

Cent trenta-tres. L'article 876 queda redactat de la manera següent:

«Article 876.

Quan dins de la citació a termini o l'endemà de la designació manifesti el procurador del recurrent el seu propòsit d'interposar el recurs, o el fiscal ho sol·liciti, la sala ha de manar obrir el plec que contingui la certificació de vots reservats i comunicar-li amb les actuacions a les parts. Si passa altrament no s'ha d'obrir fins que el recurs sigui interposat, i des del dia del seu assenyalament per a la vista fins a la seva celebració l'han de poder examinar les parts a l'Oficina Judicial.»

Cent trenta-quatre. El paràgraf segon de l'article 877 queda redactat de la manera següent:

«S'ha d'establir, a més de la general, una numeració separada per als recursos interposats contra les resolucions dimanants de causes en què els condemnats es trobin a la presó.»

Cent trenta-cinc. L'article 878 queda redactat de la manera següent:

«Article 878.

Transcorregut el termini d'emplaçament sense que hagi comparegut el recurrent de la manera que, segons els casos, preveu aquesta Llei, el secretari judicial ha de dictar, sense fer més tràmits, un decret en què declari desert el recurs amb imposició de les costes al particular recurrent, i així ho ha de comunicar al tribunal d'instància per als efectes que siguin procedents. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió.»

Cent trenta-sis. L'article 880 queda redactat de la manera següent:

«Article 880.

Interposat el recurs i transcorregut el termini de l'emplaçament, el secretari judicial haurà de designar el magistrat ponent que correspongui per torn i formar una nota autoritzada del recurs en un termini de deu dies. Aquesta nota ha de contenir una còpia literal de la part dispositiva de la resolució recorreguda, del fonament de fet d'aquesta i de l'extracte dels motius de cassació previst en el número primer de l'article 874, i en relació dels antecedents de la causa i de qualsevol altre particular que es consideri necessari per a la resolució del recurs.

El secretari judicial ha de lliurar a les respectives parts les còpies del recurs.»

Cent trenta-set. El paràgraf primer de l'article 881 queda redactat de la manera següent:

«Igualment, el secretari judicial ha de sol·licitar el nomenament d'un advocat i un procurador per a la defensa del processat, condemnat o absolt per la sentència, quan no sigui el recurrent ni hagi comparegut.»

Cent trenta-vuit. L'article 888 té la redacció següent:

«Article 888.

La resolució en què es denegui l'admissió del recurs ha d'adoptar la forma d'interlocutòria i s'ha de publicar a la "Col·lecció legislativa", expressant el nom del ponent. La resolució en què s'admeti no s'ha de publicar.

Els antecedents de fet i els fonaments de dret de les decisions s'han de limitar als punts pertinents a la qüestió resolta.

Quan en una mateixa resolució es denegui l'admissió del recurs per algun dels seus fonaments i s'admeti quant a d'altres, o quan s'admeti el recurs interposat per un interessat i es denegui respecte d'un altre, s'ha de fundar aquella quant a la part denegatòria i s'ha de publicar a la "Col·lecció legislativa".»

Cent trenta-nou. L'article 893 queda redactat de la manera següent:

«Article 893.

Si segons el parer de la sala és admissible el recurs i, si s'escau, l'adhesió a aquest mateix, ho ha d'establir de pla mitjançant provisió. La provisió en què s'estableixi l'admissió del recurs ha de disposar igualment que el secretari judicial procedeixi a assenyalar vista, si s'escau. Si no se celebra vista, la sala ha d'assenyalar dia per a la decisió.

Si es decideix la celebració de vista, el secretari judicial l'ha d'assenyalar.»

Cent quaranta. L'article 894 queda redactat de la manera següent:

«Article 894.

Admès el recurs i assenyalat dia per a la vista pel secretari judicial, aquesta s'ha de realitzar en audiència pública, amb assistència del ministeri fiscal i dels defensors de les parts.

La incompareixença injustificada d'aquests últims no és, tanmateix, motiu de suspensió de la vista si la sala així ho estima.

La sala pot imposar als lletrats que no concorrin les correccions disciplinàries que estimi necessàries, atesa la gravetat i la importància de l'assumpte. En tot cas, la sala ha de disposar que el secretari judicial comuniqui aquesta inassistència al Col·legi d'Advocats corresponent a l'efecte de la responsabilitat disciplinària que, si s'escau, sigui procedent.»

Cent quaranta-u. El paràgraf segon de l'article 895 queda redactat de la manera següent:

«Si per qualsevol causa no pot tenir lloc la vista el dia assenyalat, el secretari judicial n'ha de designar un altre tan aviat com pugui, procurant de no alterar l'ordre establert en la mesura que sigui possible.»

Cent quaranta-dos. El paràgraf segon de l'article 901 queda redactat de la manera següent:

«Si ho desestima, ha de declarar que el recurs no és procedent i ha de condemnar el recurrent en costes i a la pèrdua del dipòsit amb destinació a les atencions determinades a l'article 890, o satisfer la quantitat equivalent, si té reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta, per a quan millori la seva fortuna.»

Cent quaranta-tres. L'article 906 té la redacció següent:

«Article 906.

Si les sentències de què es tracta a l'article anterior recauen en causes seguides per qualsevol dels delictes contra la llibertat i indemnitat sexuals o contra l'honor o concorren circumstàncies especials segons el parer de la sala, s'han de publicar suprimint els noms propis de les persones, els llocs i les circumstàncies que puguin donar a conèixer els acusadors i els acusats i els tribunals que hagin resolt el procés.

Si la sala estima que la publicació de la sentència afecta el dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge de la víctima o bé a la seguretat pública, pot ordenar en la sentència mateixa que no es publiqui de manera total o parcial.»

Cent quaranta-quatre. Es deixa sense contingut el capítol IV del títol II del llibre V.

Cent quaranta-cinc. L'apartat 1 de l'article 965 queda redactat de la manera següent:

«1. Si no és possible la celebració del judici durant el servei de guàrdia, s'han de seguir les regles següents:

1a Si el jutge estima que la competència per a l'enjudiciament correspon al jutjat d'instrucció mateix, el secretari judicial ha de procedir, en tot cas, a assenyalar la celebració del judici de faltes i a les citacions procedents per al dia hàbil més pròxim possible dins dels predeterminats amb aquesta finalitat, i en qualsevol cas en un termini no superior a set dies.

2a Si el jutge estima que la competència per a l'enjudiciament correspon a un altre jutjat, el secretari judicial ha de remetre el que s'ha actuat perquè es procedeixi a realitzar l'assenyalament del judici i les citacions d'acord amb el que disposa la regla anterior.»

Cent quaranta-sis. L'article 968 queda redactat de la manera següent:

«Article 968.

En cas que per motiu just no es pugui celebrar el judici oral el dia assenyalat o no es pugui concloure en un sol acte, el secretari judicial ha d'assenyalar per a la celebració o continuació el dia més immediat possible dins, en tot cas, dels set següents, i ho ha de fer saber als interessats.»

Cent quaranta-set. L'article 972 queda redactat de la manera següent:

«Article 972.

Quant a l'enregistrament de la vista i a la seva documentació, són aplicables les disposicions contingudes a l'article 743.»

Cent quaranta-vuit. L'article 984 queda redactat de la manera següent:

«Article 984.

L'execució de la sentència en els judicis sobre faltes correspon a l'òrgan que hagi conegut del judici. Quan no pugui practicar per si mateix totes les diligències necessàries s'ha de dirigir a l'òrgan judicial de la circumscripció en què hagin de tenir efecte, perquè les practiqui.

El jutge d'instrucció que hagi conegut en apel·lació d'un judici de faltes ha de manar remetre les actuacions originals, acompanyades de la certificació de la sentència ferma, al jutge que hagi conegut del judici a primera instància per a l'efecte del paràgraf anterior.

Per a l'execució de la sentència, quant a la reparació del dany causat i indemnització de perjudicis, s'han d'aplicar les disposicions establertes en la Llei d'enjudiciament civil, si bé ha de ser en tot cas promoguda d'ofici pel jutge que la va dictar.»

Cent quaranta-nou. L'article 987 queda redactat de la manera següent:

«Article 987.

Quan el tribunal al qual correspongui l'execució de la sentència no pugui practicar per si mateix totes les diligències necessàries, s'ha d'adreçar a l'òrgan judicial competent del partit o demarcació en què hagin de tenir efecte perquè les practiqui.»

Cent cinquanta. El paràgraf tercer de l'article 988 té la redacció següent:

«Quan el culpable de diverses infraccions penals hagi estat condemnat en diferents processos per fets que haurien pogut ser objecte d'un de sol, conforme al que preveu l'article 17 d'aquesta Llei, el jutge o tribunal que hagi dictat l'última sentència, d'ofici, a instància del ministeri fiscal o del condemnat, ha de procedir a fixar el límit del compliment de les penes imposades conforme al que disposa l'article 76 del Codi penal. Amb aquest objectiu, el secretari judicial ha de reclamar el full historicopenal del Registre central de penats i rebels i testimoni de les sentències condemnatòries i després del dictamen del ministeri fiscal, quan no sigui el sol·licitant, el jutge o tribunal ha de dictar una interlocutòria en la qual s'han de relacionar totes les penes imposades al reu i determinar el màxim de compliment d'aquestes. Contra aquesta interlocutòria el ministeri fiscal i el condemnat poden interposar recurs de cassació per infracció de Llei.»

Cent cinquanta-u. L'apartat 2 de l'article 989 queda redactat de la manera següent:

«2. A l'efecte d'executar la responsabilitat civil derivada del delictes o falta i sens perjudici de l'aplicació de les disposicions de la Llei d'enjudiciament civil, el secretari judicial pot encomanar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària o, si s'escau, als organismes tributaris de les hisendes forals les actuacions d'investigació

patrimonial necessàries per posar de manifest les rendes i el patrimoni present i els que vagi adquirint el condemnat fins que no s'hagi satisfet la responsabilitat civil determinada en sentència.

Quan aquestes entitats al·leguin raons legals o de respecte als drets fonamentals per no realitzar el lliurament o atendre la col·laboració que els hagi requerit el secretari judicial, aquest haurà de donar compte al jutge o tribunal per resoldre el que sigui procedent.»

Cent cinquanta-dos. S'afegeixen els paràgrafs cinquè i sisè a l'article 990 amb la redacció següent:

«Correspon al secretari judicial impulsar el procés d'execució de la sentència dictant a l'efecte les diligències necessàries, sens perjudici de la competència del jutge o tribunal per fer complir la pena.

El secretari judicial ha de posar en coneixement dels directament ofesos i perjudicats pel delictes i, si s'escau, dels testimonis, totes aquelles resolucions relatives al penat que puguin afectar la seva seguretat.»

Cent cinquanta-tres. L'article 998 queda redactat de la manera següent:

«Article 998.

Les referides diligències han de ser arxivades pel secretari judicial que hi hagi intervingut.»

Article tercer. *Modificació de la Llei hipotecària de 8 de febrer de 1946.*

Es modifica la Llei hipotecària de 8 de febrer de 1946 en els termes següents:

U. Es modifica l'ordinal 3r del paràgraf 5è de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«3r Quan es tracti de testimonis de decrets d'adjudicació o escriptura de venda verificada en nom dels hereus de l'executat en virtut d'execució de sentència, només que l'immoble o dret real es trobi inscrit a favor del causant.»

Dos. El paràgraf 2n de l'article 57 queda redactat de la manera següent:

«En aquest últim cas ha d'assenyalar els béns que hagin de ser anotats i el secretari judicial ha de lliurar el corresponent manament al registrador, amb inserció literal del que s'hagi establert perquè l'executi.»

Tres. L'article 133 queda redactat de la manera següent:

«Article 133.

El testimoni expedit pel secretari judicial comprensiu del decret de rematada o adjudicació i del qual resulti la consignació, si s'escau, del preu, és títol suficient per practicar la inscripció de la finca o dret adjudicat a favor del rematant o adjudicatari, sempre que hi hagi adjunt el manament de cancel·lació de càrregues a què es refereix l'article 674 de la Llei d'enjudiciament civil.

El manament de cancel·lació de càrregues i el testimoni del decret de rematada o adjudicació poden constar en un sol document en el qual s'ha de consignar, en tot cas, el compliment dels requisits establerts a l'article anterior i les altres circumstàncies que siguin necessàries per practicar la inscripció i la cancel·lació.»

Quatre. El paràgraf primer de l'article 134 queda redactat de la manera següent:

«El testimoni del decret d'adjudicació i el manament de cancel·lació de càrregues determinen la inscripció de la finca o dret a favor de l'adjudicatari i la cancel·lació de la hipoteca que va motivar l'execució, així com la de totes les càrregues, gravàmens i inscripcions de tercers posseïdors que siguin posteriors a aquestes, sense excepció,

fins i tot les que s'hagin realitzat amb posterioritat a la nota marginal d'expedició de certificació de càrregues en el procediment corresponent.»

Cinc. L'article 135 queda redactat de la manera següent:

«Article 135.

El registrador ha de comunicar al jutjat o tribunal davant del qual se substanciï un procediment executiu, fins i tot quan recaigui directament sobre béns hipotecats, l'extensió d'ulteriors assentaments que puguin afectar l'execució.»

Sis. Es modifiquen les regles 3a i 7a de l'article 201, que queden redactades de la manera següent:

«3a El secretari judicial ha de traslladar aquest escrit al ministeri fiscal, citar aquells que, segons la certificació del Registre, tinguin algun dret real sobre la finca, aquell de qui procedeixin els béns o els seus drethavents, si són coneguts, i qui tingui encadastrada o amillarada la finca a favor seu, i convocar les persones ignorades a qui pugui perjudicar la inscripció sol·licitada per mitjà d'edictes. Aquests s'han de fixar en els taulers d'anuncis, de l'ajuntament i del jutjat a què pertanyi la finca, per tal que, dins dels deu dies següents a la citació o a la publicació dels edictes, puguin comparèixer davant del jutjat per al·legar el que al seu dret convingui.

Aquests edictes també s'han de publicar en el butlletí oficial de la província si el valor total de la finca o finques compreses en l'expedient és superior a cent cinquanta euros, i si sobrepassa els tres-cents euros s'han de publicar, a més, en un dels diaris de més circulació de la província.

En els casos a) i b) de la regla 2a s'ha de citar, a més, els titulars dels predis adjacents, i en els a) i c) de la mateixa regla, el posseïdor de fet de la finca, si és rústica, o el porter, o, si no n'hi ha, un dels inquilins, si és urbana.»

«7a Quan el valor total de la finca o finques compreses en l'expedient sigui inferior a trenta euros, l'audiència a què es refereix la regla 5a haurà de ser verbal.»

Set. Es modifiquen les regles 3a i 7a de l'article 210, que queden redactades de la manera següent:

«3a El secretari judicial ha de citar, personalment o per cèdula, de la manera determinada per la Llei d'enjudiciament civil, el titular o titulars dels assentaments esmentats o els seus drethavents, si el seu domicili és conegut; si no ho és, han de ser citats per edictes, que s'han de publicar en el butlletí oficial de la província, en els taulers d'anuncis de l'ajuntament, del jutjat del terme municipal al qual pertanyi la finca i en el del jutjat en què se segueixi el procediment.

7a En cas que no compareguin, el secretari judicial ha de publicar nous edictes, per un termini de vint dies, i si transcorregut aquest període tampoc no han comparegut, ha de traslladar l'expedient al ministeri fiscal, per tal que informi en un termini de vuit dies sobre si s'han complert les formalitats previstes en aquesta Llei. Si el ministeri fiscal troba alguns defectes, s'han de solucionar, i si no els troba, així com un cop solucionats els que hagi assenyalat, el jutge ha de dictar sentència.

Si el titular de l'assentament que es pretengui cancel·lar ha estat citat personalment, no cal la publicació dels edictes que preveu aquesta regla.»

Vuit. L'article 229 queda redactat de la manera següent:

«Article 229.

Les sol·licituds dels interessats i els manaments dels jutges, tribunals o secretaris judicials en virtut dels quals hagin de certificar els registradors, han d'expressar amb tota claredat:

1r L'espècie de certificació que d'acord amb l'article 223 s'exigeixi, i si ha de ser literal o en relació.

2n Les dades i les indicacions que, segons l'espècie d'aquesta certificació, siguin suficients per donar a conèixer al registrador els béns o persones de què es tracti.

3r El període de temps a què la certificació s'hagi de contraure.»

Nou. L'article 231 queda redactat de la manera següent:

«Article 231.

Llevat del que disposa l'article anterior, els registradors no han de certificar els assentaments del diari amb les seves notes, sinó quan el jutge, el tribunal o el secretari judicial ho mani o els interessats ho demanin expressament.»

Deu. L'article 257 queda redactat de la manera següent:

«Article 257.

Per tal que en virtut d'una resolució judicial es pugui fer qualsevol assentament en el Registre, el jutge, tribunal o secretari judicial haurà d'expedir, per duplicat, el manament corresponent, excepte quan es tracti d'executòries.

El registrador n'ha de tornar un dels exemplars al mateix jutge, tribunal o secretari judicial que l'hagi expedit o a l'interessat que l'hagi presentat, amb una nota signada que expressi que queda complert de la manera que sigui procedent; ha de conservar l'altre a la seva oficina, i estendre una nota rubricada igual que la que hagi posat en l'exemplar tornat.

Aquests documents s'han d'arxivar numerats per ordre de presentació.»

Onze. La lletra d) del paràgraf primer de l'article 325 queda redactada de la manera següent:

«d) el ministeri fiscal, quan la qualificació es refereixi a documents expedits pels jutges, tribunals o secretaris judicials en el si dels processos civils o penals en què hagi de ser part d'acord amb les lleis, tot això sense perjudici de la legitimació dels qui ostentin la condició d'interessats conforme al que disposa aquest número.»

Dotze. El paràgraf tercer de l'article 328 queda redactat de la manera següent:

«Estan legitimats per a la interposició d'aquesta els que ho estiguin per recórrer davant la Direcció General dels Registres i del Notariat. Amb aquesta finalitat, rebut l'expedient, el secretari judicial a la vista de quants hi apareguin com a interessats, els ha d'emplaçar perquè puguin comparèixer i personar-se en les actuacions en el termini de nou dies.»

Article quart. *Modificació de la Llei de 16 de desembre de 1954 sobre hipoteca mobiliària i penyora sense desplaçament de possessió.*

Es modifica la Llei de 16 de desembre de 1954 sobre hipoteca mobiliària i penyora sense desplaçament de possessió en els termes següents:

U. El paràgraf segon de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«El secretari judicial ha de citar les parts perquè compareguin davant del jutge dins del tercer dia, i en les vint-i-quatre hores següents a la compareixença amb o sense assistència del deutor, en vista del que s'hagi al·legat i provat, i discrecionalment el jutge ha de dictar una interlocutòria en què declari si és procedent la intervenció o no, i nomenar interventor si s'escau. Així mateix, ha d'establir que es requereixi el deutor per tal que s'abstingui d'executar cap acte en els béns sense que ho sàpiga prèviament l'interventor de la manera prevista a l'article 631 i concordants de la Llei

d'enjudiciament civil; el deutor es pot alliberar d'aquesta mesura d'assegurament si per respondre de la depreciació soferta presta caució suficient, fixada en quantia pel jutge.»

Dos. El paràgraf primer de l'article 63 queda redactat de la manera següent:

«El creditor pot comprovar l'existència dels béns pignorats i inspeccionar-ne l'estat. La resistència del propietari dels béns al compliment d'aquest deure, després d'haver estat requerit notarialment o judicialment a l'efecte, faculta el creditor per sol·licitar del jutjat competent, acreditant aquell requeriment i la subsistència de la penyora inscrita a favor seu, que se l'autoritzi, amb intervenció judicial, per penetrar en el local o lloc on els béns estiguin dipositats. El jutge, sense fer més tràmits, ho ha de decretar així, i la resolució judicial servirà de manament perquè, en unió del creditor, es practiqui la diligència acordada.»

Article cinquè. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.*

Es modifica la disposició addicional primera de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, reguladora de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional primera.

1. Els membres de la carrera fiscal s'han de substituir entre si, d'acord amb el que disposa aquest Estatut, en les normes reglamentàries que el despleguin i en les instruccions que, amb caràcter general, dicti el fiscal general de l'Estat.

2. Quan no es pugui recórrer al sistema de substitucions ordinàries, poden ser nomenats amb caràcter excepcional fiscals substituïts en els casos de vacants, llicències, serveis especials o altres causes que ho justifiquin.

3. El règim jurídic dels fiscals substituïts ha de ser objecte de desplegament reglamentari en termes anàlegs al que està previst per als magistrats suplents i jutges substituïts a la Llei orgànica del poder judicial, que és aplicable supletòriament en aquesta matèria.»

Article sisè. *Modificació de la Llei 4/1985, de 21 de març, d'extradició passiva.*

Es modifica la Llei 4/1985, de 21 de març, d'extradició passiva en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«3. Les resolucions anteriors han d'adoptar la forma d'interlocutòria, que s'ha de dictar dins de les vint-i-quatre hores següents a la compareixença i la qual el secretari judicial ha de traslladar immediatament al Ministeri de Justícia. Contra aquesta interlocutòria només és procedent el recurs de reforma pels tràmits de la Llei d'enjudiciament criminal.»

Dos. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13.

1. Rebut l'expedient, el secretari judicial l'ha de posar de manifest a l'oficina judicial al fiscal i a l'advocat defensor per un termini successiu de tres dies, i el tribunal pot reclamar, a petició de qualsevol de tots dos o d'ofici, els antecedents que jutgi convenients en relació amb l'article següent, sense que es pugui interposar cap recurs contra la resolució del tribunal sobre aquest punt.

2. Si el reclamat d'extradició no té defensor, el secretari judicial ha de sol·licitar que se'l nomeni d'ofici abans de posar-li de manifest l'expedient.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«1. Dins dels quinze dies següents al període d'instrucció, el secretari judicial ha d'assenyalar la vista que tindrà lloc amb intervenció del fiscal, del reclamat

d'extradició assistit, si fos necessari, d'interpret i de l'advocat defensor. En la vista hi pot intervenir, i a aquest efecte ha de ser citat, el representant de l'Estat requeridor quan així ho hagi sol·licitat i el tribunal ho decideixi atès el principi de reciprocitat, per a la qual cosa ha de reclamar, si s'escau, la garantia necessària a través del Ministeri de Justícia.»

Quatre. El paràgraf primer de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«Quan sigui ferma la resolució denegatòria de l'extradició, el secretari judicial, sense dilació, ha de lliurar-ne testimoni al Ministeri de Justícia, que al seu torn ho ha de comunicar al d'Afers Exteriors perquè sigui notificat a la representació diplomàtica del país que va formular la demanda d'extradició.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el tribunal dicta una interlocutòria en què declara procedent l'extradició, el secretari judicial n'ha de lliurar testimoni sense dilació al Ministeri de Justícia. El Govern ha de decidir l'entrega de la persona reclamada o denegar l'extradició de conformitat amb el que disposa el paràgraf segon de l'article 6.

Així mateix, el secretari judicial ha de notificar les indicacions que el tribunal, d'ofici o a instància del representant diplomàtic, estimi pertinent formular per a l'entrega de la persona reclamada, així com del temps en què aquesta va ser privada de llibertat amb fins d'extradició, que queda condicionada al fet que es computi com a període de compliment de condemna.»

Article setè. *Modificació de la Llei 19/1985, canviària i del xec.*

Els paràgrafs primer, segon i tercer de l'article 85 de la Llei 19/1985, canviària i del xec es modifiquen en els termes següents:

«És tribunal competent el de la localitat fixada en la lletra per al pagament.

En la denúncia que faci el tenidor desposseït haurà d'indicar els requisits essencials de la lletra de canvi i, si es tracta d'una lletra en blanc, els que siguin suficients per identificar-la, així com les circumstàncies en què va esdevenir tenidor i les que van acompanyar la desposseïció. Ha d'afegir-hi els elements de prova de què disposi i proposar els altres mitjans de prova que puguin servir per fonamentar la denúncia.

Complerts els anteriors requisits, el secretari judicial ha d'admetre la denúncia. En un altre cas, ha de donar compte al tribunal perquè resolgui el que sigui procedent. Admesa la denúncia, el secretari judicial ho ha de traslladar al lliurat o acceptant, i ordenar-li que, si és presentada la lletra al cobrament, retingui el pagament i posi les circumstàncies de la presentació en coneixement del jutjat. El mateix trasllat s'ha de fer al lliurador i altres obligats quan siguin coneguts i se'n sàpiga el domicili. Tots poden formular davant del jutge dins dels deu dies següents les al·legacions que estimin oportunes.»

Article vuitè. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.*

Es modifica la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, en els termes següents:

U. L'apartat 2 de l'article 130 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan el jutge consideri que no és presumible que els mitjans inspeccionats estiguin servint per portar a terme la violació de la patent, ha de donar per acabada la diligència, ordenar que es formi una peça separada en la qual s'han d'incloure les actuacions, que s'ha de mantenir secreta, i disposar que el secretari judicial notifiqui al peticionari que no és procedent donar-li a conèixer el resultat de les diligències realitzades.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 139 queden redactats de la manera següent:

«1. En el cas que es formuli la petició de mesures cautelars abans d'exercir-se l'acció principal, queden sense efecte en la seva totalitat si la demanda no es presenta en el termini previst per l'article 730.2 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil. El secretari judicial, d'ofici, ha de disposar mitjançant un decret que s'aixequin o revoquin els actes de compliment que hagin estat realitzats, i aquelles quedaran sense efecte en la seva totalitat.»

«2. En el supòsit previst a l'apartat anterior, el secretari judicial, en decretar l'aixecament de les mesures cautelars, ha de declarar que el sol·licitant és responsable dels danys i perjudicis, que s'han d'abonar al demandat amb càrrec a la caució prestada pel demandant, i la quantia dels quals s'ha de determinar de conformitat amb el que estableix l'article 712 i concordants de la Llei d'enjudiciament civil. Quan l'import de la caució no sigui suficient per fer front a la indemnització per danys i perjudicis, el demandat pot exercir la corresponent acció de responsabilitat per reclamar l'import restant.»

Article novè. *Modificació de la Llei 30/1992, de 29 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

S'afegeix un apartat 5 a l'article 139 de la Llei 30/1992, de 29 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb la redacció següent:

«5. El Consell de Ministres ha de fixar l'import de les indemnitzacions que sigui procedent abonar quan el Tribunal Constitucional hagi declarat, a instància d'una part interessada, l'existència d'un funcionament anormal en la tramitació dels recursos d'empara o de les qüestions d'inconstitucionalitat.

El procediment per fixar l'import de les indemnitzacions ha de ser tramitat pel Ministeri de Justícia, amb audiència al Consell d'Estat.»

Article desè. *Modificació de la Llei de procediment laboral, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de procediment laboral.*

Es modifica el Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de procediment laboral, en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. Si els òrgans jurisdiccionals s'estimen incompetents per conèixer la demanda per raó de la matèria, del territori o de la funció, han de dictar una interlocutòria en què ho declarin així i previnguin el demandant davant qui i com pot fer ús del seu dret.»

Dos. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14.

Les qüestions de competència s'han de substanciar i decidir amb subjecció al que disposa la Llei d'enjudiciament civil, llevat del que disposen les regles següents:

1a Les declinatòries s'han de proposar com a excepcions i ser resoltes prèviament en la sentència, sense suspendre el curs de les actuacions.

2a Si s'estima la declinatòria, el demandant pot deduir la seva demanda davant l'òrgan territorialment competent, i si l'acció està sotmesa a termini de caducitat, s'entén suspesa des de la presentació de la demanda fins que la sentència que estimi la declinatòria quedi ferma.»

Tres. S'afegeix un apartat 4 a l'article 15 amb la redacció següent:

«4. L'abstenció i la recusació dels secretaris judicials i dels membres dels altres cossos de funcionaris al servei de l'Administració de Justícia s'han de regir pel que està disposat per a cadascun d'ells a la Llei d'enjudiciament civil.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«1. Les parts poden comparèixer per si mateixes o conferir la seva representació a un procurador, graduat social o qualsevol persona que es trobi en el ple exercici dels seus drets civils. La representació es pot conferir mitjançant poder atorgat per compareixença davant secretari judicial o per escriptura pública.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan, conforme al que estableix l'article 29, s'acordi l'acumulació de processos corresponents a diverses demandes presentades contra un mateix demandat, de manera que el procés afecti més de deu actors, el secretari judicial els ha de requerir perquè designin un representant comú, designació que pot recaure en qualsevol dels subjectes esmentats a l'apartat anterior. A aquest efecte, juntament amb la comunicació als actors de la resolució d'acumulació, el secretari judicial els ha de citar de compareixença dins dels quatre dies següents per al nomenament del representant comú; si el dia de la compareixença no hi assisteix algun dels citats en forma, s'ha de procedir a la designació del representant comú, cas en el qual s'entén que qui no comparegui accepta el nomenament efectuat pels altres.»

Sis. L'apartat 3 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«3. Si en qualsevol fase del procés el treballador expressa a l'oficina judicial que no havia rebut la comunicació del sindicat o que havent-la rebut hagués negat l'autorització d'actuació en nom seu, el jutge o tribunal, amb l'audiència prèvia del sindicat, ha de disposar l'arxivament de les actuacions sense fer més tràmits.»

Set. Els apartats 1 i 3 de l'article 21 queden redactats d'aquesta manera:

«1. La defensa per advocat té caràcter facultatiu en la instància. En el recurs de suplicació els litigants han d'estar defensats per un advocat o representats tècnicament per un graduat social col·legiat. En el recurs de cassació és preceptiva la defensa d'advocat. Quan la defensa és facultativa, amb excepció del que preveu l'article següent, pot fer-la servir, però, qualsevol dels litigants, cas en què va a càrrec seu el pagament dels honoraris o drets respectius, amb les excepcions fixades a l'article 2.d) de la Llei d'assistència jurídica gratuïta.»

«3. Si en qualsevol altra actuació, diversa a l'acte de judici, qualsevol de les parts pretén actuar assistit d'un lletrat, el secretari judicial ha d'adoptar les mesures oportunes per garantir la igualtat de les parts.»

Vuit. L'apartat 2 de l'article 23 queda redactat de la manera següent:

«2. En supòsits d'empreses immerses en procediments concursals, així com de les ja declarades insolvents o desaparegudes, el secretari judicial ha de citar com a part el Fons de Garantia Salarial i traslladar-li la demanda per tal que aquest pugui assumir les seves obligacions legals i instar el que convingui en Dret.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 24 queda redactat de la manera següent:

«2. Despatxada l'execució, el secretari judicial ha de dictar un decret en què faci constar la subrogació produïda, que s'ha de notificar als treballadors afectats o als seus representants, als quals, per si poden conservar crèdits derivats del títol mateix enfront de l'empresa executada per la part no satisfeta pel Fons, se'ls ha d'oferir la possibilitat de constituir-se com a executants en el termini de quinze dies. Les quantitats obtingudes s'hauran d'abonar prorratejades entre el Fons i els treballadors en proporció als imports dels seus respectius crèdits.»

Deu. Se suprimeix la rúbrica del capítol IV del títol II.

Onze. Es modifica la rúbrica del capítol I del títol III, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL I

De l'acumulació d'accions, processos i recursos»

Dotze. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«Article 27.

1. L'actor pot acumular en la seva demanda totes les accions que li competeixin contra el demandat, encara que procedeixin de diferents títols, sempre que totes aquestes es puguin tramitar davant del mateix jutjat o tribunal.

2. En els mateixos termes el demandat ho pot reconvenir.

3. També es poden acumular, i exercir-se simultàniament, les accions que un o diversos actors tinguin contra un o diversos demandats, sempre que entre aquestes accions hi hagi un nexa per raó del títol o raó petitòria. S'entén que el títol o raó petitòria és idèntic o connex quan les accions es fonen en els mateixos fets.

4. No obstant això, i sens perjudici del que disposen els articles 32 i 33 d'aquesta Llei, no es poden acumular a d'altres en un mateix judici, ni tan sols per via de reconvenció, les accions d'acomiadament, les d'extinció del contracte de treball dels articles 50 i 52 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, les que versin sobre matèria electoral, les de mobilitat geogràfica, les de modificació substancial de les condicions de treball, les de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral als quals es refereix l'article 138 bis, les d'impugnació de convenis col·lectius, les d'impugnació d'estatuts dels sindicats i les de tutela de la llibertat sindical i altres drets fonamentals. Això s'entén sens perjudici de la possibilitat de reclamar, en els anteriors judicis, la indemnització derivada de discriminació o lesió de drets fonamentals conforme als articles 180 i 181 d'aquesta Llei.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan per a la referida acció d'extinció del contracte de treball de l'article 50 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors s'invoqui la manca de pagament del salari pactat recollida en la lletra b) de l'apartat 1 d'aquell precepte, la reclamació salarial es pot acumular a l'acció sol·licitant l'extinció indemnitzada del vincle.

5. Tampoc no són acumulables entre si les reclamacions en matèria de Seguretat Social, excepte quan tinguin la mateixa raó petitòria.

6. Quan es presentin demandes que acumulin de manera objectiva o subjectiva accions, el secretari judicial ha de verificar que concorren els pressupostos indicats en els apartats precedents.»

Tretze. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. Si s'exerceixen accions indegudament acumulades, el secretari judicial ha de requerir el demandant perquè en un termini de quatre dies corregeixi el defecte i elegeixi l'acció que pretén mantenir. En cas que no ho faci, o si es manté la circumstància de no acumulabilitat entre les accions, ha de comunicar-ho al tribunal perquè aquest, si s'escau, acordi l'arxivament de la demanda.

2. No obstant això, quan es tracti d'una demanda sotmesa a termini de caducitat a la qual indegudament s'hagi acumulat una altra acció, encara que l'actor no hi opti, s'ha de seguir la tramitació del judici per aquella i el jutge o tribunal ha de tenir per no formulada l'altra acció acumulada, a més d'advertir el demandant del seu dret a exercir-la per separat.

Si s'ha acumulat, indegudament, una acció per acomiadament i una altra o altres accions sotmeses igualment a termini de caducitat, encara que l'actor no hi opti, s'ha de seguir la tramitació del judici per acomiadament i el jutge o tribunal ha de

tenir per no formulada l'altra o altres accions acumulades, a més d'advertir el demandant del seu dret a exercir-les per separat.»

Catorze. Es modifica la rúbrica de la secció 2a del capítol I del títol III, que queda redactada de la manera següent:

«Secció 2a *Acumulació de processos*»

Quinze. L'article 29 queda redactat de la manera següent:

«Article 29.

1. Si en el mateix jutjat o tribunal es tramiten diverses demandes contra un mateix demandat, encara que els actors siguin diferents, i s'hi exerciten idèntiques accions, s'ha d'acordar, d'ofici o a instància d'una part, l'acumulació de les actuacions.

2. El secretari judicial ho ha de traslladar, per un termini comú de tres dies, a tots els qui siguin part en els processos de l'acumulació dels quals es tracti, per tal que formulin al·legacions sobre aquella. Transcorregut el termini, el jutjat o tribunal ha de dictar una interlocutòria en què decideixi l'acumulació, si es compleixen els requisits legals.»

Setze. L'article 30 queda redactat de la manera següent:

«Article 30.

1. Si en el cas de l'article anterior les demandes estan pendents plantejades en diferents processos davant dos o més jutjats socials d'una mateixa circumscripció, també s'ha d'acordar l'acumulació de totes aquestes, d'ofici o a petició d'una part. Aquesta petició s'ha de formular davant del jutjat o tribunal que conegui la demanda que hagi tingut entrada abans en el Registre.

2. El secretari judicial ho ha de traslladar, per un termini comú de tres dies, a tots els qui siguin part en els processos de l'acumulació dels quals es tracti, per tal que formulin al·legacions sobre aquella. Transcorregut el termini, el jutjat o tribunal ha de dictar una interlocutòria en què decideixi l'acumulació, si es compleixen els requisits legals.»

Disset. S'addiciona un nou article 30 bis amb la redacció següent:

«Article 30 bis.

1. S'ha d'acordar també l'acumulació de processos que estiguin pendents en el mateix o diferent jutjat o tribunal quan entre els objectes dels processos l'acumulació dels quals es pretén hi hagi tal connexió que, si se seguissin per separat, es podrien dictar sentències amb pronunciaments o fonaments contradictoris, incompatibles o mútuament excloents.

2. En aquests casos, el secretari judicial ha de donar audiència, per un termini comú de tres dies, a tots els qui siguin part en els processos de l'acumulació dels quals es tracti, per tal que hi formulin al·legacions.

3. El jutge o tribunal ha de resoldre decidint l'acumulació, si es compleixen els requisits legals. Contra aquesta interlocutòria no es pot interposar cap altre recurs que el de reposició.»

Divuit. L'article 31 queda redactat de la manera següent:

«Article 31.

Als processos d'ofici iniciats en virtut de comunicació de l'autoritat laboral regulats a l'article 146 d'aquesta Llei, s'han d'acumular, d'acord amb les regles anteriors, les demandes individuals en què concorrin identitat de persones i de raó petitòria respecte de la demanda d'ofici, encara que estiguin pendents en diferents jutjats de la mateixa circumscripció. Aquesta acumulació ha de ser acordada pel jutjat o tribunal mitjançant interlocutòria.»

Dinou. L'article 33 queda redactat de la manera següent:

«Article 33.

A les sales socials dels tribunals superiors de justícia i del Tribunal Suprem es pot acordar d'ofici, i s'ha de decretar si és a instància d'una part, l'acumulació de recursos pendents, quan entre aquests hi hagi identitat d'objecte i d'alguna de les parts, després de l'audiència dels compareguts en tot cas i del ministeri fiscal en els recursos de cassació.»

Vint. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 34, que queden redactats de la manera següent:

«1. L'acumulació d'accions i processos s'ha de formular i acordar abans de la celebració dels actes de conciliació, si s'escau, i de judici, llevat que es proposi per via de reconvenció.»

«3. Acordada l'acumulació de processos, aquesta pot ser deixada sense efecte pel jutge o tribunal respecte d'un o diversos d'aquests, si concorren causes que en justifiquin la tramitació separada.»

Vint-i-u. L'article 35 queda redactat de la manera següent:

«Article 35.

L'acumulació d'accions, processos i recursos quan sigui procedent produeix l'efecte de discutir-se conjuntament i resoldre's en una sola resolució totes les qüestions plantejades.»

Vint-i-dos. L'article 37 queda redactat de la manera següent:

«Article 37.

1. Quan les accions exercides tendeixin a obtenir el lliurament d'una quantitat de diners i hi hagi indicis que els béns del deutor o deutors puguin ser insuficients per satisfer la totalitat dels crèdits que s'executin, el secretari judicial ha de disposar l'acumulació d'execucions, d'ofici o a instància d'una part, si se segueixen davant d'un mateix jutjat, o a instància d'una part, si les coneixen jutjats diferents.

2. En els altres supòsits, el secretari judicial ha d'acordar l'acumulació, d'ofici o a instància d'una part, quan així ho imposin els criteris d'economia i de connexió entre les diverses obligacions l'execució de les quals es pretengui.»

Vint-i-tres. L'article 38 queda redactat de la manera següent:

«Article 38.

1. Els processos d'execució s'han d'acumular al primer en què es va ordenar el despatx de l'execució. Si aquesta ordre és de la mateixa data s'han d'acumular segons l'antiguitat del títol, i en últim cas segons la data de presentació de la demanda.

2. Si les execucions l'acumulació de les quals es pretén es tramiten davant d'òrgans judicials de diversa circumscripció, i en la iniciada amb anterioritat no figura inclosa la major part dels treballadors i crèdits afectats ni embargada amb prioritat la major part dels béns del deutor comú, correspon decretar l'acumulació al secretari judicial que amb prioritat va embargar la totalitat o major part dels béns referits.»

Vint-i-quatre. L'article 39 queda redactat de la manera següent:

«Article 39.

1. L'incident d'acumulació pot ser plantejat per o davant del jutjat o tribunal competent per decretar l'acumulació de les execucions, en els termes indicats a l'article anterior, d'ofici o a instància de qualsevol de les parts.

2. Si s'estima procedent l'acumulació, el secretari judicial ha d'acordar mitjançant un decret, escoltades les parts, reclamar la remissió de les execucions a acumular als òrgans judicials en els quals es tramitin.

3. Si el secretari judicial de l'òrgan requerit estima procedent el requeriment, ha de dictar un decret en què hi accedeixi i acordi la remissió del que s'hagi actuat. Contra aquest decret es pot interposar un recurs directe de revisió.

4. Si el secretari judicial competent per decretar la acumulació l'estima improcedent o si el requerit no hi accedeix, després de dictar el decret corresponent i ferm que sigui aquest, ha d'elevat seguidament a la sala social del tribunal superior immediat comú als dos òrgans judicials el testimoni suficient de les seves actuacions i, si s'escau, de totes les realitzades en l'incident d'acumulació, i ha de comunicar-ho a l'altre afectat perquè aquest faci el mateix i remeti, si encara no hi ha intervingut, l'informe oportú. La sala ha de resoldre sobre la procedència de l'acumulació i determinar el jutjat competent per conèixer les execucions.»

Vint-i-cinc. L'article 40 queda redactat de la manera següent:

«Article 40.

La tramitació de l'incident d'acumulació no suspèn la de les execucions afectades, llevat de les actuacions relatives al pagament als executants de les quantitats obtingudes amb posterioritat al plantejament de l'incident esmentat.»

Vint-i-sis. L'apartat 1 de l'article 41 queda redactat de la manera següent:

«1. L'acumulació d'execucions només es pot instar o acordar mentre no quedi complerta l'obligació que s'executi o fins que, si s'escau, es declari la insolvència de l'executat.»

Vint-i-set. L'article 42 queda redactat de la manera següent:

«Article 42.

Les actuacions processals han de ser autoritzades pel secretari judicial de la manera establerta a la Llei d'enjudiciament civil i amb les especialitats previstes en aquesta Llei.»

Vint-i-vuit. Els apartats 1, 3, 4 i 5 de l'article 43 queden redactats de la manera següent:

«1. Les actuacions processals s'han de practicar en dies i hores hàbils.»

«3. Llevat dels terminis assenyalats per dictar resolució, tots els terminis i termes són peremptoris i improrrogables, i només es poden suspendre i obrir-se de nou en els casos taxativament establerts en les lleis.»

«4. Els dies del mes d'agost són inhàbils, excepte per a les modalitats processals d'acomiadament, extinció del contracte de treball dels articles 50 i 52 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, mobilitat geogràfica, modificació substancial de les condicions de treball, la de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral a què es refereix l'article 138 bis, vacances, matèria electoral, conflictes col·lectius, impugnació de convenis col·lectius i tutela de la llibertat sindical i altres drets fonamentals.

Tampoc són inhàbils aquests dies per a les actuacions que tendeixin directament a assegurar l'efectivitat dels drets reclamats o per a les d'aquelles que, si no s'adoptessin, podrien produir un perjudici de difícil reparació.

És hàbil el mes d'agost per a l'exercici de les accions laborals derivades dels drets establerts a la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.»

«5. El jutge o tribunal pot habilitar dies i hores inhàbils per a la pràctica d'actuacions quan no sigui possible practicar-les en temps hàbil o siguin necessàries per assegurar l'efectivitat d'una resolució judicial. Aquesta habilitació ha de ser realitzada pels secretaris judicials quan tingui per objecte la realització d'actuacions processals que s'hagin de practicar en matèries de la seva exclusiva competència,

quan es tracti d'actuacions ordenades per ells o quan siguin tendents a acomplir les resolucions dictades per jutges o tribunals. Iniciada una actuació en temps hàbil pot continuar fins a la conclusió sense necessitat d'habilitació.»

Vint-i-nou. L'article 45 queda redactat de la manera següent:

«Article 45.

1. Quan la presentació d'un escrit estigui subjecta a termini, es pot efectuar fins a les quinze hores del dia hàbil següent al del venciment del termini, en el servei comú processal creat a aquest efecte o, si aquest no existeix, a la seu de l'òrgan judicial.

2. En cap cas es pot admetre la presentació d'escrits al jutjat que presti el servei de guàrdia.»

Trenta. L'article 47 queda redactat de la manera següent:

«Article 47.

1. Les actuacions han de romandre a l'oficina judicial sota la custòdia del secretari, on poden ser examinades pels interessats que acreditin interès legítim, als quals s'han d'entregar testimonis, certificacions o còpies simples quan ho sol·licitin.

2. Tot interessat pot tenir accés al llibre de sentències a què es refereix l'article 213 de la Llei d'enjudiciament civil i al llibre de decrets referit a l'article 213 bis de la mateixa Llei.»

Trenta-u. L'apartat 2 de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«2. Si transcorregut el termini concedit per examinar-les les actuacions no són tornades, el secretari judicial mitjançant un decret ha d'imposar al responsable una multa de vint a dos-cents euros diaris, llevat que el lliurament hagi estat efectuat per un testimoni. Passats dos dies sense que hagin estat tornades, el secretari judicial ha d'ordenar-ne la recollida; si en intentar-ho no li són lliurades a l'acte, ha de comunicar-ho al jutge perquè disposi el que sigui procedent pel retard en la devolució.»

Trenta-dos. Es modifica la rúbrica del capítol II del títol IV, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL II

De les resolucions processals»

Trenta-tres. L'article 49 queda redactat de la manera següent:

«1. Els jutges i tribunals socials han d'adoptar les seves decisions per mitjà de provisions, interlocutòries i sentències en els casos i amb les formalitats legalment previstos.

2. Els secretaris judicials han de resoldre per mitjà de diligències i decrets, igualment en els casos i amb les formalitats legalment previstos.

3. Poden ser dictades resolucions orals pel jutge, tribunal o secretari judicial durant la celebració del judici o altres actes que presideixin, les quals han de ser documentades en l'acta expressant-hi la decisió i la motivació succincta d'aquelles resolucions.»

Trenta-quatre. Els apartats 1 i 3 de l'article 50 queden redactats de la manera següent:

«1. El jutge, en el moment d'acabar el judici, pot pronunciar sentència de viva veu, que s'ha de consignar en l'acta amb el contingut i els requisits establerts a l'article 97.2 d'aquesta Llei. També es pot limitar a pronunciar la decisió, que s'ha de

documentar en l'acta, sens perjudici de la redacció posterior de la sentència dins del termini i en la forma escaient legalment previstos.»

«3. Les parts han de quedar notificades de les sentències dictades oralment. Si, coneguda la resolució, les parts expressen la decisió de no recórrer, el jutge en el mateix acte ha de declarar la fermesa de la sentència.»

Trenta-cinc. L'article 51 queda redactat de la manera següent:

«Article 51.

Tota resolució ha d'incloure la menció del lloc i la data en què s'adopti, el nom de qui la dicti, l'expressió de si és o no ferma i, si s'escau, els recursos que siguin procedents, l'òrgan davant del qual s'han d'interposar i el termini i els requisits per fer-ho, així com els dipòsits i les consignacions que siguin necessaris i la forma d'efectuar-los.»

Trenta-sis. L'article 52 es deixa sense contingut.

Trenta-set. L'apartat 1 de l'article 53 queda redactat de la manera següent:

«1. Els actes de comunicació s'han d'efectuar de la manera establerta en el capítol V del títol V del llibre I de la Llei d'enjudiciament civil, amb les especialitats previstes en aquesta Llei.»

Trenta-vuit. Els apartats 1 i 3 de l'article 54 queden redactats de la manera següent:

«1. Les resolucions processals s'han de notificar el mateix dia de la seva data, o de la publicació si s'escau, a tots els qui siguin part en el judici, i si no és possible, en el dia hàbil següent.»

«3. Si durant el procés el jutge o la sala han d'adoptar mesures tendents a garantir els drets que puguin correspondre a les parts o a assegurar l'efectivitat de la resolució judicial, i la notificació immediata a l'afectat de les actuacions processals o de la mesura cautelar, preventiva o executiva adoptada pugui posar en perill la seva efectivitat, l'òrgan judicial pot acordar, motivadament, la demora en la pràctica de la notificació durant el temps indispensable per aconseguir l'efectivitat esmentada.»

Trenta-nou. L'article 55 queda redactat de la manera següent:

«Article 55.

Les citacions, notificacions, citacions a termini i requeriments s'han de fer en el local de l'oficina judicial, si allà compareixen per pròpia iniciativa els interessats, i en un altre cas, en el domicili assenyalat a aquests efectes.»

Quaranta. L'article 57 queda redactat de la manera següent:

«Article 57.

1. Si els actes de comunicació no es poden efectuar de la manera indicada s'han de practicar mitjançant entrega de la còpia de la resolució o de cèdula al destinatari; si no és trobat s'ha d'entregar aquella al parent més pròxim o familiar o empleat, majors de catorze anys, que es trobin en el domicili i, si no n'hi ha cap d'aquests, al porter o conserge de la finca.

2. Sense necessitat de constituir-se en el domicili de l'interessat es pot entregar la còpia de la resolució o la cèdula a qualsevol de les persones esmentades anteriorment i a qui per la seva relació amb el destinatari pugui garantir l'eficàcia compliment de l'acte de comunicació.

3. S'ha de fer saber al receptor que ha de complir el deure públic que se li encomana; que està obligat a entregar la còpia de la resolució o la cèdula al destinatari, o a avisar-lo si sap on és, amb advertència que pot ser sancionat amb una multa de vint a dos-cents euros si es nega a la recepció o no fa l'entrega tan aviat com pugui; que ha de comunicar a l'oficina judicial la impossibilitat d'entregar

la comunicació a l'interessat, i que té dret al rescabament de les despeses que se li ocasionin.

4. En tot cas, la comunicació per mitjà d'entrega de còpia de la resolució o cèdula s'ha de realitzar conforme al que estableix l'article 161 de la Llei d'enjudiciament civil.»

Quaranta-u. L'article 58 queda redactat de la manera següent:

«Article 58.

1. Les cèdules han de contenir els requisits següents:

a) El jutge, tribunal o secretari judicial que hagi dictat la resolució, la data d'aquesta i l'assumpte en què hagi recaigut.

b) El nom i cognoms de la persona a qui es faci la citació a dia cert o citació a termini.

c) L'objecte de la citació a dia cert o citació a termini.

d) Lloc, dia i hora en què hagi de comparèixer el citat, o el termini dins del qual s'hagi de realitzar l'actuació a què es refereixi la citació a termini.

e) La prevenció que si no compareix l'afectarà el perjudici que sigui procedent en dret.

f) Data d'expedició de la cèdula i firma.

2. L'entrega de la còpia de la resolució o de la cèdula s'ha de documentar per mitjà d'una diligència, en la qual s'ha de fer constar:

a) Data de la diligència.

b) Nom de la persona destinatària.

c) Nom i firma de la persona a qui s'hagi fet l'entrega i, si no és l'interessat, el seu número del document nacional d'identitat en el cas d'espanyols o el seu número d'identitat reflectit en la documentació equivalent i que acrediti la identitat i la nacionalitat de l'interessat en el cas d'estrangers, domicili i relació amb el destinatari.

d) Firma del funcionari.»

Quaranta-dos. L'article 59 queda redactat de la manera següent:

«Article 59.

1. Quan un cop intentat l'acte de comunicació i havent utilitzat els mitjans oportuns per a la investigació del domicili, inclòs si s'escau l'esbrinament a través dels registres, organismes, col·legis professionals, entitats i empreses, aquests hagin resultat infructuosos i no consti el domicili de l'interessat o s'ignori on es troba, s'ha de consignar per diligència.

2. En aquest cas, el secretari judicial ha de manar que l'acte de comunicació es faci per mitjà d'edictes, inserint un extracte suficient de la resolució o de la cèdula en el butlletí oficial corresponent, amb l'advertència que les següents comunicacions es faran fixant una còpia de la resolució o de la cèdula en el tauler d'anuncis de l'oficina judicial, llevat del supòsit de la comunicació de les resolucions que hagin de revestir forma d'acte o sentència o quan es tracti de citació a termini.»

Quaranta-tres. L'article 60 queda redactat de la manera següent:

«Article 60.

1. En les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini no s'ha d'admetre ni consignar cap resposta de l'interessat, si no és que s'hagi manat en la resolució. En els requeriments s'ha d'admetre la resposta que doni el requerit, i consignar-ho succintament en la diligència.

2. Quan els actes de comunicació s'hagin d'entendre amb una persona jurídica s'han de practicar, si s'escau, en les delegacions, sucursals, representacions o agències establertes en la població on radiqui el jutjat o tribunal que conegui l'assumpte, encara que les persones que hi estiguin al capdavant no tinguin poder per comparèixer en judici.

3. Els actes de comunicació amb l'advocat de l'Estat, així com amb els lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, s'han de practicar en el seu despatx oficial. Quan disposin dels mitjans tècnics a què es refereix l'apartat 5 de l'article 56 d'aquesta Llei, els actes de comunicació es poden efectuar per aquells mitjans.

Aquests actes s'han d'entendre, respecte de les comunitats autònomes, amb qui estableixi la seva legislació pròpia.

4. Quan es tracti de comitès d'empresa, les diligències esmentades s'han d'entendre amb el seu president o secretari i, si no n'hi ha, amb qualsevol dels seus membres.»

Quaranta-quatre. L'article 62 queda redactat de la manera següent:

«Article 62.

El secretari ha d'expedir oficis, exhorts, manaments i qualssevol altres actes de comunicació que s'acordin en interès de la pràctica d'actuacions.»

Quaranta-cinc. L'apartat 1 de l'article 64 queda redactat de la manera següent:

«1. S'exceptuen d'aquest requisit els processos que exigeixin la reclamació prèvia en via administrativa, els que versin sobre Seguretat Social, els relatius al gaudi de vacances i a matèria electoral, mobilitat geogràfica, modificació substancial de les condicions de treball, els de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral als quals es refereix l'article 138 bis, els iniciats d'ofici, els d'impugnació de convenis col·lectius, els d'impugnació dels estatuts dels sindicats o de la seva modificació i els de tutela dels drets fonamentals. També se n'exceptua l'exercici de les accions laborals derivades dels drets establerts a la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.»

Quaranta-sis. L'article 68 queda redactat de la manera següent:

«Article 68.

El que s'acordi en conciliació constitueix títol per iniciar accions executives sense necessitat de ratificació davant del jutge o tribunal, i es pot portar a terme pels tràmits previstos en el llibre IV d'aquesta Llei.»

Quaranta-set. L'article 70 queda redactat de la manera següent:

«Article 70.

1. S'exceptuen d'aquest requisit els processos relatius al gaudi de vacances i a matèria electoral, els de mobilitat geogràfica, modificació substancial de les condicions de treball, els de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral als quals es refereix l'article 138 bis, els iniciats d'ofici, els de conflicte col·lectiu, els d'impugnació de convenis col·lectius, els d'impugnació d'estatuts dels sindicats o de la seva modificació, els de tutela de la llibertat sindical i altres drets fonamentals i les reclamacions contra el Fons de Garantia Salarial, a l'empara del que preveu l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

2. També se n'exceptua l'exercici de les accions laborals derivades dels drets establerts a la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.»

Quaranta-vuit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 74, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els jutges i els tribunals de l'ordre jurisdiccional social i els secretaris judicials en la seva funció d'ordenació del procediment i altres competències atribuïdes per l'article 456 de la Llei orgànica del poder judicial, han d'interpretar i aplicar les normes reguladores del procés laboral ordinari segons els principis d'immediatesa, oralitat, concentració i celeritat.»

Quaranta-nou. Es modifica la rúbrica del capítol I del títol I del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL I

Dels actes preparatoris, de l'anticipació i assegurament de la prova i de l'embargament preventiu»

Cinquanta. Es modifica la rúbrica de la secció 2a del capítol I del títol I del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«Secció 2a De l'anticipació i assegurament de la prova»

Cinquanta-u. S'afegeix una secció 3a al capítol I del títol I del llibre II, que precedeix a l'article 79 amb la redacció següent:

«Secció 3a De l'embargament preventiu»

Cinquanta-dos. L'article 81 queda redactat de la manera següent:

«Article 81.

1. El secretari judicial ha d'advertir la part dels defectes o omissions de caràcter formal en què hagi incorregut en redactar la demanda, per tal que els corregeixi dins del termini de quatre dies.
2. Si la demanda no va acompanyada de la certificació de l'acte de conciliació prèvia, el secretari judicial ha d'advertir el demandant que ha d'acreditar la celebració o l'intent de l'expressat acte en el termini de quinze dies, comptats a partir de l'endemà de la recepció de la notificació.
3. Realitzada la correcció, el secretari judicial ha d'admetre la demanda. En un altre cas, ha de comunicar-ho al tribunal perquè resolgui sobre la seva admissió.»

Cinquanta-tres. L'article 82 queda redactat de la manera següent:

«Article 82.

1. Admesa la demanda, un cop verificada la concurrència dels requisits exigits per l'article 80.1 en els seus apartats c) i d), el secretari judicial ha d'assenyalar, dins dels deu dies següents al de la seva presentació, el dia i l'hora en què hagin de tenir lloc successivament els actes de conciliació i judici, establint un mínim de quinze dies entre la citació i la celebració efectiva dels actes esmentats. En l'assenyalament de les vistes i els judicis el secretari judicial ha d'atenir-se als criteris establerts a l'article 182 de la Llei d'enjudiciament civil.
2. La celebració dels actes de conciliació i judici, el primer davant del secretari judicial i el segon davant del jutge o magistrat, ha de tenir lloc en una única però successiva convocatòria, i a aquest efecte s'ha de realitzar la citació de la manera adequada, amb entrega als demandats, als interessats i, si s'escau, al ministeri fiscal, d'una còpia de la demanda i altres documents. En les cèdules de citació s'ha de fer constar que els actes de conciliació i judici no es poden suspendre per incompareixença del demandat, així com que els litigants han de concórrer al judici amb tots els mitjans de prova de què intentin valer-se.
3. Quan la representació i la defensa en judici siguin atribuïdes a l'advocat de l'Estat, se li ha de concedir un termini de vint-i-dos dies per a la consulta a l'Advocacia General de l'Estat–Direcció del Servei Jurídic de l'Estat. Quan la representació i la defensa en judici siguin atribuïdes al lletrat de l'Administració de la Seguretat Social, se li ha de concedir igualment un termini de vint-i-dos dies per a la consulta a la Direcció del Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social. Aquest mateix termini s'ha d'entendre, respecte de les comunitats autònomes, per a consulta a l'organisme que estableixi la seva legislació pròpia.

L'assenyalament del judici s'ha de fer de manera que tingui lloc en una data posterior al termini indicat.»

Cinquanta-quatre. L'article 83 queda redactat de la manera següent:

«Article 83.

1. Només a petició de les dues parts o per motius justificats, acreditats davant del secretari judicial, aquest pot suspendre per una sola vegada els actes de conciliació i judici, que s'han d'assenyalar novament dins dels deu dies següents a la data de la suspensió. Excepcionalment i per circumstàncies greus adequadament provades, es pot establir una segona suspensió.

2. Si l'actor, citat de la manera adequada, no compareix ni al·lega cap causa justa que motivi la suspensió de l'acte de conciliació o del judici, el secretari judicial en el primer cas i el jutge o tribunal en el segon, l'han de tenir per desistit de la seva demanda.

3. La incompareixença injustificada del demandat no impedeix la celebració dels actes de conciliació i judici, el qual ha de continuar sense necessitat de declarar la seva rebel·lia.»

Cinquanta-cinc. L'article 84 queda redactat de la manera següent:

«Article 84.

1. El secretari judicial ha d'intentar la conciliació, portant a terme la tasca mediadora que li és pròpia, i advertir les parts dels drets i les obligacions que els puguin correspondre. Si les parts assoleixen l'avenença, ha de dictar un decret en què l'aprovi i disposi, a més, l'arxivament de les actuacions.

2. Si el secretari judicial estima que el que s'ha convingut és constitutiu de lesió greu per a alguna de les parts, de frau de llei o d'abús de dret, no pot aprovar l'acord en el decret, i haurà d'advertir les parts que han de comparèixer a presència judicial per a la celebració de l'acte del judici.

3. En cas que no hi hagi avenença davant del secretari judicial i es procedeixi a la celebració del judici, l'aprovació de l'acord que, si s'escau, assoleixin les parts correspon al jutge o tribunal i només és procedent una nova intervenció del secretari judicial en què aprovi un acord entre les parts si l'acte del judici s'arriba a suspendre per qualsevol causa.

4. De l'acte de conciliació se n'ha d'estendre l'acta corresponent.

5. L'acord ha de ser portat a terme pels tràmits de l'execució de sentències.

6. L'acció per impugnar la validesa de l'avenença s'ha d'exercir davant del mateix jutjat o tribunal al qual hagi correspost la demanda, pels tràmits i amb els recursos establerts en aquesta Llei. L'acció caduca al cap de quinze dies de la data de la seva celebració. Per als possibles perjudicats el termini compta des que hagin conegut l'acord.»

Cinquanta-sis. Es modifica l'apartat 1 i s'afegeix un apartat 5 a l'article 85, que queden redactats de la manera següent:

«1. Si no hi ha avenença en conciliació, s'ha de passar seguidament a judici i comunicar les actuacions. A continuació, el demandant ha de ratificar o ampliar la seva demanda, tot i que en cap cas hi pot fer cap variació substancial.»

«5. Si no se susciten qüestions processals o si, suscidades, s'hagin contestat, les parts o els seus defensors amb el tribunal han de fixar els fets sobre els quals hi hagi conformitat o disconformitat dels litigants.»

Cinquanta-set. Els apartats 2 i 3 de l'article 86 queden redactats de la manera següent:

«2. En el supòsit que una de les parts al·legui la falsedat d'un document que pugui ser de notòria influència en el plet, perquè no es pugui prescindir de la resolució de la causa criminal per a la deguda decisió o condicioni directament el contingut

d'aquesta, ha de continuar l'acte de judici fins al final, i en cas que el jutge o tribunal consideri que el document pot ser decisiu per resoldre sobre el fons de l'assumpte, ha de disposar la suspensió de les actuacions posteriors i concedir un termini de vuit dies a l'interessat perquè aporti el document que acrediti haver presentat la querella. La suspensió ha de durar fins que es dicti sentència o interlocutòria de sobreseïment en la causa criminal, fet que ha de ser posat en coneixement del jutge o tribunal per qualsevol de les parts.»

«3. Si qualsevol altra qüestió prejudicial penal dóna lloc a sentència absoluta per inexistència del fet o per no haver-hi participat el subjecte, ha de quedar oberta contra la sentència dictada pel jutge o sala social la via de la revisió regulada a la Llei d'enjudiciament civil.»

Cinquanta-vuit. L'article 88 queda redactat de la manera següent:

«Article 88.

1. Acabat el judici, i dins del termini per dictar sentència, el jutge o tribunal pot acordar la pràctica de qualsevol prova que estimi necessària, com a diligència final, amb intervenció de les parts. En la mateixa provisió s'ha de fixar el termini dins del qual s'ha de practicar la prova, durant el qual s'ha de posar de manifest a les parts el resultat de les diligències per tal que aquelles puguin al·legar per escrit tot el que estimin convenient quant al seu abast o importància. Transcorregut aquest termini sense haver-se pogut portar a terme, l'òrgan judicial ha de dictar una nova provisió, en què s'ha de fixar un altre termini per a l'execució de l'acord, i haurà de lliurar les comunicacions oportunes. Si dins d'aquest tampoc no es pot practicar la prova, el jutge o tribunal, amb l'audiència prèvia de les parts, ha d'establir que les actuacions quedin definitivament conclusos per a sentència.

2. Si la diligència consisteix en l'interrogatori d'una part o a demanar algun document a una part i aquesta no compareix o no el presenta sense causa justificada en el termini que s'hagi fixat, es poden estimar provades les al·legacions fetes per la contrària en relació amb la prova acordada.»

Cinquanta-nou. L'article 89 queda redactat de la manera següent:

«Article 89.

1. El desenvolupament de les sessions del judici oral s'han de registrar en un suport apte per a l'enregistrament i la reproducció del so i de la imatge. El secretari judicial ha de custodiar el document electrònic que serveixi de suport a l'enregistrament. Les parts poden demanar, a costa seva, una còpia dels enregistraments originals.

2. Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris, el secretari judicial ha de garantir l'autenticitat i la integritat del que s'ha enregistrat o reproduït mitjançant la utilització de la signatura electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que conforme a la llei ofereixi aquestes garanties. En aquest cas, la celebració de l'acte no requereix la presència a la sala del secretari judicial si no és que l'han sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho consideri necessari el secretari judicial, tenint en compte la complexitat de l'assumpte, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'interventors, la possibilitat que es produeixin incidències que no es puguin registrar o la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que la justifiquin; supòsit en el qual el secretari judicial ha d'estendre una acta succinta en els termes previstos a l'apartat següent.

3. Si els mecanismes de garantia previstos a l'apartat anterior no es poden utilitzar, el secretari judicial ha de consignar en l'acta, almenys, les dades següents: lloc i data de celebració, jutge o tribunal que presideix l'acte, peticions i propostes de les parts, mitjans de prova proposats per elles, declaració de la seva pertinència o impertinència, resolucions que adopti el jutge o tribunal, així com les circumstàncies i les incidències que no puguin constar en aquell suport.

4. Quan els mitjans de registre previstos en aquest article no es puguin utilitzar per qualsevol causa, el secretari judicial ha d'estendre una acta de cada sessió, en la qual s'ha de fer constar:

a) Lloc, data, jutge o tribunal que presideix l'acte, parts compareixents, representants i defensors que els assisteixen.

b) Breu resum de les al·legacions de les parts, mitjans de prova proposats per elles, declaració expressa de la seva pertinència o impertinència, raons de la negació i protesta, si s'escau.

c) Quant a les proves admeses i practicades:

1r) Resum suficient de les d'interrogatori de part i de testimonis.

2n) Relació circumstanciada dels documents presentats, o dades suficients que permetin identificar-los, en cas que el seu excessiu nombre faci desaconsellable aquesta relació.

3r) Relació de les incidències plantejades en el judici respecte de la prova documental.

4t) Resum suficient dels informes pericials, així com també de la resolució del jutge o tribunal quant a les recusacions proposades dels pèrits.

5è) Resum de les declaracions dels assessors, en cas que el dictamen d'aquests no hagi estat elaborat per escrit i incorporat a les diligències.

d) Conclusions i peticions concretes formulades per les parts; en cas que siguin de condemna a quantitat, s'han d'expressar en l'acta les quantitats que en siguin objecte.

e) Declaració feta pel jutge o tribunal de conclusió de les actuacions, i manar portar-los a la vista per a sentència.

5. L'acta prevista en els apartats 3 i 4 d'aquest article s'ha d'estendre per procediments informàtics, sense que pugui ser manuscrita més que en les ocasions en què la sala en què s'estigui celebrant l'actuació no disposi de mitjans informàtics. El secretari judicial ha de resoldre, sense ulterior recurs, qualsevol observació que es faci sobre el contingut de l'acta. L'acta ha de ser firmada pel jutge o tribunal en unió de les parts o dels seus representants o defensors i dels pèrits, s'hi ha de fer constar si algun d'ells no firma perquè no pot, no vol o no hi és present, i l'ha de firmar finalment el secretari.

6. De l'acta del judici se n'ha de lliurar una còpia als qui hagin estat parts en el procés, si ho sol·liciten.»

Seixanta. L'apartat 2 de l'article 90 queda redactat de la manera següent:

«2. Així mateix poden sol·licitar, almenys amb deu dies d'antelació a la data del judici, aquelles proves que s'hi han de practicar i requereixin diligències de citació o requeriment.»

Seixanta-u. L'article 91 queda redactat de la manera següent:

«Article 91.

1. Les preguntes per a la prova d'interrogatori d'una part s'han de proposar verbalment, sense admissió de plecs.

2. Si el cridat a l'interrogatori no compareix sense causa justa a la primera citació, refusa declarar o persisteix a no respondre de manera afirmativa o negativa, a pesar de l'advertència que se li hagi fet, es poden considerar reconeguts com a certs, en la sentència els fets a què es refereixin les preguntes, sempre que l'interrogat hi hagi intervingut personalment i la seva fixació com a certs li resulti perjudicial en tot o en part.

3. L'interrogatori de les persones jurídiques privades ha de ser practicat per qui legalment les representi i tingui facultats per respondre a aquest interrogatori.

4. En cas que l'interrogatori no es refereixi a fets personals, s'admet que el respongui un tercer que conegui personalment els fets, si la part així ho sol·licita i accepta la responsabilitat de la declaració.»

Seixanta-dos. L'apartat 1 de l'article 92 queda redactat de la manera següent:

«1. No s'admeten escrits de preguntes i repreguntes per a la prova d'interrogatori de testimonis. Quan el nombre de testimonis sigui excessiu i, a criteri de l'òrgan judicial, les seves manifestacions puguin constituir inútil reiteració del testimoni sobre fets suficientment aclarits, aquell els podrà limitar discrecionalment.»

Seixanta-tres. L'apartat 1 de l'article 93 queda redactat de la manera següent:

«1. La pràctica de la prova pericial s'ha de portar a terme a l'acte del judici, on els perits han de presentar el seu informe i ratificar-lo.»

Seixanta-quatre. Els apartats 1 i 3 de l'article 95 queden redactats de la manera següent:

«1. El jutge o tribunal, si ho estima procedent, pot escoltar el dictamen d'una o diverses persones expertes en la qüestió objecte del plet, en el moment de l'acte del judici o, acabat aquest, com a diligència final.»

«3. Quan en el procés s'hagi suscitat una qüestió de discriminació per raó de sexe, origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual, el jutge o tribunal pot recollir el dictamen dels organismes públics competents.»

Seixanta-cinc. L'apartat 3 de l'article 97 queda redactat de la manera següent:

«3. La sentència, motivadament, pot imposar al litigant que va obrar de mala fe o amb notòria temeritat una sanció pecuniària d'una quantia màxima, en la instància, no superior a sis-cents euros. En aquests casos, i quan el condemnat sigui l'empresari, ha d'abonar també els honoraris dels advocats.»

Seixanta-sis. L'article 100 queda redactat de la manera següent:

«Article 100.

En el text de la sentència s'ha d'indicar si aquesta és o no ferma i, si s'escau, els recursos que siguin procedents, l'òrgan davant del qual s'han d'interposar i el termini i requisits per fer-ho, així com els dipòsits i les consignacions que siguin necessaris i la manera d'efectuar-los.»

Seixanta-set. L'article 101 queda redactat de la manera següent:

«Article 101.

Si la sentència és condemnatòria per a l'empresari, aquest està obligat a abonar al demandant que personalment hagi comparegut l'import dels salaris corresponents als dies en què s'hagin celebrat els actes de conciliació i judici davant del secretari judicial, jutge o tribunal i, si s'escau, la conciliació prèvia davant l'òrgan corresponent.»

Seixanta-vuit. L'apartat 3 de l'article 110 queda redactat de la manera següent:

«3. L'opció s'ha d'exercir mitjançant un escrit o compareixença davant l'oficina del jutjat social, dins el termini de cinc dies des de la notificació de la sentència que declari l'acomiadament improcedent, sense esperar a la fermesa d'aquesta, si és la d'instància.»

Seixanta-nou. L'apartat 1 de l'article 118 queda redactat de la manera següent:

«1. Admesa la demanda, el secretari judicial ha d'assenyalar dia per al judici en els cinc següents, i citar a l'efecte el treballador, l'empresari i l'advocat de l'Estat, sense que se suspengui el procediment perquè aquest pugui elevar consulta a la Direcció General del Servei Jurídic de l'Estat.»

Setanta. Es reestructura l'apartat 2 de l'article 122, que passa a tenir la numeració següent:

2. La decisió extintiva és nul·la quan:

a) No s'hagin complert les formalitats legals de la comunicació escrita, amb menció de causa.

b) No s'hagi posat a disposició del treballador la indemnització corresponent, llevat d'aquells supòsits en els quals aquest requisit no estigui legalment exigit.

c) Resulti discriminatòria o contrària als drets fonamentals i llibertats públiques del treballador.

d) S'hagi efectuat en frau de llei eludint les normes establertes pels acomiadaments col·lectius, en els casos a què es refereix l'últim paràgraf de l'article 51.1 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

e) La dels treballadors durant el període de suspensió del contracte de treball per maternitat, risc durant l'embaràs, risc durant la lactància natural, malalties causades per embaràs, part o lactància natural, adopció o acolliment o paternitat al qual es refereix la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, o el notificat en una data tal que el termini de preavís concedit finalitzi dins de l'esmentat període.

f) La de les treballadores embarassades, des de la data d'inici de l'embaràs fins al començament del període de suspensió a què es refereix la lletra e), i la dels treballadors que hagin sol·licitat un dels permisos als quals es refereixen els apartats 4, 4 bis i 5 de l'article 37 de l'Estatut dels treballadors, o n'estiguin gaudint, o hagin sol·licitat o estiguin gaudint de l'excedència prevista a l'apartat 3 de l'article 46 de l'Estatut dels treballadors; i la de les treballadores víctimes de violència de gènere per l'exercici dels drets de reducció o reordenació del seu temps de treball, de mobilitat geogràfica, de canvi de centre de treball o de suspensió de la relació laboral, en els termes i les condicions reconeguts a l'Estatut dels treballadors.

g) La dels treballadors després d'haver-se reintegrat al treball en finalitzar els períodes de suspensió del contracte per maternitat, adopció o acolliment o paternitat, sempre que no hagin transcorregut més de nou mesos des de la data de naixement, adopció o acolliment del fill.

El que estableixen les lletres e), f) i g) és aplicable, llevat que, en aquests casos, es declari la procedència de la decisió extintiva per motius no relacionats amb l'embaràs o amb l'exercici del dret als permisos i excedències assenyalats.

Setanta-u. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol II del llibre II, que passa a tenir la redacció següent:

«CAPÍTOL V

Vacances, matèria electoral, mobilitat geogràfica, modificacions substancials de condicions de treball i drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral reconeguts de manera legal o convencional»

Setanta-dos. L'article 126 queda redactat de la manera següent:

«Article 126.

El procediment ha de ser urgent i se li ha de donar tramitació preferent. L'acte de la vista ha de ser assenyalat pel secretari judicial dins dels cinc dies següents al de l'admissió de la demanda. La sentència, que no té recurs, ha de ser dictada en el termini de tres dies.»

Setanta-tres. L'article 130 queda redactat de la manera següent:

«Article 130.

Si examinada la demanda el secretari judicial estima que pot no haver estat dirigida contra tots els afectats, ha de citar les parts perquè compareguin davant

l'òrgan judicial, dins del dia següent, a una audiència preliminar en la qual aquest, ha d'escoltar les parts sobre la possible situació de litisconsorci passiu necessari, i ha de resoldre sobre aquesta en l'acte.»

Setanta-quatre. L'apartat 1 de l'article 132 queda redactat de la manera següent:

«1. Aquest procés es tramita amb urgència i té les especialitats següents:

a) En admetre la demanda, s'ha de disposar sol·licitar de l'oficina pública el text del laude arbitral, així com una còpia de l'expedient administratiu relatiu al procés electoral. La documentació referida ha de ser enviada pel requerit dins del dia següent.

b) L'acte del judici s'ha de celebrar dins dels cinc dies següents a l'admissió de la demanda. La sentència, contra la qual no es pot interposar recurs, s'ha de dictar en el termini de tres dies, i ha de ser comunicada a les parts i a l'oficina pública.

c) La substanciació d'aquest procés no suspèn el desenvolupament del procediment electoral, llevat que ho decideixi motivadament el jutge, a petició d'una part, en cas que es doni una causa justificativa.»

Setanta-cinc. L'apartat 1 de l'article 135 queda redactat de la manera següent:

«1. Aquest procés s'ha de tramitar amb urgència. En la resolució per la qual s'admeti la demanda s'ha de requerir a l'oficina pública competent l'enviament de l'expedient administratiu, que ha de ser remès en el termini de dos dies.»

Setanta-sis. L'apartat 2 de l'article 137 queda redactat de la manera següent:

«2. En la resolució per la qual s'admeti la demanda, s'ha de recollir un informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i se li ha d'enviar una còpia de la demanda i documents que l'acompanyin. L'informe ha de versar sobre els fets invocats i les circumstàncies concurrents relatives a l'activitat de l'actor i s'ha d'emetre en el termini de quinze dies.»

Setanta-set. L'apartat 4 de l'article 138 queda redactat de la manera següent:

«4. El procediment ha de ser urgent i se li ha de donar tramitació preferent. L'acte de la vista s'ha d'assenyalar dins dels cinc dies següents al de l'admissió de la demanda.

La sentència, que no té recurs excepte en el supòsit i amb els requisits previstos a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 189, i que ha de ser immediatament executiva, ha de ser dictada en el termini de cinc dies.»

Setanta-vuit. Es modifica la rúbrica de la secció 5a del capítol V del títol II del llibre II, que passa a tenir la redacció següent:

«Secció 5a Drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral reconeguts de manera legal o convencional»

Setanta-nou. Es modifica l'article 138 bis, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 138 bis.

El procediment per a l'exercici dels drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral reconeguts de manera legal o convencional es regeix per les regles següents:

a) El treballador disposa d'un termini de vint dies, a partir que l'empresari li comuniqui la seva disconformitat amb la concreció horària i el període de gaudi proposat per aquell, per presentar demanda davant del jutjat social.

b) El procediment ha de ser urgent i se li ha de donar tramitació preferent. L'acte de la vista s'ha d'assenyalar dins dels cinc dies següents al de l'admissió de

la demanda. La sentència, que ha de ser ferma, ha de ser dictada en el termini de tres dies.»

Vuitanta. L'article 139 queda redactat de la manera següent:

«Article 139.

En les demandes formulades en matèria de Seguretat Social contra les entitats gestores o serveis comuns, incloses aquelles en les quals s'invoqui la lesió d'un dret fonamental, s'ha d'acreditar haver complert el tràmit de la reclamació prèvia regulat a l'article 71 d'aquesta Llei. En cas d'ometre's, el secretari judicial ha de disposar que es corregeixi el defecte en el termini de quatre dies. Realitzada la correcció, s'ha d'admetre la demanda. En un altre cas, ho ha de comunicar al tribunal perquè resolgui sobre l'admissió de la demanda.»

Vuitanta-u. L'article 141 queda redactat de la manera següent:

«Article 141.

1. Si en les demandes per accident de treball o malaltia professional no es consigna el nom de l'entitat gestora o, si s'escau, de la mútua d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, el secretari judicial, abans de l'assenyalament del judici, ha de requerir l'empresari demandat perquè en un termini de quatre dies presenti el document acreditatiu de la cobertura de risc. Si transcorregut aquest termini no el presenta, vistes les circumstàncies que concorrin i després d'escoltar la Tresoreria General de la Seguretat Social, el jutge ha de disposar l'embargament de béns de l'empresari en quantitat suficient per assegurar el resultat del judici.

2. En els processos per accidents de treball, en la resolució per la qual s'admeti la demanda a tràmit s'ha de sol·licitar a la Inspecció Provincial de Treball i Seguretat Social, si no consta ja en les diligències, un informe relatiu a les circumstàncies en què es va produir l'accident, feina que realitzava l'accidentat, salari que percebia i base de cotització, que ha de ser expedit necessàriament en el termini màxim de deu dies. Abans de la celebració del judici, el secretari judicial ha de reiterar la presentació d'aquest informe si aquest encara no ha tingut entrada a les diligències.»

Vuitanta-dos. L'apartat 1 de l'article 142 queda redactat de la manera següent:

«1. En admetre's a tràmit la demanda s'ha de reclamar a l'entitat gestora o servei comú la tramesa de l'expedient original o una còpia o de les actuacions i, si s'escau, un informe dels antecedents que tingui en relació amb el contingut de la demanda, en un termini de deu dies. Si es remet l'expedient original, el secretari judicial l'ha de tornar a l'entitat de procedència, ferma que sigui la sentència, i anotar-ho a les diligències.»

Vuitanta-tres. L'article 144 queda redactat de la manera següent:

«Article 144.

La manca de tramesa de l'expedient ha de ser notificada pel secretari judicial al director de l'entitat gestora o del servei comú, a l'efecte de la possible exigència de responsabilitat disciplinària al funcionari.»

Vuitanta-quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 145 bis queden redactats de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha d'examinar la demanda, a l'efecte de comprovar si reuneix tots els requisits exigits, i advertir a l'entitat gestora, si s'escau, els defectes o omissions de caràcter formal que pateixi, per tal que siguin corregits en el termini de deu dies. Realitzada la correcció, s'ha d'admetre la demanda. En un altre cas, ha de comunicar-ho al tribunal perquè resolgui sobre l'admissió de la demanda.

3. Admesa a tràmit la demanda, ha de continuar el procediment d'acord amb les normes generals d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

a) L'empresari i el treballador que hagin formalitzat els reiterats contractes temporals tenen la consideració de part en el procés, si bé no poden sol·licitar la suspensió del procés ni el treballador desistir. Fins i tot sense la seva assistència, el procediment s'ha de seguir d'ofici.

b) Les afirmacions de fets que contingui la comunicació base del procés fan fe, llevat de prova en contra, i la càrrega de la prova incumbeix a l'empresari demandat.»

Vuitanta-cinc. L'apartat 2 de l'article 147 queda redactat de la manera següent:

«2. Sempre que les expressades demandes afectin més de deu treballadors, el secretari judicial els ha de requerir perquè designin representants en la forma prevista a l'article 19 d'aquesta Llei.»

Vuitanta-sis. L'article 148 queda redactat de la manera següent:

«Article 148.

1. El secretari judicial ha d'examinar la demanda, a l'efecte de comprovar si reuneix tots els requisits formals exigits, i advertir a l'autoritat laboral, si s'escau, els defectes o omissions que pateixi per tal que siguin corregits en un termini de deu dies. Realitzada la correcció, ha d'admetre la demanda. En un altre cas, ho ha de comunicar al tribunal perquè resolgui sobre l'admissió de la demanda.

2. Admesa a tràmit la demanda, ha de continuar el procediment d'acord amb les normes generals d'aquest text, amb les especialitats següents:

a) El procediment s'ha de seguir d'ofici, fins i tot sense assistència dels treballadors perjudicats, que tenen la consideració de part, si bé no poden desistir ni sol·licitar la suspensió del procés.

b) La conciliació tan sols pot ser autoritzada pel secretari judicial quan sigui complidament satisfeta la totalitat dels perjudicis causats per la infracció.

c) Els pactes entre treballadors i empresaris posteriors a l'acta d'infracció tan sols tenen eficàcia en el supòsit que hagin estat formalitzats a presència de l'inspector de treball que va aixecar l'acta, o de l'autoritat laboral.

d) Les afirmacions de fets que contingui la resolució o comunicació base del procés fan fe llevat de prova en contra, i tota la càrrega de la prova incumbeix a la part demandada.

e) Les sentències que es dictin en aquests processos s'han d'executar sempre d'ofici.»

Vuitanta-set. L'article 156 queda redactat de la manera següent:

«Article 156.

El procés es pot iniciar també mitjançant una comunicació de l'autoritat laboral, a instància de les representacions referides a l'article 152. Aquesta comunicació ha de contenir idèntics requisits als exigits per a la demanda a l'article anterior. El secretari judicial ha d'advertir l'autoritat laboral dels defectes o omissions de caràcter formal que pugui contenir la comunicació, per tal que es corregeixin en el termini de deu dies.»

Vuitanta-vuit. L'article 157 queda redactat de la manera següent:

«Article 157.

Aquest procés té caràcter urgent. La preferència en el despatx d'aquests assumptes és absoluta sobre qualssevol altres, llevat dels de tutela de la llibertat sindical i altres drets fonamentals.»

Vuitanta-nou. L'apartat 1 de l'article 158 queda redactat de la manera següent:

«1. Un cop admesa la demanda o la comunicació de l'autoritat laboral, el secretari judicial ha de citar les parts per a la celebració de l'acte del judici, que ha de tenir lloc, en única convocatòria, dins dels cinc dies següents al de l'admissió a tràmit de la demanda.»

Noranta. L'article 159 queda redactat de la manera següent:

«Article 159.

Contra les resolucions que es dictin en la seva tramitació no es pot interposar cap recurs, llevat del de declaració inicial d'incompetència.»

Noranta-u. L'article 160 queda redactat de la manera següent:

«Article 160.

Si el jutjat o tribunal reben una comunicació de les parts del fet que el conflicte ha quedat solucionat, el secretari judicial ha de procedir sense més ni més a l'arxivament de les actuacions, sigui quin sigui l'estat de la seva tramitació anterior a la sentència.»

Noranta-dos. L'apartat 3 de l'article 162 queda redactat de la manera següent:

«3. El secretari judicial ha d'advertir a l'autoritat laboral dels defectes o omissions de caràcter formal que pugui contenir la comunicació, a fi que se solucionin en el termini de deu dies.»

Noranta-tres. L'apartat 1 de l'article 164 queda redactat de la manera següent:

«1. Admesa a tràmit la comunicació d'ofici o la demanda, el secretari judicial ha d'assenyalar per a judici, amb citació del ministeri fiscal i, si s'escau, de les parts a què es refereix l'apartat 4 de l'article 162 d'aquesta Llei. En la seva compareixença a judici, les parts esmentades han d'al·legar en primer terme la postura processal que adoptin, de conformitat o oposició, respecte de la pretensió interposada.»

Noranta-quatre. L'article 168 queda redactat de la manera següent:

«Article 168.

Dins del dia hàbil següent al de l'admissió de la demanda, el secretari judicial ha de requerir a l'oficina pública competent l'enviament de l'expedient, que s'ha de remetre en el termini de cinc dies.»

Noranta-cinc. L'article 172 queda redactat de la manera següent:

«Article 172.

Admesa la demanda, el secretari judicial ha de requerir a l'oficina pública corresponent la tramesa de la còpia autoritzada de l'expedient, i l'oficina l'ha d'enviar en el termini de cinc dies.»

Noranta-sis. Es modifica la rúbrica del capítol XI del títol II del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL XI

De la tutela dels drets fonamentals»

Noranta-set. L'apartat 2 de l'article 178 queda redactat de la manera següent:

«2. L'endemà de l'admissió de la demanda, el secretari judicial ha de citar les parts i el ministeri fiscal perquè, el dia i l'hora que s'assenyali dins les quaranta-vuit hores següents, compareguin a una audiència preliminar, en què només s'admeten al·legacions i proves sobre la suspensió sol·licitada.»

Noranta-vuit. L'apartat 1 de l'article 179 queda redactat de la manera següent:

«1. Admesa a tràmit la demanda, el secretari judicial ha de citar les parts per als actes de conciliació i judici, que han de tenir lloc dins el termini improrrogable dels cinc dies següents al de l'admissió de la demanda. En tot cas, hi ha d'haver un mínim de dos dies entre la citació i la celebració efectiva dels actes.»

Noranta-nou. L'article 182 queda redactat de la manera següent:

«Article 182.

No obstant el que disposen els articles anteriors, les demandes per acomiadament i per les altres causes d'extinció del contracte de treball, les de modificacions substancials de condicions de treball, les de gaudi de vacances, les de matèria electoral, les d'impugnació d'estatuts dels sindicats o de la seva modificació, les de mobilitat geogràfica, les de drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral a què es refereix l'article 138 bis i les d'impugnació de convenis col·lectius en què s'invoqui lesió de la llibertat sindical o un altre dret fonamental s'han de tramitar inexcusablement, d'acord amb la modalitat processal corresponent.»

Cent. Es modifica la rúbrica del capítol I del llibre III, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL I

Dels recursos contra providències, actuacions, diligències d'ordenació i decrets»

Cent u. L'article 184 queda redactat de la manera següent:

«Article 184.

1. Contra les diligències d'ordenació i decrets no definitius es pot interposar un recurs de reposició davant el secretari judicial que va dictar la resolució objecte de recurs, excepte en els casos en què la Llei prevegi un recurs directe de revisió.

2. Contra totes les providències i interlocutòries es pot interposar un recurs de reposició davant el mateix jutge o tribunal que va dictar la resolució objecte de recurs.

3. La interposició del recurs de reposició no té efectes suspensius respecte de la resolució objecte de recurs.

4. No es pot interposar el recurs de reposició contra les providències, interlocutòries, diligències d'ordenació i decrets que es dictin en els processos de conflictes col·lectius i en els d'impugnació de convenis col·lectius.»

Cent dos. L'article 185 queda redactat de la manera següent:

«Article 185.

1. El recurs de reposició s'ha d'interposar en el termini de cinc dies, i s'hi ha d'expressar la infracció en què la resolució hagi incorregut segons el parer del recurrent.

2. Si no es compleixen els requisits que estableix l'apartat anterior, s'inadmet, mitjançant una providència no susceptible de recurs, la reposició interposada davant providències i interlocutòries, i mitjançant un decret directament recurrible en revisió la formulada contra diligències d'ordenació i decrets no definitius.

3. Admès a tràmit el recurs de reposició, el secretari judicial ha de concedir a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per impugnar-lo, si ho estimen convenient.

4. Transcorregut el termini d'impugnació, tant si s'han presentat escrits com si no s'han presentat, el jutge o tribunal si es tracta d'una reposició interposada davant providències o actuacions, o el secretari judicial si ha estat formulada davant diligències d'ordenació o decrets, han de resoldre sense més tràmits mitjançant una interlocutòria o decret, respectivament, en un termini de cinc dies.

5. Contra la interlocutòria resolutòria del recurs de reposició no es pot interposar cap nou recurs, llevat dels supòsits que aquesta Llei estableix expressament, sense perjudici de la responsabilitat civil que si s'escau sigui procedent.»

Cent tres. L'article 186 queda redactat de la manera següent:

«Article 186.

1. Contra el decret resolutiu de la reposició no es pot interposar cap recurs, sense perjudici de reproduir la qüestió en recórrer, si és procedent, la resolució definitiva.

Es pot interposar un recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es posi fi al procediment o n'impedeixin la continuació. Aquest recurs no té efectes suspensius sense que, en cap cas, sigui procedent actuar en sentit contrari al que s'hagi resolt.

Igualment es pot interposar recurs directe de revisió contra els decrets en els casos en què es prevegi expressament.

2. El recurs de revisió s'ha d'interposar en el termini de cinc dies mitjançant un escrit en què s'ha d'esmentar la infracció en què hagi incorregut la resolució.

Complets els requisits anteriors, el secretari judicial, mitjançant una diligència d'ordenació, ha d'admetre el recurs i concedir a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per impugnar-lo si ho estimen convenient.

Si no es compleixen els requisits d'admissibilitat del recurs, el jutge o tribunal l'ha d'inadmetre mitjançant una providència.

Transcorregut el termini per a la impugnació, tant si s'han presentat escrits com si no s'han presentat, el jutge o tribunal ha de resoldre sense més tràmits, mitjançant una interlocutòria, en un termini de cinc dies.

Contra les resolucions sobre admissió o inadmissió no es pot interposar cap recurs.

3. Contra la interlocutòria dictada que resol el recurs de revisió únicament es pot interposar un recurs de suplicació o de cassació quan així expressament es prevegi en aquesta Llei.»

Cent quatre. L'article 187 queda redactat de la manera següent:

«Article 187.

Els recursos de queixa que coneguin les sales socials dels tribunals superiors de justícia o la Sala Social del Tribunal Suprem, segons els casos, s'han de tramitar sempre de conformitat amb el que disposa la Llei d'enjudiciament civil per recórrer en queixa.»

Cent cinc. Es modifiquen el número 1 al paràgraf primer i la lletra c) i el número 2 de l'article 189, que queden redactats de la manera següent:

«Poden ser objecte de recurs de suplicació:

1. Les sentències que dictin els jutjats socials en els processos que es tramitin davant seu, sigui quina sigui la naturalesa de l'assumpte, llevat de les que recaiguin en els processos relatius a la data de gaudi de les vacances, concreció horària i determinació del període de gaudi en permisos pels drets de conciliació de la vida personal, familiar i laboral a què es refereix l'article 138 bis, en els de matèria electoral, en els de classificació professional, en els d'impugnació de sanció per falta que no sigui molt greu, així com per falta molt greu no confirmada judicialment, i les dictades en reclamacions la quantia litigiosa de les quals no excedeixi els mil vuit-cents euros. En tot cas és procedent la suplicació:»

«c) En els processos que versin sobre reconeixement o denegació del dret a obtenir prestacions de la Seguretat Social, incloses les de desocupació, així com sobre el grau d'incapacitat permanent aplicable.»

«2. Les interlocutòries que decideixin el recurs de reposició interposat contra els que en execució de sentència dictin els jutjats socials i el recurs de revisió interposat contra els decrets del secretari judicial sempre que s'hagi pogut recórrer en suplicació contra la sentència executòria, quan resolguin punts substancials no controvertits en el plet, no decidits en la sentència o que contradiguin el que s'ha executat.»

Cent sis. Els apartats 2, 3 i 4 de l'article 192 queden redactats de la manera següent:

«2. En les sentències dictades en matèria de Seguretat Social que reconeixin al beneficiari el dret a percebre prestacions, perquè el condemnat pugui recórrer al pagament de la prestació és necessari que hagi ingressat en la Tresoreria General de la Seguretat Social corresponent el capital import de la prestació declarada en la decisió, per tal d'abonar-la als beneficiaris durant la substanciació del recurs, amb la presentació a l'Oficina Judicial del resguard oportú, que s'ha de testimoniar en les actuacions i ha de quedar sota la custòdia del secretari.»

«3. En el supòsit a què fa referència el número anterior i una vegada anunciat el recurs, el secretari judicial ha de dictar una diligència que ordeni que es traslladi a l'entitat gestora o servei comú perquè es fixi el capital import de la pensió a percebre. Rebuda aquesta comunicació, l'ha de notificar al recurrent perquè en el termini de cinc dies efectui la consignació requerida a la Tresoreria General de la Seguretat Social, amb l'advertiment que, si no ho fa, es posarà fi al tràmit del recurs.»

«4. Si en la sentència es condemna l'entitat gestora, aquesta queda exempta de l'ingrés que preveu el número 2, però ha de presentar davant l'Oficina Judicial, en anunciar el seu recurs, la certificació acreditativa que comença l'abonament de la prestació de pagament periòdic i que el prosseguirà puntualment durant la tramitació del recurs. Si no es compleix efectivament aquest abonament s'ha de posar fi al tràmit del recurs.»

Cent set. L'article 193 queda redactat de la manera següent:

«Article 193.

1. Si es pot recórrer en suplicació contra la resolució i la part ha anunciat el recurs en el termini i la forma escaients i ha complert les altres prevencions que estableix aquesta Llei, el secretari judicial ha de considerar anunciat el recurs i ha d'acordar posar les actuacions a disposició del lletrat o graduat social col·legiat designat perquè en el termini d'una audiència se'n faci càrrec i interposi el recurs en els dels deu dies següents al del venciment de l'audiència. Aquest termini corre sigui quin sigui el moment en què el lletrat o el graduat social col·legiat reculli les actuacions posades a la seva disposició.

2. Si contra la resolució impugnada no es pot recórrer en suplicació, si el recurrent infringeix el seu deure de consignar o d'assegurar la quantitat objecte de condemna, o si el recurs no s'ha anunciat en temps, l'òrgan judicial, mitjançant una interlocutòria motivada, ha de declarar que considera no anunciat el recurs. S'ha d'aplicar la mateixa regla quan el recurs versí sobre prestacions de la Seguretat Social i s'ometin les prevencions que conté l'article anterior. Contra aquesta interlocutòria es pot recórrer en queixa davant la Sala.

3. Si el recurrent ha incorregut en defectes o omissions consistents en la insuficiència de consignar la condemna o d'assegurar-la, o de presentar el resguard del dipòsit a què es refereix l'article 227 d'aquesta Llei, o qui anuncia el recurs no acredita la representació deguda, el secretari judicial ha de concedir a la part el temps que consideri pertinent per a l'aportació dels documents omesos o per a l'esmena dels defectes apreciats, que en cap cas no pot ser superior a cinc dies. Si no ho efectua, ha de dictar una interlocutòria que posi fi al tràmit del recurs, i la sentència impugnada queda ferma. Contra aquesta interlocutòria es pot recórrer en queixa davant la Sala.»

Cent vuit. L'article 195 queda redactat de la manera següent:

«Article 195.

Interposat el recurs en el termini i la forma escaients o solucionats els seus defectes o omissions, el secretari judicial ha de proveir en el termini de dos dies i traslladar el recurs a la part o parts contra les quals es recorre per un termini únic de cinc dies per a totes. Transcorregut aquest termini, tant si s'han presentat escrits d'impugnació com si no, s'han d'eleva les actuacions a la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia, juntament amb el recurs i amb els escrits, dins els dos dies següents.»

Cent nou. L'article 197 queda redactat de la manera següent:

«Article 197.

Si el secretari judicial, rebudes les actuacions, aprecia defectes o omissions esmenables en el recurs, ha de concedir a la part el termini que consideri suficient i en cap cas superior a vuit dies perquè s'aportin els documents omesos o s'esmenin els defectes apreciats. Si no ho efectua, la Sala ha de dictar una interlocutòria que declari la inadmissió del recurs i la fermesa de la resolució objecte de recurs, amb la devolució del dipòsit constituït i remissió de les actuacions al jutjat de procedència. Contra aquesta interlocutòria només es pot interposar recurs de reposició.»

Cent deu. L'apartat 3 de l'article 198 queda redactat de la manera següent:

«3. La resolució d'inadmissió del recurs s'ha de dictar motivadament dins els tres dies següents al transcurs del termini d'audiència concedit a la part, tant si s'han evacuat les al·legacions com si no. Contra la interlocutòria d'inadmissió no es pot interposar cap recurs de reposició i s'ha de notificar a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia.»

Cent onze. L'apartat 2 de l'article 199 queda redactat de la manera següent:

«2. Un cop la sentència sigui ferma, el secretari judicial ha d'acordar la devolució de les actuacions, juntament amb la certificació d'aquella, al jutjat de procedència.»

Cent dotze. L'article 204 queda redactat de la manera següent:

«Article 204.

Es pot recórrer en cassació contra:

Primer.—Les sentències dictades en única instància per les sales a què es refereix l'article anterior.

Segon.—Les actuacions que decideixin el recurs de reposició interposat contra les que dictin les sales esmentades en execució de sentència i les actuacions que decideixin el recurs de revisió interposat contra els decrets del secretari judicial, quan resolguin punts substancials no controvertits en el plet, no decidits en la sentència o que contradiguin el que s'ha executat.

Tercer.—Les actuacions que resolguin el recurs de reposició interposat contra la resolució en què la Sala, a continuació de la presentació de la demanda, es declari incompetent per raó de la matèria.»

Cent tretze. Els apartats 1 i 3 de l'article 207 queden redactats de la manera següent:

«1. Complerts els requisits establerts per recórrer, el secretari judicial ha de considerar preparat el recurs o els recursos de cassació. Altrament, n'ha de donar compte a la Sala, perquè resolgui el que sigui procedent. Preparat el recurs, el secretari judicial ha d'emplaçar les parts perquè compareguin personalment o per mitjà d'un advocat o representant davant la Sala Social del Tribunal Suprem en el

termini de quinze dies hàbils, si tenen el seu domicili a la península, o de vint quan resideixin fora d'aquesta, i el secretari judicial ha de remetre les actuacions dins els cinc dies següents al de la citació a termini.»

«3. Si el recurrent ha incorregut en defectes o omissions esmenables, el secretari judicial li ha de concedir el temps suficient perquè s'esmenin els defectes apreciats, que en cap cas no pot ser superior a deu dies. Si no ho efectua, la Sala ha de dictar una interlocutòria que posi fi al tràmit del recurs, i la sentència impugnada queda ferma. Contra aquesta interlocutòria es pot recórrer en queixa.»

Cent catorze. L'apartat 3 de l'article 208 queda redactat de la manera següent:

«3. Si el recurrent no comprès al número anterior deixa transcórrer el temps concedit per a la citació a termini sense comparèixer davant la Sala Social, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs i tornar les actuacions a la Sala de procedència.»

Cent quinze. L'article 209 queda redactat de la manera següent:

«Article 209.

Si no s'han presentat els poders que acreditin la representació de la part o el resguard d'haver constituït el dipòsit legalment exigít, o si s'hi aprecia algun defecte, el secretari judicial ha de concedir a la part el termini que consideri pertinent, sense que excedeixi els deu dies, perquè s'aportin els documents omesos o s'esmenin els defectes apreciats. Si no s'efectua, la Sala ha de dictar una interlocutòria que declari la inadmissió del recurs i la fermesa de la resolució objecte de recurs, amb la devolució del dipòsit constituït i la remissió de les actuacions a la Sala de procedència. Contra aquesta interlocutòria només es pot interposar recurs de reposició.»

Cent setze. L'article 210 queda redactat de la manera següent:

«Article 210.

Un cop rebudes les actuacions a la Sala Quarta, el secretari judicial n'ha d'acordar el lliurament a l'advocat del recurrent perquè formalitzi el recurs en el termini de vint dies, termini que comença a comptar, sigui quin sigui el moment en què els retiri, a partir de la data en què se li notifiqui que les actuacions són a la seva disposició.»

Cent disset. L'apartat 3 de l'article 211 queda redactat de la manera següent:

«3. L'audiència sobre la inadmissió del recurs l'ha d'evacuar la part dins els tres dies següents a aquell en què se li va notificar la resolució de la Sala, i el secretari judicial ha de conferir el trasllat de les actuacions al ministeri fiscal per un termini de vuit dies perquè informi sobre la inadmissió de tots els motius del recurs o d'algun d'aquests.»

Cent divuit. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 212 queden redactats de la manera següent:

«1. Si el recurs s'admet parcialment o totalment, el secretari judicial ha de lliurar les actuacions per un termini de deu dies a la part o parts contra les quals es recorre i que s'hagin personat, perquè formalitzin un escrit d'impugnació, termini que comença a comptar, sigui quin sigui el moment en què es retirin, a partir de la data en què se'ls notifiqui que les actuacions són a la seva disposició.»

«2. Si el ministeri fiscal no ha estat part en el plet, el secretari li ha de passar seguidament les actuacions perquè en el termini de deu dies informi sobre la procedència o improcedència de la cassació pretesa.»

«3. Un cop el ministeri fiscal retorni les actuacions, juntament amb el seu informe, si la Sala ho estima necessari, el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora per a la celebració de la vista. Altrament, el Tribunal ha d'assenyalar dia i hora per a deliberació, votació i decisió, i l'una o les altres s'han de celebrar dins els deu dies següents.»

Cent dinou. L'article 220 queda redactat de la manera següent:

«Article 220.

Complerts els requisits per recórrer, es considera preparat el recurs i s'han de seguir els tràmits que estableixen els articles 207, 208 i 209 d'aquesta Llei.»

Cent vint. L'apartat 1 de l'article 221 queda redactat de la manera següent:

«1. La part que hagi preparat el recurs ha de presentar davant la Sala Social del Tribunal Suprem, dins els vint dies següents a la data en què va ser citada a termini, l'escrit d'interposició del recurs. Si no ho fa així, el secretari judicial ha de dictar un decret que posi fi al tràmit del recurs.»

Cent vint-i-u. L'article 222 queda redactat de la manera següent:

«Article 222.

L'escrit d'interposició del recurs ha de contenir una relació precisa i circumstanciada de la contradicció al·legada, amb l'aportació certificada de la sentència o sentències contràries i amb fonamentació de la infracció legal comesa en la sentència impugnada, així com del trencament produït en la unificació de la interpretació del dret i la formació de la jurisprudència. La no-aportació de la certificació de la sentència o sentències contràries s'ha de solucionar en el termini de deu dies, llevat que la part acredití que l'ha sol·licitat en el termini oportú i no se la hi ha expedit, cas en què el secretari de la Sala Quarta del Tribunal Suprem l'ha de reclamar d'ofici.»

Cent vint-i-dos. L'apartat 3 de l'article 223 queda redactat de la manera següent:

«3. Quan la Sala entengui que el recurs es va interposar amb propòsit dilatori, pot imposar a més al recurrent una sanció pecuniària que no pot excedir els nou-cents euros.»

Cent vint-i-tres. L'article 224 queda redactat de la manera següent:

«Article 224.

1. Si s'admet el recurs, el secretari judicial ha de traslladar l'escrit d'interposició a la part o parts que s'hagin personat perquè formalitzin la seva impugnació dins el termini de deu dies, que comença a comptar, sigui quin sigui el moment en què es retirin, a partir de la data en què se li notifiqui que les actuacions són a la seva disposició.

2. Si el ministeri fiscal no és el recurrent, el secretari li ha de passar seguidament les actuacions perquè en el termini de deu dies informi sobre la procedència o improcedència de la cassació pretesa.»

Cent vint-i-quatre. Els apartats 1 i 2 de l'article 227 queden redactats de la manera següent:

«1. Tothom que sense tenir la condició de treballador o drethavent seu o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social intenti interposar recurs de suplicació o cassació ha de consignar com a dipòsit:

- a) Cent cinquanta euros, si es tracta d'un recurs de suplicació.
- b) Tres-cents euros, si el recurs és el de cassació, inclòs el de cassació per a la unificació de doctrina.»

«2. Els dipòsits s'han de constituir en el compte de dipòsits i consignacions corresponent a l'òrgan que hagi dictat la resolució objecte de recurs. El secretari judicial ha de verificar en el compte la realització de l'ingrés, i ha de quedar constància d'aquest en el procediment.

Si no aquests dipòsits no es constitueixen en la forma indicada, cal atènyer-se al que estableix aquesta Llei.»

Cent vint-i-cinc. L'article 228 queda redactat de la manera següent:

«Article 228.

Quan la sentència impugnada hagi condemnat a pagar una quantitat, és indispensable que el recurrent que no tingui el dret d'assistència jurídica gratuïta acreditat, en anunciar el recurs de suplicació o en preparar el recurs de cassació, que ha consignat la quantitat objecte de la condemna en l'entitat de crèdit oportuna i en el compte de dipòsits i consignacions obert a nom de l'òrgan jurisdiccional. La consignació en metàl·lic es pot substituir per l'assegurament mitjançant un aval bancari, en què s'ha de fer constar la responsabilitat solidària de l'avalador. En aquest últim cas, el document d'assegurament ha de quedar registrat i dipositat a l'Oficina Judicial. El secretari n'ha d'expedir testimoni per a la seva unió a actuacions, i n'ha de facilitar el rebut oportú.»

Cent vint-i-sis. L'article 229 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el recurs que s'entaula és el de suplicació, el nomenament de lletrat o de graduat social col·legiat s'ha de fer davant el jutjat en el moment d'anunciar-lo. Si el recurs és el de cassació, tant ordinari com per a la unificació de doctrina, el nomenament de lletrat s'ha de fer davant la Sala Social de procedència si es verifica dins el termini assenyalat per preparar-lo, o davant la Sala Social del Tribunal Suprem dins el de la citació a termini.

2. La designació es pot fer per compareixença o per escrit. En aquest cas, i si no s'hi adjunta un poder notarial, no hi ha necessitat de ratificar-se.

3. Si no hi ha designació expressa de representant, s'entén que el lletrat o el graduat social col·legiat també porta la representació del seu defensat.

4. Quan el recurrent no fa la designació expressa d'un lletrat o d'un graduat social col·legiat, si és un treballador o un empresari que tingui el dret d'assistència jurídica gratuïta, el jutjat l'ha de nomenar d'ofici l'endemà del dia que conclouï el termini per anunciar el recurs, o la Sala Quarta del Tribunal Suprem dins l'endemà del dia que venci el termini de la citació a termini.»

Cent vint-i-set. L'apartat 1 de l'article 230 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el lletrat recurrent ha estat designat d'ofici, el secretari judicial li ha de lliurar les actuacions amb la finalitat que interposi el recurs de suplicació o formalitzi el de cassació dins el termini de deu o vint dies, respectivament. Aquests terminis comencen a comptar des de la data en què se li notifiqui que les actuacions són a la seva disposició.

2. Si el lletrat d'ofici considera improcedent el recurs, ho ha d'exposar per escrit sense raonar la seva opinió en el termini de tres dies. En aquest cas, dins els dos següents s'ha de nomenar un nou lletrat, i si aquest opina com l'anterior, cosa que ha d'exposar en la forma i en el termini abans indicats, se n'ha de fer saber a la part el resultat perquè dins els tres dies següents es pugui valer, si així ho vol, d'un advocat de la seva lliure designació, que ha de formalitzar el dit recurs dins el termini que assenyala la Llei. La part ha de comunicar la designació d'un advocat al jutjat o a la Sala dins el mateix termini de tres dies, i aquests han d'acordar el lliurament de les actuacions al designat, en la forma que disposa l'apartat anterior. Altrament, s'ha de posar fi al tràmit del recurs. Si el recurs que s'entaula és el de suplicació, la part també es pot valer per a la seva representació tècnica d'un graduat social col·legiat de la seva lliure designació.»

Cent vint-i-vuit. L'apartat 1 de l'article 231 queda redactat de la manera següent:

«1. La Sala no pot admetre a les parts cap document ni al·legacions de fets que no resultin de les actuacions. No obstant això, si el recurrent presenta algun document dels compresos a l'article 270 de la Llei d'enjudiciament civil o un escrit que contingui elements de judici necessaris per evitar la vulneració d'un dret

fonamental, la Sala, escoltada la part contrària dins el termini de tres dies, ha de disposar en els dos dies següents el que sigui procedent mitjançant una interlocutòria motivada contra la qual no es pot interposar cap recurs de reposició.»

Cent vint-i-nou. L'apartat 1 de l'article 232 queda redactat de la manera següent:

«1. La Sala pot acordar d'ofici i ha de decretar si és a instància de part, abans de l'assenyalament per a la votació i decisió, o per a vista si s'escau, l'acumulació dels recursos en tràmit en què hi hagi identitat d'objecte i d'alguna de les parts. Abans d'acordar el que sigui procedent sobre l'acumulació, la Sala, dins el termini únic i comú de cinc dies, ha d'escoltar les parts que han comparegut en els recursos a acumular. L'audiència ha de versar sobre l'existència o no d'identitat objectiva.»

Cent trenta. L'apartat 1 de l'article 233 queda redactat de la manera següent:

«1. La sentència ha d'imposar les costes a la part vençuda en el recurs, excepte quan gaudeixi del benefici de justícia gratuïta. Les costes inclouen els honoraris de l'advocat o del graduat social col·legiat de la part contrària que hagi actuat en el recurs, sense que els dits honoraris puguin superar la quantitat de sis-cents euros en recurs de suplicació, i de nou-cents euros en recurs de cassació.»

Cent trenta-u. Es modifica la rúbrica del capítol VI del llibre III, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL VI

De la revisió de sentències»

Cent trenta-dos. L'article 234 queda redactat de la manera següent:

«Article 234.

Contra qualsevol sentència dictada pels òrgans de l'ordre jurisdiccional social és procedent la revisió que preveu la Llei d'enjudiciament civil, que s'ha de sol·licitar a la Sala Social del Tribunal Suprem i s'ha de resoldre d'acord amb el que disposa la dita Llei d'enjudiciament, si bé el dipòsit per recórrer té la quantia que assenjala aquesta Llei per als recursos de cassació.»

Cent trenta-tres. L'article 236 queda redactat de la manera següent:

«Article 236.

Les qüestions incidentals que es promoguin en execució s'han de substanciar citant a dia cert les parts, en el termini de cinc dies, les quals poden al·legar i provar tot el que convingui al seu dret, i s'han de concloure amb una interlocutòria o, si s'escau, un decret que s'ha de dictar en el termini de tres dies.

Quan la compareixença se celebri davant el magistrat, s'ha de registrar en un suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge d'acord amb el que preveu l'article 89.»

Cent trenta-quatre. L'apartat 2 de l'article 237 queda redactat de la manera següent:

«2. Iniciada l'execució, s'ha de tramitar d'ofici i s'han de dictar a aquest efecte les resolucions necessàries.»

Cent trenta-cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 239 queden redactats de la manera següent:

«1. L'execució s'ha de portar a efecte en els mateixos termes que estableix el títol que s'executa.»

«2. Davant la part que, requerida a aquest efecte, deixi transcórrer injustificadament el termini concedit sense efectuar el que s'hagi ordenat, i mentre

no compleixi o no acrediti la impossibilitat del seu compliment específic, el secretari judicial, amb la finalitat d'obtenir i assegurar el compliment de l'obligació que executi, després de l'audiència de les parts, pot imposar constrenyiments pecuniaris quan executi obligacions de donar, fer o no fer o per obtenir el compliment de les obligacions legals imposades en una resolució judicial. Per fixar la quantia dels constrenyiments se n'ha de tenir en compte la finalitat, la resistència al compliment i la capacitat econòmica del requerit, i es poden modificar o deixar sense efecte, ateses la conducta ulterior i la justificació que sobre aquests aspectes pugui efectuar el constret. La quantitat fixada, que s'ha d'ingressar al Tresor públic, no pot excedir, per cada dia d'endarreriment en el compliment, la suma de tres-cents euros.»

Cent trenta-sis. L'apartat 2 de l'article 242 queda redactat de la manera següent:

«2. Suspès o paralitzat el procés a petició de l'executant o per una causa imputable a aquest i transcorregut un mes sense que n'hagi instat la continuació, el secretari judicial l'ha de requerir a fi que manifesti, en el termini de cinc dies, si l'execució ha de seguir endavant i sol·liciti el que convingui al seu dret, amb l'avertiment que, transcorregut aquest últim termini, s'arxivaran provisionalment les actuacions.»

Cent trenta-set. L'apartat 1 de l'article 243 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el compliment immediat de l'obligació que s'executa pot ocasionar a treballadors que depenen de l'executat perjudicis desproporcionats en relació amb els que derivarien a l'executant derivarien del no-compliment exacte, pel fet de posar en perill cert la continuïtat de les relacions laborals subsistents a l'empresa deutora, el secretari judicial, mitjançant un decret recurrible directament en revisió, pot concedir, amb l'audiència prèvia dels interessats i en les condicions que estableixi, un ajornament pel temps imprescindible.»

Cent trenta-vuit. L'apartat 1 de l'article 247 queda redactat de la manera següent:

«1. L'executat, a requeriment del secretari judicial, està obligat a efectuar manifestació sobre els seus béns o drets, amb la precisió necessària per garantir les seves responsabilitats. Així mateix, ha d'indicar les persones que tinguin drets de qualsevol naturalesa sobre els seus béns i, si estan subjectes a un altre procés, concretar-ne els aspectes que puguin afectar l'execució.»

Cent trenta-nou. L'article 248 queda redactat de la manera següent:

«Article 248.

1. Si no es té coneixement de l'existència de béns suficients, el secretari judicial s'ha d'adreçar als organismes i registres públics pertinents a fi que facilitin la relació de tots els béns o drets del deutor dels quals tinguin constància, després que aquests hagin dut a terme, si és necessari, les investigacions legalment possibles.

2. El secretari judicial, dins els límits del dret a la intimitat personal, també es pot adreçar o demanar la informació necessària, per aconseguir l'efectivitat de l'obligació pecuniària que executi, a entitats financeres o dipositàries o altres persones privades que per l'objecte de la seva activitat normal o per les seves relacions jurídiques amb l'executat hagin de tenir constància dels béns o drets d'aquest o en puguin ser deutores.»

Cent quaranta. L'article 250 queda redactat de la manera següent:

«Article 250.

Atesa la quantitat objecte de constrenyiment, les actuacions en què es despatxi l'execució i les resolucions en què es decretin embargaments s'han de notificar als representants dels treballadors de l'empresa deutora, als efectes que puguin comparèixer en el procés.»

Cent quaranta-u. Els apartats 1 i 3 de l'article 251 queden redactats de la manera següent:

«1. El Fons de Garantia Salarial i les entitats gestores o serveis comuns de la Seguretat Social, quan estiguin legitimats per intervenir en el procés, queden obligats a assumir el dipòsit, l'administració, intervenció o peritatge dels béns embargats, i amb aquesta finalitat han de designar la persona idònia, des que els ho requereixi el secretari judicial mitjançant un decret. Es poden alliberar d'aquesta obligació si justifiquen davant el secretari la impossibilitat de complir-la o el seu cost desproporcionat.»

«3. Les actuacions materials relatives al dipòsit, conservació, transport, administració i publicitat per a la venda dels béns judicialment embargats es pot encomanar a entitats autoritzades administrativament amb aquesta finalitat o a les entitats que a aquest efecte preveu la Llei d'enjudiciament civil, si així ho acorda el secretari judicial.»

Cent quaranta-dos. L'article 253 queda redactat de la manera següent:

«Article 253.

1. Si els béns embargats són immobles o altres d'inscripibles en registres públics, el secretari judicial ha d'ordenar d'ofici que es lliuri i es remeti directament al registrador un manament perquè practiqui l'assentament que correspongui relatiu a l'embargament, expedeixi un certificat d'haver-ho fet, de la titularitat dels béns i, si s'escau, de les seves càrregues i gravàmens.

2. El registrador ha de comunicar a l'Oficina Judicial l'existència d'assentaments ulteriors que puguin afectar l'embargament anotat.»

Cent quaranta-tres. Es modifiquen els apartats 2 i 3 i s'afegeix un apartat 4 a l'article 254, amb la redacció següent:

«2. Amb aquesta finalitat, el secretari judicial ha de citar a dia cert les parts davant seu perquè arribin a un acord i, una vegada assolit si s'escau, ha d'establir mitjançant un decret els termes de l'administració judicial de conformitat amb l'acord.»

«3. Per al supòsit que no s'arribi a un acord, el secretari els ha de convocar a dia cert davant el jutge o magistrat que va dictar l'ordre general d'execució, a fi que efectuïn les al·legacions i proves que estimin oportunes sobre la necessitat o no de nomenament d'administrador o interventor, la persona que hagi d'ocupar aquest càrrec, l'exigència o no de fiança, la forma d'actuació, la rendició de comptes i la retribució que sigui procedent, i mitjançant una interlocutòria ha de resoldre el que escaigui.»

«4. L'administrador o, si s'escau, l'interventor nomenat ha de retre compte final de la seva gestió.»

Cent quaranta-quatre. L'article 255 queda redactat de la manera següent:

«Article 255.

Pot ser designat dipositarí l'executant o l'executat, llevat que hi hagi una oposició justificada de la part contrària. El secretari judicial també pot aprovar la designació com a dipositarí d'un tercer, si hi ha un acord comú de les parts o a proposta d'una d'aquestes, sense oposició justificada de la contrària.»

Cent quaranta-cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 256 queden redactats de la manera següent:

«1. Si els béns estan embargats prèviament, el secretari judicial que hagi acordat el reembargament ha d'adoptar les mesures oportunes per a la seva efectivitat.»

«2. L'Oficina Judicial o administrativa a la qual es comuniqui el reembargament ha d'acordar el que sigui procedent per garantir-lo i, en el termini màxim de deu dies,

ha d'informar el reembargant sobre les circumstàncies i el valor dels béns, la quantitat objecte de constreyniment de la qual responguin i estat de les seves actuacions.»

Cent quaranta-sis. L'apartat 1 de l'article 257 queda redactat de la manera següent:

«1. El secretari judicial, després que el gestor processal i administratiu doni compte de la diligència d'embargament positiva, ha de ratificar o modificar el que hagi efectuat la comissió executiva, i ha d'acordar, si s'escau, l'adopció de les garanties necessàries per assegurar l'embargament segons la naturalesa dels béns embargats.»

Cent quaranta-set. L'apartat 3 de l'article 258 queda redactat de la manera següent:

«3. Admesa la sol·licitud, s'ha de seguir el tràmit incidental que regula aquesta Llei. El secretari judicial ha de suspendre les actuacions relatives a la liquidació dels béns discutits fins a la resolució de l'incident.»

Cent quaranta-vuit. L'apartat 1 de l'article 259 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan sigui necessari taxar els béns embargats abans de la seva realització, el secretari judicial ha de designar el perit taxador que correspongui d'entre els que prestin servei a l'Administració de justícia, i a més d'aquest o si no n'hi ha, pot requerir la designació d'una persona idònia a les entitats obligades legalment a assumir el peritatge.»

Cent quaranta-nou. L'apartat 1 de l'article 261 queda redactat de la manera següent:

«1. Per a la liquidació dels béns embargats es poden utilitzar aquests procediments:

a) Per venda en una entitat autoritzada administrativament o en les entitats que preveu la Llei d'enjudiciament civil amb aquesta finalitat, si ho acorda el secretari judicial, sigui quin sigui el valor dels béns.

b) Per subhasta davant d'un fedatari públic en els termes que s'estableixin per reglament.

c) Mitjançant subhasta judicial, en els casos en què no s'utilitzin els procediments anteriors.»

Cent cinquanta. L'article 262 queda redactat de la manera següent:

«Article 262.

La realització dels béns embargats s'ha d'ajustar al que disposa la legislació processal civil, amb l'única excepció que si la subhasta resulta deserta els executants o, si no, els responsables legals solidaris o subsidiaris, tenen el dret a adjudicar-se els béns pel 30 per cent de l'apreupament, i, amb aquesta finalitat, se'ls ha de donar el termini comú de deu dies. Si no es fa ús d'aquest dret, s'ha d'aixecar l'embargament.»

Cent cinquanta-u. L'article 265 queda redactat de la manera següent:

«Article 265.

1. No és preceptiu documentar el decret d'adjudicació en escriptura pública.

2. És títol suficient per a la inscripció el testimoni del decret d'adjudicació, expedit pel secretari judicial.»

Cent cinquanta-dos. L'apartat 2 de l'article 266 queda redactat de la manera següent:

«2. Si ho ha aprovat prèviament el jutge, el secretari judicial pot anticipar al pagament del principal l'abonament de les despeses que necessàriament hagi

requerit la mateixa execució i el de les acreditades per tercers obligats a prestar la col·laboració requerida judicialment.»

Cent cinquanta-tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 269 queden redactats de la manera següent:

«2. Si les quantitats obtingudes no són suficients per cobrir la totalitat dels crèdits, s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si cap dels creditors concurrents no al·lega preferència per al cobrament, el secretari judicial ha de disposar la distribució proporcional de quantitats tal com es vagin obtenint.

b) Si algun d'ells al·lega preferència, els creditors poden presentar, o el secretari judicial els pot requerir perquè ho facin, en el termini que se'ls fixi, una proposta comuna de distribució.»

«3. Si no es presenten o no coincideixen les propostes formulades, el secretari judicial, en el termini de cinc dies, ha de dictar un decret que estableixi provisionalment els criteris de distribució i que concreti les quantitats corresponents a cada creditor d'acord amb aquells.»

Cent cinquanta-quatre. L'article 270 queda redactat de la manera següent:

«Article 270.

1. La proposta comuna o la formulada pel secretari judicial s'ha de traslladar, si s'escau, als creditors no proponents, a l'executat i al Fons de Garantia Salarial, perquè manifestin la seva conformitat o disconformitat en el termini de tres dies.

2. Si no s'hi formula oposició, el secretari judicial ha d'aprovar la proposta comuna presentada o s'ha d'entendre definitiva la distribució que aquest hagi practicat. Si es formula oposició, s'ha de convocar tots els interessats a una compareixença i s'han de traslladar els escrits presentats.»

Cent cinquanta-cinc. L'article 271 queda redactat de la manera següent:

«Article 271.

1. Si en la compareixença s'aconsegueix un acord de distribució, el pot aprovar en el mateix acte el secretari judicial. Als interessats que no compareguin injustificadament se'ls ha de considerar conformes amb el que hagin acordat els compareixents.

2. Si no s'aconsegueix un acord, el secretari ha de citar els interessats a una compareixença davant el jutge o tribunal, el qual ha de continuar l'incident, i s'han d'efectuar les al·legacions i proves relatives, si s'escau, a l'existència o subsistència de les preferències invocades. S'han de resoldre, mitjançant una interlocutòria, les qüestions plantejades i s'ha d'establir la forma de distribució.»

Cent cinquanta-sis. Es modifiquen els apartats 1, 2, 3, i 4 de l'article 274, que queden redactats de la manera següent:

«1. Abans de la declaració d'insolvència, si el Fons de Garantia Salarial no ha estat cridat amb anterioritat, el secretari judicial li ha de donar audiència, per un termini màxim de quinze dies, perquè pugui instar la pràctica de les diligències que convinguin al seu dret i designi els béns del deutor principal que li constin.»

«2. Dins dels trenta dies següents a la pràctica de les diligències instades pel Fons de Garantia Salarial, el secretari judicial ha de dictar un decret que declari, quan sigui procedent, la insolvència total o parcial de l'executat, i en aquest cas ha de fixar el valor pericial donat als béns embargats. La insolvència s'ha d'entendre a tots els efectes com a provisional fins que es coneguin béns a l'executat o es realitzin els béns embargats.»

«3. Declarada la insolvència d'una empresa, això constitueix base suficient per estimar la seva pervivència en altres execucions, i es pot dictar el decret d'insolvència

sense necessitat de reiterar els tràmits d'esbrinament de béns que estableix l'article 248 d'aquesta Llei, si bé en tot cas s'ha de donar audiència prèvia a la part actora i al Fons de Garantia Salarial perquè puguin assenyalar l'existència de nous béns.»

«4. Si en la sentència que s'executi estan determinades les quantitats legalment a càrrec del Fons de Garantia Salarial, un cop ferma la declaració d'insolvència, el secretari judicial li ha de requerir si s'escau que les aboní, en el termini de deu dies i, si no ho efectua, ha de continuar l'execució contra aquest.»

Cent cinquanta-set. L'article 278 queda redactat de la manera següent:

«Article 278.

Instada l'execució de la decisió, el jutge competent ha de dictar una interlocutòria que contingui l'ordre general d'execució i que la despatxi. Seguidament, el secretari ha de citar a dia cert les parts davant el jutge dins els quatre dies següents. El dia de la compareixença, si els interessats han estat citats en forma i no hi assisteix el treballador o la persona que el representi, se l'ha de considerar desistit de la seva sol·licitud; si no hi compareix l'empresari o el seu representant, l'acte s'ha de dur a terme sense la seva presència.»

Cent cinquanta-vuit. L'apartat 2 de l'article 280 queda redactat de la manera següent:

«2. Amb aquesta finalitat, en qualsevol dels supòsits esmentats al número anterior, una vegada sol·licitada la readmissió, el jutge competent ha de dictar una interlocutòria que contingui l'ordre general d'execució i la despatxi, i ha d'acordar requerir l'empresari perquè reposi el treballador en el seu lloc en el termini de tres dies, sense perjudici que adopti, a instància de part, les mesures que disposa l'article 282.»

Cent cinquanta-nou. L'apartat 1 de l'article 281 queda redactat de la manera següent:

«1. En els supòsits a què es refereix l'article anterior, si l'empresari no procedeix a la readmissió o ho fa en condicions diferents a les que regien abans de produir-se l'acomiadament, el treballador pot acudir davant el jutjat social, i sol·licitar l'execució regular de la decisió, dins els vint dies següents al tercer que, com a termini màxim per a la reincorporació, disposa l'article precedent.»

Cent seixanta. L'article 282 queda redactat de la manera següent:

«Article 282.

Quan l'empresari no compleixi l'ordre de reposició a què es refereix l'article anterior, el secretari judicial ha d'acordar les mesures següents:

a) Que el treballador continuï percebent el seu salari amb la mateixa periodicitat i quantia que la declarada en la sentència, amb els increments que per via de conveni col·lectiu o mitjançant una norma estatal es produeixin fins a la data de la readmissió en forma escaient. Amb aquesta finalitat, ha de formalitzar l'autorització que conté la interlocutòria i despatjar execució tantes vegades com sigui necessari, per una quantitat equivalent a sis mesos de salari, i s'han de fer efectives al treballador amb càrrec a aquesta les retribucions que vagin vencent, fins que, una vegada efectuada la readmissió en forma regular, acordi la devolució a l'empresari del saldo existent en aquesta data.

b) Que el treballador continuï en alta i amb cotització en la Seguretat Social, cosa que s'ha de posar en coneixement de l'entitat gestora o servei comú als efectes que siguin procedents.

c) Que el delegat de personal, membre del comitè d'empresa o delegat sindical continuï exercint, al si de l'empresa, les funcions i activitats pròpies del seu càrrec, advertint l'empresari que, si impedeix aquest exercici o hi oposa algun obstacle, es

posaran els fets en coneixement de l'autoritat laboral, a l'efecte de sancionar la seva conducta d'acord amb el que disposa la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social.»

Cent seixanta-u. L'apartat 1 de l'article 283 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan recaigui resolució ferma en què es declari l'extinció del contracte de treball, si el treballador ocupa un habitatge per raó d'aquest l'ha d'abandonar en el termini d'un mes. El secretari judicial, si hi ha un motiu fundat, pot prorrogar el termini per dos mesos més.»

Cent seixanta-dos. L'article 286 queda redactat de la manera següent:

«Article 286.

1. En els processos seguits per prestacions de pagament periòdic de la Seguretat Social, una vegada sigui ferma la sentència condemnatòria a la constitució de capital, el secretari judicial n'ha de remetre una còpia certificada a l'entitat gestora o el servei comú competent.

2. L'organisme indicat, en el termini màxim de deu dies, ha de comunicar a l'Oficina Judicial l'import del capital a ingressar, cosa que s'ha de notificar a les parts, i el secretari ha de requerir la condemnada perquè l'ingressi en el termini de deu dies.»

Cent seixanta-tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 288 queden redactats de la manera següent:

«2. Si per recórrer la sentència que provisionalment s'executi s'ha efectuat consignació en metàl·lic, mitjançant un aval o per qualsevol altre mitjà admès, el secretari judicial ha de disposar l'avançament amb càrrec a aquella, i l'Estat ha de garantir la devolució a l'empresari, si s'escau, de les quantitats que s'abonin al treballador.

Si l'import de la condemna s'ha garantit mitjançant un aval o per qualsevol altre mitjà admès, el secretari judicial, abans de disposar l'avançament que preveu el paràgraf anterior, ha de requerir l'empresa perquè, en el termini de quatre dies, procedeixi a consignar en metàl·lic la quantitat a anticipar, i disposi, després d'acreditada la consignació, la devolució de l'aval o del corresponent mitjà de garantia inicialment constituït, contra el lliurament simultani del nou aval o mitjà de garantia per la quantia relictada menor. En aquest supòsit regeix igualment la garantia per part de l'Estat en els termes que estableix el paràgraf anterior.»

«3. Si no era preceptiu consignar per recórrer, l'avançament l'ha d'abonar al treballador directament l'Estat. En aquest supòsit, el secretari judicial ha de remetre a l'organisme gestor testimoni suficient de les actuacions i l'ha de requerir perquè en el termini de deu dies efectui l'abonament al treballador.»

Cent seixanta-quatre. L'apartat 1 de l'article 291 queda redactat de la manera següent:

«1. Si s'incompleix l'obligació de reintegrament, és títol suficient per iniciar l'execució destinada a fer-la efectiva la resolució ferma en què s'acordava l'execució provisional juntament amb el certificat, lliurat pel secretari judicial o per l'organisme gestor, en què es determinin les quantitats abonades.»

Cent seixanta-cinc. L'article 301 queda redactat de la manera següent:

«Article 301.

Les sentències que recaiguin en els processos de conflictes col·lectius, en els d'impugnació dels convenis col·lectius i en els de tutela de la llibertat sindical i altres drets fonamentals són executives des que es dictin, segons la naturalesa de la pretensió reconeguda, malgrat el recurs que s'hi pugui interposar en contra.»

Cent seixanta-sis. L'article 302 queda redactat de la manera següent:

«Article 302.

Davant les resolucions dictades pel jutge o tribunal en execució provisional només és procedent el recurs de reposició.

Davant de les resolucions dictades pel secretari judicial en execució provisional és procedent el recurs de reposició, llevat que es puguin recórrer directament en revisió.»

Cent seixanta-set. L'apartat 2 de la disposició addicional segona queda redactat de la manera següent:

«2. Igualment, i després dels informes esmentats, pot modificar les quantitats que estableix aquesta Llei respecte dels honoraris als quals tenen dret els lletrats i graduats socials col·legiats de les parts contra les quals es recorre, de les sancions pecuniàries i multes, i de la quantia dels dipòsits per recórrer en suplicació, cassació i revisió.»

Cent seixanta-vuit. Se suprimeix la disposició addicional cinquena.

Article onzè. *Modificació de la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual.*

L'apartat 4 de l'article 15 de la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual, queda redactat de la manera següent:

«4. El secretari judicial ha de procurar que la víctima d'un fet que presenti caràcters de delictes, en el mateix moment de fer la denúncia o, en tot cas, en la seva primera compareixença davant l'òrgan competent, sigui informada en termes clars de les possibilitats d'obtenir en el procés penal la restitució i reparació del dany sofert i de les possibilitats d'aconseguir el benefici de la justícia gratuïta. Igualment ha de procurar que la víctima sigui informada de la data i el lloc de celebració del judici corresponent i que se li notifiqui personalment la resolució que recaigui, encara que no sigui part en el procés.»

Article dotzè. *Modificació de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta.*

La Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«3. Quan la competència per conèixer dels recursos a què es refereix l'apartat anterior correspongui a un òrgan jurisdiccional la seu del qual estigui en una localitat diferent, el secretari judicial, una vegada rebut l'expedient judicial, ha de requerir els respectius col·legis perquè designin un advocat i un procurador d'ofici que exerceixin en aquesta seu jurisdiccional.»

Dos. El paràgraf segon de l'article 16 queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, a fi d'evitar que el transcurs dels terminis pugui provocar la preclusió d'un tràmit o la indefensió de qualsevol de les parts, el jutge, d'ofici o a petició d'aquestes, en pot decretar la suspensió fins que es produeixi la decisió sobre el reconeixement o la denegació del dret a litigar gratuïtament, o la designació provisional d'advocat i procurador si la seva intervenció és preceptiva o es requereix en interès de la justícia, sempre que la sol·licitud del dret s'hagi formulat en els terminis que estableixen les lleis processals.»

Tres. Els paràgrafs tercer i quart de l'article 20 queden redactats de la manera següent:

«Un cop rebut l'escrit d'impugnació i els documents i el certificat a què al·ludeix el paràgraf anterior, el secretari judicial ha de citar a dia cert les parts i l'advocat de l'Estat o el lletrat de la comunitat autònoma corresponent quan en depengui la Comissió d'Assistència Jurídica Gratuïta, dins els vuit dies següents i, el jutge o tribunal, després d'escoltar-los i practicar la prova que estimi pertinent en el termini dels cinc dies següents, ha de dictar una interlocutòria en el termini dels cinc dies següents en què mantingui o revoqui la resolució impugnada.»

«El jutge o el tribunal competent per conèixer de la impugnació, en la interlocutòria per la qual la resolgui, pot imposar a qui l'ha promogut de manera temerària o amb abús de dret una sanció pecuniària de 30 a 300 euros.»

Quatre. El paràgraf segon de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«El secretari judicial ha de comunicar aquesta resolució pel mitjà més ràpid possible als col·legis d'advocats i de procuradors, i a continuació s'ha de tramitar la sol·licitud segons el que preveuen els articles precedents.»

Cinc. L'apartat 3 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«3. En l'àmbit d'aplicació d'aquest capítol, les seves disposicions prevalen entre els estats membres sobre els convenis i tractats multilaterals i bilaterals ratificats per aquests. En les relacions amb els altres estats, l'aplicació d'aquest capítol no afecta els restants convenis i tractats multilaterals i bilaterals ratificats per Espanya.»

Article tretzè. *Modificació de la Llei 7/1998, sobre condicions generals de la contractació.*

L'article 22 de la Llei 7/1998, sobre condicions generals de la contractació, es modifica en els termes següents:

«En tots els casos en què hagi prosperat una acció col·lectiva o una acció individual de nul·litat o no-incorporació relativa a condicions generals, el secretari judicial ha de dirigir manament al titular del Registre de Condicions Generals de la Contractació per inscriure-hi la sentència.»

Article catorzè. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

Es modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en els termes següents:

U. S'afegeix un paràgraf segon a la regla segona de l'apartat 1 de l'article 14, amb la redacció següent:

«Quan el recurs tingui per objecte actes de les administracions de les comunitats autònomes o de les entitats de l'Administració local, l'elecció a què es refereix aquesta regla segona s'entén limitada a la circumscripció del Tribunal Superior de Justícia en què tingui la seu l'òrgan que hagi dictat l'acte originari impugnat.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«2. Si el secretari judicial no considera pertinent l'acumulació, n'ha de donar compte al Tribunal, el qual, si s'escau, ha d'ordenar a la part que interposi separatament els recursos en el termini de trenta dies. Si no ho fa, el jutge ha de considerar caducat el recurs respecte del qual no s'ha donat compliment al que s'ha ordenat.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 36 queda redactat de la manera següent:

«2. Aquesta petició, que produeix la suspensió del curs del procediment, el secretari judicial l'ha de traslladar a les parts perquè hi presentin al·legacions en el termini comú de cinc dies.»

Quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 37 queden redactats de la manera següent:

«2. Quan davant un jutge o un tribunal estigui pendent una pluralitat de recursos amb el mateix objecte, l'òrgan jurisdiccional, si no s'han acumulat, n'ha de tramitar un o diversos amb caràcter preferent amb l'audiència prèvia de les parts pel termini comú de cinc dies, i suspendre el curs dels altres fins que es dicti sentència en els primers.

3. Una vegada ferma, el secretari judicial ha de portar testimoni de la sentència als recursos suspesos i l'ha de notificar als recurrents afectats per la suspensió a fi que en el termini de cinc dies puguin sol·licitar l'extensió dels seus efectes en els termes que preveu l'article 111, continuar el procediment o bé desistir del recurs.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 38 queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha de posar en coneixement del jutge o tribunal els processos que es tramitin a l'Oficina Judicial en què puguin concórrer els supòsits d'acumulació que preveu aquest capítol.»

Sis. L'article 40 queda redactat de la manera següent:

«Article 40.

1. El secretari judicial ha de fixar la quantia del recurs contenciós administratiu una vegada formulats els escrits de demanda i contestació, en què les parts poden exposar, mitjançant atressí, la seva opinió pel que fa al cas.

2. Si no es fa així, el secretari judicial ha de requerir el demandant perquè fixi la quantia, i a aquest efecte li ha de concedir un termini no superior a deu dies. Si transcorregut aquest termini no ho ha fet, cal atènyer-se a la que fixi el secretari judicial, amb l'audiència prèvia del demandat.

3. Quan el demandat no estigui d'acord amb la quantia fixada pel demandant, ho ha d'exposar per escrit dins el termini de deu dies, i el secretari judicial ha de resoldre el que sigui procedent. En aquest cas el jutge o tribunal, en la sentència, ha de resoldre definitivament la qüestió.

4. La part perjudicada per la resolució que preveu l'apartat anterior pot fonamentar el recurs de queixa en la determinació indeguda de la quantia si per causa d'aquesta no es considera preparat el recurs de cassació o no s'admet el recurs de cassació per a la unificació de doctrina o el d'apel·lació.»

Set. L'apartat 2 de l'article 42 es modifica en els termes següents:

«2. Es reputen de quantia indeterminada els recursos dirigits a impugnar directament les disposicions generals, inclosos els instruments normatius de planejament urbanístic, els que es refereixin als funcionaris públics quan no versin sobre drets o sancions susceptibles de valoració econòmica, així com aquells en què juntament amb pretensions avaluable econòmicament se n'acumulin altres que no són susceptibles d'aquesta valoració.

També es reputen de quantia indeterminada els recursos interposats contra actes, en matèria de Seguretat Social, que tinguin per objecte la inscripció d'empreses, formalització de la protecció davant riscos professionals, tarifació, cobertura de la prestació d'incapacitat temporal, afiliació, alta, baixa i variacions de dades de treballadors.»

Vuit. L'apartat 3 de l'article 45 queda redactat de la manera següent:

«3. El secretari judicial ha d'examinar d'ofici la validesa de la compareixença tan aviat com s'hagi presentat l'escrit d'interposició. Si considera que és vàlida, ha d'admetre a tràmit el recurs. Si amb l'escrit d'interposició no s'adjunten els documents expressats a l'apartat anterior o els presentats són incomplets i, en general, sempre que el secretari judicial consideri que no concorren els requisits que exigeix aquesta Llei per a la validesa de la compareixença, ha de requerir immediatament l'esmena

dels documents, i assenyalar un termini de deu dies perquè el recurrent pugui portar-la a efecte i, si no ho fa, el jutge o tribunal s'ha de pronunciar sobre l'arxivament de les actuacions.»

Nou. L'article 47 queda redactat de la manera següent:

«Article 47.

1. Una vegada complert el que disposa l'article 45.3, el secretari judicial, el dia hàbil següent, ha d'acordar, si ho sol·licita el recurrent, que s'anuncii la interposició del recurs i remetre l'ofici per a la seva publicació per l'òrgan competent, sense perjudici que sigui costejada pel recurrent, en el diari oficial que sigui procedent atenent l'àmbit territorial de competència de l'òrgan autor de l'activitat administrativa objecte de recurs. El secretari judicial també pot acordar d'ofici la publicació, si ho estima convenient.

2. Si s'ha iniciat el recurs mitjançant una demanda en els supòsits que preveu l'article 45.5 i aquest es dirigeix contra una disposició general, s'ha de procedir a la publicació de l'anunci d'interposició d'aquell, en què s'han de concedir quinze dies perquè es personin els que tinguin interès legítim a sostenir la conformitat a dret de la disposició, acte o conducta impugnats. Transcorregut aquest termini, el secretari judicial ha de procedir a traslladar la demanda i els documents que s'hi adjuntin perquè primer n'emeti contestació l'Administració i després els altres demandats que s'hi hagin personat.»

Deu. Els apartats 1, 5 i 7 de l'article 48 queden redactats de la manera següent:

«1. El secretari judicial, en acordar el que preveu l'apartat 1 de l'article anterior, o mitjançant una diligència si la publicació no és necessària, ha de requerir l'Administració que li remeti l'expedient administratiu, i li ha d'ordenar que practiqui les citacions a termini que preveu l'article 49. L'expedient s'ha de reclamar a l'òrgan autor de la disposició o l'acte impugnat o a aquell al qual s'imputi la inactivitat o via de fet. Sempre s'ha de fer una còpia autenticada dels expedients tramitats en graus o fases anteriors, abans de tornar-los a la seva oficina de procedència.»

«5. Quan el recurs contra la disposició s'hagi iniciat per demanda, el tribunal pot demanar d'ofici o a petició de l'actor l'expedient d'elaboració. Un cop rebut l'expedient, el secretari judicial ho ha de posar de manifest a les parts durant cinc dies perquè hi formulin al·legacions.»

«7. Un cop transcorregut el termini de tramesa de l'expedient sense que s'hagi rebut complet, s'ha de reiterar la reclamació i, si no s'envia en el termini de deu dies comptats com disposa l'apartat 3, després que es constati la seva responsabilitat, amb l'advertiment previ del secretari judicial notificat personalment per a la formulació d'al·legacions, el jutge o tribunal ha d'imposar una multa coercitiva de tres-cents a mil dos-cents euros a l'autoritat o empleat responsable. La multa ha de ser reiterada cada vint dies, fins que es compleixi el que s'ha requerit.

Si es dona la causa d'impossibilitat de determinació individualitzada de l'autoritat o empleat responsable, l'Administració és la responsable del pagament de la multa sense perjudici que es repercuteixi contra el responsable.»

Onze. Els apartats 3 i 4 de l'article 49 queden redactats de la manera següent:

«3. Un cop rebut l'expedient, el secretari judicial, davant el resultat de les actuacions administratives i del contingut de l'escrit d'interposició i els documents annexos, ha de comprovar que s'han efectuat les notificacions escaients per a la citació a termini i, si adverteix que són incompletes, ha d'ordenar a l'Administració que es practiquin les necessàries per assegurar la defensa dels interessats que siguin identificables.

4. Quan no hagi estat possible citar algun interessat en el domicili que consti, el secretari judicial ha de manar que s'insereixi l'edicte corresponent en el diari oficial que sigui procedent atenent l'àmbit territorial de competència de l'òrgan autor

de l'activitat administrativa objecte de recurs. Els citats mitjançant edictes es poden personar fins al moment en què se'ls hagi de traslladar per contestar la demanda.»

Dotze. L'incís primer de l'apartat 1 de l'article 51 queda redactat de la manera següent:

«1. El jutjat o sala, després de l'examen de l'expedient administratiu, ha de declarar que no és procedent l'admissió del recurs quan consti de manera inequívoca i manifesta:»

Tretze. L'apartat 1 de l'article 52 queda redactat de la manera següent:

«1. Rebut l'expedient administratiu al jutjat o tribunal i comprovats, i si s'escau completats, les citacions a termini, el secretari judicial ha d'acordar que es lliuri al recurrent perquè es dedueixi la demanda en el termini de vint dies, llevat que s'hi doni algun dels supòsits de l'article 51, cas en què s'ha de donar compte al tribunal perquè resolgui el que sigui procedent. Quan els recurrents siguin diversos, i encara que no actuïn sota una mateixa direcció, la demanda l'han de formular simultàniament tots ells. El lliurament de l'expedient s'ha d'efectuar en original o còpia.»

Catorze. L'article 53 queda redactat de la manera següent:

«Article 53.

1. Transcorregut el termini per a la tramesa de l'expedient administratiu sense que aquest hagi estat enviat, la part recurrent pot demanar, per si mateixa o a iniciativa del secretari judicial, que se li concedeixi termini per formalitzar la demanda.

2. Si després que la part demandant hagi fet ús del dret que estableix l'apartat anterior es rep l'expedient, el secretari judicial l'ha de posar de manifest a les parts demandants i, si s'escau, demandades pel termini comú de deu dies perquè puguin efectuar les al·legacions complementàries que estimin oportunes.»

Quinze. L'article 54 queda redactat de la manera següent:

«Article 54.

1. Presentada la demanda, el secretari judicial ha de traslladar-la, amb lliurament de l'expedient administratiu, a les parts demandades que hagin comparegut, perquè n'emetin contestació en el termini de vint dies. Si la demanda s'ha formalitzat sense que s'hagi rebut l'expedient administratiu, s'ha de citar a termini l'Administració demandada perquè contesti, i se li ha d'advertir que no es pot admetre la resposta si no s'hi adjunta l'expedient esmentat.

2. Si el defensor de l'Administració demandada estima que la disposició o actuació administrativa objecte de recurs no es pot ajustar a dret, pot sol·licitar la suspensió del procediment per un termini de vint dies per comunicar-li la seva opinió raonada. El secretari judicial, amb l'audiència prèvia del demandant, ha d'acordar el que sigui procedent.

3. La contestació l'ha de formular primer l'Administració demandada. Quan ho hagin de fer, a més de l'Administració, altres demandats, i encara que no actuïn sota una mateixa direcció, la contestació l'han de formular simultàniament tots ells. En aquest cas no és procedent el lliurament de l'expedient administratiu, que s'ha de posar de manifest a l'Oficina Judicial, però sí de la còpia de l'expedient, amb les despeses a càrrec d'aquests demandats.

4. Si l'Administració demandada és una entitat local i no s'ha personat en el procés malgrat haver estat citada, no obstant això se li ha de traslladar la demanda perquè, en el termini de vint dies, pugui designar un representant en judici o comunicar a l'òrgan judicial, per escrit, els fonaments pels quals estimi improcedent la pretensió de l'actor.»

Setze. L'apartat 3 de l'article 55 queda redactat de la manera següent:

«3. El secretari judicial ha de resoldre el que sigui pertinent en el termini de tres dies. L'Administració, en tornar a remetre l'expedient, ha d'indicar a l'índex a què es refereix l'article 48.4 els documents que s'hi han afegit.»

Disset. L'apartat 2 de l'article 56 queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha d'examinar d'ofici la demanda i requerir que s'esmenin les faltes que tinguin en un termini no superior a deu dies. Un cop feta l'esmena, ha d'admetre la demanda. Altrament, n'ha de donar compte al jutge perquè resolgui el que sigui procedent sobre la seva admissió.»

Divuit. L'article 57 queda redactat de la manera següent:

«Article 57.

El secretari judicial ha de declarar conclús el plet, sense més tràmit, per a sentència una vegada contestada la demanda, llevat que el jutge o tribunal faci ús de la facultat que li atribueix l'article 61 en els supòsits següents:

1r Si l'actor demana per un atressí en la seva demanda que el recurs es decideixi sense necessitat de recepció a prova ni tampoc de vista o conclusions i la part demandada no s'hi oposa.

2n Si en els escrits de demanda i contestació no se sol·licita la recepció a prova ni els tràmits de vista o conclusions, llevat que el jutge o tribunal, excepcionalment, atesa l'índole de l'assumpte, acordi la celebració de vista o la formulació de conclusions escrites.

En els dos supòsits anteriors, si el demandat sol·licita la inadmissió del recurs, s'ha de traslladar al demandant perquè en el termini de cinc dies formuli les alegacions que estimi procedents sobre la possible causa d'inadmissió, i seguidament s'ha de declarar conclús el plet.»

Dinou. Els apartats 1 i 4 de l'article 59 queden redactats de la manera següent:

«1. L'escrit en què es formulen alegacions prèvies el secretari judicial l'ha de traslladar durant cinc dies a l'actor, el qual pot esmenar el defecte, si és procedent, en el termini de deu dies.»

«4. L'acte estimatori de les alegacions prèvies ha de declarar la inadmissibilitat del recurs i, una vegada ferma, el secretari judicial ha d'ordenar la devolució de l'expedient administratiu a l'oficina d'on procedeixi. Si s'ha declarat la falta de jurisdicció o de competència, cal atènyer-se al que determinen els articles 5è.3 i 7è.3.»

Vint. Els apartats 2 i 6 de l'article 60 queden redactats de la manera següent:

«2. Si de la contestació a la demanda resulten nous fets de transcendència per a la resolució del plet, el recurrent pot demanar la recepció a prova dins els cinc dies següents a aquell en què s'hagi traslladat, sense perjudici que pugui fer ús del seu dret a aportar documents d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 56.»

«6. En l'acte d'emissió de la prova pericial, el jutge ha d'atorgar, a petició de qualsevol de les parts, un termini no superior a cinc dies perquè les parts puguin sol·licitar aclariments al dictamen emès.»

Vint-i-u. L'apartat 4 de l'article 61 queda redactat de la manera següent:

«4. Si el jutge o tribunal fa ús de la seva facultat d'acordar d'ofici la pràctica d'una prova, i les parts no tenen oportunitat d'al·legar sobre això en la vista o en l'escrit de conclusions, el secretari judicial ha de posar de manifest el resultat de la prova a les parts, les quals poden al·legar, en el termini de cinc dies, tot el que estimin convenient quant al seu abast i importància.»

Vint-i-dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 62 queden redactats de la manera següent:

«2. La sol·licitud esmentada s'ha de formular per mitjà d'un atressí en els escrits de demanda o contestació o mitjançant un escrit presentat en el termini de cinc dies comptats des que es notifiqui la diligència d'ordenació que declari conclús el període de prova.»

«3. El secretari judicial ha de proveir segons el que hagin sol·licitat les parts de manera coincident. Altrament, només pot acordar la celebració de la vista o la formulació de conclusions escrites quan ho sol·liciti el demandant o quan, havent-se practicat una prova, ho sol·liciti qualsevol de les parts; tot això sense perjudici del que disposa l'apartat 4 de l'article 61.»

Vint-i-tres. L'article 63 queda redactat de la manera següent:

«Article 63.

1. Si s'acorda la celebració de la vista, el secretari judicial ha d'assenyalar la data de l'audiència per ordre rigorós d'antiguitat dels assumptes, excepte els referents a matèries que per prescripció de la llei o per acord motivat de l'òrgan jurisdiccional, fonamentat en circumstàncies excepcionals, hagin de tenir preferència, els quals, com que són conclusos, es poden anteposar als altres l'assenyalament dels quals encara no s'hagi fet. En l'assenyalament de les vistes el secretari judicial ha d'atendre així mateix els criteris que estableix l'article 182 de la Llei d'enjudiciament civil.

2. En l'acte de la vista, s'ha de donar la paraula a les parts pel seu ordre perquè de forma succinta exposin les al·legacions. El jutge o el president de la sala, ell mateix o a través del magistrat ponent, pot invitar els defensors de les parts, abans o després dels informes orals, perquè concretin els fets i puntualitzin, aclareixin o rectifiquin tot el que sigui necessari per delimitar l'objecte de debat.

3. El desenvolupament de la vista s'ha de registrar en un suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge. El secretari judicial ha de custodiar el document electrònic que serveixi de suport a la gravació. Les parts poden demanar, a càrrec seu, una còpia de les gravacions originals.

4. Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris, el secretari judicial ha de garantir l'autenticitat i la integritat del que s'ha gravat o reproduït mitjançant la utilització de la signatura electrònica reconeguda o d'un altre sistema de seguretat que ofereixi aquestes garanties d'acord amb la llei. En aquest cas, la celebració de l'acte no requereix la presència a la sala del secretari judicial, llevat que ho hagin sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment el secretari judicial ho consideri necessari, atenent la complexitat de l'assumpte, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'interventors, la possibilitat que es produeixin incidències que no es puguin registrar, o la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquin, supòsit en què el secretari judicial ha d'estendre acta succinta en els termes que preveu l'apartat següent.

5. Si els mecanismes de garantia que preveu l'apartat anterior no es poden utilitzar, el secretari judicial ha de consignar en l'acta els aspectes següents: nombre i classe de procediment; lloc i data de celebració; temps de durada, assistents a l'acte; al·legacions de les parts; resolucions que adopti el jutge o tribunal; així com les circumstàncies i incidències que no puguin constar en aquell suport. A aquest acta s'han d'adjuntar els suports de la gravació de les sessions.

6. Quan els mitjans de registre que preveu aquest article no es puguin utilitzar per qualsevol causa, el secretari judicial ha d'estendre acta de cada sessió, i hi ha de recollir, amb l'extensió i el detall necessaris, les al·legacions de les parts, les incidències i reclamacions produïdes i les resolucions adoptades.

7. L'acta prevista als apartats 5 i 6 d'aquest article, s'ha d'estendre mitjançant procediments informàtics, i només pot ser manuscrita en les ocasions en què la sala en què s'estigui celebrant l'actuació no disposi de mitjans informàtics. En aquests

casos, en acabar la sessió, el secretari judicial ha de llegir l'acta, i hi ha de fer les rectificacions que les parts reclamin, si les estima procedents. Aquest acta l'han de signar el secretari judicial després del jutge o president, les parts, els seus representants o defensors i els perits, si s'escau.»

Vint-i-quatre. Els apartats 3, 4 i 8 de l'article 74 queden redactats de la manera següent:

«3. El secretari judicial ha de traslladar a les altres parts, i en els supòsits d'acció popular al ministeri fiscal, pel termini comú de cinc dies. Si presten la seva conformitat al desistiment o no s'hi oposen, ha de dictar un decret en què declari acabat el procediment, i ordeni l'arxivament de les actuacions i la devolució de l'expedient administratiu a l'oficina de procedència.»

«4. Altrament, o quan apreciï dany per a l'interès públic, n'ha de donar compte al jutge o tribunal perquè resolgui el que sigui procedent.»

«8. Desistit un recurs d'apel·lació o de cassació, el secretari judicial sense cap altre tràmit ha de declarar acabat el procediment per decret, i ordenar l'arxivament de les actuacions i la devolució de les actuacions rebudes a l'òrgan jurisdiccional de procedència.»

Vint-i-cinc. L'apartat 2 de l'article 76 queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha de manar escoltar les parts pel termini comú de cinc dies i, amb la comprovació prèvia del que s'ha al·legat, el jutge o tribunal ha de dictar interlocutòria en què es declari acabat el procediment i ordenar l'arxivament del recurs i la devolució de l'expedient administratiu, si el reconeixement no infringeix manifestament l'ordenament jurídic. En aquest últim cas ha de dictar sentència ajustada a dret.»

Vint-i-sis. Es modifiquen els apartats 3, 4, 5, 13, 18, 21 i 22 de l'article 78, que queden redactats de la manera següent:

«3. Presentada la demanda, el secretari judicial, apreciada la jurisdicció i competència objectiva del tribunal, ha d'admetre la demanda. Altrament, n'ha de donar compte a aquest perquè resolgui el que sigui procedent.

Admesa la demanda, el secretari judicial n'ha d'acordar el trasllat al demandat, i ha de citar les parts per a la celebració de la vista, amb indicació del dia i l'hora, i requerir a l'Administració demandada que remeti l'expedient administratiu amb almenys quinze dies d'antelació del termini assenyalat per a la vista. En l'assenyalament de les vistes s'ha d'atenir als criteris que estableix l'article 182 de la Llei d'enjudiciament civil.»

«4. Rebut l'expedient administratiu, el secretari judicial l'ha de remetre a l'actor i als interessats que s'hagin personat perquè puguin fer al·legacions a l'acte de la vista.»

«5. Comparegudes les parts, o alguna d'aquestes, el jutge ha de declarar oberta la vista.

Si les parts no compareixen o ho fa només el demandat, el jutge o tribunal considera que l'actor ha desistit del recurs i se'l condemna a costes, i si hi compareix només l'actor, ha d'acordar que prossegueixi la vista en absència del demandat.»

«13. Les preguntes per a la prova d'interrogatori de part s'han de proposar verbalment, sense admissió de plecs.»

«18. Si el jutge estima que no es pot practicar en la vista alguna prova rellevant, sense mala fe per part de qui tingui la càrrega d'aportar-la, l'ha de suspendre, i el secretari judicial competent ha d'assenyalar, en l'acte i sense necessitat de nova notificació, el lloc, dia i hora en què s'ha de reprendre.»

«21. La vista s'ha de documentar en la forma que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 63.»

«22. Si els mecanismes de garantia que preveu l'apartat anterior no es poden utilitzar s'han de consignar en l'acta els aspectes següents: nombre i classe de

procediment; lloc i data de celebració; temps de durada, assistents a l'acte; al·legacions de les parts; resolucions que adopti el jutge o tribunal; així com les circumstàncies i incidències que no puguin constar en aquell suport. A aquest acta s'han d'incorporar els suports de la gravació de les sessions.

Quan no es puguin utilitzar els mitjans de registre per qualsevol causa, el secretari judicial ha d'estendre acta de cada sessió, en què s'ha de fer constar:

a) Lloc, data, jutge que presideix l'acte, parts compareixents, representants, si s'escau, i defensors que les assisteixen.

b) Breu resum de les al·legacions de les parts, mitjans de prova proposats per aquestes, declaració expressa de la seva pertinència o impertinència, raons de la denegació i protesta, si s'escau.

c) Quant a les proves admeses i practicades:

1r Resum suficient de les d'interrogatori de part i testifical.

2n Relació circumstanciada dels documents presentats, o dades suficients que permetin identificar-los, en cas que el seu nombre excessiu faci desaconsellable aquesta relació.

3r Relació de les incidències plantejades en el judici respecte de la prova documental.

4t Resum suficient dels informes pericials, així com de la resolució del jutge pel que fa a les propostes de recusació dels perits.

5è Resum de les declaracions realitzades en la vista.

d) Conclusions i peticions concretes formulades per les parts; en cas que siguin de condemna a quantitat, aquesta s'ha de recollir en l'acta.

e) Declaració feta pel jutge de conclusió de les actuacions, en què mani portar-les a la vista per a sentència.

Les actes que preveu aquest apartat s'han d'estendre mitjançant procediments informàtics, i només poden ser manuscrites en les ocasions en què la sala en què s'estigui celebrant l'actuació no disposi de mitjans informàtics. En aquests casos, en acabar la sessió, el secretari judicial ha de llegir l'acta, i fer-hi les rectificacions que les parts reclamin, si les estima procedents. Aquest acta l'han de signar el secretari judicial després del jutge o president, les parts, els seus representants o defensors i els perits, si s'escau.»

Vint-i-set. Es modifica la rúbrica del capítol III del títol IV, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL III

Recursos contra resolucions processals»

Vint-i-vuit. Se suprimeix l'apartat 5 i es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 79, que queden redactats de la manera següent:

«2. No és admissible el recurs de reposició contra les resolucions que se n'exceptuen expressament en aquesta Llei, ni contra les actuacions que resolguin els recursos de reposició i els d'aclariment.»

«4. Interposat el recurs dins el termini i en la forma escaient, el secretari judicial ha de traslladar les còpies de l'escrit a les altres parts, pel termini comú de cinc dies, a fi que el puguin impugnar si ho estimen convenient. Transcorregut el termini esmentat, l'òrgan jurisdiccional ha de resoldre mitjançant una interlocutòria dins el tercer dia.»

Vint-i-nou. L'apartat 1 de l'article 81 queda redactat de la manera següent:

«1. Les sentències dels jutjats contenciosos administratius i dels jutjats centrals contenciosos administratius són susceptibles de recurs d'apel·lació, llevat que s'hagin dictat en els assumptes següents:

- a) Aquells la quantia dels quals no excedeixi els divuit mil euros.
- b) Els relatius a matèria electoral compresos a l'article 8è.4.»

Trenta. L'apartat 4 de l'article 84 queda redactat de la manera següent:

«4. Amb l'audiència prèvia de les altres parts pel termini comú de cinc dies, el jutge ha de resoldre sobre l'execució provisional en el termini dels cinc dies següents.»

Trenta-u. Es modifiquen els apartats 1, 2, 4, 5 i 8 de l'article 85, que queden redactats de la manera següent:

«1. El recurs d'apel·lació s'ha d'interposar davant el jutjat que hagi dictat la sentència que s'apel·li, dins els quinze dies següents al de la seva notificació, mitjançant un escrit raonat que ha de contenir les al·legacions en què es fonamenti el recurs. Transcorregut el termini de quinze dies sense que s'hagi interposat el recurs d'apel·lació, el secretari judicial ha de declarar la fermesa de la sentència.»

«2. Si l'escrit presentat compleix els requisits que preveu l'apartat anterior i es refereix a una sentència susceptible d'apel·lació, el secretari judicial ha de dictar una resolució que admeti el recurs, contra la qual no es pot interposar cap recurs, i l'ha de traslladar a les altres parts perquè, en el termini comú de quinze dies, puguin formalitzar la seva oposició. Altrament, ho ha de posar en coneixement del jutge que, si ho estima oportú, ha de denegar l'admissió per mitjà d'una interlocutòria, contra la qual es pot interposar recurs de queixa, que s'ha de substanciar en la forma que estableix la Llei d'enjudiciament civil.»

«4. En l'escrit d'oposició, la part apel·lada, si entén admesa indegudament l'apel·lació, ho ha de fer constar, cas en què el secretari judicial ha de sotmetre aquesta al·legació, per cinc dies, a vista de l'apel·lant. En el mateix escrit, l'apel·lat també es pot adherir a l'apel·lació, raonant els punts en què cregui que li és perjudicial la sentència, cas en què el secretari ha de traslladar a l'apel·lant l'escrit d'oposició pel termini de deu dies, a l'efecte que pugui oposar-se a l'adhesió.»

«5. Transcorreguts els terminis a què es refereixen els apartats 2 i 4 anteriors, el jutjat ha d'elevat les actuacions i l'expedient administratiu, juntament amb els escrits presentats, i s'ha d'ordenar la citació a termini de les parts perquè compareguin en el termini de trenta dies davant la Sala Contenciosa Administrativa competent, que ha de resoldre, si s'escau, el que sigui procedent sobre la discutida admissió del recurs o sobre la recepció a prova.»

«8. El secretari judicial ha d'acordar la celebració de la vista, cas en què ha de fer l'assenyalament oportú, o la presentació de conclusions si ho han sol·licitat totes les parts o si s'ha practicat prova. La Sala també pot acordar que se celebri la vista, que ha d'assenyalar el secretari, o que es presentin conclusions escrites quan ho estimi necessari, atesa l'índole de l'assumpte. A aquests tràmits és aplicable el que disposen els articles 63 a 65.

Celebrada la vista o presentades les conclusions, el secretari judicial ha de declarar que el plet ha quedat conclús per a sentència.»

Trenta-dos. Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 86, que queda redactada de la manera següent:

«b) Les recaigudes, sigui quina sigui la matèria, en assumptes la quantia de les quals no excedeixi els 150.000 euros, excepte quan es tracti del procediment especial per a la defensa dels drets fonamentals, cas en què és procedent el recurs sigui quina sigui la quantia de l'assumpte litigiós.»

Trenta-tres. L'apartat 4 de l'article 89 ha de tenir la redacció següent:

«4. Transcorregut el termini de deu dies sense que s'hagi preparat el recurs de cassació, la sentència o resolució esdevé ferma, i així ho ha de declarar el secretari judicial mitjançant un decret.»

Trenta-quatre. L'article 90 queda redactat de la manera següent:

«Article 90.

1. Si l'escrit de preparació compleix els requisits que preveu l'article anterior, i es refereix a una resolució susceptible de cassació, el secretari judicial ha de considerar preparat el recurs. Altrament, n'ha de donar compte a la Sala perquè resolgui el que sigui procedent.

Si es considera preparat el recurs, el secretari judicial ha de citar a termini les parts per a la seva compareixença i interposició del recurs dins el termini de trenta dies davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Practicades les citacions a termini, ha de remetre les actuacions originals i l'expedient administratiu dins els cinc dies següents.

2. Si no es considera preparat, la Sala ha de dictar una interlocutòria motivada en què es denegui la citació a termini de les parts i la remissió de les actuacions al Tribunal Suprem. Contra aquesta interlocutòria únicament es pot interposar recurs de queixa, que s'ha de substanciar en la forma que estableix la Llei d'enjudiciament civil.

3. Contra la resolució en què es consideri preparat el recurs de cassació, la part contra la qual es recorre no pot interposar cap recurs, però es pot oposar a la seva admissió al moment de comparèixer davant el Tribunal Suprem, si ho fa dins el termini de la citació a termini.»

Trenta-cinc. Els apartats 3 i 4 de l'article 91 queden redactats de la manera següent:

«3. El jutge o tribunal ha de denegar l'execució provisional quan pugui crear situacions irreversibles o causar perjudicis de reparació difícil.»

«4. Quan es consideri preparat un recurs de cassació, el secretari judicial ha de deixar testimoni suficient de les actuacions i de la resolució objecte de recurs als efectes que preveu aquest article.»

Trenta-sis. Els apartats 2 i 4 de l'article 92 queden redactats de la manera següent:

«2. Transcorregut el termini esmentat sense presentar l'escrit d'interposició, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs, i ordenar la devolució de les actuacions rebudes a la sala d'on procedeixin.»

«4. Si el recurs no se sosté o no es formula l'escrit d'interposició en el termini assenyalat abans, el secretari judicial l'ha de declarar desert.»

Trenta-set. L'apartat 1 de l'article 93 ha de tenir la redacció següent:

«1. Interposat el recurs de cassació, el secretari judicial ha de passar les actuacions al magistrat ponent perquè s'instrueixi i sotmeti a la deliberació de la sala el que s'hagi de resoldre sobre l'admissió o inadmissió del recurs interposat.»

Trenta-vuit. Els apartats 1 i 2 de l'article 94 queden redactats de la manera següent:

«1. Si s'admet el recurs per tots o algun dels seus motius, el secretari judicial ha de lliurar-ne una còpia a la part o parts contra les quals es recorre i que s'hi hagin personat perquè formalitzin per escrit la seva oposició en el termini comú de trenta dies. Durant aquest termini les actuacions han d'estar de manifest a l'Oficina Judicial.

En l'escrit d'oposició es poden al·legar causes d'inadmissibilitat del recurs, sempre que no hagin estat rebutjades pel tribunal en el tràmit que estableix l'article 93.»

«2. Transcorregut el termini, tant si s'han presentat escrits d'oposició com si no, el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora per a celebració de la vista si així ho acorda la sala o, si no és així, ha de declarar que el plet és conclús per a sentència.»

Trenta-nou. L'apartat 3 de l'article 96 queda redactat de la manera següent:

«3. Només són susceptibles de recurs de cassació per a la unificació de doctrina les sentències que no es puguin recórrer en cassació d'acord amb el que estableix la lletra b) de l'article 86.2, sempre que la quantia litigiosa sigui superior a 18.000 euros.»

Quaranta. Els apartats 2, 3, 4 i 6 de l'article 97 queden redactats de la manera següent:

«2. A aquest escrit s'ha d'adjuntar la certificació de la sentència o sentències al·legades amb menció de la seva fermesa o, si no, una còpia simple del seu text i justificació documental que s'ha sol·licitat la certificació, cas en què el secretari judicial l'ha de reclamar d'ofici. Si la sentència ha estat publicada d'acord amb el que disposa l'article 72.2, n'hi ha prou amb indicar el diari oficial en què aparegui publicada.»

«3. Si l'escrit d'interposició compleix els requisits que preveuen els apartats anteriors i es refereix a una sentència susceptible de cassació per a la unificació de la doctrina, el secretari judicial ha d'admetre el recurs. Altrament, ha de donar compte a la Sala perquè resolgui el que sigui procedent.

Admès el recurs, el secretari judicial l'ha de traslladar, amb lliurament de còpia, a la part o parts contra les quals es recorre perquè formalitzin per escrit la seva oposició en el termini de trenta dies, i mentrestant les actuacions queden de manifest a l'Oficina Judicial. El trasllat del recurs a la part o parts contra les quals es recorre exigeix, si s'escau, que s'hagi portat prèviament a les actuacions la certificat reclamada.»

«4. Si no s'admet el recurs s'ha de dictar una interlocutòria motivada, però abans de resoldre la Sala ha de posar de manifest succintament la possible causa d'inadmissió a les parts, en el termini comú de cinc dies, perquè formulin les al·legacions que estimin procedents. Contra la interlocutòria d'inadmissió es pot interposar recurs de queixa, que s'ha de substanciar d'acord amb el que estableix la Llei d'enjudiciament civil.»

«6. Presentat l'escrit o escrits d'oposició al recurs, o transcorregut el termini per a això, la Sala sentenciadora ha d'elevat les actuacions i l'expedient administratiu a la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, i s'ha d'ordenar la citació a termini de les parts per a la seva compareixença en el termini de trenta dies.»

Quaranta-u. L'apartat 2 de l'article 99 queda redactat de la manera següent:

«2. Aquest recurs únicament és procedent contra sentències que no siguin susceptibles de recurs de cassació o de recurs de cassació per a la unificació de doctrina per l'aplicació exclusiva del que preveu l'article 86.4 i quan la quantia litigiosa superi els 18.000 euros.»

Quaranta-dos. Els apartats 3, 4 i 5 de l'article 100 queden redactats de la manera següent:

«3. El recurs s'ha d'interposar en el termini de tres mesos, directament davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, mitjançant un escrit raonat en què s'ha de fixar la doctrina legal que es postuli, i s'hi ha d'adjuntar una còpia certificada de la sentència impugnada en què ha de constar la data de la notificació. Si no es compleixen aquests requisits o el recurs és extemporani, la Sala ha d'ordenar l'arxivament definitivament.

4. Interposat el recurs dins el termini i en la forma escaient, el secretari judicial del Tribunal Suprem ha de reclamar les actuacions originals a l'òrgan jurisdiccional sentenciador i manar citar a termini tots els que en van ser part, perquè en el termini de quinze dies compareguin en el recurs.

5. L'escrit d'interposició del recurs el secretari l'ha de traslladar, amb lliurament de còpia, a les parts personades perquè en el termini de trenta dies formulin les al·legacions que estimin procedents, i mentrestant s'han de posar de manifest les

actuacions a l'Oficina Judicial. Aquest trasllat s'entén sempre amb el defensor de l'Administració quan no sigui recurrent.»

Quaranta-tres. Es modifica la rúbrica de la secció 6a del capítol III del títol IV, que queda redactada de la manera següent:

«Secció 6a. De la revisió de sentències»

Quaranta-quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 102 queden redactats de la manera següent:

«2. Pel que fa a terminis, procediment i efectes de les sentències dictades en aquest procediment de revisió, regeixen les disposicions de la Llei d'enjudiciament civil. No obstant això, només és procedent la celebració de la vista quan ho demanin totes les parts o la Sala ho estimi necessari.

3. La revisió en matèria de responsabilitat comptable és procedent en els casos que estableix la Llei de funcionament del Tribunal de Comptes.»

Quaranta-cinc. S'afegeix una nova secció 7a al capítol III del títol IV, amb la redacció següent:

«Secció 7a. Recursos contra les resolucions del secretari judicial

Article 102 bis.

1. Contra les diligències d'ordenació i decrets no definitius del secretari judicial es pot interposar recurs de reposició davant el secretari que va dictar la resolució objecte de recurs, excepte en els casos en què la Llei prevegi recurs directe de revisió.

El recurs de reposició s'ha d'interposar en el termini de cinc dies a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució impugnada.

Si no es compleixen els requisits que estableix el paràgraf anterior, s'inadmet mitjançant un decret que es pot recórrer directament en revisió.

Interposat el recurs dins el termini i en la forma escaient, el secretari judicial ha de traslladar les còpies de l'escrit a les altres parts, pel termini comú de tres dies, a fi que el puguin impugnar si ho estimen convenient. Transcorregut aquest termini, el secretari judicial ha de resoldre mitjançant un decret dins el tercer dia.

2. Contra el decret resolutiu de la reposició no es pot interposar cap recurs, sense perjudici de reproduir la qüestió en recórrer, si és procedent, la resolució definitiva.

Es pot interposar recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es posi fi al procediment o n'impedeixin la continuació. Aquest recurs no té efectes suspensius sense que, en cap cas, sigui procedent actuar en sentit contrari al que s'hagi resolt.

Igualment es pot interposar recurs directe de revisió contra els decrets en els casos en què es prevegi expressament.

3. El recurs de revisió s'ha d'interposar en el termini de cinc dies mitjançant un escrit en què s'ha d'esmentar la infracció en què la resolució hagi incorregut.

Complerts els requisits anteriors, el secretari judicial, mitjançant una diligència d'ordenació, ha d'admetre el recurs, i concedir a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per impugnar-lo, si ho estimen convenient.

Si no es compleixen els requisits d'admissibilitat del recurs, el jutjat o tribunal l'ha d'inadmetre mitjançant una providència.

Transcorregut el termini per a la impugnació, tant si s'han presentat escrits com si no, el jutjat o tribunal ha de resoldre sense més tràmits, mitjançant una interlocutòria, en un termini de cinc dies.

Contra les resolucions sobre admissió o inadmissió no es pot interposar cap recurs.

4. Contra la interlocutòria dictada que resolgui el recurs de revisió únicament es pot interposar recurs d'apel·lació i de cassació en els supòsits que preveuen els articles 80 i 87 d'aquesta Llei, respectivament.

Quaranta-sis. L'apartat 1 de l'article 104 queda redactat de la manera següent:

«Article 104.

1. Després que sigui ferma una sentència, el secretari judicial ho ha de comunicar en el termini de deu dies a l'òrgan que ha portat a terme l'activitat objecte del recurs, a fi que, una vegada acusada la recepció de la comunicació en el mateix termini des de la recepció, la porti a efecte i practiqui el que exigeix el compliment de les declaracions que contingui la decisió, i en el mateix termini indiqui l'òrgan responsable del compliment d'aquell.»

Quaranta-set. L'article 107 queda redactat de la manera següent:

«Article 107.

1. Si la sentència ferma anul·la totalment o parcialment l'acte impugnat, el secretari judicial ha de disposar, a instància de part, la inscripció de la decisió en els registres públics a què hagi tingut accés l'acte anul·lat, així com la seva publicació en els diaris oficials o privats, si s'hi dóna causa suficient per fer-ho, a costa de la part executada. Quan la publicació sigui en diaris privats, s'ha d'acreditar davant l'òrgan jurisdiccional un interès públic que ho justifiqui.

2. Si la sentència anul·la totalment o parcialment una disposició general o un acte administratiu que afecti una pluralitat indeterminada de persones, el secretari de l'òrgan judicial n'ha d'ordenar la publicació en un diari oficial en el termini de deu dies a comptar de la fermesa de la sentència.»

Quaranta-vuit. L'apartat 2 de l'article 109 queda redactat de la manera següent:

«2. L'escrit que planteja la qüestió incidental el secretari judicial l'ha de traslladar a les parts perquè, en un termini comú que no port excedir els vint dies, al·leguin el que estimin procedent.»

Quaranta-nou. L'apartat 4 de l'article 110 queda redactat de la manera següent:

«4. Abans de resoldre, en els vint dies següents, el secretari judicial ha de demanar a l'Administració els antecedents que estimi oportuns i, en tot cas, un informe detallat sobre la viabilitat de l'extensió sol·licitada, i ha de posar de manifest el resultat d'aquestes actuacions a les parts perquè al·leguin pel termini comú de cinc dies, amb la citació a termini si s'escau dels interessats directament afectats pels efectes de l'extensió. Una vegada evacuat el tràmit, el jutge o tribunal ha de resoldre sense cap més tràmit per mitjà d'una interlocutòria, en què no es pot reconèixer una situació jurídica diferent de la definida a la sentència ferma de què es tracti.»

Cinquanta. L'article 111 queda redactat de la manera següent:

«Article 111.

Quan s'hagi acordat suspendre la tramitació d'un o més recursos d'acord amb el que preveu l'article 37.2, una vegada declarada la fermesa de la sentència dictada en el plet que s'hagi tramitat amb caràcter preferent, el secretari judicial ha de requerir els recurrents afectats per la suspensió perquè en el termini de cinc dies sol·licitin l'extensió dels efectes de la sentència o la continuació del plet suspès, o bé manifestin si desisteixen del recurs.

Si se sol·licita l'extensió dels efectes d'aquella sentència, el jutge o tribunal l'ha d'acordar, llevat que s'hi doni la circumstància que preveu l'article 110.5.b) o alguna de les causes d'inadmissibilitat del recurs que estableix l'article 69 d'aquesta Llei.»

Cinquanta-u. Es modifica el paràgraf segon de l'article 112, que queda redactat de la manera següent:

«Singularment, acreditada la seva responsabilitat, amb l'avertiment previ del secretari judicial notificat personalment per a la formulació d'al·legacions, el jutge o la Sala poden:

a) Imposar multes coercitives de cent cinquanta a mil cinc-cents euros a les autoritats, funcionaris o agents que incompleixin els requeriments del jutjat o de la Sala, així com reiterar aquestes multes fins a l'execució completa de la decisió judicial, sense perjudici d'altres responsabilitats patrimonials que siguin procedents. A la imposició d'aquestes multes els és aplicable el que preveu l'article 48.

b) Deducir el testimoni oportú de particulars per exigir la responsabilitat penal que pugui correspondre.»

Cinquanta-dos. Els apartats 1 i 5 de l'article 116 queden redactats de la manera següent:

«1. El mateix dia de la presentació del recurs o l'endemà, el secretari judicial ha de requerir amb caràcter urgent l'òrgan administratiu corresponent, adjuntant-hi una còpia de l'escrit d'interposició, perquè en el termini màxim de cinc dies a comptar de la recepció del requeriment remeti l'expedient acompanyat dels informes i les dades que estimi procedents, amb l'avertiment de tot el que estableix l'article 48.»

«5. Quan l'expedient administratiu es rebi al jutjat o Sala una vegada transcorregut el termini que estableix l'apartat 1 d'aquest article, el secretari judicial ho ha de posar de manifest a les parts pel termini de quaranta-vuit hores, en què poden fer al·legacions, i sense alteració del curs del procediment.»

Cinquanta-tres. Els apartats 1 i 2 de l'article 117 queden redactats de la manera següent:

«1. Una vegada rebut l'expedient o transcorregut el termini per a la seva tramesa i, si s'escau, el de la citació a termini als altres interessats, el secretari judicial, l'endemà, ha de dictar un decret en què mani seguir les actuacions. Si estima que l'admissió no és procedent, n'ha de donar compte al tribunal, el qual, si s'escau, ha de comunicar a les parts el motiu en què es pugui fonamentar la inadmissió del procediment.

2. En el supòsit de possibles motius d'inadmissió del procediment, el secretari judicial ha de convocar les parts i el ministeri fiscal a una compareixença, que ha de tenir lloc abans de transcórrer cinc dies, en què se'ls ha d'escollir sobre si és procedent de donar al recurs la tramitació que preveu aquest capítol.»

Cinquanta-quatre. L'article 118 queda redactat de la manera següent:

«Article 118.

Una vegada acordada la prossecució del procediment especial d'aquest capítol, el secretari judicial ha de posar de manifest al recurrent l'expedient i les altres actuacions perquè en el termini improrrogable de vuit dies pugui formalitzar la demanda i adjuntar-hi els documents.»

Cinquanta-cinc. L'article 119 queda redactat de la manera següent:

«Article 119.

Formalitzada la demanda, el secretari judicial l'ha de traslladar al ministeri fiscal i a les parts demandades perquè, a la vista de l'expedient, presentin les al·legacions en el termini comú i improrrogable de vuit dies i hi adjuntin els documents que estimin oportuns.»

Cinquanta-sis. L'apartat 2 de l'article 122 queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial, en el termini improrrogable de quatre dies, i posant de manifest l'expedient si l'ha rebut, ha de convocar el representant legal de l'Administració, el ministeri fiscal i els recurrents o la persona que aquests designin com a representant a una audiència en què el tribunal, de manera contradictòria, ha d'escoltar tots els personats i resoldre sense recurs ulterior.

Pel que fa a l'enregistrament de l'audiència i a la seva documentació, hi són aplicables les disposicions que conté l'article 63.»

Cinquanta-set. L'article 124 queda redactat de la manera següent:

«Article 124.

1. Plantejada la qüestió, el secretari judicial ha de remetre urgentment, juntament amb la certificació de la interlocutòria de plantejament, una còpia testimoniada de les actuacions principals i de l'expedient administratiu.

2. Igualment ha d'acordar la publicació de la interlocutòria de plantejament de la qüestió en el mateix diari oficial en què hagi estat publicada la disposició qüestionada.»

Cinquanta-vuit. Els apartats 2 i 3 de l'article 125 queden redactats de la manera següent:

«2. Finalitzat el termini de compareixença i al·legacions, el secretari judicial ha de declarar conclús el procediment. La sentència s'ha de dictar dins el termini de deu dies següents a la declaració esmentada. No obstant això, el tribunal pot rebutjar, en tràmit d'admissió, mitjançant una interlocutòria i sense necessitat d'audiència de les parts, la qüestió d'il·legalitat quan hi manquin les condicions processals.»

«3. El termini per dictar sentència queda interromput si, per proveir millor, el tribunal acorda reclamar l'expedient d'elaboració de la disposició qüestionada o practicar alguna prova d'ofici. En aquests casos el secretari judicial ha d'acordar escoltar les parts pel termini comú de cinc dies sobre l'expedient o el resultat de la prova.»

Cinquanta-nou. L'apartat 3 de l'article 126 queda redactat de la manera següent:

«3. Una vegada ferma la sentència que resolgui la qüestió d'il·legalitat, el secretari judicial l'ha de comunicar al jutge o tribunal que la va plantejar.»

Seixanta. Els apartats 3 i 4 de l'article 127 queden redactats de la manera següent:

«3. Una vegada interposat el recurs o traslladat l'acord suspès, el secretari judicial ha de requerir la corporació o entitat que l'hagi dictat perquè en el termini de deu dies remeti l'expedient administratiu, al·legui el que estimi convenient en defensa d'aquell i notifiqui a tots els que tinguin interès legítim en el seu manteniment o anul·lació l'existència del procediment, als efectes de la seva compareixença davant l'òrgan jurisdiccional en el termini de deu dies.»

«4. Rebut l'expedient administratiu, el secretari judicial ho ha de posar de manifest juntament amb les actuacions als que hagin comparegut en el procediment, i els ha de convocar per a la celebració de la vista, que ha de tenir lloc com a mínim al cap de deu dies que s'hagi posat de manifest l'expedient.»

Seixanta-u. L'apartat 1 de l'article 128 queda redactat de la manera següent:

«1. Els terminis són improrrogables, i una vegada transcorreguts, el secretari judicial corresponent ha de considerar caducat el dret i perdut el tràmit que s'hagi deixat d'utilitzar. No obstant això, s'admet l'escrit que sigui procedent, i produeix els seus efectes legals, si es presenta el dia en què es notifiqui la resolució, llevat que es tracti de terminis per preparar o interposar recursos.»

Seixanta-dos. L'article 131 queda redactat de la manera següent:

«Article 131.

L'incident cautelar s'ha de substanciar en una peça separada, amb l'audiència de la part contrària, que ha d'ordenar el secretari judicial per un termini que no pot excedir els deu dies, i que s'ha de resoldre mitjançant una interlocutòria dins els cinc dies següents. Si l'Administració demandada encara no ha comparegut, l'audiència s'ha d'entendre amb l'òrgan autor de l'activitat impugnada.»

Seixanta-tres. S'afegeix un paràgraf segon a l'article 135, amb la redacció següent:

«Pel que fa a l'enregistrament de la compareixença i a la seva documentació, hi són aplicables les disposicions que conté l'article 63.»

Seixanta-quatre. L'apartat 2 de l'article 136 queda redactat de la manera següent:

«2. En els supòsits de l'apartat anterior, les mesures també es poden sol·licitar abans de la interposició del recurs, i s'han de tramitar d'acord amb el que disposa l'article precedent. En aquest cas l'interessat ha de demanar-ne la ratificació en interposar el recurs, cosa que s'ha de fer inexcusablement en el termini de deu dies a comptar de la notificació de l'adopció de les mesures cautelars. En els tres dies següents, el secretari judicial ha de convocar la compareixença a què fa referència l'article anterior.

Si no s'interposa el recurs, queden automàticament sense efecte les mesures acordades, i el sol·licitant ha d'indemnitzar pels danys i perjudicis que la mesura cautelar hagi produït.»

Seixanta-cinc. L'apartat 2 de l'article 138 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan el jutjat o tribunal d'ofici aprecii l'existència d'algun defecte que es pugui esmenar, el secretari judicial ha de dictar una diligència d'ordenació en què ho ressenyi i atorgui el termini esmentat per a l'esmena, amb suspensió, si s'escau, del que s'hagi fixat per dictar sentència.»

Seixanta-sis. Els apartats 5 i 7 de la disposició addicional quarta queden redactats de la manera següent:

«5. Els actes administratius dictats per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, la Comissió Nacional d'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, el Consell Econòmic i Social, l'Institut Cervantes, el Consell de Seguretat Nuclear i el Consell d'Universitats, directament, en única instància, davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

«7. Les resolucions administratives dictades pel ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, que resolen recursos d'alçada contra actes dictats per la Comissió Nacional d'Energia, així com les disposicions dictades per aquesta entitat, directament, en única instància, davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Seixanta-set. S'hi introdueix una disposició addicional vuitena amb el contingut següent:

«Vuitena. Referències al recurs de súplica.

Les referències en l'articulat d'aquesta Llei al recurs de súplica s'entenen fetes al recurs de reposició.»

Article quinzè. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«3. Admesa la intervenció, no es retrotreuen les actuacions, però l'intervinent ha de ser considerat part en el procés a tots els efectes i pot defensar les pretensions formulades pel seu litisconsort o les que el mateix intervinent formuli, si té oportunitat processal per fer-ho, encara que el seu litisconsort renunciï al procediment, hi assenteixi, en desisteixi o se n'aparti per qualsevol altra causa.

També es permeten a l'intervinent les al·legacions necessàries per a la seva defensa, que no hagi efectuat perquè corresponien a moments processals anteriors a la seva admissió en el procés. Aquestes al·legacions el secretari judicial les ha de traslladar, en tot cas, a les altres parts, durant un termini de cinc dies.

Així mateix, l'intervinent pot utilitzar els recursos que siguin procedents contra les resolucions que estimi perjudicials al seu interès, encara que les consenti el seu litisconsort.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan la llei permeti al demandat cridar un tercer perquè intervingui en el procés, s'ha de procedir d'acord amb les regles següents:

1a El demandat ha de sol·licitar al tribunal que sigui notificada al tercer la litispendència del judici. La sol·licitud s'ha de presentar dins el termini atorgat per contestar a la demanda o, quan es tracti d'un judici verbal, almenys cinc dies abans de la vista.

2a El secretari judicial ha d'ordenar la interrupció del termini per contestar la demanda o la suspensió de l'acte de judici en cas que sigui verbal i ha d'acordar escoltar el demandant en el termini de deu dies, i el tribunal ha de resoldre mitjançant una interlocutòria el que sigui procedent.

3a El termini concedit al demandat per contestar la demanda es reprèn amb la notificació al demandat de la desestimació de la seva petició o, si és estimada, amb el trasllat de l'escrit de contestació presentat pel tercer i, en tot cas, en expirar el termini concedit a aquest últim per contestar la demanda. Si es tracta d'un judici verbal i el tribunal ha estimat la sol·licitud, el secretari judicial ha de fer nou assenyalament per a la vista, i citar les parts i el tercer cridat al procés.

4a Si comparegut el tercer, el demandat considera que el seu lloc en el procés ha de ser ocupat per aquell, s'ha de procedir d'acord amb el que disposa l'article 18.

5a En cas que en la sentència resulti absolut el tercer, les costes es poden imposar a qui va sol·licitar la seva intervenció d'acord amb els criteris generals de l'article 394 d'aquesta llei.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 15, que queden redactats de la manera següent:

«1. En els processos promoguts per associacions o entitats constituïdes per a la protecció dels drets i interessos dels consumidors i usuaris, o pels grups d'afectats, s'ha de cridar al procés els que tinguin la condició de perjudicats pel fet d'haver estat consumidors del producte o usuaris del servei que va donar origen al procés, perquè facin valer el seu dret o interès individual. Aquesta crida l'ha de fer el secretari judicial publicant l'admissió de la demanda en mitjans de comunicació amb difusió en l'àmbit territorial en què s'hagi manifestat la lesió dels drets o interessos.

2. Quan es tracti d'un procés en què estiguin determinats o siguin fàcilment determinables els perjudicats pel fet danyós, el demandant o demandants han d'haver comunicat prèviament el seu propòsit de presentació de la demanda a tots els interessats. En aquest cas, després de la crida, el consumidor o usuari pot intervenir en el procés en qualsevol moment, però només pot realitzar els actes processals que no hagin preclòs.

3. Quan es tracti d'un procés en què el fet danyós perjudiqui una pluralitat de persones indeterminades o difícil de determinar, la crida suspèn el curs del procés per un termini que no pot excedir els dos mesos i que el secretari judicial ha de determinar en cada cas atenent les circumstàncies o la complexitat del fet i les

dificultats de determinació i localització dels perjudicats. El procés es reprèn amb la intervenció de tots els consumidors que hagin acudit a la crida, i no s'admet la personació individual de consumidors o usuaris en un moment posterior, sense perjudici que aquests puguin fer valer els seus drets o interessos de conformitat amb el que disposen els articles 221 i 519 d'aquesta Llei.»

Quatre. L'article 16 queda redactat de la manera següent:

«Article 16. *Successió processal per mort.*

1. Quan es transmeti mortis causa el que sigui objecte del judici, la persona o persones que succeeixin el causant poden continuar ocupant en el judici la mateixa posició que aquest, a tots els efectes.

Comunicada la defunció de qualsevol litigant per qui l'hagi de succeir, el secretari judicial ha d'acordar la suspensió del procés i traslladar-ho a les altres parts. Acreditats la defunció i el títol successori i complerts els tràmits pertinents, el secretari judicial ha de considerar personat, si s'escau, el successor en nom del litigant difunt, i el tribunal ho ha de tenir en compte en la sentència que dicti.

2. Quan la defunció d'un litigant consti al tribunal que coneix de l'assumpte i no es personi el successor en el termini dels cinc dies següents, el secretari judicial, per mitjà de diligència d'ordenació, ha de permetre a les altres parts demanar, amb la identificació dels successors i del seu domicili o residència, que se'ls notifiqui l'existència del procés, citar-los per comparèixer en el termini de deu dies.

En la mateixa resolució del secretari judicial per la qual s'acordi la notificació, s'ha d'acordar la suspensió del procés fins que compareguin els successors o finalitzi el termini per a la compareixença.

3. Quan el litigant mort sigui el demandat i les altres parts no coneguin els successors o aquests no puguin ser localitzats o no vulguin comparèixer, el procés segueix endavant i el secretari judicial ha de declarar la rebel·lia de la part demandada.

Si el litigant mort és el demandant i els seus successors no es personen per qualsevol de les dues primeres circumstàncies expressades en el paràgraf anterior, el secretari judicial ha de dictar un decret en què, considerant desistit el demandant, s'ordeni l'arxivament de les actuacions, llevat que el demandat s'hi oposi, cas en què s'ha d'aplicar el que disposa l'apartat tercer de l'article 20. Si la no-personació dels successors és deguda al fet que no volen comparèixer, s'entén que la part demandant renúncia a l'acció exercida.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan en un judici pendent s'hagi transmès el que sigui objecte d'aquest, l'adquirent pot sol·licitar, acreditant la transmissió, que se'l consideri com a part en la posició que ocupava el transmissor. El secretari judicial ha de dictar diligència d'ordenació per la qual ha d'acordar la suspensió de les actuacions i atorgar un termini de deu dies a l'altra part perquè al·legui el que convingui al seu dret.

Si aquesta no s'hi oposa dins el termini esmentat, el secretari judicial, mitjançant un decret, ha d'aixecar la suspensió i disposar que l'adquirent ocupi en el judici la posició que el transmissor hi tenia.»

Sis. L'article 18 queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Successió en els casos d'intervenció provocada.*

En el cas a què es refereix la regla 4a de l'apartat 2 de l'article 14, la sol·licitud presentada pel demandat l'ha de traslladar el secretari judicial a les altres parts perquè al·leguin el que convingui al seu dret, per un termini de cinc dies, i a continuació el tribunal ha de decidir, per mitjà d'un interlocutòria, el que sigui procedent pel que fa a la conveniència o no de la successió.»

Set. L'apartat 4 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«4. Així mateix, les parts poden sol·licitar la suspensió del procés, que l'ha d'acordar el secretari judicial mitjançant un decret sempre que no perjudiqui l'interès general o un tercer i que el termini de la suspensió no superi els seixanta dies.»

Vuit. L'apartat 3 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«3. Citat a termini el demandat, se li ha de traslladar l'escrit de desistiment per un termini de deu dies.

Si el demandat presta la seva conformitat al desistiment o no s'hi oposa dins el termini expressat al paràgraf anterior, el secretari judicial ha de dictar un decret en què acordi el sobreseïment i l'actor pot promoure un nou judici sobre el mateix objecte.

Si el demandat s'oposa al desistiment, el jutge ha de resoldre el que estimi oportú.»

Nou. Es modifiquen l'apartat 1, el paràgraf primer de l'apartat 2 i el paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 22, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan, per circumstàncies sobrevingudes a la demanda i a la reconvecció, deixi d'haver interès legítim a obtenir la tutela judicial pretesa, perquè s'han satisfet, fora del procés, les pretensions de l'actor i, si s'escau, del demandat reconvinent o per qualsevol altra causa, s'ha de posar de manifest aquesta circumstància i, si hi ha un acord de les parts, el secretari judicial ha de decretar la terminació del procés, sense que sigui procedent condemna a costes.»

«2. Si alguna de les parts sosté la subsistència d'interès legítim, negant motivadament que s'hagi donat satisfacció extraprocessal a les seves pretensions o amb altres arguments, el secretari judicial ha de convocar les parts, en el termini de deu dies, a una compareixença davant el tribunal que ha de versar sobre aquest únic objecte.»

«4. Els processos de desnonament de finca urbana o rústica per falta de pagament de les rendes o quantitats degudes per l'arrendatari acaben mitjançant un decret dictat a aquest efecte pel secretari judicial si, abans de la celebració de la vista, l'arrendatari paga a l'actor o posa a la seva disposició en el tribunal o notarialment l'import de les quantitats reclamades en la demanda i el de les que degui en el moment del pagament enervador del desnonament. Si el demandant s'oposa a l'enervament perquè no compleix els requisits anteriors, s'ha de citar les parts a la vista que preveu l'article 443 d'aquesta Llei, després de la qual el jutge ha de dictar sentència per la qual ha de declarar enervada l'acció o, altrament, estimar la demanda i el desnonament és procedent.»

Deu. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 23 amb la redacció següent:

«3. El procurador legalment habilitat pot comparèixer en qualsevol tipus de processos sense necessitat d'un advocat, quan ho faci als únics efectes d'escoltar i rebre actes de comunicació i efectuar compareixences de caràcter no personal dels representats que hagin estat sol·licitats pel jutge, tribunal o secretari judicial. En fer aquests actes no pot formular cap sol·licitud. És incompatible l'exercici simultani de les professions d'advocat i procurador dels tribunals.»

Onze. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Apoderament del procurador.*

1. El poder en què la part atorgui la seva representació al procurador ha d'estar autoritzat per un notari o ser conferit per compareixença davant el secretari judicial de qualsevol oficina judicial.

2. L'escriptura de poder s'ha d'adjuntar al primer escrit que el procurador presenti o, si s'escau, en dur a terme la primera actuació; i l'atorgament "apud acta" s'ha de fer al mateix temps que la presentació del primer escrit o, si s'escau, abans

de la primera actuació, sense necessitat que a l'atorgament concorri el procurador.»

Dotze. S'introdueix un ordinal 8è a l'apartat 2 de l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«8è. A la realització dels actes de comunicació i altres actes de cooperació amb l'Administració de justícia que li sol·liciti el seu representat, de conformitat amb el que preveuen les lleis processals.»

Tretze. L'apartat 2 de l'article 29 queda redactat de la manera següent:

«2. Si, després d'iniciat un procés, el poderdant no habilita el seu procurador amb els fons necessaris per continuar-lo, aquest pot demanar que aquell sigui instat a verificar-ho.

Aquesta pretensió s'ha de deduir davant el tribunal que conegui de l'assumepte. Deduïda aquesta pretensió, el secretari judicial l'ha de traslladar al poderdant per un termini de deu dies i el secretari judicial ha de resoldre mitjançant un decret el que sigui procedent, i fixar, si s'escau, la quantitat que estimi necessària i el termini en què s'hagi de lliurar-se, sota l'advertiment de constrenyiment.»

Catorze. L'apartat 1 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«1. El procurador cessa en la seva representació:

1r Per la revocació expressa o tàcita del poder, després que consti en les actuacions. S'entén revocat tàcitament el poder pel nomenament posterior d'un altre procurador que s'hagi personat en l'assumepte.

En aquest últim cas, si el procurador que està actuant en el judici suscita una qüestió sobre l'existència efectiva o sobre la validesa de la representació que s'atribueixi el que pretengui substituir-lo, amb l'audiència prèvia de la persona o persones que apareguin com a atorgants dels poders respectius, s'ha de resoldre la qüestió per mitjà d'un decret.

2n Per renúncia voluntària o perquè cessa en la professió o és sancionat amb la suspensió en el seu exercici. En els dos primers casos, el procurador està obligat a posar el fet, amb anticipació i de manera fefaent, en coneixement del seu poderdant i del tribunal. En cas de suspensió, el col·legi de procuradors corresponent ho ha de fer saber al tribunal.

Mentre no acrediti en les actuacions la renúncia o la cessació i se'l consideri renunciant o cessant, el procurador no pot abandonar la representació del seu poderdant, en què ha de continuar fins que aquest proveeixi a la designació d'un altre dins el termini de deu dies.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi designat un nou procurador, el secretari judicial ha de dictar resolució en què consideri aquell definitivament apartat de la representació que tenia.

3r Per mort del poderdant o del procurador.

En el primer cas, el procurador està obligat a posar el fet en coneixement del tribunal, i acreditar en forma la mort i, si no presenta un nou poder dels hereus o drethavents del mort, cal atènyer-se al que disposa l'article 16.

Si mor el procurador, el secretari judicial ha de fer saber al poderdant la defunció, a fi que procedeixi a la designació d'un nou procurador en el termini de deu dies.

4t Perquè el poderdant se separa de la pretensió o de l'oposició que hagi formulat i, en tot cas, perquè ha acabat l'assumepte o s'ha dut a terme l'acte per al qual s'ha atorgat el poder.»

Quinze. L'apartat 5 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«5. Quan la intervenció d'advocat i procurador no sigui preceptiva, de l'eventual condemna a costes de la part contrària a la que s'hagi servit dels professionals

esmentats s'han d'excloure els drets i honoraris meritats per aquests, llevat que el tribunal aprecii temeritat en la conducta del condemnat a costes o que el domicili de la part representada i defensada estigui en un lloc diferent d'aquell en què s'ha tramitat el judici; en aquest últim cas, operen les limitacions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 394 d'aquesta Llei. També se n'exclouen, en tot cas, els drets meritats pel procurador com a conseqüència de les actuacions de caràcter merament facultatiu que hagin pogut practicar les oficines judicials.»

Setze. L'apartat 2 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant això, el litigant que no tingui dret a l'assistència jurídica gratuïta pot demanar que se li designi un advocat, un procurador o els dos professionals, quan la seva intervenció sigui preceptiva o quan, sense ser-ho, la part contrària hagi comunicat al tribunal que actua defensada per un advocat i representada per un procurador.

En cas que la petició la faci el demandat, l'ha de formular en el termini dels tres dies següents de rebre la cèdula de citació a dia cert o a termini.

Aquestes peticions s'han de fer i decidir de conformitat amb el que disposa la Llei d'assistència jurídica gratuïta, sense necessitat d'acreditar el dret a obtenir aquesta assistència, sempre que el sol·licitant es comprometi a pagar els honoraris i drets dels professionals que se li designin.»

Disset. Els apartats 1 i 2 de l'article 34 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan un procurador hagi d'exigir del seu poderdant morós les quantitats que aquest li deu pels drets i les despeses que hagi suplert per a l'assumpte, pot presentar davant el secretari judicial del lloc en què aquest radiqui un compte detallat i justificat, i manifestar que li són degudes i no satisfetes les quantitats que en resultin i reclami. Tenen el mateix dret que els procuradors els seus hereus respecte als crèdits d'aquesta naturalesa que aquells els deixin.

2. Presentat el compte, el secretari judicial ha de requerir el poderdant perquè pagui la suma esmentada, amb les costes, o impugni el compte, en el termini de deu dies, sota advertiment de constrenyiment si no paga ni formula la impugnació.

Si, dins el termini esmentat, el poderdant s'hi oposa, el secretari judicial ha d'examinar el compte i les actuacions processals, així com la documentació aportada, i dictar, en el termini de deu dies, un decret que determini la quantitat que s'ha de satisfer al procurador, sota advertiment de constrenyiment si el pagament no s'efectua dins els cinc dies següents a la notificació.

El decret a què es refereix el paràgraf anterior no és susceptible de recurs, però no perjudica, ni tan sols parcialment, la sentència que pugui recaure en un judici ordinari ulterior.»

Divuit. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«2. Presentada aquesta reclamació, el secretari judicial ha de requerir el deutor perquè pagui la suma esmentada, amb les costes, o impugni el compte, en el termini de deu dies, sota advertiment de constrenyiment si no paga ni formula la impugnació.

Si, dins el termini esmentat, els honoraris s'impugnen per indeguts, cal atènyer-se al que disposen els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 2 de l'article anterior.

Si s'impugnen els honoraris per excessius, s'ha de procedir prèviament a la seva regulació de conformitat amb el que preveuen els articles 241 i següents, llevat que l'advocat acreditï l'existència de pressupost previ en un escrit acceptat per l'impugnant, i s'ha de dictar un decret que fixi la quantitat deguda, sota advertiment de constrenyiment si no es paga dins els cinc dies següents a la notificació.

El decret esmentat no és susceptible de recurs, però no perjudica, ni tan sols parcialment, la sentència que pugui recaure en un judici ordinari ulterior.»

Dinou. Es modifiquen els apartats 5 i 6 de l'article 40, que queden redactats de la manera següent:

«5. En el cas a què es refereix l'apartat anterior el tribunal no ha d'acordar la suspensió, o el secretari judicial ha d'aixecar la que aquell hagi acordat, si la part a la qual pugui afavorir el document hi renuncia. Feta la renúncia, el secretari judicial ha d'ordenar que el document sigui separat de les actuacions.

6. Les suspensions a què es refereix aquest article les ha d'aixecar el secretari judicial quan s'acrediti que el judici criminal ha acabat o que està paralitzat per un motiu que n'hagi impedit la continuació normal.»

Vint. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 41 amb el tenor següent:

«3. Contra la resolució del secretari judicial que acordi l'aixecament de la suspensió es pot interposar recurs directe de revisió.»

Vint-i-u. L'apartat 3 de l'article 42 queda redactat de la manera següent:

«3. No obstant el que disposen els apartats precedents, quan ho estableixi la llei o ho demanin les parts de comú acord o una d'aquestes amb el consentiment de l'altra, el secretari judicial ha de suspendre el curs de les actuacions, abans que hagi estat dictada sentència, fins que la qüestió prejudicial sigui resolta, en els seus respectius casos, per l'Administració pública competent, pel Tribunal de Comptes o pels tribunals de l'ordre jurisdiccional que correspongui. En aquest cas, el Tribunal Civil queda vinculat a la decisió dels òrgans indicats sobre la qüestió prejudicial.»

Vint-i-dos. L'apartat 3 de l'article 48 queda redactat en els termes següents:

«3. En els casos a què es refereixen els apartats anteriors, el secretari judicial ha de sotmetre a vista les parts i el ministeri fiscal per un termini comú de deu dies, i el tribunal ha de resoldre mitjançant una interlocutòria.»

Vint-i-tres. L'apartat 2 de l'article 56 queda redactat de la manera següent:

«2. El demandat, pel fet de fer, un cop personat en el judici després de la interposició de la demanda, qualsevol gestió que no sigui la de proposar en forma la declinatòria. També es considera tàcitament sotmès al demandat que, citat a termini o a dia cert en forma, no comparegui en el judici o ho faci quan hagi preclòs la facultat de proposar la declinatòria.»

Vint-i-quatre. L'article 58 queda redactat de la manera següent:

«Quan la competència territorial estigui fixada per regles imperatives, el secretari judicial ha d'examinar la competència territorial immediatament després de presentada la demanda i, amb l'audiència prèvia del ministeri fiscal i de les parts personades, si entén que el tribunal no té competència territorial per conèixer de l'assumpte, ha de donar-ne compte al jutge perquè resolgui el que sigui procedent mitjançant una interlocutòria, i remetre, si s'escau, les actuacions al tribunal que consideri territorialment competent. Si hi són aplicables furs electius, cal atènyer-se al que manifesti el demandant, després del requeriment que se li ha d'adreçar a aquests efectes.»

Vint-i-cinc. L'apartat 1 de l'article 64 queda redactat de la manera següent:

«1. La declinatòria s'ha de proposar dins els deu primers dies del termini per contestar la demanda, o en els cinc primers dies posteriors a la citació per a la vista, i té l'efecte de suspendre, fins que sigui resolta, el termini per contestar, o el còmput per al dia de la vista, i el curs del procediment principal, suspensió que ha d'acordar el secretari judicial.»

Vint-i-sis. L'apartat 2 de l'article 68 queda redactat de la manera següent:

«2. Els secretaris judicials no han de permetre que es cursi cap assumpte subjecte a repartiment si no hi consta la diligència corresponent. En cas que no consti aquesta diligència, s'ha d'anul·lar, a instància de qualsevol de les parts, qualsevol actuació que no consisteixi a ordenar que l'assumpte passi a repartiment.»

Vint-i-set. L'article 69 queda redactat de la manera següent:

«Article 69. *Termini en què s'ha d'efectuar el repartiment.*

Els assumptes s'han de repartir i enviar a l'Oficina Judicial que correspongui dins els dos dies següents a la presentació de l'escrit o sol·licitud d'incoació de les actuacions.»

Vint-i-vuit. L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«Article 73. *Admissibilitat per motius processals de l'acumulació d'accions.*

1. Perquè sigui admissible l'acumulació d'accions és necessari:

1r Que el tribunal que hagi d'entendre de l'acció principal posseeixi jurisdicció i competència per raó de la matèria o per raó de la quantia per conèixer de l'acumulada o acumulades. Tanmateix, a l'acció que s'hagi de substanciar en judici ordinari es pot acumular l'acció que, per si sola, s'hauria de tractar, per raó de la seva quantia, en judici verbal.

2n Que les accions acumulades no s'hagin de tractar, per raó de la seva matèria, en judicis de diferent tipus.

3r Que la llei no prohibeixi l'acumulació en els casos en què s'exerceixin determinades accions pel que fa a la seva matèria o per raó del tipus de judici que s'hagi de seguir.

2. També s'han d'acumular en una mateixa demanda diferents accions quan ho disposin les lleis, per a casos determinats.

3. Si s'han acumulat diverses accions indègudament, el secretari judicial ha de requerir l'actor, abans de procedir a admetre la demanda, perquè solucioni el defecte en el termini de cinc dies, mantenint les accions l'acumulació de les quals sigui possible. Transcorregut el termini sense que se'n produeixi l'esmena, o si es manté la circumstància de no-acumulabilitat entre les accions que pretén mantenir l'actor, n'ha de donar compte al tribunal perquè resolgui sobre l'admissió de la demanda.»

Vint-i-nou. L'article 75 queda redactat de la manera següent:

«Article 75. *Legitimació per sol·licitar l'acumulació de processos. Acumulació acordada d'ofici.*

L'acumulació la pot sol·licitar qui sigui part en qualsevol dels processos l'acumulació dels quals es pretén o l'ha d'acordar d'ofici el tribunal, sempre que s'estigui en algun dels casos que preveu l'article següent.»

Trenta. L'article 76 queda redactat de la manera següent:

«Article 76. *Casos en què és procedent l'acumulació de processos.*

1. L'acumulació de processos s'ha d'acordar sempre que:

1r La sentència que hagi de recaure en un dels processos pugui produir efectes perjudicials en l'altre.

2n Entre els objectes dels processos l'acumulació dels quals es tracti hi hagi tal connexió que, si se segueixen separadament, s'hi puguin dictar sentències amb pronunciaments o fonaments contradictoris, incompatibles o mútuament excloents.

2. Així mateix, és procedent l'acumulació en els casos següents:

1r Quan es tracti de processos incoats per a la protecció dels drets i interessos col·lectius o difusos que les lleis reconeixin a consumidors i usuaris, susceptibles

d'acumulació de conformitat amb el que disposen l'apartat 1.1r d'aquest article i l'article 77, quan la diversitat de processos no s'hagi pogut evitar mitjançant l'acumulació d'accions o la intervenció que preveu l'article 15 d'aquesta Llei.

2n Quan l'objecte dels processos a acumular sigui la impugnació d'acords socials adoptats en una mateixa junta o assemblea o en una mateixa sessió d'òrgan col·legiat d'administració. En aquest cas s'han d'acumular tots els processos incoats en virtut de demandes en què se sol·liciti la declaració de nul·litat o d'anul·labilitat dels acords esmentats, sempre que s'hagin presentat en un període de temps no superior a quaranta dies des de la presentació de la primera de les demandes.

En tot cas, en els llocs on hi hagi més d'un jutjat que tingui assignades competències en matèria mercantil, les demandes que es presentin després d'una altra s'han de repartir al jutjat al qual hagi correspost conèixer de la primera.»

Trenta-u. L'apartat 1 de l'article 77 queda redactat de la manera següent:

«1. Llevat del que disposa l'article 555 d'aquesta Llei sobre l'acumulació de processos d'execució, només és procedent l'acumulació de processos declaratius que se substanciïn pels mateixos tràmits o la tramitació dels quals es pugui unificar sense pèrdua de drets processals, sempre que s'hi doni alguna de les causes expressades en aquest capítol.

S'entén que no hi ha pèrdua de drets processals quan s'acordi l'acumulació d'un judici ordinari i un judici verbal, que han de prosseguir pels tràmits del judici ordinari, i el tribunal ha d'ordenar en la interlocutòria per la qual acordi l'acumulació, i si és necessari, retrotreure fins al moment de l'admissió de la demanda les actuacions del judici verbal que hagi estat acumulat, a fi que segueixi els tràmits previstos per al judici ordinari.»

Trenta-dos. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 78, que queden redactats de la manera següent:

«2. Tampoc no és procedent l'acumulació de processos a instància de part quan no es justifiqui que, amb la primera demanda o, si s'escau, amb l'ampliació d'aquesta o amb la reconvenió, no es va poder promoure un procés que compregui pretensions i qüestions substancialment iguals a les suscidades en els processos diferents, l'acumulació dels quals es pretén.»

«4. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als processos als quals es refereix el número 2.1r de l'article 76.»

Trenta-tres. L'article 79 queda redactat de la manera següent:

«Article 79. *Procés en què s'ha de demanar o acordar d'ofici l'acumulació.*

1. L'acumulació de processos s'ha de sol·licitar sempre al tribunal que conegui del procés més antic, al qual s'han d'acumular els més moderns. Si s'incompleix aquest requisit, el secretari judicial ha de dictar un decret que inadmeti la sol·licitud.

Segons el que disposa l'article 75, correspon al tribunal que conegui del procés més antic ordenar d'ofici l'acumulació.

2. L'antiguitat es determina per la data de la presentació de la demanda, i juntament amb la sol·licitud d'acumulació s'ha de presentar el document que acrediti aquesta data.

Si les demandes s'han presentat el mateix dia, es considera més antic el procés que s'ha repartit primer.

Si, perquè són pendents davant diferents tribunals o per qualsevol altra causa, no és possible determinar quina de les demandes es va repartir en primer lloc, la sol·licitud es pot demanar en qualsevol dels processos l'acumulació dels quals es pretén.»

Trenta-quatre. L'apartat 2 de l'article 80 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan l'acumulació es promogui d'ofici, el tribunal, si no ho ha fet abans de conformitat amb el que preveu la secció següent, ha d'escoltar les parts i resoldre de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior.»

Trenta-cinc. El paràgraf segon de l'article 81 queda redactat de la manera següent:

«La sol·licitud d'acumulació de processos no suspèn el curs dels que es pretengui acumular, llevat del que estableix l'article 88.2, encara que el tribunal s'ha d'abstenir de dictar sentència en qualsevol d'aquests fins que decideixi sobre la procedència de l'acumulació.»

Trenta-sis. L'article 83 queda redactat de la manera següent:

«Article 83. *Substanciació i decisió de l'incident d'acumulació de processos. Recursos.*

1. Sol·licitada en la forma escaient l'acumulació de processos, el secretari judicial l'ha de traslladar a les altres parts personades i a tots els que siguin part en qualsevol dels processos l'acumulació dels quals es pretén, encara que no ho siguin en aquell en què s'ha sol·licitat, a fi que, en el termini comú de deu dies, formulin al·legacions sobre l'acumulació.

2. Transcorregut el termini esmentat, o rebudes les al·legacions, quan totes les parts de l'incident estiguin d'acord amb la sol·licitud d'acumulació, el tribunal, si entén que hi concorren els pressupòsits necessaris, n'ha d'acordar l'acumulació, dins els cinc dies següents.

3. Quan entre les parts no hi hagi un acord, o quan cap d'aquestes formuli al·legacions, el tribunal ha de resoldre el que estimi procedent, atorgant o denegant l'acumulació sol·licitada.

4. Quan l'acumulació es promogui d'ofici, el tribunal ha de donar audiència per un termini comú de deu dies a tots els que siguin part en els processos l'acumulació dels quals es tracti, a fi que hi formulin al·legacions.

5. Contra la interlocutòria que decideixi sobre l'acumulació sol·licitada només es pot interposar el recurs de reposició.»

Trenta-set. L'apartat 2 de l'article 84 queda redactat de la manera següent:

«2. Si els processos acumulats no estan en la mateixa fase dins de la primera instància, el secretari judicial ha d'acordar la suspensió del que estigui més avançat, fins que els altres es trobin en el mateix estat, i, si s'escau, cal atènyer-se al que disposa l'article 77.1, paràgraf segon.»

Trenta-vuit. L'article 88 queda redactat de la manera següent:

«Article 88. *Efecte no suspensiu de la sol·licitud o de l'inici d'actuacions d'ofici per a l'acumulació de processos.*

1. La sol·licitud o inici d'actuacions d'ofici per a l'acumulació de processos no suspèn el curs dels processos afectats, excepte des del moment en què algun d'aquests quedi pendent només de sentència. En aquest cas se suspèn el termini per dictar-la.

2. No obstant això, el tribunal pot acordar la suspensió de l'acte del judici o de la vista a fi d'evitar que la celebració d'aquests actes pugui afectar el resultat i desenvolupament de les proves a practicar en els altres processos.

3. Tan aviat com es demani l'acumulació el secretari judicial ha de notificar aquest fet, pel mitjà més ràpid, a l'altre tribunal, a fi que s'abstingui en tot cas de

dictar sentència o pugui decidir sobre la suspensió que preveu l'apartat anterior, fins que no es decideixi definitivament sobre l'acumulació pretesa.

4. El secretari judicial ha de traslladar a les altres parts personades la sol·licitud d'acumulació perquè, en el termini comú de deu dies, formulin alegacions sobre la procedència de l'acumulació, i després d'això el tribunal ha de resoldre en el termini de cinc dies i segons el que disposa l'article 83 d'aquesta Llei. Quan l'acumulació es denegui, el secretari judicial ho ha de comunicar a l'altre tribunal, que pot dictar sentència o, si s'escau, procedir a la celebració del judici o la vista.»

Trenta-nou. L'article 90 queda redactat de la manera següent:

«Article 90. *Recepció del requeriment d'acumulació pel tribunal requerit i vista als litigants.*

1. Rebutjant l'ofici i el testimoni pel tribunal requerit, el secretari judicial ha de traslladar-los als litigants que hagin comparegut davant el tribunal.

2. Si algun dels personats davant el tribunal requerit no ho està en el procés davant el tribunal requeridor, disposa d'un termini de cinc dies per instruir-se de l'ofici i del testimoni a l'Oficina Judicial, i per presentar un escrit en què manifesti el que convingui al seu dret sobre l'acumulació.»

Quaranta. L'article 92 queda redactat de la manera següent:

«Article 92. *Efectes de l'acceptació de l'acumulació pel tribunal requerit.*

1. Acceptat el requeriment d'acumulació, el secretari judicial ho ha de notificar immediatament als qui siguin parts en el procés seguit davant el tribunal requerit, perquè en el termini de deu dies es puguin personar davant el tribunal requeridor, al qual ha de remetre les actuacions, perquè, si s'escau, segueixin el seu curs davant seu.

2. Acordada l'acumulació de processos, el secretari ha d'acordar la suspensió del curs del procés més avançat fins que l'altre arribi al mateix estat processal, moment en què s'ha d'efectuar l'acumulació.»

Quaranta-u. L'apartat 2 de l'article 95 queda redactat de la manera següent:

«2. Si s'acorda l'acumulació de processos, s'ha d'ordenar el que estableix l'article 92 d'aquesta Llei. Si es denega, els processos han de seguir el seu curs per separat, i el secretari judicial ha d'alçar, si s'escau, la suspensió acordada.»

Quaranta-dos. L'apartat 2 de l'article 96 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan un mateix tribunal sigui requerit d'acumulació respecte a dos o més procediments seguits en diferents jutjats o tribunals, el secretari judicial ha de remetre les actuacions al superior comú a tots aquests i ho ha de comunicar a tots els requeridors perquè es difereixi la decisió al superior. En aquest cas, cal atènyer-se al que disposen els dos articles anteriors.»

Quaranta-tres. L'apartat 2 de l'article 97 queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha de rebutjar mitjançant decret dictat a aquest efecte la sol·licitud formulada. Si, malgrat la prohibició anterior, es torna a substanciar l'incident, tan aviat com consti el fet el tribunal ha de declarar la nul·litat de les actuacions a causa de la sol·licitud, amb imposició de les costes a qui l'hagi presentat.»

Quaranta-quatre. L'apartat 2 de l'article 100 queda redactat de la manera següent:

«2. El mateix deure tenen el secretari judicial i els funcionaris del cos de gestió processal i administrativa, del cos de tramitació processal i administrativa o del cos

d'auxili judicial, el membre del ministeri fiscal o el perit designat pel tribunal en els quals es doni alguna de les causes que assenyala la llei.»

Quaranta-cinc. Els apartats 2 i 3 de l'article 102 queden redactats de la manera següent:

«2. L'abstenció del jutge o magistrat suspèn el curs del procés mentre no es resolgui sobre aquesta, suspensió que ha de ser acordada pel secretari judicial.

3. Si el tribunal a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article no considera justificada l'abstenció, ha d'ordenar al jutge o magistrat que continuï el coneixement de l'afer, sense perjudici del dret de les parts a fer valer la recusació. Rebuda l'ordre, el secretari judicial ha de dictar diligència d'ordenació i posar fi a la suspensió del procés.»

Quaranta-sis. L'article 103 queda redactat de la manera següent:

«Article 103. *Abstenció dels secretaris judicials.*

L'abstenció dels secretaris judicials es regeix per les normes que estableix la Llei orgànica del poder judicial.»

Quaranta-set. L'article 104 queda redactat de la manera següent:

«Article 104. *Abstenció dels funcionaris que pertanyen als cossos de gestió processal i administrativa, tramitació processal i administrativa i auxili judicial.*

1. L'abstenció dels funcionaris que pertanyen als cossos de gestió processal i administrativa, tramitació processal i administrativa, i auxili judicial s'ha de comunicar per escrit motivat a qui sigui competent per dictar la resolució que posi terme al plet o causa en la respectiva instància, que ha de decidir sobre la seva procedència.

2. En cas que sigui estimada l'abstenció, el funcionari en qui es doni una causa legal ha de ser reemplaçat en el procés per qui legalment l'hagi de substituir. Si és desestimada, ha de continuar actuant en l'afer.»

Quaranta-vuit. L'article 105 queda redactat de la manera següent:

«Article 105. *Abstenció dels perits.*

1. El perit designat pel jutge, secció o sala que conegui de l'afer o, si s'escau, pel secretari judicial, s'ha d'abstenir si hi es dona alguna de les causes legalment previstes. L'abstenció pot ser oral o escrita, sempre que estigui degudament justificada.

2. Si la causa d'abstenció existeix en el moment de ser designat, el perit no ha d'acceptar el càrrec, i ha de ser substituït a l'acte pel perit suplent, quan aquest hagi estat designat. Si el perit suplent també es nega a acceptar el càrrec, perquè s'hi dona la mateixa causa d'abstenció o una altra, s'aplica el que disposa l'apartat 2 de l'article 342 d'aquesta Llei. Si la causa és coneguda o es produeix després de l'acceptació del càrrec de perit, l'abstenció s'ha de decidir, amb l'audiència prèvia de les parts, per qui hagi fet la designació. Contra la resolució que es dicti no es pot presentar cap recurs.»

Quaranta-nou. Es modifica l'apartat 1 i es crea un apartat 4 a l'article 107, que queden redactats de la manera següent:

«1. La recusació s'ha de proposar tan aviat com es tingui coneixement de la causa en què es fonamenta, ja que, altrament, no s'admet a tràmit. Concretament, s'inadmeten les recusacions:

1r Quan no es proposin en el termini de deu dies des de la notificació de la primera resolució per la qual es conegui la identitat del jutge o magistrat a recusar, si el coneixement de la concurrència de la causa de recusació és anterior a aquell.

2n Quan es proposin, estant pendent un procés, si la causa de recusació es coneixia amb anterioritat al moment processal en què la recusació es proposi.»

«4. El dia hàbil següent a la finalització del termini previst a l'apartat anterior, el recusat s'ha de pronunciar sobre si admet o no la causa o causes de recusació formulades.»

Cinquanta. L'apartat 1 de l'article 108 queda redactat de la manera següent:

«1. Instrueixen els incidents de recusació:

1r Si el recusat és el president o un magistrat del Tribunal Suprem o d'un tribunal superior de justícia, un magistrat de la sala a la qual pertanyi el recusat, designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

2n Si el recusat és un president d'audiència provincial, un magistrat de la sala civil i penal del tribunal superior de justícia corresponent, designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

3r Si el recusat és un magistrat d'una audiència, un magistrat d'aquesta mateixa audiència, designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat, sempre que no pertanyi a la mateixa secció que el recusat.

4t Si són recusats tots els magistrats d'una sala de justícia, un magistrat dels que integrin el tribunal corresponent, designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat, sempre que no estigui afectat per la recusació.

5è Si el recusat és un jutge o magistrat titular d'un òrgan unipersonal, un magistrat de l'audiència provincial, designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

6è Si el recusat és un jutge de pau, el jutge de primera instància del partit corresponent o, si hi ha diversos jutjats de primera instància, el designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

L'antiguitat es regeix per l'ordre d'escalafó en la carrera judicial.»

Cinquanta-u. Es modifiquen l'apartat 1, el paràgraf segon de l'apartat 3 i l'apartat 4 de l'article 109, amb la redacció següent:

«1. Dins el mateix dia en què finalitzi el termini a què es refereix l'apartat 3 de l'article 107, o el dia hàbil següent, el secretari judicial ha de passar el plet o la causa al coneixement del substituït, i s'han de remetre al tribunal al qual correspongui instruir l'incident l'escrit i els documents de la recusació.

També s'hi ha d'adjuntar un informe del recusat relatiu a si admet o no la causa de recusació.»

«Rebudes les actuacions pel tribunal competent per decidir la recusació, el secretari judicial ha de traslladar-les al ministeri fiscal perquè n'emeti informe en el termini de tres dies. Transcorregut aquest termini, amb informe del ministeri fiscal o sense, s'ha de decidir l'incident dins els cinc dies següents. Contra la resolució no es pot interposar cap recurs.»

«4. La recusació suspèn el curs del plet fins que es decideixi l'incident de recusació.»

Cinquanta-dos. L'article 110 queda redactat de la manera següent:

«Article 110. *Competència per decidir l'incident de recusació.*

Decideixen els incidents de recusació:

1r La sala prevista a l'article 61 de la Llei orgànica del poder judicial, quan el recusat sigui el president del Tribunal Suprem, el president de la Sala Civil o dos o més magistrats de l'esmentada sala.

2n La Sala Civil el Tribunal Suprem, quan es recusi un dels magistrats que la integren.

3r La sala a què es refereix l'article 77 de la Llei orgànica del poder judicial, quan s'hagi recusat el president del Tribunal Superior de Justícia, el president de la Sala Civil i Penal de l'esmentat Tribunal Superior, el president d'Audiència Provincial

amb seu a la comunitat autònoma corresponent, o dos o més magistrats de la sala civil i penal dels tribunals superiors de justícia, o dos o més magistrats d'una secció o d'una audiència provincial.

4t La sala civil i penal dels tribunals superiors de justícia, quan es recusí un o diversos magistrats d'aquests tribunals.

Als efectes assenyalats als apartats anteriors, el recusat no forma part de la sala.

5è Quan el recusat sigui magistrat d'una audiència provincial, l'audiència provincial, sense que en formi part el recusat, o, si aquesta es compon de dues o més seccions, la secció en la qual no estigui integrat el recusat o la secció que segueixi en ordre numèric a aquella de la qual el recusat formi part.

6è Quan el recusat sigui un jutge de primera instància o jutge mercantil, la secció de l'audiència provincial que conegui dels recursos contra les seves resolucions, i, si són diverses, s'ha d'establir un torn començant per la secció primera.

7è Quan el recusat sigui un jutge de pau, resol el mateix jutge instructor de l'incident de recusació.»

Cinquanta-tres. L'apartat 1 de l'article 111 queda redactat de la manera següent:

«1. En els processos que se substanciïn pels cursos del judici verbal, si el jutge recusat no accepta a l'acte com a certa la causa de recusació, han de passar les actuacions al que correspongui instruir l'incident, i mentrestant queda en suspens l'afer principal. El secretari judicial ha de convocar les parts a presència de l'instructor, dins els cinc dies següents, i, escoltades les parts i practicada la prova declarada pertinent, l'instructor ha de resoldre mitjançant providència en el mateix acte sobre si pertoca o no la recusació.»

Cinquanta-quatre. Es modifica la rúbrica del capítol IV del títol IV que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL IV

De la recusació dels secretaris judicials dels tribunals civils»

Cinquanta-cinc. L'article 114 queda sense contingut.

Cinquanta-sis. L'article 115 queda redactat de la manera següent:

«Article 115. *Recusació. Competència per instruir i resoldre els incidents de recusació.*

1. Són aplicables a la recusació dels secretaris les prescripcions que estableix la Llei orgànica del poder judicial per a jutges i magistrats, amb les especialitats següents:

a) Els secretaris judicials no poden ser recusats durant la pràctica de qualsevol diligència o actuació de què estiguin encarregats.

b) La peça de recusació, l'han d'instruir i resoldre els mateixos jutges o magistrats competents per conèixer de l'abstenció.»

Cinquanta-set. L'article 116 queda redactat de la manera següent:

«Article 116. *Informe del recusat.*

Presentat l'escrit de recusació, el secretari judicial recusat ha d'informar detalladament per escrit si reconeix o no com a certa i legítima la causa al·legada, i ha de traslladar l'escrit a l'instructor perquè aquest doni compte a la sala o secció que hagi de conèixer de la recusació.»

Cinquanta-vuit. L'article 118 queda redactat de la manera següent:

«Article 118. *Oposició del recusat i substanciació de la recusació.*

Quan el recusat negui la certesa de la causa al·legada com a fonament de la recusació, si l'instructor admet a tràmit la recusació proposada, ha d'ordenar la pràctica, en el termini de deu dies, de la prova sol·licitada que estimi pertinent i útil, i traslladar-la al ministeri fiscal dins el termini de tres dies. Transcorregut aquest termini, amb l'informe del ministeri fiscal o sense, ha de decidir l'incident dins els cinc dies següents. Contra aquesta resolució no es pot interposar cap recurs.»

Cinquanta-nou. Es modifica la rúbrica del capítol V del títol IV que queda amb la redacció següent:

«CAPÍTOL V

De la recusació dels funcionaris que pertanyen als cossos de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa, i d'auxili judicial»

Seixanta. L'article 120 queda sense contingut.

Seixanta-u. L'article 121 queda redactat de la manera següent:

«Article 121. *Recusació. Competència per instruir i resoldre l'incident de recusació.*

1. La recusació dels funcionaris que pertanyen als cossos de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa, i d'auxili judicial només és possible per les causes legalment previstes.

2. És competent per instruir l'incident de recusació el secretari del qual depenguin jeràrquicament, i ho ha de decidir qui sigui competent per dictar la resolució que posi terme al plet o causa en la respectiva instància. Contra la resolució que resolgui l'incident no es pot presentar cap recurs.»

Seixanta-dos. L'article 122 queda redactat de la manera següent:

«Article 122. *Inadmissió de l'escrit de recusació.*

Si, a la vista de l'escrit de recusació, el secretari judicial estima que la causa no és de les tipificades a la llei, ha d'inadmetre a l'acte la petició expressant les raons en què es fonamenta la inadmissió. Contra aquesta resolució no es pot presentar cap recurs.»

Seixanta-tres. L'article 126 queda redactat de la manera següent:

«Article 126. *Admissió de l'escrit de recusació.*

Proposada la recusació dins el termini i en la forma escaient, s'ha de traslladar una còpia de l'escrit al perit recusat i a les parts. El recusat ha de manifestar davant el secretari judicial si és certa o no la causa en què la recusació es fonamenta. Si la reconeix com a certa i el secretari considera fonamentat el reconeixement, l'ha de tenir per recusat sense cap altre tràmit i ha de ser reemplaçat, si s'escau, pel suplent. Si el recusat és el suplent, i reconeix la certesa de la causa, cal atènyer-se al que disposa l'article 342 d'aquesta llei.»

Seixanta-quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 127 que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan el perit negui la certesa de la causa de recusació o no se n'accepti el reconeixement realitzat pel perit de la concurrència de la causa, el secretari judicial ha d'ordenar a les parts que compareguin en presència del Tribunal el dia i l'hora que assenyali, amb les proves de què intentin valer-se i assistides dels seus advocats i procuradors, si la seva intervenció és preceptiva en el procés.

2. Si no hi compareix el recusant, el secretari judicial l'ha de tenir per desistit de la recusació.»

Seixanta-cinc. Es modifica el títol i l'apartat 1 de l'article 129 que queda redactat de la manera següent:

«Article 129. *Lloc de les actuacions judicials.*

1. Les actuacions judicials s'han de realitzar a la seu de l'oficina judicial, llevat d'aquelles que per la seva naturalesa s'hagin de practicar en un altre lloc.»

Seixanta-sis. L'apartat 2 de l'article 130 queda redactat de la manera següent:

«2. Són dies inhàbils a efectes processals els dissabtes i els diumenges, i els dies 24 i 31 de desembre, els dies de festa nacional i els festius a efectes laborals a la respectiva comunitat autònoma o localitat. També són inhàbils els dies del mes d'agost.»

Seixanta-set. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 131, que queden redactats de la manera següent:

«1. D'ofici o a instància de part, els tribunals poden habilitar els dies i les hores inhàbils, quan hi hagi una causa urgent que ho exigeixi. Aquesta habilitació, l'han de fer els secretaris judicials quan tingui per objecte la realització d'actuacions processals que s'hagin de practicar en matèries de la seva exclusiva competència, quan es tracti d'actuacions ordenades per ells o quan siguin tendents a donar compliment a les resolucions dictades pels tribunals.

4. Contra les resolucions d'habilitació de dies i hores inhàbils no s'admet cap recurs.»

Seixanta-vuit. L'apartat 1 de l'article 132 queda redactat de la manera següent:

«1. Les actuacions del procés s'han de practicar en els termes o dins els terminis assenyalats per a cada una d'aquestes.»

Seixanta-nou. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 133, que queden redactats de la manera següent:

«2. En el còmput dels terminis assenyalats per dies s'exclouen els inhàbils.

Per als terminis que s'hagin assenyalat a les actuacions urgents a què es refereix l'apartat 2 de l'article 131, no es consideren inhàbils els dies del mes d'agost i només s'exclouen del còmput els dissabtes, diumenges i festius.

4. Els terminis que concloguin en dissabte, diumenge o un altre dia inhàbil s'entenen prorrogats fins al dia hàbil següent.»

Setanta. L'apartat 2 de l'article 134 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant això, es poden interrompre els terminis i demorar-se els termes en cas de força major que impedeixi complir-los, i se n'ha de reprendre el còmput en el moment en què hagi cessat la causa que va determinar la interrupció o demora. La concurrència de força major ha de ser apreciada pel secretari judicial mitjançant decret, d'ofici o a instància de la part que la va patir, amb audiència de les altres. Contra aquest decret es pot interposar recurs de revisió, que produeix efectes suspensius.»

Setanta-u. A l'article 137, el vigent apartat 3 passa a numerar-se com a 4 i s'hi introdueix un nou apartat 3 amb la redacció següent:

«3. El que disposen els apartats anteriors és aplicable als secretaris judicials respecte a les actuacions que s'hagin de realitzar únicament davant seu.»

Setanta-dos. S'introdueix un paràgraf segon a l'apartat 3 de l'article 138 que queda redactat de la manera següent:

«Els secretaris judicials poden adoptar mitjançant decret la mateixa mesura en les actuacions processals que s'hagin de practicar en matèries de la seva exclusiva competència. Davant d'aquest decret només es pot interposar recurs de reposició.»

Setanta-tres. L'apartat 1 de l'article 143 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan alguna persona que no conegui el castellà ni, si s'escau, la llengua oficial pròpia de la comunitat hagi de ser interrogada o prestar alguna declaració, o quan sigui necessari donar-li a conèixer personalment alguna resolució, el secretari per mitjà d'un decret pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua de què es tracti, i li ha d'exigir jurament o promesa de traducció fidel.

Sense perjudici d'això, s'ha de garantir en tot cas la prestació dels serveis d'interpretació en els litigis transfronterers a la persona que no conegui el castellà ni, si s'escau, la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma, en els termes establerts a la Llei 1/1996, de 10 de gener, reguladora de l'assistència jurídica gratuïta.

De les actuacions que en aquests casos es practiquin se n'ha d'estendre acta, en la qual han de constar els textos en l'idioma original i la traducció a l'idioma oficial, i que també ha de ser signada per l'intèrpret.»

Setanta-quatre. El paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 144 queda redactat de la manera següent:

«2. La traducció es pot fer privadament i, en aquest cas, si alguna de les parts la impugna dins els cinc dies següents des del seu trasllat i manifesta que no la considera fidel i exacta, i expressa les raons de la discrepància, el secretari judicial ha d'ordenar, respecte a la part que en discrepi, la traducció oficial del document, a costa de qui ho hagi presentat.»

Setanta-cinc. L'article 145 queda redactat de la manera següent:

«Article 145. *Fe pública judicial.*

1. Correspon al secretari judicial, amb exclusivitat i plenitud, l'exercici de la fe pública judicial en les actuacions processals.

Concretament, el secretari judicial:

1r Dóna fe, ell mateix o mitjançant el registre corresponent, del funcionament del qual és responsable, de la recepció d'escrits amb els documents i els rebuts que s'hi adjuntin, i expedeix, si s'escau, els certificats que en aquesta matèria sol·licitin les parts.

2n Deixa constància fefaent de la realització d'actes processals en el tribunal o davant d'aquest i de la producció de fets amb transcendència processal, mitjançant les oportunes actes i diligències sigui quin sigui el suport utilitzat.

3r Expedeix certificats o testimonis de les actuacions judicials no declarades secretes ni reservades a les parts, amb expressió del destinatari i la finalitat per la qual se sol·liciten.

4t Autoritza i documenta de conformitat amb el que preveu l'article 24 d'aquesta Llei, l'atorgament de poders per a plets.

2. En l'exercici d'aquestes funcions no requereix la intervenció addicional de testimonis.»

Setanta-sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 146 queden redactats de la manera següent:

«1. Les actuacions processals que no consisteixen en escrits i documents s'han de documentar per mitjà d'actes i diligències. Quan s'utilitzin mitjans tècnics de gravació o reproducció, el secretari judicial n'ha de garantir l'autenticitat de la gravació o reproducció.»

«2. Quan la llei disposi que se n'estengui acta, s'hi ha de fer constar, amb la necessària extensió i detall, totes les actuacions.

Si es tracta d'actuacions que, de conformitat amb aquesta llei, s'han de registrar en un suport apte per a la gravació i reproducció, i el secretari judicial disposa de signatura electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la llei garanteix l'autenticitat i integritat del que s'hagi gravat, el document electrònic generat constitueix l'acta a tots els efectes.

Si els mecanismes de garantia previstos en el paràgraf anterior no es poden utilitzar, el secretari judicial ha de consignar en l'acta els aspectes següents: número i classe de procediment, lloc i data de celebració, temps de durada, assistents a l'acte, peticions i propostes de les parts, en cas de proposició de proves, declaració de pertinència i ordre en la pràctica de les proves, resolucions que adopti el jutge o tribunal, així com les circumstàncies i incidències que no puguin constar en aquell suport.

En aquests casos, o quan els mitjans de registre previstos en aquest article no es puguin utilitzar per qualsevol causa, l'acta s'ha d'estendre per procediments informàtics, i només pot ser manuscrita en els casos en què la sala en què s'estigui celebrant l'actuació manqui de mitjans informàtics.»

Setanta-set. L'article 147 queda redactat de la manera següent:

«Article 147. *Documentació de les actuacions mitjançant sistemes de gravació i reproducció de la imatge i el so.*

Les actuacions orals en vistes, audiències i compareixences celebrades davant el tribunal s'han de registrar en suport apte per a la gravació i reproducció del so i la imatge.

Sempre que es disposi dels mitjans tecnològics necessaris, el secretari judicial ha de garantir l'autenticitat i integritat del que s'hagi gravat o reproduït mitjançant la utilització de la signatura electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que de conformitat amb la llei ofereixi aquestes garanties. En aquest cas, la celebració de l'acte no requereix la presència a la sala del secretari judicial llevat que ho hagin sol·licitat les parts, almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho consideri necessari el secretari judicial atenent la complexitat de l'afer, el nombre i la naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'interventors, la possibilitat que es produeixin incidències que no es puguin registrar, o la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquin. En aquests casos, el secretari judicial ha d'estendre acta succinta en els termes previstos a l'article anterior.

El secretari judicial ha de custodiar el document electrònic que serveixi de suport a la gravació.

Les parts poden demanar, a la costa seva, una còpia de les gravacions originals.»

Setanta-vuit. L'article 148 queda redactat de la manera següent:

«Article 148. *Formació, custòdia i conservació de les actuacions.*

Els secretaris judicials responen de la deguda formació de les actuacions, i han de deixar constància de les resolucions que dictin els tribunals, o ells mateixos quan així ho autoritzi la llei. També responen de la seva conservació i custòdia, llevat del temps en què estiguin en poder del jutge o magistrat ponent o altres magistrats integrants del tribunal.»

Setanta-nou. L'article 149 queda redactat de la manera següent:

«Article 149. *Classes d'actes de comunicació.*

Els actes processals de comunicació són:

- 1r Notificacions, si tenen per objecte donar notícia d'una resolució o actuació.
- 2n Citacions a termini, per a personar-se i per actuar dins d'un termini.

3r Citacions a dia cert, quan determinin el lloc, la data i l'hora per comparèixer i actuar.

4t Requeriments per ordenar, de conformitat amb la llei, una conducta o inactivitat.

5è Manaments, per ordenar el lliurament de certificacions o testimonis i la pràctica de qualsevol actuació l'execució de la qual correspongui als registradors de la propietat, mercantils, de vaixells, de vendes a terminis de béns mobles, notaris, o funcionaris al servei de l'Administració de Justícia.

6è Oficis, per a les comunicacions amb autoritats no judicials i funcionaris diferents dels esmentats al número anterior.»

Vuitanta. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 150, que queden redactats de la manera següent:

«1. Les resolucions processals s'han de notificar a tots els qui siguin part en el procés.»

«2. Per disposició del tribunal, també s'ha de notificar la litispèndencia del procés a les persones que, segons les mateixes actuacions, es puguin veure afectades per la resolució que posi fi al procediment. Aquesta comunicació s'ha de portar a terme, amb els mateixos requisits, quan el tribunal hi adverteixi indicis que les parts estan utilitzant el procés amb fins fraudulents.»

Vuitanta-u. L'article 152 queda redactat de la manera següent:

«Article 152. *Forma dels actes de comunicació. Resposta.*

1. Els actes de comunicació s'han de realitzar sota la direcció del secretari judicial, que és el responsable de l'adequada organització del servei. Aquests actes, els executen:

1r Els funcionaris del cos d'auxili judicial.

2n El procurador de la part que així ho sol·liciti, a costa seva.

Es consideren vàlidament realitzats aquests actes de comunicació si queda constància suficient d'haver estat practicats en la persona o en el domicili del destinatari.

A aquests efectes, el procurador ha d'acreditar, sota la seva responsabilitat, la identitat i condició del receptor de l'acte de comunicació, i ha de procurar que en la còpia quedi constància de la seva signatura i de la data en què es realitza.

2. Els actes de comunicació s'han d'efectuar en alguna de les formes següents, segons disposi aquesta Llei:

1a A través d'un procurador, tractant-se de comunicacions als que estiguin personats en el procés amb representació d'aquell.

2a Tramesa del que s'hagi de comunicar mitjançant correu, telegrama o qualsevol altre mitjà tècnic que permeti deixar constància fefaent, en les actuacions, de la recepció, la seva data i el contingut del que s'hagi comunicat.

3a Lliurament al destinatari d'una còpia literal de la resolució que se li hagi de notificar, del requeriment que el tribunal o el secretari judicial li adreci, o de la cèdula de citació o citació a termini.

3. A la cèdula ha de constar el tribunal o secretari judicial que hagi dictat la resolució, i l'afer en què s'hagi dictat, el nom i cognoms de la persona a qui es faci la citació a dia cert o citació a termini, el seu objecte i el lloc, el dia i l'hora en què hagi de comparèixer el citat, o el termini dins del qual s'hagi de realitzar l'actuació a què es refereixi la citació a termini, amb la prevenció dels efectes que, en cada cas, la llei estableixi.

4. En les notificacions, citacions a dia cert i citacions a termini no s'admet ni s'hi ha de consignar cap resposta de l'interessat, llevat que així s'hagi manat. En els

requeriments s'admet la resposta que doni el requerit, que s'ha de consignar succintament a la diligència.»

Vuitanta-dos. Els apartats 1 i 5 de l'article 155 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan les parts no actuïn representades per un procurador o es tracti de la primera citació a termini o citació a dia cert al demandat, els actes de comunicació s'han de fer per tramesa al domicili dels litigants. En la cèdula de citació a termini o citació a dia cert s'ha de fer constar el dret a sol·licitar assistència jurídica gratuïta i el termini per sol·licitar-la.»

«5. Quan les parts canviïn de domicili durant la substanciació del procés, ho han de comunicar immediatament a l'oficina judicial.

També han de comunicar els canvis relatius al seu número de telèfon, fax, adreça de correu electrònic o similars, sempre que aquests últims estiguin sent utilitzats com a instruments de comunicació amb l'oficina judicial.»

Vuitanta-tres. Els apartats 1, 3 i 4 de l'article 156 queden redactats de la manera següent:

«1. En els casos en què el demandant manifesti que li és impossible designar un domicili o residència del demandat, als efectes de la seva personació, el secretari judicial ha d'utilitzar els mitjans oportuns per descobrir aquestes circumstàncies, i es pot adreçar, si s'escau, als registres, organismes, col·legis professionals, entitats i empreses a què es refereix l'apartat 3 de l'article 155.

En rebre aquestes comunicacions, els registres i organismes públics han de procedir de conformitat amb les disposicions que regulin la seva activitat.»

«3. Si de les investigacions a què es refereix l'apartat 1 en resulta el coneixement d'un domicili o lloc de residència, s'ha de practicar la comunicació de la segona forma establerta a l'apartat 2 de l'article 152, i hi és aplicable, si s'escau, el que preveu l'article 158.»

«4. Si aquestes investigacions són infructuoses, el secretari judicial ha d'ordenar que la comunicació es porti a terme mitjançant edictes.»

Vuitanta-quatre. L'article 157 queda redactat de la manera següent:

«Article 157. *Registre central de rebels civils.*

1. Quan les investigacions a què es refereix l'article anterior hagin resultat infructuoses, el secretari judicial ha d'ordenar que es comuniqui el nom del demandat i les altres dades d'identitat al Registre central de rebels civils, que ha d'existir amb seu al Ministeri de Justícia, amb indicació de la data de la resolució de comunicació edictal del demandat per procedir a la seva inscripció.

2. Qualsevol secretari judicial que hagi d'esbrinar el domicili d'un demandat es pot adreçar al Registre central de rebels civils per comprovar si el demandat consta a l'esmentat Registre i si les dades que hi consten són les mateixes de què disposa. En aquest cas, mitjançant diligència d'ordenació, pot acordar directament la comunicació edictal del demandat.

3. Qualsevol òrgan judicial, a instància de l'interessat o per iniciativa pròpia, que tingui coneixement del domicili d'una persona que figuri inscrita en el Registre central de rebels civils ha de sol·licitar la cancel·lació de la inscripció i comunicar el domicili al qual se li poden adreçar les comunicacions judicials. El Registre ha de remetre a les oficines judicials en què consti que hi ha un procés contra l'esmentat demandat, el domicili indicat per aquest a l'efecte de comunicacions; són vàlides les practicades a partir d'aquest moment en aquest domicili.

4. Amb independència d'això, qualsevol tribunal que necessiti conèixer el domicili actual del demandat en un procediment, que estigui en parador desconegut amb posterioritat a la fase de personació, es pot dirigir al Registre central de rebels

civils perquè es practiqui l'oportuna anotació amb l'objectiu que li facilitin el domicili on se li poden adreçar les comunicacions judicials si aquesta dada arriba a coneixement d'aquest Registre.»

Vuitanta-cinc. Els apartats 2 i 3 de l'article 159 queden redactats de la manera següent:

«2. Quan consti a les actuacions el fracàs de la comunicació mitjançant tramesa o les circumstàncies del cas ho aconsellin, atesos l'objecte de la comunicació i la naturalesa de les actuacions que en depenguin, el secretari judicial ha d'ordenar que es procedeixi d'acord amb el que disposa l'article 161.

3. Les persones a què es refereix aquest article han de comunicar a l'oficina judicial qualsevol canvi de domicili que es produeixi durant la substanciació del procés. A la primera compareixença que efectuïn se'ls ha d'informar d'aquesta obligació.»

Vuitanta-sis. L'apartat 1 article 160 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan sigui procedent la tramesa de la còpia de la resolució o de la cèdula per correu certificat o telegrama amb acusament de recepció, o per qualsevol altre mitjà semblant que permeti deixar constància fefaent, a les actuacions, d'haver-se rebut la notificació, de la data de la recepció i del seu contingut, el secretari judicial ha de donar fe, a les actuacions, de la tramesa i del contingut del que s'hagi remès, i adjuntar-hi, si s'escau, l'acusament de recepció o el mitjà a través del qual quedi constància de la recepció o la documentació aportada pel procurador que així ho acrediti, si aquest ha procedit a la comunicació.»

Vuitanta-set. A l'article 161 es modifiquen el paràgraf segon de l'apartat 1, l'apartat 2, el paràgraf primer de l'apartat 3, i s'hi introdueix un apartat 5, que queden amb la redacció següent:

«El lliurament s'ha de documentar per mitjà d'una diligència que ha de ser signada pel funcionari o, si s'escau, el procurador que l'efectuï i per la persona a qui es faci, el nom del qual s'ha de fer constar.»

«2. Quan el destinatari de la comunicació sigui trobat en el domicili i es negui a rebre la còpia de la resolució o la cèdula o no vulgui signar la diligència acreditativa del lliurament, el funcionari o, si s'escau, el procurador que n'assumeixi la pràctica, li ha de fer saber que la còpia de la resolució o la cèdula queda a la seva disposició a l'oficina judicial, i que es produeixen els efectes de la comunicació, de la qual cosa ha de quedar constància a la diligència.»

«3. Si el domicili on es pretén practicar la comunicació és el lloc en el qual el destinatari té el domicili segons el padró municipal, o a efectes fiscals, o segons el registre oficial o publicacions de col·legis professionals, o és l'habitatge o local arrendat al demandat, i no s'hi troba el destinatari, es pot efectuar el lliurament a qualsevol empleat, familiar o persona amb qui convisqui, més gran de 14 anys, que es trobi en aquest lloc, o al conserge de la finca, si en té, i ha d'advertir al receptor que està obligat a lliurar la còpia de la resolució o la cèdula al destinatari d'aquesta, o a avisar-lo, si en sap el parador.»

«5. Quan els actes de comunicació hagin estat realitzats pel procurador i no els hagi pogut lliurar al seu destinatari per alguna de les causes previstes en els apartats 2, 3 i 4 d'aquest article, aquell ha d'acreditar la concurrència de les circumstàncies a què es refereixen els apartats anteriors, per a la qual cosa es pot auxiliar de dos testimonis o de qualsevol altre mitjà idoni.»

Vuitanta-vuit. Es modifica el paràgraf quart de l'apartat 1 de l'article 162, que queda dividit en dos paràgrafs, amb la redacció següent:

«En qualsevol cas, quan consti la correcta tramesa de l'acte de comunicació pels esmentats mitjans tècnics, llevat dels practicats a través dels serveis de

notificacions organitzats pels col·legis de procuradors, i transcorrin tres dies sense que el destinatari accedeixi al seu contingut, s'entén que la comunicació ha estat efectuada legalment i desplega plenament els seus efectes.

Se n'exceptuen els casos en què el destinatari justifiqui la falta d'accés al sistema de notificacions durant aquest període. Si la falta d'accés és deguda a causes tècniques i aquestes persisteixen en el moment de posar-les en coneixement, l'acte de comunicació s'ha de practicar mitjançant lliurament de còpia de la resolució. En qualsevol cas, la notificació s'entén vàlidament rebuda en el moment en què consti la possibilitat d'accés al sistema.»

Vuitanta-nou. L'article 163 queda redactat de la manera següent:

«Article 163. *Servei comú processal d'actes de comunicació.*

En les poblacions on estigui establert, el servei comú processal d'actes de comunicació ha de practicar els actes de comunicació que hagi de realitzar l'oficina judicial, excepte els que siguin encomanats al procurador pel fet d'haver-ho sol·licitat la part a la qual representa.»

Noranta. Es modifica el paràgraf primer de l'article 164, que queda redactat de la manera següent:

«Quan, practicades, si s'escau, les investigacions a què es refereix l'article 156, no es pugui conèixer el domicili del destinatari de la comunicació, o quan no es pugui trobar ni efectuar la comunicació amb tots els seus efectes, de conformitat amb el que estableixen els articles anteriors, o quan així s'acordi en el cas a què es refereix l'apartat 2 de l'article 157, el secretari judicial, consignades aquestes circumstàncies, ha de manar que es faci la comunicació i ha de fixar la còpia de la resolució o la cèdula al tauler d'anuncis de l'oficina judicial, salvaguardant en tot cas els drets i interessos de menors, així com altres drets i llibertats que es puguin veure afectats per la publicitat d'aquests. La publicitat pot ser substituïda, en els termes que es determinin per reglament, per la utilització de mitjans telemàtics, informàtics o electrònics, de conformitat amb el que preveu l'article 236 de la Llei orgànica del poder judicial.»

Noranta-u. L'article 165 queda redactat de la manera següent:

«Article 165. *Actes de comunicació mitjançant auxili judicial.*

Quan els actes de comunicació, els hagi de practicar segons el que disposa l'article 161 d'aquesta Llei un tribunal diferent del que els hagi ordenat, s'ha d'adjuntar al despatx la còpia o cèdula corresponent i el que en cada cas sigui procedent.

Aquests actes de comunicació s'han de formalitzar en un termini no superior a vint dies, comptats a partir de la seva recepció. Quan no es realitzi dins el termini indicat, a l'efecte de la qual cosa s'ha de requerir el secretari judicial per a la seva observança, s'han d'expressar, si s'escau, les causes de la dilació.

Els actes es poden realitzar, a instància de part, per un procurador legalment habilitat per actuar davant l'òrgan exhortat, que s'encarrega del seu compliment en els mateixos termes i terminis establerts al paràgraf anterior.»

Noranta-dos. L'article 167 queda redactat de la manera següent:

«Article 167. *Tramesa d'oficis i manaments.*

1. Els manaments i oficis, els ha de remetre directament el secretari judicial que els expedeixi a l'autoritat o funcionari a què vagin adreçats, i es poden utilitzar els mitjans previstos a l'article 162 d'aquesta Llei.

No obstant això, si així ho sol·liciten, les parts poden diligenciar personalment els manaments i oficis.

2. En tot cas, la part a instància de la qual es lliurin els oficis i manaments a què es refereix aquest article ha de satisfer les despeses que requereixi el seu compliment.»

Noranta-tres. L'article 168 queda redactat de la manera següent:

«Article 168. *Responsabilitat dels funcionaris i professionals interventors en la comunicació processal.*

1. El secretari judicial o el funcionari dels cossos al servei de l'Administració de Justícia que, en l'exercici de les funcions que per aquest capítol se li assignen, doni lloc, per malícia o negligència, a retards o dilacions indegudes, ha de ser corregit disciplinàriament per l'autoritat de qui depengui i incorre a més en responsabilitat pels danys i perjudicis que ocasioni.

2. El procurador que incorri en dol, negligència o morositat en els actes de comunicació la pràctica dels quals hagi assumit o no respecti alguna de les formalitats legals establertes, i causi perjudicis a un tercer, és responsable dels danys i perjudicis ocasionats i pot ser sancionat de conformitat amb el que disposen les normes legals o estatutàries.»

Noranta-quatre. L'article 170 queda redactat de la manera següent:

«Article 170. *Òrgan al qual correspon prestar l'auxili judicial.*

Correspon prestar l'auxili judicial a l'oficina del jutjat de primera instància del lloc a la circumscripció del qual s'hagi de practicar. No obstant això, si en aquest lloc té la seu un jutjat de pau, i l'auxili judicial consisteix en un acte de comunicació, a aquest li correspon practicar l'actuació.»

Noranta-cinc. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 171 queda redactat de la manera següent:

«1. L'auxili judicial, l'ha de sol·licitar el tribunal que ho requereixi mitjançant un exhort adreçat a l'oficina judicial del qual s'hagi de prestar i que ha de contenir.»

Noranta-sis. L'article 173 queda redactat de la manera següent:

«Article 173. *Compliment de l'exhort.*

El responsable de l'oficina judicial que rebí l'exhort ha de disposar-ne el compliment i el que sigui necessari perquè es practiquin les actuacions que s'hi interessin dins el termini assenyalat.

Quan no succeeixi així, el secretari judicial de l'òrgan exhortant, d'ofici o a instància de part, ha de recordar a l'exhortat la urgència del compliment. Si la situació persisteix, l'òrgan per al qual s'hagi sol·licitat l'auxili ha de posar els fets en coneixement de la sala de govern corresponent al tribunal exhortat.»

Noranta-set. L'apartat 1 de l'article 177 queda redactat de la manera següent:

«1. Els despatxos per a la pràctica d'actuacions judicials a l'estranger s'han de cursar de conformitat amb el que estableixin les normes comunitàries que hi siguin aplicables, els tractats internacionals en què Espanya sigui part i, si no, la legislació interna que hi sigui aplicable.»

Noranta-vuit. L'article 178 queda redactat de la manera següent:

«Article 178. *Dació de compte.*

1. Els secretaris judicials han de donar compte a la sala, al ponent o al jutge, en cada cas, dels escrits i documents presentats el mateix dia o el dia hàbil següent, quan continguin peticions o pretensions que exigeixin pronunciament d'aquells.

El mateix han de fer respecte a les actes que s'hagin autoritzat fora de la presència judicial.

2. També han de donar compte, el dia hàbil següent, del transcurs dels terminis processals i del consegüent estat de les actuacions quan al seu venciment, el jutge o magistrat hagin de dictar l'oportuna resolució, així com de les resolucions que hagin dictat que no siguin de mera tramitació.

3. Els funcionaris del cos de gestió processal i administrativa també han de donar compte al secretari judicial de la tramitació dels procediments, en particular quan aquesta exigeixi una interpretació de llei o de normes processals, sense perjudici d'informar-ne el titular de l'òrgan judicial quan siguin requerits per fer-ho.»

Noranta-nou. L'article 179 queda redactat de la manera següent:

«Article 179. *Impuls processal i suspensió del procés per acord de les parts.*

1. Llevat que la llei disposi una altra cosa, el secretari judicial ha de donar d'ofici al procés el curs que correspongui, i dictar a aquest efecte les resolucions necessàries.

2. El curs del procediment es pot suspendre de conformitat amb el que estableix l'apartat 4 de l'article 19 d'aquesta llei, i s'ha de reprendre si ho sol·licita qualsevol de les parts. Si, transcorregut el termini pel qual es va acordar la suspensió, ningú demana, en els cinc dies següents, la represa del procés, el secretari judicial ha d'acordar arxivar provisionalment les actuacions i han de romandre en aquesta situació mentre no se sol·liciti la continuació del procés o es produeixi la caducitat d'instància.»

Cent. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 180, que queden redactats de la manera següent:

«1. En els tribunals col·legiats, el secretari judicial ha de determinar, per a cada afer, el magistrat ponent, segons el torn establert per a la sala o secció al principi de cada any judicial exclusivament sobre la base de criteris objectius.

2. La designació s'ha de fer a la primera resolució que el secretari judicial dicti en el procés i s'ha de notificar a les parts el nom del magistrat ponent i, si s'escau, del que, d'acord amb el torn establert, el substitueixi, amb expressió de les causes que motivin la substitució.»

Cent u. L'article 181 queda redactat de la manera següent:

«Article 181. *Funcions del magistrat ponent.*

En els tribunals col·legiats, correspon al magistrat ponent:

1r Realitzar el despatx ordinari i tenir cura de la tramitació dels afers que li hagin estat adjudicats, sense perjudici de l'impuls que correspongui al secretari judicial.

2n Examinar la proposició de mitjans de prova que les parts presentin i informar sobre la seva admissibilitat, pertinència i utilitat.

3r Emetre informe sobre els recursos interposats contra les decisions del tribunal i els recursos interposats contra les decisions del secretari judicial que hagi de resoldre el tribunal.

4t Dictar les providències i proposar les altres resolucions que hagi de dictar el tribunal.

5è Redactar les resolucions que dicti el tribunal, sense perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'article 203.»

Cent dos. Es modifica la rúbrica de la secció 2a del capítol VII del títol V del llibre I que té la redacció següent:

«Secció 2a *De les vistes i les compareixences*»

Cent tres. L'article 182 queda redactat de la manera següent:

«Article 182. *Assenyalament de les vistes.*

1. Correspon als presidents de sala i als de secció dels òrgans col·legiats l'assenyalament de data i hora per a la deliberació i votació dels afers que s'hagin de fallar sense celebració de vista.

De la mateixa manera, correspon al jutge o president l'assenyalament quan la decisió de convocar, reprendre o assenyalar de nou un judici, vista o tràmit equivalent s'adopti en el transcurs de qualsevol acte processal iniciat i que presideixin, sempre que la puguin fer en el mateix acte, i tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments.

2. Els titulars d'òrgans jurisdiccionals unipersonals i els presidents de sala o secció als tribunals col·legiats han de fixar els criteris generals i donar les instruccions concretes i específiques d'acord amb les quals s'han de fer l'assenyalament de les vistes o els tràmits equivalents.

3. Aquests criteris i instruccions inclouen:

1r La fixació dels dies predeterminats per a aquest fi, que s'ha de subjectar a la disponibilitat de sala prevista per a cada òrgan judicial i a la necessària coordinació amb els altres òrgans judicials.

2n Hores d'audiència.

3r Nombre d'assenyalaments.

4t Durada aproximada de la vista en concret, segons hagin pogut determinar una vegada estudiat l'afer o plet de què es tracti.

5è Naturalesa i complexitat dels afers.

6è Qualsevol altra circumstància que s'estimi pertinent.

4. Els secretaris judicials han d'establir la data i l'hora de les vistes o els tràmits equivalents subjectant-se als criteris i les instruccions anteriors i gestionant una agenda programada d'assenyalaments, tenint en compte les circumstàncies següents:

1r L'ordre en què els procediments arribin a un estat en què s'hagi de celebrar la vista o el judici, llevat de les excepcions legalment establertes o els casos en què l'òrgan jurisdiccional excepcionalment estableixi que han de tenir preferència. En aquests casos han de ser anteposats als altres l'assenyalament dels que no s'hagin realitzat.

2n La disponibilitat de sala prevista per a cada òrgan judicial.

3r L'organització dels recursos humans de l'oficina judicial.

4t El temps que sigui necessari per a les citacions i les compareixences dels perits i testimonis.

5è La coordinació amb el ministeri fiscal en els procediments en què les lleis prevegin la seva intervenció.

5. A mesura que s'incloguin els assenyalaments a l'agenda programada i, en tot cas, abans de la seva notificació a les parts, se n'ha de donar compte al jutge o president. En cas que no s'ajustin als criteris i instruccions establerts, el jutge o president ha de decidir sobre l'assenyalament.»

Cent quatre. L'article 183 queda redactat de la manera següent:

«Article 183. *Sol·licitud de nou assenyalament de vista.*

1. Si a qualsevol dels qui hagin d'acudir a una vista li resulta impossible assistir-hi el dia assenyalat, per causa de força major o per un altre motiu de la mateixa entitat, ho ha de manifestar immediatament al tribunal, acreditant-ne

complidament la causa o el motiu i sol·licitant l'assenyalament d'una nova vista o resolució que atengui la situació.

2. Quan sigui l'advocat d'una de les parts qui consideri impossible acudir a la vista, si es considera atencible i acreditada la situació que s'al·legui, el secretari judicial ha de fer un nou assenyalament de vista.

3. Quan sigui la part qui al·legui la situació d'impossibilitat, prevista a l'apartat primer, el secretari judicial, si considera atencible i acreditada la situació que s'al·legui, ha d'adoptar una de les resolucions següents:

1a Si la vista és de processos en els quals la part no està assistida de cap advocat o representada per un procurador, ha de fer un nou assenyalament.

2a Si la vista és per a actuacions en què, fins i tot estant la part assistida per un advocat o representada per un procurador, sigui necessària la presència personal de la part, també ha de fer un nou assenyalament de vista.

En particular, si la part ha estat citada a la vista per respondre a l'interrogatori regulat als articles 301 i següents, el secretari judicial ha de fer un nou assenyalament, amb les citacions que siguin procedents. El mateix ha de resoldre quan estigui citada per a interrogatori una part contrària a la que al·legui i acrediti la impossibilitat d'assistir.

4. El secretari judicial ha de posar en coneixement del tribunal la data i l'hora fixades per al nou assenyalament, el mateix dia o el dia hàbil següent a aquell en què hagi estat acordat.

5. Quan un testimoni o perit que hagi estat citat a vista pel tribunal manifesti i acrediti trobar-se en la mateixa situació d'impossibilitat expressada en el primer apartat d'aquest precepte, el secretari judicial ha de disposar que s'escolti les parts pel termini comú de tres dies sobre si es deixa sense efecte l'assenyalament de la vista i s'efectua un nou o si se cita el testimoni o perit per a la pràctica de l'actuació probatòria fora de la vista assenyalada. Transcorregut el termini, el tribunal ha de decidir el que estimi convenient, i si no considera atencible o acreditada l'excusa del testimoni o del perit, ha de mantenir l'assenyalament de la vista i el secretari judicial ho ha de notificar a aquells, i requerir-los a comparèixer, amb l'advertència que preveu l'apartat segon de l'article 292.

6. Quan el secretari judicial, en resoldre sobre les situacions a què es refereixen els apartats 2 i 3 anteriors, entengui que l'advocat o el litigant han pogut procedir amb dilació injustificada o sense cap fonament, ha de donar compte al jutge o tribunal, el qual els pot imposar una multa de fins a sis-cents euros, sense perjudici del que el secretari resolgui sobre el nou assenyalament.

La mateixa multa, la pot imposar el tribunal en els casos previstos a l'apartat 5 d'aquest article, si entén que hi concorren les circumstàncies a què al·ludeix el paràgraf anterior.»

Cent cinc. L'apartat 1 de l'article 185 queda redactat de la manera següent:

«1. Constituït el tribunal en la forma que disposa aquesta Llei, el jutge o president ha de declarar que es procedeixi a celebrar vista pública, excepte quan l'acte se celebri a porta tancada. Iniciada la vista, s'han de relacionar succintament els antecedents del cas o les qüestions que s'hagin de tractar.»

Cent sis. El paràgraf primer de l'article 186 queda redactat de la manera següent:

«Durant el desenvolupament de les vistes, correspon al jutge o president, o al secretari judicial en el cas de vistes celebrades exclusivament davant seu, la direcció dels debats i, en particular:»

Cent set. L'apartat 1 de l'article 187 queda redactat de la manera següent:

«1. El desenvolupament de la vista s'ha de registrar en suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge o, si no és possible, només del so, de conformitat amb el que disposa l'article 147 d'aquesta Llei.

Les parts poden sol·licitar, en tot cas, a costa seva una còpia dels suports en què hagi quedat gravada la vista.»

Cent vuit. L'article 188 queda redactat de la manera següent:

«Article 188. *Suspensió de les vistes.*

1. La celebració de les vistes el dia assenyalat només es pot suspendre en els casos següents:

1r Perquè ho impedeix la continuació d'una altra pendent del dia anterior.

2n Perquè hi falta el nombre de magistrats necessari per dictar resolució o per indisposició sobrevinguda del jutge o del secretari judicial, si no pot ser substituït.

3r Perquè se sol·licita d'acord les parts, al·legant una causa justa segons el parer del secretari judicial.

4t Per impossibilitat absoluta de qualsevol de les parts citades per ser interrogades en el judici o vista, sempre que la impossibilitat, justificada suficientment segons el parer del secretari judicial, s'hagi produït quan no sigui possible sol·licitar un nou assenyalament de conformitat amb el que disposa l'article 183.

5è Per defunció, malaltia o impossibilitat absoluta o baixa per maternitat o paternitat de l'advocat de la part que demani la suspensió, justificades suficientment, segons el parer del secretari judicial, sempre que aquests fets s'hagin produït quan ja no sigui possible sol·licitar un nou assenyalament de conformitat amb el que disposa l'article 183, sempre que es garanteixi el dret a la tutela judicial efectiva i no es causi indefensió.

Igualment, són equiparables als supòsits anteriors i amb els mateixos requisits, altres situacions anàlogues previstes en altres sistemes de previsió social i pel mateix temps pel qual s'atorgui la baixa i la prestació dels permisos previstos a la legislació de la Seguretat Social.

6è Pel fet de tenir l'advocat defensor dos assenyalaments de vista per al mateix dia en diferents tribunals, i sigui impossible, per l'horari fixat, que assisteixi a tots dos, sempre que acreditati suficientment que, a l'empara de l'article 183, va intentar, sense resultat, un nou assenyalament que evités la coincidència.

En aquest cas, té preferència la vista relativa a una causa criminal amb pres i, en defecte d'aquesta actuació, la de l'assenyalament més antic, i si els dos assenyalaments són de la mateixa data, se suspèn la vista corresponent al procediment més modern.

No es pot acordar la suspensió de la vista si la comunicació de la sol·licitud perquè aquella s'acordi es produeix amb més de tres dies de retard des de la notificació de l'assenyalament que es rebí en segon lloc. A aquests efectes s'ha d'adjuntar a la sol·licitud una còpia de la notificació de l'assenyalament.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les vistes relatives a causa criminal amb pres, sense perjudici de la responsabilitat en què s'hagi pogut incórrer.

7è Pel fet d'haver-se acordat la suspensió del curs de les actuacions o perquè és procedent la suspensió d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

2. Qualsevol suspensió que el secretari judicial acordi s'ha de fer saber el mateix dia o el dia hàbil següent al tribunal i ho ha de comunicar el secretari a les parts personades i als qui hagin estat citats judicialment en qualitat de testimonis, perits o en una altra condició.»

Cent nou. L'apartat 1 de l'article 189 queda redactat de la manera següent:

«1. En cas de suspensió de la vista el secretari judicial ha de fer un nou assenyalament en acordar-se la suspensió i, si no és possible, tan aviat com desaparegui el motiu que la va ocasionar.»

Cent deu. S'hi afegeix un nou article 189 bis que queda redactat de la manera següent:

«Article 189 bis. *De les compareixences.*

Cal atènyer-se al contingut dels articles 188 i 189, en el que hi siguin aplicables, per a les compareixences que s'hagin de celebrar exclusivament davant el secretari judicial.»

Cent onze. L'apartat 2 de l'article 190 queda redactat de la manera següent:

«2. Si es formula la recusació a què es refereix l'apartat anterior, se suspèn la vista i es tramita l'incident segons el que disposa aquesta Llei, i s'ha de fer el nou assenyalament una vegada resolta la recusació.

La recusació que es formuli verbalment ha de contenir una expressió succinta de la causa o les causes i s'ha de formalitzar per escrit en el termini de tres dies. Si no es fa dins d'aquest termini, no ha de ser admesa i s'ha d'imposar al recusant una multa de cent cinquanta a sis-cents euros, i se l'ha de condemnar, a més, al pagament de les costes ocasionades amb la suspensió. En el mateix dia en què es dicti l'anterior resolució, el secretari judicial ha de fer el nou assenyalament per a la vista al més aviat possible.»

Cent dotze. S'hi afegeix un nou article 192 bis que queda redactat de la manera següent:

«Article 192 bis. *Canvi del secretari judicial després de l'assenyalament. Possible recusació.*

El que disposen els tres articles anteriors és aplicable als secretaris judicials respecte de les actuacions que s'hagin de celebrar únicament davant seu.»

Cent tretze. Els apartats 1 i 3 de l'article 193 queden redactats de la manera següent:

«1. Una vegada iniciada la celebració d'una vista, només es pot interrompre:

1r Quan el tribunal hagi de resoldre alguna qüestió incidental que no pugui decidir a l'acte.

2n Quan s'hagi de practicar alguna diligència de prova fora de la seu del tribunal i no es pugui verificar en el temps intermedi entre una sessió i l'altra.

3r Quan no hi compareguin els testimonis o perits citats judicialment i el tribunal consideri imprescindible la declaració o l'informe d'aquests.

4t Quan, després d'iniciada la vista, es produeixi alguna de les circumstàncies que haurien determinat la suspensió de la celebració, i així ho acordi el jutge o president.»

«3. Quan es pugui reprendre la vista dins els vint dies següents a la seva interrupció, així com en tots els casos en què el nou assenyalament es pugui realitzar a l'hora d'acordar la interrupció, ho ha de fer el jutge o president, que ha de tenir en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes a l'article 182.4.

Quan no es pugui reprendre la vista dins els vint dies següents a la seva interrupció ni es pugui assenyalar una nova data en el mateix acte, la data l'ha de fixar el secretari judicial, de conformitat amb les previsions de l'article 182, per a la data més immediata possible.»

Cent catorze. S'hi afegeix un nou article 194 bis que queda redactat de la manera següent:

«Article 194 bis. *Secretaris judicials als quals correspon resoldre.*

El que disposa l'article anterior és aplicable als secretaris judicials que hagin de dictar resolució després de celebrats els actes i les compareixences previstos en aquesta Llei.»

Cent quinze. L'article 200 queda redactat de la manera següent:

«Article 200. *Impediment del jutge o del secretari judicial que hagi assistit a la vista o compareixença.*

1. Als tribunals unipersonals, quan després de la vista s'impossibiliti el jutge que hi hagi assistit i no pugui dictar la resolució ni tan sols amb l'assistència del secretari judicial, s'ha de celebrar una nova vista presidida pel jutge que substitueixi l'impedit.

El mateix s'ha de fer quan el jutge que hagi participat en la vista no pugui dictar la resolució perquè està comprès en algun dels casos previstos a l'apartat 2 de l'article 194.

2. Això és aplicable als secretaris judicials que no puguin dictar resolució, o bé perquè s'impossibilitin o perquè incorrin en els supòsits previstos a l'article 194 bis, una vegada celebrada la compareixença davant seu.»

Cent setze. Es modifica la rúbrica del capítol VIII del títol V del llibre I que queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL VIII

De les resolucions processals»

Cent disset. L'article 206 queda redactat de la manera següent:

«Article 206. *Classes de resolucions.*

1. Són resolucions judicials les providències, interlocutòries i sentències dictades pels jutges i tribunals.

En els processos de declaració, quan la llei no expressi la classe de resolució judicial que s'hagi d'emprar, s'han d'observar les regles següents:

1a S'ha de dictar providència quan la resolució es refereixi a qüestions processals que requereixin una decisió judicial perquè així ho estableix la llei, sempre que en aquests casos no exigeixi expressament la forma d'interlocutòria.

2a S'han de dictar interlocutòries quan es decideixin recursos contra providències o decrets, quan es resolgui sobre l'admissió o inadmissió de demanda, reconvenció, acumulació d'accions, admissió o inadmissió de la prova, aprovació judicial de transaccions i convenis, mesures cautelars i nul·litat o validesa de les actuacions.

També revesteixen la forma d'interlocutòria les resolucions que versin sobre pressupòsits processals, anotacions i inscripcions registrals i qüestions incidentals, tinguin o no assenyalada en aquesta llei una tramitació especial, sempre que en aquests casos la llei exigeixi una decisió del tribunal, així com les que posin fi a les actuacions d'una instància o recurs abans que conclogui la seva tramitació ordinària, llevat que, respecte d'aquestes últimes, la llei hagi disposat que hagin de finalitzar per decret.

3a S'ha de dictar sentència per posar fi al procés, en primera o segona instància, una vegada hagi conclòs la seva tramitació ordinària prevista a la llei. També s'han de resoldre mitjançant sentència els recursos extraordinaris i els procediments per a la revisió de sentències fermes.

2. Les resolucions dels secretaris judicials es denominen diligències i decrets.

Quan la llei no expressi la classe de resolució que s'hagi d'emprar, s'han d'observar les regles següents:

1a S'ha de dictar diligència d'ordenació quan la resolució tingui per objecte donar a les actuacions el curs que la llei estableixi.

2a S'ha de dictar decret quan s'admeti a tràmit la demanda, quan es posi terme al procediment del qual el secretari tingui atribuïda competència exclusiva i, en qualsevol classe de procediment, quan sigui necessari o convenient raonar el que s'hagi resolt.

3a S'han de dictar diligències de constància, comunicació o execució als efectes de reflectir en les actuacions fets o actes amb transcendència processal.

3. En els processos d'execució s'han de seguir, en el que hi sigui aplicable, les regles establertes en els apartats anteriors.»

Cent divuit. L'article 208 queda redactat de la manera següent:

«Article 208. *Forma de les resolucions.*

1. Les diligències d'ordenació i les providències s'han de limitar a expressar el que per aquestes es mani i han d'incloure a més una succinta motivació quan ho disposi la llei o qui les hagi de dictar ho estimi convenient.

2. Els decrets i les interlocutòries han de ser sempre motivats i han de contenir en paràgrafs separats i numerats els antecedents de fet i els fonaments de dret en els quals es basi la subsegüent part dispositiva o decisió.

3. Si es tracta de sentències i interlocutòries s'ha d'indicar el tribunal que les dicta, amb expressió del jutge o magistrats que l'integrin i la seva signatura i indicació del nom del ponent, quan el tribunal sigui col·legiat. En el cas de providències dictades per sales de justícia, n'hi ha prou amb la signatura del ponent.

En les resolucions dictades pels secretaris judicials s'ha d'indicar sempre el nom del que l'hagi dictat, amb extensió de la seva signatura.

4. Qualsevol resolució ha d'incloure la menció del lloc i la data en què s'adopti i si aquesta és ferma o si és possible interposar-hi algun recurs en contra, amb expressió, en aquest últim cas, del recurs que sigui procedent, de l'òrgan davant el qual s'ha d'interposar i del termini per recórrer.»

Cent dinou. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 210, que queden redactats de la manera següent:

«1. Llevat que la llei permeti diferir el pronunciament, les resolucions que s'hagin de dictar en la celebració d'una vista, audiència o compareixença davant el tribunal o secretari judicial s'han de pronunciar oralment en el mateix acte, i aquest s'ha de documentar amb l'expressió de la decisió i motivació succinta d'aquelles resolucions.»

«2. Pronunciada oralment una resolució, si totes les persones que són part en el procés estan presents a l'acte, per elles mateixes o degudament representades, i expressen la decisió de no recórrer, s'ha de declarar, en el mateix acte, la fermesa de la resolució.

Llevat d'aquest cas, el termini per recórrer comença a comptar de la notificació de la resolució degudament redactada.»

Cent vint. L'apartat 1 de l'article 211 queda redactat de la manera següent:

«1. Les resolucions de tribunals i secretaris judicials han de ser dictades dins el termini que la llei estableixi.»

Cent vint-i-u. L'article 212 queda redactat de la manera següent:

«Article 212. *Publicació i arxivament de les sentències.*

1. Les sentències i altres resolucions definitives, una vegada esteses i signades pels qui les han dictat, han de ser publicades i dipositades a l'oficina judicial, i el secretari judicial n'ha d'ordenar la notificació i arxivament, i donar-los publicitat en la forma permesa o ordenada a la Constitució i les lleis.

2. S'ha de permetre a qualsevol interessat l'accés al text de les sentències o a determinats punts d'aquestes. Aquest accés pot quedar restringit quan pugui afectar el dret a la intimitat, els drets de les persones que requereixin un especial deure de tutela, la garantia de l'anonimat dels perjudicats, quan sigui procedent, així com, amb caràcter general, per evitar que les sentències es puguin utilitzar amb fins contraris a les lleis.

3. Les sentències que es dictin en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència les ha de comunicar el secretari judicial a la Comissió Nacional de la Competència.

4. Els secretaris judicials han de posar a les actuacions la certificació literal de les sentències i altres resolucions definitives.»

Cent vint-i-dos. S'hi afegeix un nou article 213 bis que queda redactat de la manera següent:

«Article 213 bis. *Llibre de decrets.*

A cada tribunal s'ha de portar, sota la responsabilitat i custòdia del secretari judicial, un llibre de decrets, en el qual s'han d'incloure signats tots els definitius, que han de ser ordenats cronològicament.»

Cent vint-i-tres. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 214, i s'hi afegeix un nou apartat 4 amb la redacció següent:

«2. Els aclariments a què es refereix l'apartat anterior els poden fer d'ofici, el tribunal o secretari judicial, segons correspongui, dins els dos dies hàbils següents al de la publicació de la resolució, o a petició de part o del ministeri fiscal formulada dins el mateix termini, i en aquest cas han de ser resolts per qui hagi dictat la resolució de què es tracti dins els tres dies següents al de la presentació de l'escrit en què se sol·liciti l'aclariment.

3. Els errors materials manifestos i els aritmètics en què incorrin les resolucions dels tribunals i secretaris judicials poden ser rectificats en qualsevol moment.

4. No es pot interposar cap recurs contra la resolució que decideixi sobre l'aclariment o correcció, sense perjudici dels recursos que siguin procedents, si s'escau, contra la resolució a què es refereixi la sol·licitud o actuació d'ofici.»

Cent vint-i-quatre. Es modifiquen els apartats 2 i 4 i s'introdueix un nou apartat 5 a l'article 215, amb la redacció següent:

«2. Si es tracta de sentències o interlocutòries que han omès manifestament pronunciaments relatius a pretensions oportunament deduïdes i substanciades en el procés, el tribunal, a sol·licitud escrita de part en el termini de cinc dies a comptar de la notificació de la resolució, amb el trasllat previ pel secretari judicial de l'esmentada sol·licitud a les altres parts, per a al·legacions escrites per cinc dies més, ha de dictar interlocutòria per la qual resolgui completar la resolució amb el pronunciament omès o que no pertoca completar-la.»

«4. De la mateixa manera que estableixen els apartats anteriors, ha de procedir el secretari judicial quan es requereixi solucionar o completar els decrets que hagi dictat.»

«5. No es pot interposar cap recurs contra els actes o decrets en què es completin o es denegui completar les resolucions a què es refereixen els anteriors apartats d'aquest article, sense perjudici dels recursos que siguin procedents, si s'escau, contra la sentència, interlocutòria o decret a què es refereixi la sol·licitud o l'actuació d'ofici del tribunal o secretari judicial. Els terminis per a aquests recursos, si són procedents, s'interrompen des que se'n sol·liciti l'aclariment, rectificació, esmena o complement, i continua el còmput des de l'endemà de la notificació de la resolució que reconegui o negui l'omissió de pronunciament i acordi o denegui esmenar-la.»

Cent vint-i-cinc. Es deixen sense contingut els articles 223 i 224 que constituïen la secció 3a del capítol VIII del títol V del llibre I.

Cent vint-i-sis. Es modifica la rúbrica del capítol IX del títol V del llibre I, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL IX

De la nul·litat de les actuacions»

Cent vint-i-set. L'article 225 queda redactat de la manera següent:

«Article 225. *Nul·litat de ple dret.*

Els actes processals són nuls de ple dret en els casos següents:

1r Quan siguin produïts per un tribunal o davant un tribunal amb falta de jurisdicció o de competència objectiva o funcional.

2n Quan es realitzin sota violència o intimidació.

3r Quan es prescindeixi de normes essencials del procediment, sempre que, per aquesta causa, s'hagi pogut produir indefensió.

4t Quan es realitzin sense la intervenció d'un advocat, en els casos en què la llei ho estableixi com a obligatori.

5è Quan se celebrin vistes sense la preceptiva intervenció del secretari judicial.

6è Quan es resolguin mitjançant diligències d'ordenació o decret qüestions que, de conformitat amb la llei, hagin de ser resoltes per mitjà de providència, interlocutòria o sentència.

7è En els altres casos en què aquesta Llei així ho estableixi.»

Cent vint-i-vuit. L'article 228 queda redactat de la manera següent:

«Article 228. *Incident excepcional de nul·litat d'actuacions.*

1. No s'admeten amb caràcter general incidents de nul·litat d'actuacions. Tanmateix, excepcionalment, els qui siguin part legítima o ho haurien hagut de ser poden demanar per escrit que es declari la nul·litat d'actuacions fonamentada en qualsevol vulneració d'un dret fonamental dels referits a l'article 53.2 de la Constitució, sempre que no s'hagi pogut denunciar abans de dictar-se resolució que posi fi al procés i sempre que la resolució no sigui susceptible de recurs ordinari ni extraordinari.

És competent per conèixer d'aquest incident el mateix tribunal que va dictar la resolució que hagi adquirit fermesa. El termini per demanar la nul·litat és de vint dies, des de la notificació de la resolució o, en tot cas, des que es va tenir coneixement del defecte causant d'indefensió, sense que, en aquest últim cas, es pugui sol·licitar la nul·litat d'actuacions després de transcorreguts cinc anys des de la notificació de la resolució.

El tribunal ha d'inadmetre a tràmit, mitjançant providència succintament motivada, qualsevol incident en el qual es pretengui suscitar altres qüestions. Contra la resolució per la qual s'inadmeti a tràmit l'incident, no es pot interposar cap recurs.

2. Admès a tràmit l'escrit en què es demani la nul·litat fonamentada en els vicis a què es refereix l'apartat anterior d'aquest article, no queda en suspens l'execució i eficàcia de la sentència o resolució irrecurribles, llevat que s'acordi de manera expressa la suspensió per evitar que l'incident pugui perdre la seva finalitat, pel secretari judicial s'ha de traslladar l'esmentat escrit, juntament amb una còpia dels documents que s'hi adjuntin, si s'escau, per acreditar el vici o defecte en què la petició es fonamenta, a les altres parts, que en el termini comú de cinc dies poden formular per escrit les seves al·legacions, a les quals han d'adjuntar els documents que s'estimin pertinents.

Si s'estima la nul·litat, s'han de reposar les actuacions a l'estat immediatament anterior al defecte que l'hagi originat i s'ha de seguir el procediment legalment establert. Si es desestima la sol·licitud de nul·litat, s'ha de condemnar, mitjançant

interlocutòria, el sol·licitant a totes les costes de l'incident i, en cas que el tribunal entengui que es va promoure amb temeritat, li ha d'imposar, a més, una multa de noranta a sis-cents euros.

Contra la resolució que resolgui l'incident no es pot interposar cap recurs.»

Cent vint-i-nou. L'article 230 queda redactat de la manera següent:

«Article 230. *Conservació dels actes.*

La nul·litat d'un acte no implica la dels successius que siguin independents d'aquell ni la d'aquells el contingut dels quals hagi romàs invariats tot i no haver-se comès la infracció que va donar lloc a la nul·litat.»

Cent trenta. L'article 231 queda redactat de la manera següent:

«Article 231. *Esmena.*

El tribunal i el secretari judicial han de tenir cura que puguin ser esmenats els defectes en què incorrin els actes processals de les parts.»

Cent trenta-u. Es modifica la rúbrica del capítol X del títol V del llibre I, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL X

De la reconstrucció de les actuacions»

Cent trenta-dos. L'apartat 1 de l'article 232 queda redactat de la manera següent:

«1. És competent per tramitar la reconstitució total o parcial de tot tipus d'actuacions judicials el secretari de l'oficina judicial on hagi esdevingut la desaparició o mutilació.»

Cent trenta-tres. El paràgraf primer de l'article 233 queda redactat de la manera següent:

«El tribunal, o el secretari judicial en actuacions de la seva exclusiva competència, d'ofici, o les parts o els seus hereus, si s'escau, poden instar la reconstrucció de les actuacions. Si el procediment s'inicia a instància de part, ha de començar mitjançant un escrit que ha de contenir els punts següents:»

Cent trenta-quatre. L'article 234 queda redactat de la manera següent:

«Article 234. *Citació a compareixença de les parts. Efectes de la seva inassistència.*

1. Acordat pel tribunal mitjançant providència o, si s'escau, pel secretari judicial mitjançant diligència, l'inici del procediment de reconstrucció de les actuacions, el secretari judicial ha de manar citar les parts a una compareixença davant ell mateix, que s'ha de celebrar dins el termini màxim de deu dies. A aquest acte hi han d'assistir les parts i els seus advocats, sempre que la intervenció d'aquests sigui preceptiva en el procés les actuacions del qual es pretenen reconstruir.

2. La inassistència d'alguna de les parts no impedeix la prossecució de la compareixença amb les que hi siguin presents. Quan no hi comparegui cap, el tràmit s'ha de substanciar amb el ministeri fiscal.»

Cent trenta-cinc. L'article 235 queda redactat de la manera següent:

«Article 235. *Inici de la compareixença. Inexistència de controvèrsia. Prova i decisió.*

1. La compareixença s'inicia requerint les parts perquè manifestin la seva conformitat o disconformitat amb l'exactitud dels escrits i documents presentats per la part que insta el procediment, així com amb aquells que hagin pogut aportar les altres parts en el mateix acte.

2. El secretari judicial, escoltades les parts i examinats els escrits i documents presentats, amb l'informe previ del fiscal, ha de determinar els punts en què hi hagi hagut acord entre els litigants i aquells altres en què, prescindint de diferències accidentals, hi hagi hagut disconformitat.

3. Quan no hi hagi cap controvèrsia sobre els punts en què afecti la reconstrucció, el secretari judicial ha de dictar decret en què declari reconstituïdes les actuacions i fixi la situació processal de la qual s'hagi de partir per a l'ulterior curs del judici de què es tracti.

4. Quan entre les parts hi hagi desacord total o parcial, el secretari judicial ha de convocar les parts i el ministeri fiscal a vista davant el tribunal, que s'ha de celebrar en els deu dies següents i en la qual s'ha de proposar la prova que sigui necessària, que s'ha de practicar en el mateix acte o, si això no és possible, en el termini de quinze dies. El tribunal ha de resoldre mitjançant interlocutòria la forma com han de quedar reconstituïdes les actuacions, o la impossibilitat de la seva reconstitució. Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs d'apel·lació.»

Cent trenta-sis. L'apartat 2 de l'article 237 queda redactat en els termes següents:

«2. Contra el decret que declari la caducitat només es pot interposar recurs de revisió.»

Cent trenta-set. L'apartat 3 de l'article 242 queda redactat de la manera següent:

«3. Una vegada ferma la resolució en què s'hagi imposat la condemna, els procuradors, advocats, perits i altres persones que hagin intervingut en el judici i que tinguin algun crèdit contra les parts que hagi de ser inclòs en la taxació de costes poden presentar davant l'oficina judicial la minuta detallada dels seus drets o honoraris i el compte detallat i justificat de les despeses que hagin avançat.»

Cent trenta-vuit. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 243, que queden redactats de la manera següent:

«1. En tot tipus de processos i instàncies, la taxació de costes l'ha de practicar el secretari del tribunal que hagi conegut del procés o recurs, respectivament, o, si s'escau, el secretari judicial encarregat de l'execució.»

«2. No s'han d'incloure en la taxació els drets corresponents a escrits i actuacions que siguin inútils, superflus o no autoritzats per la llei, ni les partides de les minuts que no s'expressin detalladament o que es refereixin a honoraris que no s'hagin meritats en el plet.

Tampoc s'han d'incloure en la taxació de costes els drets dels procuradors meritats per actuacions merament facultatives, que haurien pogut ser practicades en un altre cas per les oficines judicials.

El secretari judicial ha de reduir l'import dels honoraris dels advocats i altres professionals que no estiguin subjectes a tarifa o aranzel, quan els reclamats excedeixin el límit a què es refereix l'apartat 3 de l'article 394 i no s'hagi declarat la temeritat del litigant condemnat a costes.»

Cent trenta-nou. Es modifica la rúbrica de l'article 244 i s'hi afegeix un nou apartat 3 amb la redacció següent:

«Article 244. *Trasllat a les parts. Aprovació.*»

«3. Transcorregut el termini establert a l'apartat primer sense haver estat impugnada la taxació de costes practicada, el secretari judicial l'ha d'aprovar mitjançant decret. Contra aquesta resolució, es pot interposar recurs directe de revisió, i contra la interlocutòria en què es resolgui el recurs de revisió, no es pot interposar cap recurs.»

Cent quaranta. L'apartat 4 de l'article 245 queda redactat de la manera següent:

«4. En l'escrit d'impugnació s'han d'esmentar els comptes o les minuts i les partides concretes a què es refereixi la discrepància i les raons d'aquesta. Si no s'efectua la menció, el secretari judicial, mitjançant decret, ha d'inadmetre la impugnació a tràmit. Contra aquest decret, només es pot interposar recurs de reposició.»

Cent quaranta-u. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 246, que queden redactats de la manera següent:

«3. El secretari judicial, tenint en compte les actuacions i els dictàmens emesos, ha de dictar decret mantenint la taxació realitzada o, si s'escau, introduir-hi les modificacions que consideri oportunes.

Si la impugnació és totalment desestimada, s'han d'imposar les costes de l'incident a l'impugnant. Si és totalment o parcialment estimada, s'han d'imposar a l'advocat o al perit els honoraris del qual s'hagin considerat excessius.

Contra l'esmentat decret, es pot interposar recurs de revisió.

Contra la interlocutòria que resolgui el recurs de revisió, no es pot interposar cap recurs.

4. Quan sigui impugnada la taxació pel fet d'haver-s'hi inclòs partides de drets o honoraris indeguts, o pel fet de no haver-s'hi inclòs despeses degudament justificades i reclamades, el secretari judicial ha de traslladar a l'altra part per tres dies perquè es pronunciï sobre la inclusió o exclusió de les partides reclamades.

El secretari judicial ha de resoldre en els tres dies següents mitjançant decret. Davant d'aquesta resolució es pot interposar recurs directe de revisió i contra la interlocutòria que resolgui el recurs de revisió, no es pot interposar cap recurs.»

Cent quaranta-dos. Es modifica l'apartat 3 i s'afegeix un nou apartat 5 a l'article 247, amb la redacció següent:

«3. Si els tribunals estimen que alguna de les parts ha actuat conculcant les regles de la bona fe processal, li poden imposar, en peça separada, mitjançant acord motivat, i respectant el principi de proporcionalitat, una multa que pot oscil·lar de cent vuitanta a sis mil euros, sense que en cap cas pugui superar la tercera part de la quantia del litigi.

Per determinar la quantia de la multa el tribunal ha de tenir en compte les circumstàncies del fet de què es tracti, així com els perjudicis que al procediment o a l'altra part s'hagin pogut causar.

En tot cas, el secretari judicial ha de fer constar el fet que motivi l'actuació correctora, les al·legacions de l'implicat i l'acord que adopti el jutge o la sala.»

«5. Les sancions imposades a l'empara d'aquest article se sotmeten al règim de recursos previstos en el títol V del llibre VII de la Llei orgànica del poder judicial.»

Cent quaranta-tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 249, que queda redactat de la manera següent:

«2. També s'han de decidir en el judici ordinari les demandes la quantia de les quals excedeixi els sis mil euros i aquelles l'interès econòmic de les quals sigui impossible de calcular, ni tan sols de manera relativa.»

Cent quaranta-quatre. L'última regla de l'apartat 1 passa a ser la regla 13a. L'apartat 2 de l'article 250 queda redactat de la manera següent:

«2. També s'han de decidir en el judici verbal les demandes la quantia de les quals no excedeixi els sis mil euros i no es refereixin a cap de les matèries previstes a l'apartat 1 de l'article anterior.»

Cent quaranta-cinc. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 4 de l'article 254, que queden redactats de la manera següent:

«1. Al judici se li ha de donar inicialment la tramitació que hagi indicat l'actor en la seva demanda.

No obstant això, si tenint en compte les al·legacions de la demanda el secretari judicial adverteix que el judici escollit per l'actor no correspon al valor assenyalat o a la matèria a què es refereix la demanda, ha d'acordar per diligència d'ordenació que es doni a l'afer la tramitació que correspongui. Contra aquesta diligència es pot interposar recurs directe de revisió davant el tribunal, que no produeix efectes suspensius.

El tribunal no està vinculat pel tipus de judici sol·licitat en la demanda.»

«2. Si, en contra de l'assenyalat per l'actor, el secretari judicial considera que la demanda és de quantia inestimable o no determinable, ni tan sols en forma relativa, i que, per tant, no és procedent seguir els cursos del judici verbal, ha de donar d'ofici, mitjançant diligència, a l'afer la tramitació del judici ordinari, sempre que hi consti la designació de procurador i la signatura d'un advocat.»

«4. El tribunal no pot inadmetre en cap cas la demanda perquè entengui inadequat el procediment per raó de la quantia. Però si la demanda es limita a indicar la classe de judici que correspon, o si, després d'apreciar-se d'ofici pel secretari que la quantia fixada és incorrecta, no hi ha en aquella elements suficients per calcular-la correctament, no s'ha de donar curs a les actuacions fins que l'actor no solucioni el defecte de què es tracti.

El termini per a l'esmena és de deu dies, passats els quals el tribunal ha de resoldre el que sigui procedent.»

Cent quaranta-sis. L'apartat 3 de l'article 258 queda redactat de la manera següent:

«3. Si la caució ordenada pel tribunal no es presta en tres dies, comptats des que es dicti la interlocutòria en què es concedeixin les diligències, el secretari judicial ha de procedir, mitjançant decret dictat a aquest efecte, a l'arxivament definitiu de les actuacions.»

Cent quaranta-set. Els apartats 1 i 2 de l'article 259 queden redactats de la manera següent:

«1. En la interlocutòria en la qual s'accedeixi a la sol·licitud, s'ha de citar i requerir els interessats perquè, a la seu de l'oficina judicial o en el lloc i de la manera que es considerin oportuns, i dins els deu dies següents, portin a terme la diligència, que hagi estat sol·licitada i acordada.

2. Per a l'examen dels documents i els títols a què es refereixen les diligències assenyalades a l'apartat 1 de l'article 256, el sol·licitant pot acudir a la seu de l'oficina judicial assessorat per un expert en la matèria, que actua sempre a costa del sol·licitant.»

Cent quaranta-vuit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 271, que queda redactat de la manera següent:

«2. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior les sentències o resolucions judicials o d'autoritat administrativa, dictades o notificades en una data no anterior al moment de formular les conclusions, sempre que puguin resultar condicionants o decisives per resoldre en primera instància o en qualsevol recurs.

Aquestes resolucions es poden presentar fins i tot dins el termini previst per dictar sentència, i s'han de traslladar per diligència d'ordenació a les altres parts, perquè, en el termini comú de cinc dies, hi puguin al·legar i demanar el que estimin convenient, amb suspensió del termini per dictar sentència.

El tribunal ha de resoldre sobre l'admissió i l'abast del document a la mateixa sentència.»

Cent quaranta-nou. El paràgraf segon de l'article 275 queda redactat de la manera següent:

«L'omissió l'ha de fer notar el secretari judicial a la part, que ha d'esmenar-la en el termini de cinc dies. Quan l'omissió no se solucioni dins l'esmentat termini, el secretari judicial ha d'expedir les còpies dels escrits i documents a costa de la part que hagi deixat de presentar-les, llevat que es tracti dels escrits de demanda o resposta, o dels documents que els hagin d'acompanyar, cas en què aquells es tenen per no presentats o aquests per no aportats, a tots els efectes.»

Cent cinquanta. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 276, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan les parts estiguin representades per un procurador, cadascun d'aquests ha de traslladar amb caràcter previ als procuradors de les altres parts les còpies dels escrits i documents que hagi de presentar al tribunal.

2. El procurador ha d'efectuar el trasllat lliurant al servei de recepció de notificacions a què al·ludeix l'apartat 3 de l'article 28, la còpia o còpies dels escrits i documents, que vagin destinades als procuradors de les altres parts i litisconsorts. L'encarregat del servei ha de rebre les còpies presentades, que ha de datar i segellar, i a més ha de lliurar al presentant un justificant que s'ha dut a terme el trasllat. El justificant s'ha de lliurar juntament amb els escrits i els documents que es presentin al tribunal.

Quan s'utilitzin els mitjans tècnics a què es refereixen els apartats 5 i 6 de l'article 135 d'aquesta Llei, el trasllat de còpies s'ha de fer de forma simultània a la presentació telemàtica de l'escrit i els documents de què es tracti i s'entén efectuat en la data i l'hora que consti en el resguard acreditatiu de la presentació. En cas que el trasllat tingui lloc en el dia i l'hora inhàbils a efectes processals de conformitat amb la llei, s'entén efectuat el primer dia i hora hàbil següent.»

Cent cinquanta-u. L'article 277 queda redactat de la manera següent:

«Article 277. *Efectes de l'omissió del trasllat mitjançant procurador.*

Quan siguin aplicables els dos primers apartats del article anterior, el secretari judicial no ha d'admetre la presentació d'escrits i documents si no consta que s'hagi dut a terme el trasllat de les còpies corresponents a les altres parts personades.»

Cent cinquanta-dos. L'apartat 1 de l'article 279 queda redactat de la manera següent:

«1. Les pretensions de les parts s'han de deduir en vista de les còpies dels escrits, dels documents i de les resolucions del tribunal o secretari judicial, que cada litigant ha de conservar en el seu poder.»

Cent cinquanta-tres. L'apartat 2 de l'article 286 queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha de traslladar a la part contrària l'escrit d'ampliació de fets, perquè, dins el cinquè dia, manifesti si reconeix com a cert el fet al·legat o el nega. En aquest cas, pot adduir tot el que aclareixi o desvirtui el fet que s'afirma en l'escrit d'ampliació.»

Cent cinquanta-quatre. L'apartat 3 de l'article 289 queda redactat de la manera següent:

«3. S'han de portar a terme davant el secretari judicial la presentació de documents originals o còpies autèntiques, l'aportació d'altres mitjans o instruments probatoris, el reconeixement de l'autenticitat d'un document privat, la formació de cossos d'escriptura per a la confrontació de lletres i la mera ratificació de l'autoria del dictamen pericial, sempre que tinguin lloc fora de la vista pública o el secretari

judicial estigui present en l'acte. Però el tribunal ha d'examinar pel seu compte la prova documental, els informes i dictàmens escrits i qualssevol altres mitjans o instruments que s'aportin.»

Cent cinquanta-cinc. L'article 290 queda redactat de la manera següent:

«Article 290. *Assenyalament per a actes de prova que es practiquin separadament.*

Totes les proves s'han de practicar en una unitat d'acte. Excepcionalment, el tribunal pot acordar, mitjançant providència, que determinades proves se celebri fora de l'acte de judici o vista; en aquests casos, el secretari judicial ha d'assenyalar, amb almenys cinc dies d'antelació, el dia i l'hora en què s'han de practicar els actes de prova que no sigui possible portar a terme en el judici o vista. Si, excepcionalment, la prova no es practica a la seu del tribunal, s'ha de determinar i ha de notificar el lloc de què es tracti.

Aquestes proves s'han de practicar sempre abans del judici o vista.»

Cent cinquanta-sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 292 queden redactats de la manera següent:

«1. Els testimonis i els perits citats tenen el deure de comparèixer en el judici o vista que finalment s'hagi assenyalat. La infracció d'aquest deure se sanciona pel tribunal, amb l'audiència prèvia per cinc dies, amb una multa de cent vuitanta a sis-cents euros.

2. En el moment d'imposar la multa a què es refereix l'apartat anterior, el tribunal ha de requerir, mitjançant providència, el multat perquè comparegui quan se'l torni a citar pel secretari judicial, sota advertència de procedir contra ell per desobediència a l'autoritat.»

Cent cinquanta-set. L'apartat 2 de l'article 294 queda redactat de la manera següent:

«2. Si el tribunal considera fonamentada la petició, hi ha d'accedir, disposant, per mitjà de providència, que les actuacions es practiquin quan es consideri necessari, sempre amb anterioritat a la celebració del judici o vista, i el secretari judicial ha de fer l'assenyalament oportú.»

Cent cinquanta-vuit. El paràgraf tercer de l'apartat 1 de l'article 330 queda redactat de la manera següent:

«Quan estiguin disposats a exhibir-los voluntàriament, no se'ls ha d'obligar que els presentin a l'oficina judicial, sinó que, si així ho exigeixen, el secretari judicial ha d'anar al seu domicili per testimoniar-los.»

Cent cinquanta-nou. L'apartat 1 de l'article 337 queda redactat de la manera següent:

«1. Si no és possible a les parts aportar dictàmens elaborats per perits designats per aquestes, juntament amb la demanda o resposta, han d'expressar en una o altra els dictàmens de què, si s'escau, pretenguin valer-se, que han d'aportar, per al seu trasllat a la part contrària, quan en disposin, i en tot cas cinc dies abans d'iniciar-se l'audiència prèvia al judici ordinari o de la vista en el verbal.»

Cent seixanta. L'apartat 2 de l'article 338 queda redactat de la manera següent:

«2. Els dictàmens, la necessitat o utilitat dels quals estigui suscitada per la resposta a la demanda o pel que s'hagi al·legat i pretès a l'audiència prèvia al judici, les han d'aportar les parts, per al seu trasllat a les contràries, com a mínim amb cinc dies d'antelació a la celebració del judici o de la vista, en els judicis verbals amb tràmit de resposta escrita, i les parts han de manifestar al tribunal si consideren

necessari que concorrin als esmentats judici o vista els perits autors dels dictàmens, amb expressió del que assenyala l'apartat 2 de l'article 337.

El tribunal també pot acordar en aquest cas la presència dels perits en el judici o vista en els termes assenyalats a l'apartat 2 de l'article anterior.»

Cent seixanta-u. Els apartats 1 i 2 de l'article 339 queden redactats de la manera següent:

«1. Si qualsevol de les parts és titular del dret d'assistència jurídica gratuïta, no ha d'aportar amb la demanda o la resposta el dictamen pericial, sinó simplement anunciar-lo, als efectes que es procedeixi a la designació judicial de perit, de conformitat amb el que estableix la Llei d'assistència jurídica gratuïta.

Si es tracta de judicis verbals sense tràmit de resposta escrita, el demandat beneficiari de justícia gratuïta ha de sol·licitar la designació judicial de perit com a mínim amb deu dies d'antelació al que s'hagi assenyalat per a la celebració de l'acte de la vista, a fi que el perit designat pugui emetre el seu informe amb anterioritat a l'esmentat acte.

2. El demandant o el demandat, encara que no estiguin en el cas de l'apartat anterior, també poden sol·licitar en els seus respectius escrits inicials o el demandat amb l'antelació prevista al paràgraf segon de l'apartat anterior d'aquest article, que es procedeixi a la designació judicial de perit, si entenen convenient o necessari per als seus interessos l'emissió d'un informe pericial. En aquest cas, el tribunal ha de procedir a la designació, sempre que consideri pertinent i útil el dictamen pericial sol·licitat. El dictamen és a costa de qui l'hagi demanat, sense perjudici del que es pugui acordar en matèria de costes.

Llevat que es refereixi a al·legacions o pretensions no contingudes en la demanda, no es pot sol·licitar, amb posterioritat a la demanda o a la resposta o una vegada transcorregut el termini assenyalat als apartats 1 i 2 d'aquest article per a la prova pericial dels judicis verbals sense resposta escrita, l'informe pericial elaborat per un perit designat judicialment.

La designació judicial de perit s'ha de fer en el termini de cinc dies des de la presentació de la resposta a la demanda, amb independència de qui hagi sol·licitat la designació, o en el termini de dos dies a comptar de la presentació de la sol·licitud en els supòsits previstos al paràgraf segon de l'apartat 1 i a l'apartat 2 d'aquest precepte. Quan les dues parts l'hagin demanat inicialment, el tribunal pot designar, si aquelles hi estan conformes, un únic perit que emeti l'informe sol·licitat. En aquest cas, l'abonament dels honoraris del perit correspon realitzar-lo als dos litigants per parts iguals, sense perjudici del que es pugui acordar en matèria de costes.»

Cent seixanta-dos. L'article 342 queda redactat de la manera següent:

«Article 342. *Crida al perit designat, acceptació i nomenament. Provisió de fons.*

1. El mateix dia o el dia hàbil següent a la designació, el secretari judicial ha de comunicar-la al perit titular, i l'ha de requerir perquè en el termini de dos dies manifesti si accepta el càrrec. En cas afirmatiu, s'ha de fer el nomenament i el perit ha de fer, en la forma que es disposi, la manifestació sota jurament o promesa que ordena l'apartat 2 de l'article 335.

2. Si el perit designat addueix una causa justa que li impedeix l'acceptació, i el secretari judicial la considera suficient, ha de ser substituït pel següent de la llista, i així successivament, fins que se'n pugui efectuar el nomenament.

3. El perit designat pot sol·licitar, en els tres dies següents al seu nomenament, la provisió de fons que consideri necessària, que és a càrrec de la liquidació final. El secretari judicial, mitjançant decret, ha de decidir sobre la provisió sol·licitada i ha d'ordenar a la part o parts que hagin proposat la prova pericial i no tinguin dret a l'assistència jurídica gratuïta, que procedixin a abonar la quantitat fixada en el compte de dipòsits i consignacions del tribunal, en el termini de cinc dies.

Transcorregut aquest termini, si no s'ha dipositat la quantitat establerta, el perit queda eximit d'emetre el dictamen, sense que es pugui procedir a una nova designació.

Quan el perit designat ho hagi estat de comú acord, i un dels litigants no realitzi la part de la consignació que li correspongui, el secretari judicial ha d'oferir a l'altre litigant la possibilitat de completar la quantitat que falti, i indicar-li en aquest cas els punts sobre els quals s'ha de pronunciar el dictamen, o de recuperar la quantitat dipositada, cas en què s'ha d'aplicar el que disposa el paràgraf anterior.»

Cent seixanta-tres. L'article 346 queda redactat de la manera següent:

«Article 346. *Emissió i ratificació del dictamen pel perit que el tribunal designi.*

El perit que el tribunal designi ha d'emetre per escrit el seu dictamen, que ha de fer arribar al tribunal en el termini que se li hagi assenyalat. L'esmentat dictamen l'ha de traslladar el secretari judicial a les parts per si consideren necessari que el perit concorri al judici o a la vista als efectes que aportí els aclariments o explicacions que siguin oportuns. El tribunal pot acordar, en tot cas, mitjançant providència, que considera necessària la presència del perit en el judici o la vista per comprendre i valorar millor el dictamen realitzat.»

Cent seixanta-quatre. L'apartat 3 de l'article 353 queda redactat de la manera següent:

«3. Acordada pel tribunal la pràctica del reconeixement judicial, el secretari ha d'assenyalar amb cinc dies d'antelació, com a mínim, el dia i l'hora en què s'hagi de practicar aquest.»

Cent seixanta-cinc. El paràgraf primer de l'article 359 queda redactat de la manera següent:

«S'han d'utilitzar mitjans de gravació d'imatge i so o altres instruments semblants per deixar constància del que sigui objecte de reconeixement judicial i de les manifestacions dels qui hi intervinguin, però no s'ha d'ometre la confecció de l'acta i s'hi ha de consignar tot el que sigui necessari per a la identificació de les gravacions, reproduccions o exàmens portats a terme, que ha de conservar el secretari judicial de manera que no pateixin alteracions.»

Cent seixanta-sis. L'apartat 1 de l'article 368 queda redactat de la manera següent:

«1. Les preguntes que es plantegin al testimoni s'han de formular oralment i amb la deguda claredat i precisió. No han d'incloure valoracions ni qualificacions, i si aquestes s'hi incorporen, s'han de considerar no realitzades.»

Cent seixanta-set. L'article 375 queda redactat de la manera següent:

«Article 375. *Indemnitzacions als testimonis.*

1. Els testimonis que atenent la citació realitzada compareguin davant el tribunal tenen dret a obtenir de la part que els va proposar una indemnització per les despeses i perjudicis que la seva compareixença els hagi originat, sense perjudici del que es pugui acordar en matèria de costes. Si diverses parts proposen un mateix testimoni, l'import de la indemnització s'ha de prorratejar entre les parts.

2. L'import de la indemnització el fixa el secretari judicial mitjançant decret, que ha de tenir en compte les dades i circumstàncies que s'hagin aportat. El decret s'ha de dictar una vegada finalitzat el judici o la vista.

Si la part o parts que hagin d'indemnitzar no ho fan en el termini de deu dies des de la fermesa de la resolució esmentada en el paràgraf anterior, el testimoni pot acudir directament al procediment de constrenyiment.»

Cent seixanta-vuit. El paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 381 queda redactat de la manera següent:

«Rebudes les respostes escrites, el secretari judicial les ha de traslladar a les parts, als efectes previstos a l'apartat següent.»

Cent seixanta-nou. L'apartat 2 de l'article 383 queda redactat de la manera següent:

«2. El material que contingui la paraula, la imatge o el so reproduïts, l'ha de conservar el secretari judicial, amb referència als actes del judici, de manera que no pateixi alteracions.»

Cent setanta. L'apartat 3 de l'article 393 queda redactat de la manera següent:

«3. El secretari judicial ha de traslladar l'escrit en què es planteja la qüestió a les altres parts, les quals poden contestar el que estimin oportú en el termini de cinc dies i, transcorregut aquest termini, el secretari, assenyalant dia i hora, ha de citar les parts a una compareixença davant el tribunal, que s'ha de celebrar de conformitat amb el que es disposa per a les vistes dels judicis verbals.»

Cent setanta-u. L'article 404 queda redactat de la manera següent:

«Article 404. *Admissió de la demanda, citació a termini del demandat i termini per a la resposta.*

1. El secretari judicial, examinada la demanda, ha de dictar decret en què admeti la demanda i traslladar-la al demandat perquè la contesti en el termini de vint dies.

2. No obstant això, el secretari judicial ha de donar compte al tribunal perquè resolgui sobre l'admissió en els casos següents:

- 1) Quan estimi falta de jurisdicció o competència del tribunal o
- 2) Quan la demanda tingui defectes formals i no els hagi solucionat l'actor en el termini concedit per fer-ho pel secretari judicial.

3. En els processos en els quals siguin aplicables els articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o els articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència, el secretari judicial ha de traslladar a la Comissió Nacional de la Competència la resolució en què admeti la demanda en el termini previst en el paràgraf primer.»

Cent setanta-dos. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 405 amb la redacció següent:

«4. Quant a l'esmena dels possibles defectes de l'escrit de resposta a la demanda, hi és aplicable el que disposa el subapartat 2 de l'apartat 2 de l'article anterior.»

Cent setanta-tres. L'apartat 2 de l'article 408 queda redactat de la manera següent:

«2. Si el demandat addueix en defensa seva fets determinants de la nul·litat absoluta del negoci en què es fonamenta la pretensió o pretensions de l'actor i en la demanda s'ha donat per suposada la validesa del negoci, l'actor pot demanar al secretari judicial contestar la referida al·legació de nul·litat en el mateix termini establert per a la resposta a la reconvençió, i així ho ha de disposar el secretari judicial mitjançant decret.»

Cent setanta-quatre. L'apartat 1 de l'article 414 queda redactat de la manera següent:

«1. Una vegada contestada la demanda i, si s'escau, la reconvençió, o transcorreguts els terminis corresponents, el secretari judicial, dins el tercer dia, ha

de convocar les parts a una audiència, que s'ha de celebrar en el termini de vint dies des de la convocatòria.

Aquesta audiència s'ha de portar a terme, de conformitat amb el que estableixen els articles següents, per intentar un acord o una transacció de les parts que posi fi al procés, examinar les qüestions processals que puguin obstar a la prossecució d'aquest i a la seva terminació mitjançant sentència sobre el seu objecte, fixar amb precisió l'objecte i els punts, de fet o de dret, sobre els quals hi ha controvèrsia entre les parts i, si s'escau, proposar i admetre la prova.»

Cent setanta-cinc. L'apartat 4 de l'article 420 queda redactat de la manera següent:

«4. Transcorregut el termini atorgat a l'actor per constituir el litisconsorci sense haver aportat còpies de la demanda i documents annexos, adreçades a nous demandats, s'ha de posar fi al procés per mitjà d'interlocutòria i s'ha de procedir a l'arxivament definitiu de les actuacions.»

Cent setanta-sis. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 422 queda redactat de la manera següent:

«Si correspon seguir els tràmits del judici verbal, el jutge ha de posar fi a l'audiència, i s'ha de procedir a assenyalar una data per a la vista de l'esmentat judici, llevat que la demanda aparegui interposada fora del termini de caducitat que, per raó de la matèria, estableixi la llei. En aquest cas, el jutge ha de declarar sobresegut el procés.

Sempre que l'assenyalament es pugui fer en el mateix acte, el jutge l'ha de fer, tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes a l'article 182.4.

En els altres casos, el secretari judicial n'ha de fixar la data, de conformitat amb el que preveu l'article 182.»

Cent setanta-set. L'apartat 3 de l'article 423 queda redactat de la manera següent:

«3. Si el procediment adequat és el del judici verbal, en declarar-lo així s'ha de disposar que el secretari judicial citi les parts per a la vista, llevat que la demanda aparegui interposada fora del termini de caducitat que, per raó de la matèria, estableixi la llei. En aquest cas, s'ha de declarar sobresegut el procés.

El tribunal també ha de disposar el sobreseïment si, en iniciar-se la vista, no apareixen complerts els requisits especials que les lleis exigeixin, per raó de la matèria, per a l'admissió de la demanda.»

Cent setanta-vuit. Els apartats 2, 3 i 7 de l'article 429 queden redactats de la manera següent:

«2. Una vegada admeses les proves pertinents i útils s'ha de procedir a assenyalar la data del judici, que s'ha de celebrar en el termini d'un mes des de la conclusió de l'audiència.

Sempre que l'assenyalament es pugui fer en el mateix acte, el jutge l'ha de fer, tenint en compte les necessitats de l'agenda programada d'assenyalaments i les altres circumstàncies contingudes a l'article 182.4.

En els altres casos, el secretari judicial n'ha de fixar la data, de conformitat amb el que preveu l'article 182.»

«3. A sol·licitud de part, quan tota la prova o una gran part d'aquesta s'hagi de realitzar fora del lloc en què tingui la seu el tribunal que conegui del plet, el tribunal pot acordar que el secretari judicial assenyali el judici perquè se celebri dins el termini de dos mesos.»

«7. Quan, de manera excepcional i motivada, i per raó de les proves admeses, es prevegi que el judici no pot finalitzar en una sola sessió dins el dia assenyalat, la citació ho ha d'expressar i ha d'indicar si la sessió o sessions ulteriors s'han de portar a terme el dia o dies immediatament successius o altres dies, que ha

d'assenyalar el secretari judicial, amb expressió en tot cas de l'hora en què les sessions del judici han de començar.»

Cent setanta-nou. L'apartat 1 de l'article 436 queda redactat de la manera següent:

«1. Les diligències que s'acordin segons el que disposen els articles anteriors s'han de portar a terme, dins el termini de vint dies i en la data que assenyali a aquest efecte, si és necessari, el secretari judicial, en la forma establerta en aquesta Llei per a les proves de la seva classe. Una vegada practicades, les parts poden presentar, dins el cinquè dia, un escrit en què resumeixin i valorin el resultat.»

Cent vuitanta. Es modifica l'apartat 1 de l'article 440, que queda amb la redacció següent:

«1. El secretari judicial, examinada la demanda, l'ha d'admetre o donar-ne compte al tribunal perquè resolgui el que sigui procedent de conformitat amb el que preveu l'article 404. Admesa la demanda, el secretari judicial ha de citar les parts per a la celebració de vista el dia i l'hora que a aquest efecte assenyali, i han de transcórrer deu dies, almenys, des del següent a la citació, sense que puguin excedir els vint.

En la citació s'hi ha de fer constar que la vista no se suspèn per inassistència del demandat i s'ha d'advertir als litigants que hi han de concórrer amb els mitjans de prova de què intentin valer-se, amb la prevenció que si no hi assisteixen i es proposa i s'admet la seva declaració, es poden considerar admesos els fets de l'interrogatori de conformitat amb el que disposa l'article 304. Així mateix, s'ha de prevenir el demandant i el demandat del que disposa l'article 442 per al cas que no compareguin a la vista.

La citació també ha d'indicar a les parts que, en el termini dels tres dies següents a la recepció de la citació, han d'indicar les persones que pel fet de no poder-les presentar elles mateixes, han de ser esmentades pel secretari judicial a la vista perquè declarin en qualitat de parts o de testimonis. Amb aquesta finalitat, han de facilitar totes les dades i circumstàncies necessàries per portar a terme la citació. En el mateix termini de tres dies les parts poden demanar respostes escrites a càrrec de persones jurídiques o entitats públiques, pels tràmits establerts a l'article 381 d'aquesta Llei.»

Cent vuitanta-u. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 4 de l'article 441, que queden redactats de la manera següent:

«1. Interposada la demanda en el cas del número 3r de l'apartat 1 de l'article 250, el secretari judicial ha de cridar els testimonis proposats pel demandant i, segons les seves declaracions, el tribunal ha de dictar interlocutòria en la qual denegui o atorgui, sense perjudici de millor dret, la possessió sol·licitada, i ha de portar a terme les actuacions que consideri conduents a aquest efecte. La interlocutòria ha de ser publicada per edictes, que s'han d'inserir en un lloc visible de la seu del tribunal al butlletí oficial de la província i en un dels diaris de més circulació a la mateixa província, a costa del demandant, en què insti els interessats a comparèixer i reclamar, en el termini de quaranta dies, si consideren tenir millor dret que el demandant.

Si no hi compareix ningú, es confirma el demandant en la possessió; però en cas que s'hi presentin reclamants, amb el trasllat previ dels seus escrits al demandant, el secretari judicial l'ha de citar, amb tots els compareixents, a la vista, i substanciar a partir d'aquest moment les actuacions tal com disposen els articles següents.»

«3. En els casos del número 7 de l'apartat 1 de l'article 250, tan aviat com s'admeti la demanda, el tribunal ha d'adoptar les mesures sol·licitades que, segons les circumstàncies, siguin necessàries per assegurar en tot cas el compliment de la sentència que es dicti.»

«4. En el cas del número 10è de l'apartat 1 de l'article 250, admesa la demanda, el tribunal ha d'ordenar l'exhibició dels béns al seu posseïdor, sota advertència d'incórrer en desobediència a l'autoritat judicial, i el seu immediat embargament preventiu, que s'ha d'assegurar mitjançant dipòsit, d'acord amb el que preveu aquesta Llei. Quan, a l'empara del que disposa el número 11è de l'apartat 1 de l'article 250, s'exerceixin accions basades en l'incompliment d'un contracte d'arrendament financer o contracte de venda a terminis amb reserva de domini, admesa la demanda el tribunal ha d'ordenar el dipòsit del bé el lliurament del qual es reclama. No s'exigeix caució al demandant per a l'adopció d'aquestes mesures cautelars, ni s'admet oposició del demandat a aquestes. Tampoc s'admeten sol·licituds de modificació o de substitució de les mesures per caució.

A més del que disposa el paràgraf anterior, el secretari judicial ha de citar a termini el demandat per cinc dies perquè es personi en les actuacions, per mitjà d'un procurador, per tal d'anunciar la seva oposició a la demanda per alguna de les causes previstes a l'apartat 3 de l'article 444. Si el demandat deixa transcórrer el termini sense anunciar la seva oposició, o si pretén fonamentar-la en una causa no compresa a l'apartat 3 de l'article 444, s'ha de dictar, sense més tràmits, sentència estimatòria de les pretensions de l'actor.

Quan el demandat anunciï la seva oposició a la reclamació d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, el secretari judicial ha de citar les parts per a la vista i, si el demandat no hi assisteix sense que hi hagi una causa justa o hi assisteix, però no hi formula oposició o pretén fonamentar-la en una causa no compresa a l'apartat 3 de l'article 444, s'ha de dictar, sense més tràmits, sentència estimatòria de les pretensions de l'actor. En aquests casos el demandat, a més, ha de ser sancionat amb una multa de fins a la cinquena part del valor de la reclamació, amb un mínim de cent vuitanta euros.

Contra la sentència que es dicti en els casos d'absència d'oposició a què es refereixen els dos paràgrafs anteriors no es pot presentar cap recurs.»

Cent vuitanta-dos. L'apartat 1 de l'article 448 queda redactat de la manera següent:

«1. Contra les resolucions dels tribunals i els secretaris judicials que els afectin desfavorablement les parts poden interposar els recursos que preveu la llei.»

Cent vuitanta-tres. L'apartat 6 de l'article 449 es modifica en els termes següents:

«6. En els casos dels apartats anteriors, abans que es rebutgin o es declari deserts els recursos, el secretari judicial ha d'atenir-se al que disposa l'article 231 d'aquesta Llei quan el recurrent hagi manifestat la voluntat d'abonar, consignar, dipositar o avalar les quantitats corresponents, però no acreditar documentalment el compliment d'aquests requisits.»

Cent vuitanta-quatre. Es modifica la rúbrica del capítol II del títol IV del llibre II, que queda redactada de la manera següent:

«CAPÍTOL II

Dels recursos de reposició i revisió»

Cent vuitanta-cinc. L'article 451 queda redactat de la manera següent:

«Article 451. *Resolucions recurribles en reposició. Inexistència d'efectes suspensius.*

1. Contra les diligències d'ordenació i decrets no definitius es pot interposar recurs de reposició davant el secretari judicial que va dictar la resolució recorreguda, excepte en els casos en què la llei prevegi el recurs directe de revisió.

2. Contra totes les providències i interlocutòries no definitives es pot interposar recurs reposició davant el mateix tribunal que va dictar la resolució recorreguda.

3. La interposició del recurs de reposició no té efectes suspensius respecte a la resolució recorreguda.»

Cent vuitanta-sis. L'article 452 queda redactat de la manera següent:

«Article 452. *Termini, forma i inadmissió del recurs de reposició.*

1. El recurs de reposició s'ha d'interposar en el termini de cinc dies, i hi ha de constar la infracció en què la resolució hagi incorregut segons el parer del recurrent.

2. Si no es compleixen els requisits establerts a l'apartat anterior, s'ha d'inadmetre, mitjançant providència no susceptible de recurs, la reposició interposada contra providències i interlocutòries no definitives, i mitjançant un decret que es pot recórrer directament en revisió la formulada contra diligències d'ordenació i decrets no definitius.»

Cent vuitanta-set. L'article 453 queda redactat de la manera següent:

«Article 453. *De l'audiència a les parts recorregudes i de la resolució.*

1. Admès a tràmit el recurs de reposició pel secretari judicial, s'ha de concedir a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per impugnar-lo, si ho estimen convenient.

2. Transcorregut el termini d'impugnació, tant si s'hi han presentat escrits com si no, el tribunal si es tracta de reposició interposada contra providències o interlocutòries, o el secretari judicial si ha estat formulada contra diligències d'ordenació o decrets, han d'emetre resolució sense cap altre tràmit, mitjançant interlocutòria o decret, respectivament, en el termini de cinc dies.»

Cent vuitanta-vuit. Es modifica la rúbrica de l'article 454 que queda redactada de la manera següent:

«Article 454. *Irrecorribilitat de la interlocutòria que resol la reposició contra resolucions judicials.*»

Cent vuitanta-nou. S'hi afegeix un nou article 454 bis amb la redacció següent:

«Article 454 bis. *Recurs de revisió.*

1. Contra el decret resolutiu de la reposició no es pot presentar cap recurs, sense perjudici de reproduir la qüestió en recórrer, si és procedent, la resolució definitiva. Aquesta reproducció s'ha de fer, necessàriament, en la primera audiència davant el tribunal després de prendre la decisió i, si no és possible per l'estat de les actuacions, es pot sol·licitar abans que es dicti la resolució definitiva perquè s'hi resolgui.

Es pot interposar recurs directe de revisió contra els decrets pels quals es posi fi al procediment o n'impedeixin la continuació. El recurs manca d'efectes suspensius sense que, en cap cas, sigui procedent actuar en sentit contrari al que s'hagi resolt.

També es pot interposar recurs directe de revisió contra els decrets en els casos en què es prevegi expressament.

2. El recurs de revisió s'ha d'interposar en el termini de cinc dies mitjançant un escrit en el qual s'ha de citar la infracció en què la resolució hagi incorregut. Complerts els requisits anteriors, el secretari judicial, mitjançant diligència d'ordenació, ha d'admetre el recurs i concedir a les altres parts personades un termini comú de cinc dies per impugnar-lo, si ho estimen convenient.

Si no es compleixen els requisits d'admissibilitat del recurs, el tribunal l'ha d'inadmetre mitjançant providència.

Transcorregut el termini per a impugnació, tant si s'han presentat els escrits com si no, el tribunal ha de resoldre sense més tràmits, mitjançant interlocutòria, en un termini de cinc dies.

Contra les resolucions sobre admissió o inadmissió no es pot interposar cap recurs.

3. Contra la interlocutòria dictada per resoldre el recurs de revisió només es pot interposar recurs d'apel·lació quan posi fi al procediment o n'impedeixi la continuació.»

Cent noranta. Es modifiquen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 457, que queden redactats de la manera següent:

«3. Si la resolució impugnada és apel·lable i el recurs s'ha preparat dins el termini establert, el secretari judicial ha de tenir per preparat el recurs i emplaçar la part recurrent per vint dies perquè l'interposi, de conformitat amb el que disposen els articles 458 i següents.

4. Si el secretari judicial entén que no es compleixen els requisits a què es refereix l'apartat anterior respecte a la preparació del recurs, ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronunciï sobre la preparació del recurs.

Si el tribunal entén que es compleixen els requisits de l'apartat 3, ha de dictar providència i tenir-lo per preparat; en cas contrari, ha de dictar interlocutòria en què es negui. Contra aquesta interlocutòria només es pot interposar el recurs de queixa.

5. Contra la diligència d'ordenació o providència per les quals es tingui per preparada l'apel·lació no es pot interposar cap recurs, però la part recorreguda pot al·legar la inadmissibilitat de l'apel·lació en el tràmit d'oposició al recurs a què es refereix l'article 461 d'aquesta Llei.»

Cent noranta-u. L'apartat 2 de l'article 458 queda redactat de la manera següent:

«2. Si l'apel·lant no presenta l'escrit d'interposició dins el termini establert, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs d'apel·lació i queda ferma la resolució recorreguda.

La resolució que declari deserta l'apel·lació ha d'imposar a l'apel·lant les costes causades, si n'hi ha.»

Cent noranta-dos. Els apartats 1 i 4 de l'article 461 queden redactats de la manera següent:

«1. El secretari judicial ha de traslladar a les altres parts l'escrit d'interposició del recurs d'apel·lació, i les ha de citar per deu dies perquè presentin, davant el tribunal que va dictar la resolució apel·lada, un escrit d'oposició al recurs o, si s'escau, d'impugnació de la resolució apel·lada en el que li sigui desfavorable.»

«4. El secretari judicial ha de traslladar a l'apel·lant principal els escrits d'impugnació a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article, perquè en el termini de deu dies manifesti el que consideri convenient sobre l'admissibilitat de la impugnació i, si s'escau, sobre els documents aportats i les proves proposades per l'apel·lat.»

Cent noranta-tres. L'article 463 queda redactat de la manera següent:

«1. Interposats els recursos d'apel·lació i presentats, si s'escau, els escrits d'oposició o impugnació, el secretari judicial ha d'ordenar la remissió de les actuacions al tribunal competent per resoldre l'apel·lació, amb citació de les parts pel termini de trenta dies.

Si l'apel·lant no hi compareix dins del termini assenyalat, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs d'apel·lació i queda ferma la resolució recorreguda.

2. Si s'ha sol·licitat l'execució provisional, ha de quedar testimoni en el de primera instància del que sigui necessari per a l'execució.

Quan s'hagi sol·licitat després d'haver-se remès les actuacions al tribunal competent per resoldre l'apel·lació, el sol·licitant ha d'obtenir prèviament d'aquest testimoni del que sigui necessari per a l'execució.»

Cent noranta-quatre. L'article 464 queda redactat de la manera següent:

«Article 464. *Admissió de proves i assenyalament de vista.*

1. Rebudes les actuacions pel tribunal que hagi de resoldre sobre l'apel·lació, si s'han aportat nous documents o proposat prova, ha d'acordar el que sigui procedent sobre la seva admissió en el termini de deu dies. Si s'ha de practicar prova, el secretari judicial ha d'assenyalar dia per a la vista, que s'ha de celebrar, dins el mes següent, d'acord amb el que es preveu per al judici verbal.

2. Si no s'ha proposat prova o si tota la proposta ha estat inadmesa, també es pot acordar, mitjançant providència, la celebració de vista sempre que així ho hagi sol·licitat alguna de les parts o el tribunal ho consideri necessari. En cas que se n'acordi la celebració, el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora per a aquest acte.»

Cent noranta-cinc. L'article 465 queda redactat de la manera següent:

«Article 465. *Resolució de l'apel·lació.*

1. El tribunal ha de resoldre sobre el recurs d'apel·lació mitjançant interlocutòria quan aquest s'hagi interposat contra una interlocutòria i mitjançant sentència en cas contrari.

2. La resolució ha de ser dictada dins els deu dies següents a l'acabament de la vista. Si no s'ha celebrat cap vista, la interlocutòria o la sentència s'han de dictar en el termini d'un mes a comptar de l'endemà a aquell en què s'hagin rebut les actuacions en el tribunal competent per a l'apel·lació.

3. Si la infracció processal al·legada s'ha comès en dictar sentència en la primera instància, el tribunal d'apel·lació, després de revocar la sentència apel·lada, ha de resoldre sobre la qüestió o qüestions que siguin objecte del procés.

4. Quan no sigui aplicable el que disposa l'apartat anterior d'aquest article i la infracció processal és de les que originen la nul·litat radical de les actuacions o de part d'aquestes, el tribunal ho ha de declarar així mitjançant providència, i les ha de reposar a l'estat en què estaven quan la infracció es va cometre.

No s'ha de declarar la nul·litat d'actuacions si el vici o defecte processal pot ser solucionat en la segona instància, i per a això el tribunal ha de concedir un termini no superior a deu dies, llevat que el vici es posi de manifest a la vista i sigui solucionable en la interlocutòria.

Produïda l'esmena i, si s'escau, escoltades les parts i practicada la prova admissible, el tribunal d'apel·lació ha de dictar resolució sobre la qüestió o qüestions objecte del plet.

5. La interlocutòria o sentència que es dicti en apel·lació s'ha de pronunciar exclusivament sobre els punts i les qüestions plantejats en el recurs i, si s'escau, en els escrits d'oposició o impugnació a què es refereix l'article 461. La resolució no pot perjudicar l'apel·lant, llevat que el perjudici provingui d'estimar la impugnació de la resolució de què es tracti, formulada per l'inicialment apel·lat.

6. Es pot suspendre el termini per dictar sentència en els procediments sobre l'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat de la Comunitat Europea o dels articles 1 i 2 de la Llei de defensa de la competència quan el tribunal tingui coneixement de l'existència d'un expedient administratiu davant la Comissió Europea, la Comissió Nacional de la Competència o els òrgans competents de les comunitats autònomes i sigui necessari conèixer el pronunciament de l'òrgan administratiu. La suspensió s'ha d'adoptar motivadament, amb l'audiència prèvia de les parts, i s'ha de notificar

a l'òrgan administratiu. Aquest, al seu torn, ha de traslladar la seva resolució al tribunal.

Contra la interlocutòria de suspensió del procés només es pot presentar recurs de reposició.»

Cent noranta-sis. Els apartats 2, 3 i 4 de l'article 470 queden redactats de la manera següent:

«2. Presentat l'escrit de preparació del recurs i transcorreguts els terminis de què disposin totes les parts per preparar el recurs extraordinari per infracció processal, el secretari judicial l'ha de tenir per preparat sempre que la resolució sigui recurrible, s'al·legui algun dels motius previstos a l'article 469 i, si s'escau, s'hagi procedit d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'esmentat article.

3. Si el secretari judicial entén que no es compleixen els requisits a què es refereix l'apartat anterior, ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronunciï sobre la preparació del recurs.

Si el tribunal entén que es compleixen els requisits de l'apartat 2, ha de dictar providència en què el tingui per preparat; en cas contrari, ha de dictar interlocutòria en què la denegui. Contra aquesta interlocutòria únicament es pot interposar recurs de queixa.

4. Contra la diligència d'ordenació o providència en la qual es tingui per preparat el recurs extraordinari per infracció processal, la part recorreguda no hi pot interposar cap recurs, però es pot oposar a l'admissió del recurs extraordinari per infracció processal en comparèixer davant el Tribunal Superior de Justícia.»

Cent noranta-set. El paràgraf tercer de l'article 471 queda redactat de la manera següent:

«Finalitzat el termini per interposar el recurs sense haver presentat l'escrit d'interposició, el secretari judicial l'ha de declarar desert i condemnar el recurrent a les costes causades, si n'hi ha.»

Cent noranta-vuit. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 472 amb el contingut següent:

«Si el recurrent no compareix dins el termini assenyalat, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs i queda ferma la resolució recorreguda.»

Cent noranta-nou. L'article 480 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el recurs o recursos de cassació que s'han preparat compleixen els requisits establerts a l'article anterior, el secretari judicial els ha de tenir per preparats. Si els requisits no es compleixen, ho ha de posar en coneixement del tribunal perquè es pronunciï sobre la preparació del recurs.

Si el tribunal entén que es compleixen els requisits, ha de dictar providència i tenir-lo per preparat; en cas contrari, ha de dictar interlocutòria en què el rebutgi. Contra aquesta interlocutòria únicament s'hi pot interposar recurs de queixa.

2. Contra la diligència d'ordenació o providència en què es tingui per preparat el recurs de cassació, la part recorreguda no hi pot interposar cap recurs, però es pot oposar a l'admissió del recurs en comparèixer davant el tribunal de cassació.»

Dos-cents. L'apartat 4 de l'article 481 queda redactat de la manera següent:

«4. Finalitzat el termini per interposar el recurs de cassació sense haver presentat l'escrit d'interposició, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs i imposar al recurrent les costes causades, si n'hi ha.»

Dos-cents u. L'article 482 queda redactat en els termes següents:

«Article 482. *Remissió de les actuacions. Negativa a expedir certificacions.*

1. Presentat l'escrit d'interposició, dins els cinc dies següents el secretari judicial ha de remetre totes les actuacions originals al tribunal competent per conèixer del recurs de cassació, amb citació de les parts pel termini de trenta dies.

Si el recurrent no compareix dins el termini assenyalat, el secretari judicial ha de declarar desert el recurs i queda ferma la resolució recorreguda.»

«2. Si el recurrent no ha pogut obtenir la certificació de sentència a què es refereix l'article 481, s'ha d'efectuar no obstant la remissió de les actuacions disposada a l'apartat anterior. La negativa o resistència a expedir la certificació ha de ser corregida disciplinàriament i, si és necessari, la sala de cassació les ha de reclamar al secretari judicial que l'hagi d'expedir.»

Dos-cents dos. L'article 485 queda redactat en els termes següents:

«Article 485. *Admissió i trasllat a les altres parts.*

Admès el recurs de cassació, el secretari judicial ha de traslladar l'escrit d'interposició, amb els seus documents adjunts, a la part o parts recorregudes, perquè hi formalitzin l'oposició per escrit en el termini de vint dies i manifestin si consideren necessària la celebració de vista.

En l'escrit d'oposició també s'hi poden al·legar les causes d'inadmissibilitat del recurs que es considerin existents i que no hagin estat rebutjades pel tribunal.»

Dos-cents tres. L'article 486 queda redactat en els termes següents:

«Article 486. *Votació i decisió. Vista eventual.*

1. Transcorregut el termini a què es refereix l'article anterior, tant si s'han presentat els escrits d'oposició com si no, si totes les parts han sol·licitat la celebració de vista el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora per a la seva celebració. De la mateixa manera s'ha de procedir quan el tribunal hagi resolt, mitjançant providència, que considera convenient, per impartir millor justícia, la celebració de l'esmentat acte. En cas contrari, la sala ha d'assenyalar dia i hora per a la votació i decisió del recurs de cassació.

2. La vista ha de començar amb l'informe de la part recurrent, i després procedir al de la part recorreguda. Si són diverses les parts recurrents, cal atènyer-se a l'ordre d'interposició dels recursos, i si són diverses les parts recorregudes, a l'ordre de les compareixences.»

Dos-cents quatre. L'apartat 3 de l'article 492 queda redactat de la manera següent:

«3. L'escrit o escrits d'interposició, amb els seus documents annexos, l'ha de traslladar el secretari judicial als qui s'hagin personat com a parts en els processos en què s'hagin dictat les sentències objecte del recurs, perquè, dins el termini de vint dies, hi puguin formular al·legacions expressant els criteris jurídics que considerin més fonamentats.»

Dos-cents cinc. L'apartat 1 de l'article 496 queda redactat de la manera següent:

«1. El secretari judicial ha de declarar en rebel·lia el demandat que no comparegui en la forma escaient en la data o en el termini assenyalat en la citació o citació a termini, excepte en els supòsits previstos en aquesta Llei en què la declaració de rebel·lia correspongui al tribunal.»

Dos-cents sis. Es modifica l'apartat 2 i s'introdueixen els apartats 3 i 4 a l'article 497 amb el contingut següent:

«2. La sentència o resolució que posi fi al procés s'ha de notificar al demandat personalment, en la forma prevista a l'article 161 d'aquesta Llei. Però si el demandat

està en parador desconegut, la notificació s'ha de fer publicant-ne un extracte per mitjà d'un edicte, que s'ha de publicar en el butlletí oficial de la comunitat autònoma o en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Això també és aplicable a les sentències dictades en apel·lació, en recurs extraordinari per infracció processal o en cassació.

3. No és necessària la publicació d'edicte en el butlletí oficial de la comunitat autònoma o en el "Butlletí Oficial de l'Estat" en els procediments en els quals la sentència no tingui efecte de cosa jutjada. En aquests casos és suficient la publicitat de l'edicte en el tauler d'anuncis de l'oficina judicial.

4. Aquesta publicació pot ser substituïda, en els termes que es determinin per reglament, per la utilització de mitjans telemàtics, informàtics o electrònics, de conformitat amb el que preveu l'article 236 de la Llei orgànica del poder judicial.»

Dos-cents set. El paràgraf segon de l'article 500 queda redactat en els termes següents:

«Els mateixos recursos pot utilitzar el demandat rebel a qui no hagi estat notificada personalment la sentència, però en aquest cas, el termini per interposar-los es compta des de l'endemà de la publicació de l'edicte de notificació de la sentència en el "Butlletí Oficial de l'Estat", butlletí oficial de la comunitat autònoma o butlletí oficial de la província, o, si s'escau, pels mitjans telemàtics, informàtics o electrònics a què es refereix l'apartat 2 de l'article 497 d'aquesta Llei o de la manera establerta a l'apartat 3 del mateix article.»

Dos-cents vuit. L'apartat 2 de l'article 513 queda redactat de la manera següent:

«2. La falta o insuficiència del dipòsit esmentat, quan no se solucioni dins el termini que el secretari judicial assenyali a aquest efecte, que no ha de ser en cap cas superior a cinc dies, determina que el tribunal repel·leixi de ple la demanda.»

Dos-cents nou. L'apartat 1 de l'article 514 queda redactat de la manera següent:

«1. Presentada i admesa la demanda de revisió, el secretari judicial ha de sol·licitar que es remetin al tribunal totes les actuacions del plet la sentència del qual s'impugna, i ha de citar tots els que hi hagin litigat, o els seus drethavents, perquè dins el termini de vint dies contestin a la demanda i hi exposin el que convingui al seu dret.»

Dos-cents deu. L'article 518 queda redactat de la manera següent:

«Article 518. *Caducitat de l'acció executiva fonamentada en una sentència judicial o resolució arbitral.*

L'acció executiva fonamentada en una sentència, en una resolució del tribunal o del secretari judicial que aprovi una transacció judicial o un acord assolit en el procés o en resolució arbitral, caduca si no s'hi interposa la corresponent demanda executiva dins els cinc anys següents a la fermesa de la sentència o resolució.»

Dos-cents onze. Els apartats 1 i 5 de l'article 524 queden redactats de la manera següent:

«1. L'execució provisional s'instà per una demanda o per simple sol·licitud, segons el que disposa l'article 549 d'aquesta Llei.»

«5. L'execució provisional de les sentències en les quals es tutel·lin drets fonamentals té caràcter preferent.»

Dos-cents dotze. Els apartats 1 i 2 de l'article 527 queden redactats de la manera següent:

«1. L'execució provisional es pot demanar en qualsevol moment des de la notificació de la resolució en què es tingui per preparat el recurs d'apel·lació o, si s'escau, des del trasllat a la part apel·lant de l'escrit de l'apel·lat adherint-se al recurs, i sempre abans que s'hagi dictat sentència en aquest.

2. Quan se sol·liciti l'execució provisional després d'haver-se remès les actuacions al tribunal competent per resoldre l'apel·lació, el sol·licitant ha d'obtenir prèviament d'aquest testimoni el que sigui necessari per a l'execució i adjuntar l'esmentat testimoni a la sol·licitud.

Si l'execució provisional s'ha sol·licitat abans de la remissió de les actuacions a què es refereix el paràgraf anterior, el secretari judicial ha d'expedir el testimoni abans de fer la remissió.»

Dos-cents tretze. L'apartat 2, el tercer paràgraf de l'apartat 3 i l'apartat 4 de l'article 528 queden redactats de la manera següent:

«2. L'oposició a l'execució provisional es pot fonamentar únicament, i sense perjudici del que estableix l'apartat 4 d'aquest article, en les causes següents:

1r En tot cas, haver-se despatxat l'execució provisional amb infracció de l'article anterior.

2n Si la sentència és de condemna no dinerària, perquè resulta impossible o d'extrema dificultat, atesa la naturalesa de les actuacions executives, restaurar la situació anterior a l'execució provisional o compensar econòmicament l'executat mitjançant el rescabament dels danys i perjudicis que se li causin, si la sentència és revocada.»

«Si l'executat no indica mesures alternatives ni ofereix prestar caució, no és procedent en cap cas l'oposició a l'execució i així ho ha de decretar immediatament el secretari judicial. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió que no produeix efectes suspensius.»

«4. A més de les causes esmentades en els apartats que precedeixen, l'oposició pot estar fonamentada en el pagament o compliment del que s'ha ordenat en la sentència, que s'ha de justificar documentalment, i també en l'existència de pactes o transaccions que s'hagin convingut i documentat en el procés per evitar l'execució provisional. Aquestes causes d'oposició s'han de tramitar de conformitat amb el que es disposa per a l'execució ordinària o definitiva.»

Dos-cents catorze. L'article 531 queda redactat de la manera següent:

«Article 531. *Suspensió de l'execució provisional en cas de condemnes dineràries.*

El secretari judicial ha de suspendre mitjançant decret l'execució provisional de pronunciaments de condemna al pagament de quantitats de diners líquides quan l'executat posi a disposició del jutjat, per al seu lliurament a l'executant, sense perjudici del que disposa la secció següent, la quantitat a la qual hagi estat condemnat, més els interessos corresponents i les costes per les quals es va despatxar l'execució. Liquidats aquells i taxades aquestes, el secretari judicial responsable de l'execució provisional ha de decidir sobre la continuació o l'arxivament de l'execució. El decret dictat a aquest efecte és susceptible de recurs directe de revisió davant el tribunal que hagi autoritzat l'execució.»

Dos-cents quinze. L'apartat 1 de l'article 533 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el pronunciament provisionalment executat és de condemna al pagament de diners i es revoca totalment, s'ha de sobreseure pel secretari judicial l'execució provisional i l'executant ha de retornar la quantitat que, si s'escau, hagi percebut, reintegrar a l'executat les costes de l'execució provisional que aquest hagi satisfet i rescabalar-lo dels danys i perjudicis que l'execució li hagi ocasionat.»

Dos-cents setze. L'apartat 2 de l'article 539 queda redactat de la manera següent:

«2. En les actuacions del procés d'execució per a les quals aquesta Llei prevegi expressament pronunciaments sobre costes, les parts han de satisfer les despeses i costes que els corresponguin de conformitat amb el que preveu l'article 241 d'aquesta Llei, sense perjudici dels reemborsaments que siguin procedents després de la decisió del tribunal o, si s'escau, del secretari judicial sobre les costes.

Les costes del procés d'execució no compreses en el paràgraf anterior són a càrrec de l'executat sense necessitat d'expressa imposició, però, fins a la seva liquidació, l'executant ha de satisfer les despeses i costes que es vagin produint, llevat de les que corresponguin a actuacions que es realitzin a instància de l'executat o d'altres subjectes, que ha de pagar qui hagi sol·licitat l'actuació de què es tracti.»

Dos-cents disset. L'apartat 3 de l'article 540 queda redactat de la manera següent:

«3. Si la successió no consta en documents fefaents o el tribunal no els considera suficients, de la petició que dedueixi l'executant ha de manar que el secretari judicial la traslladi a qui consti com a executat en el títol i a qui es pretén que n'és el successor i, escoltats tots ells en compareixença assenyalada pel secretari, el tribunal ha de decidir el que sigui procedent sobre la successió als únics efectes del despatx de l'execució.»

Dos-cents divuit. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 4, i s'introdueixen els nous apartats 5, 6 i 7 a l'article 545, amb la redacció següent:

«1. Si el títol executiu consisteix en resolucions judicials, resolucions dictades per secretaris judicials a les quals aquesta Llei reconeix caràcter de títol executiu o transaccions i acords judicialment homologats o aprovats, és competent per dictar la interlocutòria que contingui l'ordre general d'execució i despatx d'aquesta el tribunal que va conèixer de l'afer en primera instància o en el qual es va homologar o es va aprovar la transacció o acord.»

«2. Quan el títol sigui un laude arbitral, és competent per denegar o autoritzar l'execució i el corresponent despatx el jutjat de primera instància del lloc on s'hagi dictat el laude.»

«4. En tots els casos assenyalats als apartats anteriors correspon al secretari judicial la concreció dels béns de l'executat als quals s'ha d'estendre el despatx de l'execució, l'adopció de totes les mesures necessàries per a l'efectivitat del despatx, i ordenar els mitjans d'esbrinament patrimonial que siguin necessaris de conformitat amb el que estableixen els articles 589 i 590 d'aquesta Llei, així com les mesures executives concretes que siguin procedents.»

«5. En els processos d'execució han d'adoptar la forma d'interlocutòria les resolucions del tribunal que:

1r Continguin l'ordre general d'execució per la qual s'autoritza i es despatxa aquesta.

2n Decideixin sobre oposició a l'execució definitiva basada en motius processals o de fons.

3r Resolguin les terceries de domini.

4t Les altres que s'assenyalin en aquesta Llei.»

«6. Han d'adoptar la forma de decret les resolucions del secretari judicial que determinin els béns de l'executat als quals s'ha d'estendre el despatx de l'execució i aquelles altres que s'assenyalin en aquesta Llei.»

«7. El tribunal ha de decidir per mitjà de providència en els supòsits en què així s'assenyali expressament, i en els altres casos, les resolucions que siguin procedents, les ha de dictar el secretari judicial a través de diligències d'ordenació, llevat que sigui procedent resoldre per decret.»

Dos-cents dinou. L'article 548 queda redactat de la manera següent:

«Article 548. *Termini d'espera de l'execució de resolucions processals o arbitrals.*

No s'ha de despatxar execució de resolucions processals o arbitrals dins els vint dies posteriors a aquell en què la resolució de condemna o d'aprovació del conveni hagi estat notificada a l'executat.»

Dos-cents vint. L'apartat 2 de l'article 549 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan el títol executiu sigui una resolució del secretari judicial o una sentència o resolució dictada pel tribunal competent per conèixer de l'execució, la demanda executiva es pot limitar a la sol·licitud que es despatxi l'execució, identificant la sentència o resolució l'execució de la qual es pretén.»

Dos-cents vint-i-u. Es modifica l'ordinal primer de l'apartat 1 de l'article 550, que queda redactat de la manera següent:

«1r El títol executiu, llevat que l'execució es fonamenti en una sentència, decret, acord o transacció que consti a les actuacions.

Quan el títol sigui un laude, s'hi han d'adjuntar, a més, el conveni arbitral i els documents acreditatius de la notificació d'aquell a les parts.»

Dos-cents vint-i-dos. L'article 551 queda redactat de la manera següent:

«Article 551. *Ordre general d'execució i despatx de l'execució.*

1. Presentada la demanda executiva, el tribunal, sempre que hi concorrin els pressupòsits i requisits processals, el títol executiu no tingui cap irregularitat formal i els actes d'execució que se sol·liciten siguin conformes amb la naturalesa i el contingut del títol, ha de dictar interlocutòria que contingui l'ordre general d'execució i la despatxi.

2. En aquesta interlocutòria ha de constar:

1r La persona o persones a favor de les quals es despatxa l'execució i la persona o persones contra les quals es despatxa aquesta.

2n Si l'execució es despatxa en forma mancomunada o solidària.

3r La quantitat, si s'escau, per la qual es despatxa l'execució, per tots els conceptes.

4t Les precisions que s'hagin de fer respecte a les parts o del contingut de l'execució, segons el que disposa el títol executiu, i també respecte als responsables personals del deute o els propietaris de béns especialment afectes al seu pagament o als qui s'ha d'estendre l'execució, segons el que estableix l'article 538 d'aquesta Llei.

3. Dictada la interlocutòria pel jutge o magistrat, el secretari judicial responsable de l'execució, el mateix dia o el dia hàbil següent a aquell en què hagi estat dictat la interlocutòria en què es despatxi l'execució, ha de dictar decret que ha de contenir:

1r Les mesures executives concretes que siguin procedents, inclòs si és possible l'embargament de béns.

2n Les mesures de localització i esbrinament dels béns de l'executat que siguin procedents, de conformitat amb el que preveuen els articles 589 i 590 d'aquesta Llei.

3r El contingut del requeriment de pagament que s'hagi de fer al deutor; en els casos en què la llei estableixi aquest requeriment.

4. Contra la interlocutòria en què s'autoritzi i es despatxi l'execució no es pot presentar cap recurs, sense perjudici de l'oposició que hi pugui formular l'executat.

5. Contra el decret dictat pel secretari judicial es pot interposar recurs directe de revisió, sense efecte suspensiu, davant el tribunal que hagi dictat l'ordre general d'execució.»

Dos-cents vint-i-tres. L'article 553 queda redactat de la manera següent:

«Article 553. *Notificació.*

La interlocutòria que autoritzi i despatxi una execució, així com el decret que, si s'escau, hagi dictat el secretari judicial, juntament amb la còpia de la demanda executiva, han de ser notificats simultàniament a l'executat o, si s'escau, al procurador que el representi, sense citació a dia cert ni a termini, perquè en qualsevol moment es pugui personar en l'execució, i s'han d'entendre amb ell, en aquest cas, les ulteriors actuacions.»

Dos-cents vint-i-quatre. L'article 554 queda redactat de la manera següent:

«Article 554. *Mesures immediates després de la interlocutòria de despatx de l'execució.*

1. En els casos en què no s'estableixi requeriment de pagament, les mesures a què es refereix el número 2n de l'apartat 3 de l'article 551 s'han de portar a terme immediatament, sense escoltar prèviament l'executat ni esperar la notificació del decret dictat a aquest efecte.

2. Encara que s'hagi d'efectuar el requeriment de pagament, també s'ha de procedir en la forma prevista a l'apartat anterior quan així ho sol·liciti l'executant, justificant, segons el parer del secretari judicial responsable de l'execució, que qualsevol demora en la localització i investigació de béns podria frustrar el bon fi de l'execució.»

Dos-cents vint-i-cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 555 queden redactats de la manera següent:

«1. A instància de qualsevol de les parts, o d'ofici, el secretari judicial ha d'acordar l'acumulació dels processos d'execució pendents entre el mateix creditor executant i el mateix deutor executat.

2. Els processos d'execució que se segueixin contra el mateix executat es poden acumular, a instància de qualsevol dels executants, si el secretari judicial competent en el procés més antic ho considera més convenient per a la satisfacció de tots els creditors executants.»

Dos-cents vint-i-sis. L'article 556 queda redactat de la manera següent:

«Article 556. *Oposició a l'execució de resolucions processals o arbitrals.*

1. Si el títol executiu és una resolució processal o arbitral de condemna, l'executat, dins els deu dies següents a la notificació de la interlocutòria en què es despatxi execució, s'hi pot oposar per escrit al·legant el pagament o el compliment del que ordena la sentència, que ha de justificar documentalment.

2. L'oposició que es formuli en els casos de l'apartat anterior no suspèn el curs de l'execució.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, quan l'execució s'hagi despatxat en virtut de la interlocutòria a què es refereix el número 8è de l'apartat 2 de l'article 517, una vegada el secretari judicial hagi tingut per formulada oposició a l'execució, a la mateixa resolució ha d'ordenar la suspensió d'aquesta. Aquesta oposició es pot fonamentar en qualsevol de les causes previstes a l'article següent i en les que s'expressen a continuació:

- 1a Culpa exclusiva de la víctima.
- 2a Força major estranya a la conducció o al funcionament del vehicle.
- 3a Concurrència de culpes.»

Dos-cents vint-i-set. L'apartat 2 de l'article 557 queda redactat de la manera següent:

«2. Si es formula l'oposició prevista a l'apartat anterior, el secretari judicial mitjançant diligència d'ordenació ha de suspendre el curs de l'execució.»

Dos-cents vint-i-vuit. L'article 558 queda redactat de la manera següent:

«Article 558. *Oposició per pluspetició. Especialitats.*

1. L'oposició fonamentada exclusivament en pluspetició o excés no suspèn el curs de l'execució, si no és que l'executat posa a disposició del tribunal, per al seu lliurament immediat pel secretari judicial a l'executant, la quantitat que consideri deguda. Llevat d'aquest cas, l'execució ha de continuar el seu curs, però el producte de la venda de béns embargats, en el que excedeixi la quantitat reconeguda com a deguda per l'executat, no s'ha de lliurar a l'executant mentre l'oposició no hagi estat resolta.

2. En els casos a què es refereixen els articles 572 i 574, sobre saldos de comptes i interessos variables, el secretari judicial encarregat de l'execució, a sol·licitud de l'executat, pot designar mitjançant una diligència d'ordenació un perit que, amb la provisió de fons prèvia, emeti dictamen sobre l'import del deute. Aquest dictamen s'ha de traslladar a les dues parts perquè en el termini comú de cinc dies presentin les seves al·legacions sobre el dictamen emès. Si les dues parts estan conformes amb el que s'ha dictaminat o no hi han presentat al·legacions en el termini concedit per fer-ho, el secretari judicial ha de dictar decret de conformitat amb el dictamen. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió, sense efectes suspensius, davant el tribunal.

En cas de controvèrsia o quan només una de les parts hi hagi presentat al·legacions, el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora per a la celebració de la vista davant el tribunal que hagi dictat l'ordre general d'execució.»

Dos-cents vint-i-nou. El paràgraf segon de l'article 560 queda redactat de la manera següent:

«Les parts, en els seus respectius escrits d'oposició i d'impugnació d'aquesta, poden sol·licitar la celebració de vista, que el tribunal ha d'acordar mitjançant providència si la controvèrsia sobre l'oposició no es pot resoldre amb els documents aportats, i el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora per a la seva celebració dins els deu dies següents a la conclusió del tràmit d'impugnació.»

Dos-cents trenta. Es modifiquen els ordinals 1r i 3r de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 562, que queden redactats de la manera següent:

«1r Per mitjà del recurs de reposició establert en aquesta Llei si la infracció consta o es comet en resolució del tribunal de l'execució o del secretari judicial.»

«3r Mitjançant un escrit adreçat al tribunal si no hi ha resolució expressa contra la qual recórrer. En l'escrit ha de constar amb claredat la resolució o actuació que es pretén per esmenar la infracció al·legada.»

«2. Si s'al·lega que la infracció comporta la nul·litat de les actuacions o el tribunal ho considera així, cal atènyer-se al que disposen els articles 225 i següents. Quan la nul·litat hagi estat al·legada davant el secretari judicial o aquest entengui que hi ha causa per declarar-la, n'ha de donar compte al tribunal que va autoritzar l'execució perquè resolgui sobre això.»

Dos-cents trenta-u. L'article 563 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan, havent-se despatxat execució en virtut de sentències o resolucions judicials, el tribunal competent per a l'execució proveeixi en contradicció amb el títol executiu, la part perjudicada hi pot interposar recurs de reposició i, si es desestima, d'apel·lació.

Si la resolució contrària al títol executiu és dictada pel secretari judicial, es pot presentar contra aquesta recurs directe de revisió.

2. En els casos de l'apartat anterior, la part que recorri pot demanar la suspensió de l'activitat executiva concreta impugnada, que s'ha de concedir si, segons el parer del tribunal, presta caució suficient per respondre dels danys que el retard pugui causar a l'altra part.

Es pot constituir la caució en qualsevol de les formes previstes al paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529.»

Dos-cents trenta-dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 566 queden redactats de la manera següent:

«2. S'ha d'alçar la suspensió de l'execució i s'ha d'ordenar que continuï quan consti al secretari judicial responsable de l'execució la desestimació de la revisió o de la demanda de rescissió de sentència dictada en rebel·lia.»

«3. S'ha de sobreseure pel secretari judicial l'execució quan s'estimi la revisió o quan, després de rescindida la sentència dictada en rebel·lia, es dicti sentència absolutòria del demandat.»

Dos-cents trenta-tres. L'article 567 queda redactat de la manera següent:

«Article 567. *Interposició de recursos ordinaris i suspensió.*

La interposició de recursos ordinaris no suspèn, per si mateixa, el curs de les actuacions executives. Tanmateix, si l'executat acredita que la resolució contra la qual recorre li produeix dany de difícil reparació, pot sol·licitar al tribunal que va despatxar l'execució la suspensió de l'actuació recorrent, prestant, en les formes permeses per aquesta Llei, caució suficient per respondre dels perjudicis que el retard pugui produir.»

Dos-cents trenta-quatre. L'article 568 queda redactat de la manera següent:

«Article 568. *Suspensió en cas de situacions concursals.*

1. No s'ha de dictar interlocutòria autoritzant i despatxant l'execució quan consti al tribunal que el demandat està en situació de concurs.

2. El secretari judicial ha de decretar la suspensió de l'execució a l'estat en què estigui quan li sigui notificat que l'executat està en situació de concurs. L'inici de l'execució i la continuació del procediment iniciat que es dirigeixi exclusivament contra béns hipotecats i pignorats estan subjectes a tot el que estableix la Llei concursal.

3. Si hi ha diversos demandats, i només algun o alguns estan en el supòsit al qual es refereixen els dos apartats anteriors, l'execució no se suspèn respecte als altres.»

Dos-cents trenta-cinc. El paràgraf segon de l'apartat 1 i l'apartat 3 de l'article 569 queden redactats de la manera següent:

«Tanmateix, si està pendent una causa criminal en què s'investiguin fets d'aparença delictiva que, si fossin certs, determinarien la falsedat o nul·litat del títol o la invalidesa o il·licitud del despatx de l'execució, el tribunal que la va autoritzar, escoltades les parts i el ministeri fiscal, ha d'acordar la suspensió de l'execució.»

«3. No obstant el que disposa l'apartat primer d'aquest article, l'execució pot seguir endavant si l'executant presta, en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529, caució suficient, segons el parer del tribunal que la va despatxar, per respondre del que percebi i dels danys i perjudicis que l'execució produeixi a l'executat.»

Dos-cents trenta-sis. S'afegeix un apartat nou a l'article 570 que queda redactat de la manera següent:

«L'execució forçosa només s'acaba amb la completa satisfacció del creditor executant, cosa que s'acorda per decret del secretari judicial, contra el qual es pot interposar recurs directe de revisió.»

Dos-cents trenta-set. L'article 580 queda redactat de la manera següent:

«Article 580. *Casos en què no és procedent el requeriment de pagament.*

Quan el títol executiu consisteixi en resolucions del secretari judicial, resolucions judicials o arbitrals o que aprovin transaccions o convenis assolits dins el procés, que obliguin a lliurar quantitats determinades de diners, no és necessari requerir de pagament l'executat per procedir a l'embargament dels seus béns.»

Dos-cents trenta-vuit. L'apartat 1 de l'article 581 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'execució per al lliurament de quantitats determinades de diners no es fonamenti en resolucions processals o arbitrals, despatxada l'execució, s'ha de requerir de pagament l'executat per la quantitat reclamada en concepte de principal i interessos meritats, si s'escau, fins a la data de la demanda i si no paga en l'acte, el tribunal ha de procedir a l'embargament dels seus béns en la mesura suficient per respondre de la quantitat per la qual s'hagi despatxat l'execució i les costes d'aquesta.»

Dos-cents trenta-nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 583 i s'hi afegeix un nou apartat 3, que queden redactats de la manera següent:

«1. Si l'executat paga en l'acte del requeriment o abans del despatx de l'execució, el secretari judicial ha de posar la suma de diners corresponent a disposició de l'executant, i lliurar a l'executat un justificant del pagament realitzat.»

«3. Satisfets els interessos i les costes, si se n'han meritats, el secretari judicial ha de dictar decret en què doni per acabada l'execució.»

Dos-cents quaranta. L'apartat 1 de l'article 587 queda redactat de la manera següent:

«1. L'embargament s'entén fet des que el decreta el secretari judicial o es ressenya la descripció d'un bé en l'acta de la diligència d'embargament, encara que no s'hagin adoptat mesures de garantia o publicitat de la trava. El secretari judicial ha d'adoptar immediatament les mesures de garantia i publicitat, i expedir d'ofici els despatxos necessaris, els quals, si s'escau, ha de lliurar al procurador de l'executant que ho hagi sol·licitat.»

Dos-cents quaranta-u. L'apartat 2 de l'article 588 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, es poden embargar els dipòsits bancaris i els saldos favorables que llancin els comptes oberts en entitats de crèdit, sempre que, en raó del títol executiu, el secretari judicial determini una quantitat com a límit màxim.

Del que excedeixi d'aquest límit, l'executat en pot disposar lliurement.»

Dos-cents quaranta-dos. Els apartats 1 i 3 de l'article 589 queden redactats de la manera següent:

«1. Llevat que l'executant assenyali béns l'embargament dels quals estimi suficient per al fi de l'execució, el secretari judicial ha de requerir, l'executat mitjançant diligència d'ordenació, d'ofici perquè manifesti relacionadament béns i drets suficients per cobrir la quantia de l'execució, amb expressió, si s'escau, de càrregues

i gravàmens, així com, en el cas d'immobles, si estan ocupats, per quines persones i amb quin títol.»

«3. El secretari judicial, mitjançant decret, també pot imposar multes coercitives periòdiques a l'executat que no respongui degudament al requeriment a què es refereix l'apartat anterior.

Per fixar la quantia de les multes, s'ha de tenir en compte la quantitat per la qual s'hagi despatxat execució, la resistència a la presentació de la relació de béns i la capacitat econòmica del requerit, i es pot modificar o deixar sense efecte el constrenyiment econòmic en atenció a la ulterior conducta del requerit i a les al·legacions que pugui efectuar per justificar.

Contra aquestes resolucions del secretari es pot interposar recurs directe de revisió, sense efecte suspensiu, davant el tribunal que conegui de l'execució.»

Dos-cents quaranta-tres. L'article 590 queda redactat de la manera següent:

«Article 590. *Investigació judicial del patrimoni de l'executat.*

A instàncies de l'executant que no pugui designar béns de l'executat suficients per al fi de l'execució, el secretari judicial ha d'acordar, per diligència d'ordenació, dirigir-se a les entitats financeres, organismes i registres públics i persones físiques i jurídiques que l'executant indiqui, perquè facilitin la relació de béns o drets de l'executat dels quals tinguin constància. En formular aquestes indicacions, l'executant ha d'expressar succintament les raons per les quals considera que l'entitat, organisme, registre o persona de què es tracti disposa d'informació sobre el patrimoni de l'executat. Quan ho sol·liciti l'executant i a costa seva, el seu procurador pot intervenir en el diligenciament dels oficis que hagin estat lliurats a aquest efecte i rebre'n la formalització, sense perjudici del que preveu l'apartat 1 de l'article següent.

El secretari judicial no ha de reclamar dades d'organismes i registres quan l'executant les pugui obtenir pel seu compte, o a través del seu procurador, degudament facultat a aquest efecte pel poderdant.»

Dos-cents quaranta-quatre. L'article 591 queda redactat de la manera següent:

«Article 591. *Deure de col·laboració.*

1. Totes les persones i entitats públiques i privades estan obligades a prestar la seva col·laboració en les actuacions d'execució i a lliurar al secretari judicial encarregat de l'execució o al procurador de l'executant, quan ho sol·liciti el seu representat i a costa seva, tots els documents i les dades que tinguin en poder seu, el lliurament dels quals hagi estat acordat pel secretari judicial, sense altres limitacions que les que imposen el respecte als drets fonamentals o als límits que, per a casos determinats, expressament imposin les lleis. Quan aquestes persones o entitats al·leguin raons legals o de respecte als drets fonamentals per no fer el lliurament i deixin sense atendre la col·laboració que els hagi estat requerida, el secretari judicial n'ha de donar compte al tribunal perquè aquest acordi el que sigui procedent.

2. El tribunal, amb l'audiència prèvia dels interessats, pot acordar, en una peça separada, la imposició de multes coercitives periòdiques a les persones i entitats que no prestin la col·laboració que el tribunal els hagi requerit d'acord amb l'apartat anterior. En l'aplicació d'aquests constrenyiments, el tribunal ha de tenir en compte els criteris previstos a l'apartat 3 de l'article 589.

3. Les sancions imposades a l'empara d'aquest article se sotmeten al règim de recursos previstos al títol V del llibre VII de la Llei orgànica del poder judicial.»

Dos-cents quaranta-cinc. L'apartat 1 de l'article 592 queda redactat de la manera següent:

«1. Si creditor i deutor no han pactat una altra cosa, dins o fora de l'execució, el secretari judicial responsable de l'execució ha d'embargar els béns de l'executat i procurar tenir en compte la màxima facilitat de la seva alienació i la mínima onerositat d'aquesta per a l'executat.»

Dos-cents quaranta-sis. L'article 593 queda redactat de la manera següent:

«Article 593. *Pertinença a l'executat. Prohibició d'aixecament d'ofici de l'embargament.*

1. Per jutjar sobre la pertinença a l'executat dels béns que es proposi embargar, el secretari judicial, sense necessitat d'investigacions ni altres actuacions, s'ha de basar en indicis i signes externs dels quals raonablement pugui deduir aquella.

2. Quan per percepció directa o per manifestacions de l'executat o d'altres persones, el secretari judicial tingui motius racionals per entendre que els béns que es proposa travar poden pertànyer a un tercer, ha d'ordenar mitjançant una diligència d'ordenació que se li faci saber la imminència de la trava. Si, en el termini de cinc dies, el tercer no hi compareix o no dóna raons, el secretari judicial ha de dictar decret en què mani travar els béns, llevat que les parts, dins el mateix termini concedit al tercer, hagin manifestat la seva conformitat en el fet que no es faci l'embargament. Si el tercer s'oposa enraonadament a l'embargament i aporta, si s'escau, els documents que justifiquen el seu dret, el secretari judicial, amb el trasllat previ a les parts pel termini comú de cinc dies, ha de remetre les actuacions al tribunal perquè resolgui el que sigui procedent.

3. Si es tracta de béns el domini dels quals sigui susceptible d'inscripció registral, se n'ha d'ordenar, en tot cas, l'embargament llevat que el tercer acreditat ser-ne titular registral mitjançant la certificació corresponent del registrador, i queda estalvi el dret dels eventuais titulars no inscrits, que es pot exercir contra qui correspongui i com correspongui.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el bé de l'embargament del qual es tracti sigui l'habitatge familiar del tercer i aquest presenti al tribunal el document privat que justifiqui la seva adquisició, el secretari judicial l'ha de traslladar a les parts i, si aquestes, en el termini de cinc dies, manifesten la seva conformitat en el fet que no es realitzi l'embargament, el secretari s'ha d'abstenir d'acordar-lo.»

Dos-cents quaranta-set. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 598 queden redactats de la manera següent:

«1. L'admissió de la demanda de terceria només suspèn l'execució respecte al bé a què es refereixi, i el secretari judicial ha d'adoptar les mesures necessàries per donar compliment a la suspensió acordada.»

«2. Admesa la demanda pel secretari judicial, el tribunal, amb l'audiència prèvia de les parts si ho considera necessari, pot condicionar la suspensió de l'execució respecte al bé a què es refereix la demanda de terceria al fet que el tercerista presti caució pels danys i perjudicis que pugui produir al creditor executant. Aquesta caució es pot atorgar en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529.

3. L'admissió d'una terceria de domini és raó suficient perquè el secretari judicial, a instància de part, ordeni, mitjançant decret, la millora de l'embargament.»

Dos-cents quaranta-vuit. L'article 599 queda redactat de la manera següent:

«Article 599. *Competència i substanciació.*

La terceria de domini, que s'ha d'interposar davant el secretari judicial responsable de l'execució, l'ha de resoldre el tribunal que va dictar l'ordre general i despatx d'aquesta i se substancia pels tràmits previstos per al judici ordinari.»

Dos-cents quaranta-nou. Es modifica el paràgraf segon de l'article 600, que queda redactat de la manera següent:

«Encara que no s'hagi dirigit la demanda de tercera contra l'executat, aquest pot intervenir en el procediment amb els mateixos drets processals que les parts de la tercera, per a la qual cosa se li ha de notificar en tot cas l'admissió a tràmit de la demanda perquè hi pugui tenir la intervenció que convingui al seu dret.»

Dos-cents cinquanta. Es modifiquen els apartats 3 i 4 i s'afegeix un nou apartat 7 a l'article 607, que queden redactats de la manera següent:

«3. Si l'executat és beneficiari de més d'una percepció, s'han d'acumular totes aquestes per deduir una sola vegada la part inembargable. També són acumulables els salaris, sous i pensions, retribucions o equivalents dels cònjuges quan el règim econòmic que els regeixi no sigui el de separació de béns i rendes de tota mena, circumstància que han d'acreditar al secretari judicial.»

«4. Atenent les càrregues familiars de l'executat, el secretari judicial pot aplicar una rebaixa d'entre un 10 a un 15 per cent en els percentatges establerts en els números 1r, 2n, 3r i 4t de l'apartat 2 del present article.»

«7. Les quantitats embargades de conformitat amb el que preveu aquest precepte poden ser lliurades directament a la part executant, en el compte que aquesta designi prèviament, si així ho acorda el secretari judicial encarregat de l'execució.

En aquest cas, tant la persona o entitat que practiqui la retenció i el seu posterior lliurament com l'executant, han d'informar trimestralment el secretari judicial sobre les sumes remeses i rebudes, respectivament, i queden estalvies en tot cas les al·legacions que l'executat pugui formular, ja sigui perquè consideri que el deute està abonat totalment i en conseqüència s'ha de deixar sense efecte la trava, o perquè les retencions o els lliuraments no s'estan fent de conformitat amb el que ha acordat el secretari judicial.

Contra la resolució del secretari judicial en què s'acordi aquest lliurament directe es pot interposar recurs directe de revisió davant el tribunal.»

Dos-cents cinquanta-u. Es modifica el paràgraf segon de l'article 609, que queda redactat de la manera següent:

«L'executat pot denunciar aquesta nul·litat davant el tribunal mitjançant els recursos ordinaris o per simple compareixença davant el secretari judicial si no s'ha personat en l'execució ni vol fer-ho, i el tribunal ha de resoldre sobre la nul·litat denunciada.»

Dos-cents cinquanta-dos. L'apartat 3 de l'article 610 queda redactat de la manera següent:

«3. Els executants dels processos en què es decreti l'embargament poden sol·licitar al secretari judicial que adopti mesures de garantia d'aquesta trava sempre que no entorpeixin una execució anterior i no siguin incompatibles amb les adoptades a favor de qui primer va aconseguir l'embargament.»

Dos-cents cinquanta-tres. Es modifica el paràgraf segon de l'article 611, que queda redactat de la manera següent:

«La quantitat que se n'obtingui s'ha d'ingressar en el compte de dipòsits i consignacions per a la seva disposició en el procés on es va ordenar l'embargament del sobrant.»

Dos-cents cinquanta-quatre. Es modifica l'apartat 2 i s'introdueix un nou apartat 3 a l'article 612, amb la redacció següent:

«2. El secretari judicial ha de resoldre mitjançant decret sobre aquestes peticions. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió que no produeix efectes suspensius.»

«3. També es pot acordar la millora de l'embargament en els casos previstos a l'apartat quart de l'article següent.»

Dos-cents cinquanta-cinc. S'afegeix un apartat 3 a l'article 617 amb la redacció següent:

«3. Encara que no sigui demandat, s'ha de notificar en tot cas a l'executat l'admissió a tràmit de la demanda, a fi que hi pugui fer la intervenció que al seu dret convingui.»

Dos-cents cinquanta-sis. L'article 619 queda redactat de la manera següent:

«Article 619. *Aplanament i desistiment de l'executant. Participació del tercerista de preferència en els costos de l'execució.*

1. Quan el crèdit del tercerista consti en un títol executiu, si l'executant s'aplan a la terceria de millor dret, s'ha de dictar, sense més tràmits, interlocutòria en què s'ordini seguir endavant l'execució per satisfer en primer terme el tercerista, però el secretari judicial no li ha de fer cap lliurament de quantitat sense haver satisfet abans a l'executant les tres cinquenes parts de les costes i despeses originades per les actuacions portades a terme a instància seva fins a la notificació de la demanda de terceria.

Si el crèdit del tercerista no consta en el títol executiu, l'executat que estigui personat en la terceria ha d'expressar la seva conformitat o disconformitat amb l'aplanament de l'executant dins els cinc dies següents a aquell en què se li hagi traslladat l'escrit d'aplanament. Si l'executat es mostra conforme amb l'aplanament o deixa transcórrer el termini sense expressar la seva disconformitat, s'ha de procedir de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior. Quan l'executat s'oposi a l'aplanament, s'ha de dictar interlocutòria en què es tingui per aplanat l'executant i en què es mani seguir la terceria amb l'executat.

2. Si, notificada la demanda de terceria, l'executant desisteix de l'execució, sempre que el crèdit del tercerista consti en un títol executiu, el secretari judicial ha de dictar decret en què ordeni seguir endavant l'execució per satisfer en primer terme el tercerista. Si no és així, ha de dictar decret de desistiment del procés d'execució, i donar-la per finalitzada, llevat que l'executat es mostri d'acord amb el fet que prossegueixi per satisfer el crèdit del tercerista.»

Dos-cents cinquanta-set. Els apartats 2 i 3 de l'article 621 queden redactats de la manera següent:

«2. Quan s'embarguin saldos favorables en comptes de qualsevol mena oberts en entitats de crèdit, estalvi o finançament, el secretari judicial responsable de l'execució ha d'enviar a l'entitat una ordre de retenció de les quantitats concretes que siguin embargades o amb el límit màxim a què es refereix l'apartat segon de l'article 588. Aquesta ordre pot ser diligenciada pel procurador de la part executant. L'entitat requerida l'ha de formalitzar en el mateix moment de la seva presentació, i ha d'expedir un rebut acreditatiu de la recepció de l'ordre en el qual ha de fer constar les quantitats que l'executat, en aquest instant, disposa a l'entitat. El rebut s'ha de lliurar en aquest acte al procurador de la part executant que n'hagi assumit el diligenciament; si no és així, s'ha de remetre directament a l'òrgan de l'execució pel mitjà més ràpid possible.»

«3. Si es tracta de l'embargament de sous, pensions o altres prestacions periòdiques, cal atènyer-se, si s'escau, al que preveu el número 7 de l'article 607. Si no, s'ha d'ordenar a la persona, entitat o oficina pagadora que els retengui a disposició del tribunal i els transfereixi al compte de dipòsits i consignacions.»

Dos-cents cinquanta-vuit. Els apartats 2 i 3 de l'article 622 queden redactats de la manera següent:

«2. El secretari judicial només ha d'acordar mitjançant decret l'administració judicial en garantia de l'embargament de fruits i rendes, quan la naturalesa dels béns i drets productius, la importància dels interessos, les rendes o els fruits embargats o les circumstàncies en què es trobi l'executat raonablement ho aconsellin.»

«3. El secretari judicial també pot acordar l'administració judicial quan es comprovi que l'entitat pagadora o perceptora o, si s'escau, el mateix executat, no compleixen l'ordre de retenció o ingrés dels fruits i rendes a què es refereix l'apartat primer d'aquest article.»

Dos-cents cinquanta-nou. Es modifica l'ordinal primer de l'apartat 1 de l'article 624, que queda redactat de la manera següent:

«1r Relació dels béns embargats, amb descripció, tan detallada com sigui possible, de la seva forma i aspecte, característiques principals, estat d'ús i conservació, així com la clara existència de defectes o tares que puguin influir en una disminució del seu valor. Per fer-ho, s'han d'utilitzar els mitjans de documentació gràfica o visual de què disposi l'oficina judicial o li faciliti qualsevol de les parts per identificar-los millor.»

Dos-cents seixanta. Els apartats 2 i 4 de l'article 626 queden redactats de la manera següent:

«2. Si els béns mobles embargats estan en poder d'un tercer, se l'ha de requerir mitjançant decret perquè els conservi a disposició del tribunal i se l'ha de nomenar dipositari judicial, llevat que el secretari judicial motivadament resolgui una altra cosa.»

«4. En casos diferents dels previstos en els apartats anteriors o quan ho consideri més convenient, el secretari judicial pot nomenar mitjançant decret dipositari dels béns embargats el creditor executant o bé, escoltant aquest, un tercer.

El nomenament pot recaure en els col·legis de procuradors del lloc on se segueixi l'execució, sempre que disposin d'un servei adequat per assumir les responsabilitats legalment establertes per al dipositari. Si es fa així, el col·legi queda facultat per procedir a la localització, gestió i dipòsit dels béns, i s'ha d'expedir a aquest efecte la credencial necessària.»

Dos-cents seixanta-u. L'apartat 1 de l'article 627 queda redactat de la manera següent:

«1. El dipositari judicial està obligat a conservar els béns amb la deguda diligència a disposició del tribunal, a exhibir-los en les condicions que el secretari judicial indiqui i a lliurar-los a la persona que aquest designi.

A instància de part o, d'ofici, si no compleix les seves obligacions, el secretari judicial encarregat de l'execució, mitjançant decret, pot remoure del seu càrrec el dipositari, i designar-ne un altre, sense perjudici de la responsabilitat penal i civil en què hagi pogut incórrer el dipositari remogut.»

Dos-cents seixanta-dos. L'article 628 queda redactat de la manera següent:

«Article 628. *Despeses del dipòsit.*

1. Si el dipositari és una persona diferent de l'executant, de l'executat i del tercer posseïdor del bé moble objecte del dipòsit té dret al reemborsament de les despeses ocasionades pel transport, conservació, custòdia, exhibició i administració dels béns, i el secretari judicial encarregat de l'execució pot acordar, mitjançant diligència d'ordenació, l'avançament d'alguna quantitat per l'executant, sense perjudici del seu dret al reintegrament en concepte de costes.

El tercer dipositari també té dret a ser rescabalat dels danys i perjudicis que pateixi a causa del dipòsit.

2. Quan les coses es dipositin en una entitat o establiment adequats, segons el que preveu l'apartat 1 de l'article 626, el secretari judicial responsable de l'execució ha de fixar, mitjançant una diligència d'ordenament, una remuneració d'acord amb les tarifes i els preus usuals. L'executant s'ha de fer càrrec d'aquesta remuneració, sense perjudici del seu dret al reintegrament en concepte de costes.»

Dos-cents seixanta-tres. L'apartat 1 de l'article 629 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'embargament recaigui sobre béns immobles o altres béns o drets susceptibles d'inscripció registral, el secretari judicial encarregat de l'execució, a instància de l'executant, ha de lliurar un manament perquè es faci l'anotació preventiva d'embargament en el Registre de la propietat o anotació d'eficàcia equivalent en el registre que correspongui. El mateix dia de la seva expedició el secretari judicial ha de remetre al Registre de la propietat el manament per fax, o en qualsevol de les formes previstes a l'article 162 d'aquesta Llei. El registrador ha d'estendre el corresponent assentament de presentació, i queda en suspens la pràctica de l'anotació fins que es presenti el document original en la forma prevista per la legislació hipotecària.»

Dos-cents seixanta-quatre. Els apartats 1 i 2 de l'article 631 queden redactats de la manera següent:

«1. Per constituir l'administració judicial, s'ha de citar de compareixença davant el secretari judicial encarregat de l'execució les parts i, si s'escau, els administradors de les societats, quan aquestes no siguin la part executada, així com els socis o partícips les accions o participacions dels quals no s'hagin embargat, a fi que arribin a un acord o efectuïn les al·legacions i prova oportunes sobre el nomenament d'administrador, persona que hagi d'exercir el càrrec, exigència o no de caució, forma d'actuació, manteniment o no de l'administració preexistent, rendició de comptes i retribució procedent.

Els interessats que no hi compareguin injustificadament es considera que estan conformes amb el que hagin acordat els compareixents.

Si hi ha acord, el secretari judicial ha d'establir per mitjà d'un decret els termes de l'administració judicial de conformitat amb l'acord. Per a la resolució dels punts en què no hi hagi acord o hi hagi oposició d'alguna de les parts, si pretenen practicar prova, se'ls ha de convocar a compareixença davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució, que ha de resoldre, mitjançant interlocutòria, el que consideri procedent sobre l'administració judicial. Si no es pretén la pràctica de prova, s'han de passar les actuacions al tribunal perquè directament resolgui el que sigui procedent.»

«2. Si s'acorda l'administració judicial d'una empresa o grup d'empreses, el secretari judicial ha de nomenar un interventor designat pel titular o titulars de l'empresa o empreses embargades i si només s'embarga la majoria del capital social o la majoria dels béns o drets que pertanyen a una empresa o adscrits a la seva explotació, s'han de nomenar dos interventors, designats, un pels afectats majoritaris, i un altre, pels minoritaris.»

Dos-cents seixanta-cinc. L'article 632 queda redactat de la manera següent:

«Article 632. *Contingut del càrrec d'administrador.*

1. Quan substitueixi els administradors preexistents i no es disposi una altra cosa, els drets, obligacions, facultats i responsabilitats de l'administrador judicial són els que corresponguin amb caràcter ordinari als substituïts, però necessita l'autorització del secretari judicial responsable de l'execució per alienar o gravar participacions en l'empresa o d'aquesta en altres, béns immobles o qualssevol altres que per la seva naturalesa o importància hagi assenyalat expressament el secretari judicial.

2. Si hi ha interventors designats pels afectats, per a l'alienació o gravamen, l'administrador els ha de convocar a una compareixença, i el secretari judicial ha de resoldre mitjançant decret.

3. Les resolucions previstes en els dos números anteriors són susceptibles de recurs directe de revisió davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució.»

Dos-cents seixanta-sis. L'article 633 queda redactat de la manera següent:

«Article 633. *Forma d'actuació de l'administrador.*

1. Acordada l'administració judicial, el secretari ha de donar immediata possessió al designat, i ha de requerir l'executat perquè cessi en l'administració que fins aleshores portava.

2. Les discrepàncies que sorgeixin sobre els actes de l'administrador han de ser resoltes pel secretari judicial responsable de l'execució mitjançant decret, després d'escoltar els afectats i sense perjudici del dret d'oposar-se al compte final que ha de retre l'administrador.

3. Del compte final justificat que presenti l'administrador, se n'ha de donar vista a les parts i als interventors, els quals el poden impugnar en el termini de cinc dies, prorrogable fins a trenta atesa la seva complexitat.

Si hi ha oposició, s'ha de resoldre després de citar els interessats de compareixença. El decret que es dicti es pot recórrer directament en revisió davant el tribunal.»

Dos-cents seixanta-set. L'article 634 queda redactat de la manera següent:

«Article 634. *Lliurament directe a l'executant.*

1. El secretari judicial responsable de l'execució ha de lliurar directament a l'executant, pel seu valor nominal, els béns embargats que siguin:

1r Diners efectius.

2n Saldos de comptes corrents i d'altres d'immediata disposició.

3r Divises convertibles, amb la conversió prèvia, si s'escau.

4t Qualsevol altre bé el valor nominal del qual coincideixi amb el seu valor de mercat, o que, encara que sigui inferior, el creditor accepti el lliurament del bé pel seu valor nominal.

2. Quan es tracti de saldos favorables en compte, amb venciment diferit, el mateix secretari judicial ha d'adoptar les mesures oportunes per aconseguir-ne el cobrament, i pot designar un administrador quan sigui convenient o necessari per a la seva realització.

3. En l'execució de sentències que condemnin al pagament de les quantitats degudes per incompliment de contractes de venda a terminis de béns mobles, si l'executant ho sol·licita, el secretari judicial li ha de fer lliurament immediatament del bé o béns mobles venuts o finançats a terminis pel valor que resulti de les taules o índexs referencials de depreciació que s'hagin establert en el contracte.»

Dos-cents seixanta-vuit. L'apartat 1 de l'article 635 queda redactat de la manera següent:

«1. Si els béns embargats són accions, obligacions o altres valors admesos a negociació en el mercat secundari, el secretari judicial ha d'ordenar que s'alienin d'acord amb les lleis que regeixen aquests mercats.

El mateix s'ha de fer si el bé embargat cotitza en qualsevol mercat reglat o pot accedir a un mercat amb preu oficial.»

Dos-cents seixanta-nou. Els apartats 1 i 3 de l'article 636 queden redactats de la manera següent:

«1. Els béns o drets no compresos en els articles anteriors s'han de realitzar en la forma convinguda entre les parts i interessats i aprovada pel secretari judicial encarregat de l'execució, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

3. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, una vegada embargats els béns pel secretari judicial, s'han de practicar les actuacions necessàries per a la subhasta judicial d'aquests, que s'ha de produir el dia assenyalat si abans no se sol·licita i s'ordena, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, que la realització forçosa es porti a terme de manera diferent.»

Dos-cents setanta. L'article 638 queda redactat de la manera següent:

«Article 638. *Nomenament de perit taxador, recusació i intervenció d'executant i executat en la taxació.*

1. Per valorar els béns, el secretari judicial encarregat de l'execució ha de designar el perit taxador que correspongui d'entre els que prestin servei a l'Administració de Justícia. En defecte d'aquests, es pot encomanar la taxació a organismes o serveis tècnics dependents de les administracions públiques que disposin de personal qualificat i hagin assumit el compromís de col·laborar, a aquests efectes, amb l'Administració de Justícia i, si tampoc es pot recórrer a aquests organismes o serveis, s'ha de nomenar un perit taxador d'entre les persones físiques o jurídiques que figurin en una relació, que s'ha de formar amb les llistes que subministrin les entitats públiques competents per conferir habilitacions per a la valoració de béns, així com els col·legis professionals els membres dels quals estiguin legalment capacitats per a la valoració.

2. El perit designat pel secretari judicial pot ser recusat per l'executant i l'executat que hagi comparegut.

3. El perit designat pot sol·licitar, en els tres dies següents al seu nomenament, la provisió de fons que consideri necessària, que ha de ser a càrrec de la liquidació final. El secretari judicial ha de decidir sobre la provisió sol·licitada i amb l'abonament previ d'aquesta el perit ha d'emetre dictamen.»

Dos-cents setanta-u. Els apartats 2 i 4 de l'article 639 queden redactats de la manera següent:

«2. El perit ha de lliurar la valoració dels béns embargats al tribunal en el termini de vuit dies a comptar de l'acceptació de l'encàrrec. Només per causes justificades, que el secretari judicial ha d'assenyalar mitjançant decret, es pot ampliar aquest termini en funció de la quantia o la complexitat de la valoració.»

«4. Fins que hagin transcorregut cinc dies des que el perit designat hagi lliurat la valoració dels béns, les parts i els creditors a què es refereix l'article 658 poden presentar al·legacions a l'esmentada valoració, així com informes, subscrits per un perit taxador, en els quals s'expressi la valoració econòmica del bé o béns objecte de l'apreujament. En aquest cas, el secretari judicial, a la vista de les al·legacions formulades i apreciant tots els informes segons les regles de la sana crítica, ha de determinar, mitjançant decret, la valoració definitiva als efectes de l'execució.

La resolució dictada pel secretari judicial és susceptible de recurs directe de revisió davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució.»

Dos-cents setanta-dos. L'article 640 queda redactat de la manera següent:

«Article 640. *Conveni de realització aprovat pel secretari judicial.*

1. L'executant, l'executat i qui acrediti un interès directe en l'execució poden demanar al secretari judicial responsable que convoqui una compareixença amb la finalitat d'acordar la forma de realització més eficaç dels béns hipotecats, pignorat o embargats, contra els quals es dirigeix l'execució.

2. Si l'executant està conforme amb la compareixença i el secretari judicial no troba motius raonables per denegar-la, l'ha d'acordar mitjançant diligència

d'ordenació, sense suspensió de l'execució, i ha de convocar les parts i els que constin en el procés que hi puguin estar interessats.

En la compareixença, a la qual poden concórrer altres persones, per invitació d'executant o executat, els assistents hi poden proposar qualsevol forma de realització dels béns subjectes a l'execució i presentar la persona que, consignat o fiançant, s'ofereixi a adquirir els béns per un preu previsiblement superior al que es podria aconseguir mitjançant la subhasta judicial. També es poden proposar altres formes de satisfacció del dret de l'executant.

3. Si s'arriba a un acord entre executant i executat que no pugui causar perjudici a un tercer els drets del qual protegeixi aquesta Llei, ho ha d'aprovar el secretari judicial mitjançant un decret i suspendre l'execució respecte al bé o béns objecte de l'acord. També ha d'aprovar l'acord, amb el mateix efecte suspensiu, si inclou la conformitat dels subjectes, diferents d'executant i executat, als quals afecti.

Quan el conveni es refereixi a béns susceptibles d'inscripció registral és necessària, per a la seva aprovació, la conformitat dels creditors i tercers posseïdors que hagin inscrit o anotat els seus drets en el Registre corresponent amb posterioritat al gravamen que s'executa.

4. Quan s'acrediti el compliment de l'acord, el secretari judicial ha de sobreseure l'execució respecte al bé o béns a què es refereixi. Si l'acord no es compleix dins el termini pactat o, per qualsevol causa, no s'aconsegueix la satisfacció de l'executant en els termes convinguts, aquest pot demanar que s'alci la suspensió de l'execució i es procedeixi a la subhasta, en la forma prevista en aquesta Llei.

5. Si no s'aconsegueix l'acord a què es refereix l'apartat tercer d'aquest article, la compareixença per intentar-ho es pot repetir, en les condicions previstes en els dos primers apartats d'aquest article, quan les circumstàncies del cas ho aconsellin, segons el parer del secretari judicial, per a la millor realització dels béns.»

Dos-cents setanta-tres. L'article 641 queda redactat de la manera següent:

«Article 641. *Realització per una persona o entitat especialitzada.*

1. A petició de l'executant o de l'executat amb consentiment de l'executant i quan les característiques del bé embargat ho aconsellin, el secretari judicial responsable de l'execució pot acordar, mitjançant diligència d'ordenació, que el bé el realitzi una persona especialitzada i coneixedora del mercat en què es compren i es venen aquests béns i en qui concorrin els requisits legalment exigits per operar en el mercat de què es tracti.

El secretari judicial també pot acordar, quan així se sol·liciti en els termes previstos en el paràgraf anterior, que el bé s'alieni per mitjà d'una entitat especialitzada pública o privada. Quan així es disposi, l'alienació s'ha d'ajustar a les regles i els usos de la casa o entitat que subhasta o aliena, sempre que no siguin incompatibles amb la finalitat de l'execució i amb l'adequada protecció dels interessos d'executant i executat.

A aquests efectes, els col·legis de procuradors poden ser designats com a entitat especialitzada en la subhasta de béns.

2. En els casos de l'apartat anterior, la persona o entitat especialitzada ha de prestar caució en la quantia que el secretari judicial determini per respondre del compliment de l'encàrrec. No s'exigeix caució quan la realització s'encomani a una entitat pública o als col·legis de procuradors.

3. La realització s'ha d'encomanar a la persona o entitat designada a la sol·licitud, sempre que reuneixi els requisits legalment exigits. A la mateixa resolució s'han de determinar les condicions en què s'ha d'efectuar la realització, de conformitat amb el que les parts hagin acordat. A falta d'acord, els béns no poden ser alienats per un preu inferior al 50 per cent del seu apreuament.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan els béns a realitzar siguin immobles, la determinació de la persona o entitat a la qual s'hagi de confiar la realització i la de les condicions en què aquesta s'hagi d'efectuar, s'ha de fer amb

una compareixença prèvia a la qual han de ser convocades les parts i els que constin en el procés que hi poden estar interessats. El secretari judicial ha de resoldre per mitjà d'un decret el que consideri procedent, a la vista de les manifestacions dels qui assisteixin a la compareixença, però no pot autoritzar que l'alienació es realitzi per un preu inferior al 70 per cent del valor que s'hagi donat a l'immoble d'acord amb el que preveu l'article 666, llevat que hi consti l'acord de les parts i de tots els interessats, hagin assistit o no a la compareixença.

4. Tan aviat com es consumeixi la realització dels béns, la persona o entitat corresponent ha de procedir a ingressar en el compte de dipòsits i consignacions la quantitat obtinguda, descomptant-ne les despeses efectuades i el que correspongui a aquelles per la seva intervenció. El secretari judicial ha d'aprovar l'operació o, si s'escau, sol·licitar les justificacions oportunes sobre la realització i les seves circumstàncies. Aprovada l'operació, s'ha de retornar la caució que hagi prestat la persona o entitat a la qual s'hagi encomanat la realització.

5. Quan, transcorreguts sis mesos des de l'encàrrec, la realització no s'hagi portat a terme, el secretari judicial ha de dictar decret revocant l'encàrrec, llevat que es justifiqui per la persona o entitat a la qual s'hagi efectuat aquest que la realització no ha estat possible en el termini indicat per motius que no li siguin imputables i que, pel fet d'haver desaparegut els motius o pel fet de ser previsible la seva ràpida desaparició, l'encàrrec es pot complir dins el termini que s'ofereixi, que no pot excedir els sis mesos següents. Transcorregut aquest últim termini sense que s'hagi complert l'encàrrec, el secretari judicial ha de revocar-lo definitivament.

Revocat l'encàrrec, la caució s'aplica als fins de l'execució, llevat que la persona o entitat que l'hagi prestat acrediti que la realització del bé no ha estat possible per causes que no li són imputables.»

Dos-cents setanta-quatre. L'apartat 2 de l'article 642 queda redactat de la manera següent:

«2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, les alienacions que es produeixin d'acord amb el que preveuen els dos articles anteriors han de ser aprovades pel secretari judicial encarregat de l'execució, mitjançant decret, amb la comprovació prèvia que la transmissió del bé es va produir amb coneixement, per part de l'adquirent, de la situació registral que resulti de la certificació de càrregues.

Aprovada la transmissió, cal atènyer-se al que es disposa per a la subhasta d'immobles pel que fa a la distribució de les sumes recaptades, inscripció del dret de l'adquirent i manament de cancel·lació de càrregues.

És manament suficient per al Registre de la propietat el testimoni del decret pel qual s'aprova la transmissió del bé.»

Dos-cents setanta-cinc. L'article 644 queda redactat de la manera següent:

«Article 644. *Convocatòria de la subhasta.*

Una vegada fixat el preu just dels béns mobles embargats, el secretari judicial ha de fixar la data per a la celebració de la subhasta, amb expressió de l'hora i el lloc en què s'hagi de celebrar.»

Dos-cents setanta-sis. L'apartat 1 de l'article 645 queda redactat de la manera següent:

«1. A qualsevol subhasta se li ha de donar publicitat per mitjà d'edictes, que s'han de fixar en el lloc destacat, públic i visible a la seu de l'oficina judicial i en llocs públics de costum.

A més, a instància de l'executant o de l'executat i si el secretari judicial responsable de l'execució ho considera convenient, s'ha de donar a la subhasta la publicitat que sigui raonable, utilitzant els mitjans públics i privats que siguin més adequats a la naturalesa i el valor dels béns que es pretén realitzar.»

Dos-cents setanta-set. L'apartat 3 de l'article 647 queda redactat de la manera següent:

«3. Només l'executant pot fer postura i es reserva la facultat de cedir la rematada a un tercer. La cessió s'ha de verificar mitjançant compareixença davant el secretari judicial responsable de l'execució, amb assistència del cessionari, el qual l'ha d'acceptar, i tot això prèviament o simultàniament al pagament del preu de la rematada, que s'ha de fer constar documentalment.

La mateixa facultat té l'executant en els casos en què se sol·liciti l'adjudicació dels béns embargats d'acord amb el que preveu aquesta Llei.»

Dos-cents setanta-vuit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 649, que queda redactat de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha d'anunciar el bé o el lot de béns que se subhasta i les successives postures que es produeixin. Si hi ha mitjans tècnics i per aconseguir la millor realització, a l'acte de la subhasta es poden realitzar licitacions electròniques sota la direcció del secretari judicial.»

Dos-cents setanta-nou. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 650 i s'afegeix un nou apartat 6, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan la millor postura sigui igual o superior al 50 per cent de l'apreuament, el secretari judicial, mitjançant decret, el mateix dia o l'endemà, ha d'aprovar la rematada a favor del millor postor. La rematada ha de consignar l'import de la postura, menys el del dipòsit, dins el termini de deu dies i, realitzada aquesta consignació, se l'ha de posar en possessió dels béns.»

«4. Quan la millor postura oferta en la subhasta sigui inferior al 50 per cent de l'apreuament, l'executat, dins el termini de deu dies, pot presentar un tercer que millori la postura oferint una quantitat superior al 50 per cent del valor de taxació o que, fins i tot sent inferior a aquest import, sigui suficient per aconseguir la satisfacció completa del dret de l'executant.

Transcorregut aquest termini sense que l'executat realitzi el que preveu el paràgraf anterior, l'executant pot demanar, en el termini de cinc dies, l'adjudicació dels béns per la meitat del seu valor de taxació o per la quantitat que se li degui per tots els conceptes, sempre que aquesta quantitat sigui superior a la millor postura.

Quan l'executant no faci ús d'aquesta facultat, s'ha d'aprovar la rematada a favor del millor postor, sempre que la quantitat que hagi ofert superi el 30 per cent del valor de taxació o, si és inferior, cobreixi, almenys, la quantitat per la qual s'hagi despatxat l'execució, incloent-hi la previsió per a interessos i costes. Si la millor postura no compleix aquests requisits, el secretari judicial responsable de l'execució, escoltades les parts, ha de resoldre sobre l'aprovació de la rematada a la vista de les circumstàncies del cas i tenint en compte especialment la conducta del deutor en relació amb el compliment de l'obligació per la qual es procedeix, les possibilitats d'aconseguir la satisfacció del creditor mitjançant la realització d'altres béns, el sacrifici patrimonial que l'aprovació de la rematada suposi per al deutor i el benefici que n'obtingui el creditor. En aquest últim cas, contra el decret que aprovi la rematada es pot interposar recurs directe de revisió davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució.

Quan el secretari judicial denegui l'aprovació de la rematada, s'ha de procedir d'acord amb el que disposa l'article següent.»

«6. Aprovada la rematada i consignada, quan sigui procedent, en el compte de dipòsits i consignacions, la diferència entre el que s'ha dipositat i el preu total de la rematada, s'ha de dictar decret d'adjudicació en el qual consti, si s'escau, que s'ha consignat el preu, així com les altres circumstàncies necessàries per a la inscripció d'acord amb la legislació hipotecària.»

Dos-cents vuitanta. Es modifica el segon paràgraf de l'article 651, que queda redactat de la manera següent:

«Quan el creditor, en el termini de vint dies, no faci ús d'aquesta facultat, el secretari judicial ha de procedir a l'aixecament de l'embargament, a instància de l'executat.»

Dos-cents vuitanta-u. L'apartat 1 de l'article 652 queda redactat de la manera següent:

«1. Finalitzat l'acte de la subhasta, el secretari judicial ha de retornar les quantitats dipositades pels postors excepte la que correspongui al millor postor, la qual s'ha de reservar en dipòsit com a garantia del compliment de la seva obligació, i, si s'escau, com a part del preu de la venda.

Tanmateix, si els altres postors ho sol·liciten, també s'han de mantenir a disposició del tribunal les quantitats dipositades per ells, perquè, si el rematant no lliura dins el termini establert la resta del preu, es pugui aprovar la rematada a favor dels que el segueixin, per l'ordre de les seves respectives postures.»

Dos-cents vuitanta-dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 653 queden redactats de la manera següent:

«2. Els dipòsits dels rematants que van provocar la fallida de la subhasta, els ha d'aplicar el secretari judicial als fins de l'execució, d'acord amb el que disposen els articles 654 i 672, però el sobrant, si n'hi ha, l'ha de lliurar als dipositants. Quan els dipòsits no arribin a satisfer el dret de l'executant i les costes, s'han de destinar, en primer lloc, a satisfer les despeses que originin la nova subhasta i la resta s'ha d'adjuntar a les sumes obtingudes en aquella i s'ha d'aplicar de conformitat amb el que disposen els articles 654 i 672. En aquest últim cas, si hi ha sobrant, s'ha de lliurar a l'executat fins a completar el preu ofert en la subhasta i, si s'escau, se l'ha de compensar de la disminució del preu que s'hagi produït en la nova rematada; només després d'efectuada aquesta compensació, s'ha de retornar el que quedi als dipositants.»

«3. Quan el rematant que hagi fet la designació a què es refereix l'apartat segon de l'article anterior deixi transcórrer el termini assenyalat per al pagament del preu de la rematada sense efectuar-la, la persona designada per rebre la devolució del dipòsit pot sol·licitar que el decret d'aprovació de la rematada es dicti en el seu favor, i consignar simultàniament la diferència entre el que hagi dipositat i el preu de la rematada, per a la qual cosa disposa del mateix termini concedit al rematant per fer el pagament, que es compta des de l'expiració d'aquest.»

Dos-cents vuitanta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 656 i s'hi afegeix un nou apartat 3, que queden redactats de la manera següent:

«1. Quan l'objecte de la subhasta estigui comprès en l'àmbit d'aquesta secció, el secretari judicial responsable de l'execució ha de lliurar manament al registrador a càrrec del qual estigui el registre de què es tracti perquè remeti al jutjat un certificat en el qual constin els aspectes següents:

1r La titularitat del domini i altres drets reals del bé o dret gravat.

2n Els drets de qualsevol naturalesa que hi hagi sobre el bé registrable embargat, en especial, la relació completa de les càrregues inscrites que el gravin o, si s'escau, que està lliure de càrregues.»

«3. Sense perjudici d'això, el procurador de la part executant, degudament facultat pel secretari judicial i una vegada anotat l'embargament, pot sol·licitar el certificat a què es refereix l'apartat 1 d'aquest precepte, l'expedició del qual també ha de ser objecte d'una nota marginal.»

Dos-cents vuitanta-quatre. L'article 657 queda redactat de la manera següent:

«Article 657. *Informació de càrregues extingides o disminuïdes.*

1. El secretari judicial responsable de l'execució s'ha de dirigir d'ofici als titulars dels crèdits anteriors que siguin preferents al que va servir per al despatx de l'execució i a l'executat perquè informin sobre la subsistència actual del crèdit garantit i la seva actual quantia. Aquells als quals es reclami aquesta informació han d'indicar amb la màxima precisió si el crèdit subsisteix o s'ha extingit per qualsevol causa i, en cas que subsisteixi, quina quantitat en resta pendent de pagament, la data de venciment i, si s'escau, els terminis i les condicions en què el pagament s'ha d'efectuar. Si el crèdit ha vençut i no està pagat, també s'ha d'informar dels interessos moratoris vençuts i de la quantitat a la qual pugen els interessos que es meritin per cada dia de retard. Quan la preferència resulti d'una anotació d'embargament anterior, s'ha d'expressar la quantitat pendent de pagament per principal i interessos vençuts en la data en què es produeixi la informació, així com la quantitat a què ascendeixin els interessos moratoris que es meritin per cada dia que transcorri sense que s'efectuï el pagament al creditor i la previsió de costes.

Els oficis que s'expedeixin en virtut del que disposa el paràgraf anterior s'han de lliurar al procurador de l'executant perquè s'encarregui del seu compliment.

2. A la vista del que l'executat i els creditors a què es refereix l'apartat anterior declarin sobre la subsistència i la quantia actual dels crèdits, si hi ha conformitat sobre això, el secretari judicial encarregat de l'execució, a instància de l'executant, ha d'expedir els manaments que siguin procedents als efectes previstos a l'article 144 de la Llei hipotecària. Si hi ha disconformitat els ha de convocar a una vista davant el tribunal, que s'ha de celebrar dins els tres dies següents, que s'ha de resoldre mitjançant interlocutòria, no susceptible de recurs, en els cinc dies següents.

3. Transcorreguts vint dies des del requeriment a l'executat i als creditors sense que cap d'ells hagi contestat, s'entén que la càrrega, als únics efectes de l'execució, està actualitzada en el moment del requeriment en els termes fixats en el títol preferent.»

Dos-cents vuitanta-cinc. Es modifica el paràgraf primer de l'article 658, que queda redactat de la manera següent:

«Si del certificat que expedeixi el registrador en resulta que el bé embargat està inscrit a nom d'una persona diferent de l'executat, el secretari judicial, escoltades les parts personades, ha d'ordenar alçar l'embargament, llevat que el procediment se segueixi contra l'executat en concepte d'hereu de qui aparegui com a propietari en el Registre o que l'embargament s'hagi travat tenint en compte aquest concepte.»

Dos-cents vuitanta-sis. Els apartats 2 i 3 de l'article 659 queden redactats de la manera següent:

«2. Als titulars de drets inscrits amb posterioritat a l'expedició de la certificació de domini i càrregues no se'ls ha de fer cap comunicació, però, acreditant el secretari judicial responsable de l'execució la inscripció del seu dret, se'ls ha de donar intervenció en l'apreuament i en les altres actuacions del procediment que els afectin.»

«3. Quan els titulars de drets inscrits amb posterioritat al gravamen que s'executa satisfacin abans de la rematada l'import del crèdit, interessos i costes, dins el límit de responsabilitat que resulti del Registre, queden subrogats en els drets de l'actor fins on arribi l'import satisfet. S'han de fer constar el pagament i la subrogació al marge de la inscripció o anotació del gravamen en què els creditors se subroguen i les dels seus crèdits o drets respectius, mitjançant la presentació en

el Registre de l'acta notarial de lliurament de les quantitats indicades o de l'oportú manament expedit pel secretari judicial, si s'escau.»

Dos-cents vuitanta-set. L'apartat 1 de l'article 660 queda redactat de la manera següent:

«1. Les comunicacions a què es refereixen els articles 657 i 659 s'han de practicar en el domicili que consti en el Registre, per correu o telègraf amb acusament de recepció, o per un altre mitjà fefaent.

La certificació a la qual es refereix l'article 656, ja sigui remesa directament pel registrador o aportada pel procurador de l'executant, ha d'expressar la realització de les comunicacions.

En el cas que el domicili no consti en el Registre o que la comunicació sigui retornada al Registre per qualsevol motiu, el registrador ha de practicar una nova comunicació mitjançant edicte en el tauler d'anuncis del Registre, que s'ha de publicar durant un termini de quinze dies.»

Dos-cents vuitanta-vuit. L'apartat 1 de l'article 661 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan, per la manifestació de béns de l'executat, per indicació de l'executant o de qualsevol altra manera, consti en el procediment l'existència i la identitat de persones, diferents de l'executat, que ocupin l'immoble embargat, se'ls ha de notificar l'existència de l'execució, perquè, en el termini de deu dies, presentin davant el tribunal els títols que justifiquin la seva situació.

En l'anunci de la subhasta s'ha d'expressar, amb el possible detall, la situació possessòria de l'immoble o que, en canvi, està desocupat, si s'acredita complidament aquesta circumstància al secretari judicial responsable de l'execució.»

Dos-cents vuitanta-nou. L'apartat 1 de l'article 662 queda redactat de la manera següent:

«1. Si abans que es vengui o s'adjudiqui en l'execució un bé immoble i després d'haver-se anotat el seu embargament o consignat registralment el començament del procediment de constrenyiment, aquell bé passa a poder d'un tercer posseïdor, aquest, acreditant la inscripció del seu títol, pot demanar que se li exhibeixin les actuacions a l'oficina judicial, cosa que ha d'acordar el secretari judicial sense paralitzar el curs del procediment, i s'entenen també amb ell les actuacions ulteriors.»

Dos-cents noranta. Es modifica el paràgraf primer de l'article 663, que queda redactat de la manera següent:

«1. A la mateixa resolució en què es mani expedir certificació de domini i càrregues dels béns immobles embargats, el secretari judicial pot requerir, mitjançant una diligència d'ordenació, d'ofici o a instància de part, a l'executat perquè en el termini de deu dies presenti els títols de propietat de què disposi, si el bé està inscrit en el Registre.

2. Quan la part ho sol·liciti, el procurador de la part executant pot practicar el requeriment previst al número anterior.»

Dos-cents noranta-u. Es modifica el paràgraf primer de l'article 664, que queda redactat de la manera següent:

«Si l'executat no ha presentat els títols dins el termini abans assenyalat, el secretari judicial, a instància de l'executant, pot utilitzar els constrenyiments que consideri conduents per obligar-lo que els presenti, i obtenir-los, si s'escau, dels registres o arxius on es trobin, per a la qual cosa es pot facultar el procurador de l'executant si els arxius i els registres són públics.»

Dos-cents noranta-dos. L'apartat 2 de l'article 666 queda redactat de la manera següent:

«2. Si el valor de les càrregues o gravàmens iguala o excedeix el determinat per al bé, el secretari judicial ha de deixar en suspens l'execució sobre aquest bé.»

Dos-cents noranta-tres. L'ordinal primer de l'article 668 queda redactat de la manera següent:

«1r Que la certificació registral i, si s'escau, la titulació sobre l'immoble o immobles que se subhasten està de manifest a l'oficina judicial seu de l'òrgan de l'execució.»

Dos-cents noranta-quatre. Es modifiquen els apartats 1, 4 i 6 de l'article 670, i s'hi afegeix un nou apartat 8 amb la redacció següent:

«1. Si la millor postura és igual o superior al 70 per cent del valor pel qual el bé ha sortit a subhasta, el secretari judicial responsable de l'execució, mitjançant decret, el mateix dia o l'endemà, ha d'aprovar la rematada a favor del millor postor. En el termini de vint dies, el rematant ha de consignar en el compte de dipòsits i consignacions la diferència entre el que s'ha dipositat i el preu total de la rematada.

4. Quan la millor postura oferta en la subhasta sigui inferior al 70 per cent del valor pel qual el bé ha sortit a subhasta, l'executat, en el termini de deu dies, pot presentar un tercer que millori la postura oferint una quantitat superior al 70 per cent del valor de taxació o que, fins i tot ser inferior a aquest import, sigui suficient per aconseguir la completa satisfacció del dret de l'executant.

Transcorregut aquest termini sense que l'executat realitzi el que preveu el paràgraf anterior, l'executant pot demanar, en el termini de cinc dies, l'adjudicació de l'immoble pel 70 per cent de l'esmentat valor o per la quantitat que se li degui per tots els conceptes, sempre que aquesta quantitat sigui superior a la millor postura.

Quan l'executant no faci ús d'aquesta facultat, s'ha d'aprovar la rematada a favor del millor postor, sempre que la quantitat que hagi ofert superi el 50 per cent del valor de taxació o, tot i ser inferior, cobreixi, almenys, la quantitat per la qual s'hagi despatxat l'execució, incloent-hi la previsió per a interessos i costes. Si la millor postura no compleix aquests requisits, el secretari judicial responsable de l'execució, escoltades les parts, ha de resoldre sobre l'aprovació de la rematada a la vista de les circumstàncies del cas i tenint en compte especialment la conducta del deutor en relació amb el compliment de l'obligació per la qual es procedeix, les possibilitats d'aconseguir la satisfacció del creditor mitjançant la realització d'altres béns, el sacrifici patrimonial que l'aprovació de la rematada suposi per al deutor i el benefici que n'obtingui el creditor. En aquest últim cas, contra el decret que aprovi la rematada es pot interposar recurs directe de revisió davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució. Quan el secretari judicial denegui l'aprovació de la rematada, s'ha de procedir d'acord amb el que disposa l'article següent.

6. Quan se'l reclami per constituir la hipoteca a què es refereix el número 12è de l'article 107 de la Llei hipotecària, el secretari judicial ha d'expedir immediatament testimoni del decret d'aprovació de la rematada, fins i tot abans d'haver-se'n pagat el preu, i ha de fer constar la finalitat per a la qual s'expedeix. La sol·licitud suspèn el termini per pagar el preu de la rematada, que s'ha de reprendre una vegada lliurat el testimoni al sol·licitant.

8. Aprovada la rematada i consignada, quan sigui procedent, en el compte de dipòsits i consignacions, la diferència entre el que s'ha dipositat i el preu total de la rematada, s'ha de dictar decret d'adjudicació en el qual s'expressi, si s'escau, que s'ha consignat el preu, així com les altres circumstàncies necessàries per a la inscripció d'acord amb la legislació hipotecària.»

Dos-cents noranta-cinc. El paràgraf segon de l'article 671 queda redactat de la manera següent:

«Si a l'acte de la subhasta no hi ha cap postor, el creditor pot demanar l'adjudicació dels béns per una quantitat igual o superior al 50 per cent del seu valor de taxació o per la quantitat que se li degui per tots els conceptes.

Quan el creditor, en el termini de vint dies, no faci ús d'aquesta facultat, el secretari judicial ha de procedir a l'aixecament de l'embargament, a instància de l'executat.»

Dos-cents noranta-sis. L'article 672 queda redactat de la manera següent:

«Article 672. *Destinació de les sumes obtingudes en la subhasta d'immobles.*

1. El secretari judicial ha de donar al preu de la rematada la destinació prevista a l'apartat 1 de l'article 654, però el romanent, si n'hi ha, s'ha de retenir per al pagament dels qui tinguin el seu dret inscrit o anotat amb posterioritat al de l'executat. Si satisfets aquests creditors, encara hi ha sobrant, s'ha de lliurar a l'executat o al tercer posseïdor.

El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de la destinació que s'hagi de donar al romanent quan se n'hagi ordenat la retenció en alguna altra execució singular o en qualsevol procés concursal.

2. El secretari judicial encarregat de l'execució ha de requerir els titulars de crèdits posteriors perquè, en el termini de trenta dies, acreditin la subsistència i exigibilitat dels seus crèdits i presentin liquidació d'aquests.

Les liquidacions presentades, les ha de traslladar el secretari judicial a les parts perquè hi al·leguin el que convingui al seu dret i aportin la prova documental de què disposin en el termini de deu dies. Transcorregut aquest termini, el secretari judicial ha de resoldre per mitjà d'un decret recurrible el que sigui procedent, als únics efectes de distribució de les sumes recaptades en l'execució i deixant a estalvies les accions que puguin correspondre als creditors posteriors per fer valer els seus drets com correspongui i contra qui correspongui. El decret només es pot recórrer en reposició i estan legitimats a interposar-lo els tercers creditors que hagin presentat la liquidació.»

Dos-cents noranta-set. L'article 673 queda redactat de la manera següent:

«Article 673. *Subhasta simultània.*

Quan ho aconsellin les circumstàncies, i a sol·licitud de qualsevol de les parts, el secretari judicial encarregat de l'execució pot ordenar que s'anuncii i se celebri la subhasta de manera simultània a la seu de l'oficina judicial executora i, mitjançant un exhort, en una o diverses oficines judicials de diferents partits judicials, on radiquin, totalment o parcialment, els béns immobles subhastats. En aquests casos els postors poden acudir lliurement a qualsevol de les seus de celebració i el secretari judicial no ha d'aprovar la rematada fins que conegui, per qualsevol mitjà de comunicació, les postures efectuades a totes aquestes, citant personalment els postors que hagin realitzat la mateixa postura perquè compareguin davant seu a celebrar la licitació i dirimeixin entre ells, si l'empat no s'ha pogut solucionar mitjançant una comunicació telefònica, o de qualsevol altra classe, durant la celebració de les subhastes simultànies.»

Dos-cents noranta-vuit. L'article 674 queda redactat de la manera següent:

«Article 674. *Inscripció de l'adquisició: títol. Cancel·lació de càrregues.*

1. És títol suficient per a la inscripció en el Registre de la propietat el testimoni, expedit pel secretari judicial, del decret d'adjudicació, comprensiu de la resolució d'aprovació de la rematada, de l'adjudicació al creditor o de la transmissió per conveni de realització o per una persona o una entitat especialitzada, i on consti, si

s'escau, que s'ha consignat el preu, així com les altres circumstàncies necessàries per a la inscripció d'acord amb la legislació hipotecària.

El testimoni ha d'expressar, si s'escau, que el rematant ha obtingut crèdit per atendre el pagament del preu de la rematada i, si s'escau, el dipòsit previ, indicant els imports finançats i l'entitat que hagi concedit el préstec, als efectes previstos a l'article 134 de la Llei hipotecària.

2. A instància de l'adquirent, s'ha d'expedir, si s'escau, el manament de cancel·lació de l' anotació o inscripció del gravamen que hagi originat la rematada o l'adjudicació.

Així mateix, el secretari judicial ha de manar la cancel·lació de totes les inscripcions i anotacions posteriors, fins i tot les que s'hagin verificat després d'expedida la certificació que preveu l'article 656, i s'ha de fer constar en el mateix manament que el valor del que s'ha venut o adjudicat és igual o inferior a l'import total del crèdit de l'actor i, en el cas que l'hagi superat, que es va retenir el romanent a disposició dels interessats.

També han de constar en el manament les altres circumstàncies que la legislació hipotecària exigeixi per a la inscripció de la cancel·lació.»

Dos-cents noranta-nou. Els apartats 2 i 3 de l'article 675 queden redactats de la manera següent:

«2. Si l'immoble està ocupat, el secretari judicial ha d'acordar immediatament el llançament quan el tribunal hagi resolt, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 661, que l'ocupant o ocupants no tenen dret a romandre-hi. Els ocupants desallotjats poden exercir els drets que creguin que els assisteixen en el judici que correspongui.

Quan, estant l'immoble ocupat, no s'hagi procedit prèviament d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 661, l'adquirent pot demanar al tribunal de l'execució el llançament dels qui, tenint en compte el que disposa l'article 661, es poden considerar ocupants de mer fet o sense títol suficient. La petició s'ha de fer en el termini d'un any des de l'adquisició de l'immoble pel rematant o adjudicatari, transcorregut el qual la pretensió de desallotjament només es pot fer valer en el judici que correspongui.

3. La petició de llançament a què es refereix l'apartat anterior s'ha de notificar als ocupants indicats per l'adquirent, amb citació a una vista que ha d'assenyalar el secretari judicial dins el termini de deu dies, en la qual poden al·legar i provar el que considerin oportú respecte a la seva situació. El tribunal, per mitjà d'una interlocutòria, sense recurs ulterior, ha de resoldre sobre el llançament, que ha de decretar en tot cas si l'ocupant o ocupants citats no hi compareixen sense causa justa.»

Tres-cents. L'article 676 queda redactat de la manera següent:

«Article 676. *Constitució de l'administració.*

1. En qualsevol moment, l'executant pot demanar del secretari judicial responsable de l'execució que lliuri en administració tots o una part dels béns embargats per aplicar els seus rendiments al pagament del principal, interessos i costes de l'execució.

Si l'executant decideix que l'administració l'han de fer terceres persones, el secretari judicial n'ha de fixar, mitjançant decret i a costa de l'executat, la retribució.

2. El secretari judicial, mitjançant decret, ha d'acordar l'administració per a pagament quan la naturalesa dels béns ho aconselli i disposar que, amb un inventari previ, es posi l'executant en possessió dels béns, i que se'l doni a conèixer a les persones que el mateix executant designi.

Abans d'acordar l'administració s'ha de donar audiència, si s'escau, als tercers titulars de drets sobre el bé embargat inscrits o anotats amb posterioritat al de l'executant.

3. El secretari judicial, a instància de l'executant, pot imposar multes coercitives a l'executat que impedeixi o dificulti l'exercici de les facultats de l'administrador, sense perjudici de les altres responsabilitats en què aquell hagi pogut incórrer. Igualment a instància de l'executant, el tribunal pot imposar multes coercitives als tercers que impedeixen o dificultin l'exercici de les facultats de l'administrador, cas en què s'ha de seguir el procediment establert en els apartats 2 i 3 de l'article 591.»

Tres-cents u. L'article 678 queda redactat de la manera següent:

«Article 678. *Rendició de comptes.*

1. Llevat que el secretari judicial responsable de l'execució o les parts acordin una altra cosa, el creditor ha de retre comptes anualment de l'administració per a pagament al secretari judicial. Dels comptes presentats pel creditor, se n'ha de donar vista a l'executat, pel termini de quinze dies. Si aquest hi formula al·legacions, aquestes s'han de traslladar a l'executant perquè, en el termini de nou dies, manifesti si hi està d'acord o no.

2. Si no hi ha acord entre ells, el secretari judicial ha de convocar-los tots dos a una compareixença en el termini de cinc dies, en la qual s'han d'admetre les proves que es proposin i es consideren útils i pertinents, i fixar per practicar-les el temps que es consideri prudencial, que no pot excedir els deu dies.

Practicada, si s'escau, la prova admesa, el secretari judicial ha de dictar decret, en el termini de cinc dies, en el qual ha de resoldre el que sigui procedent sobre l'aprovació o rectificació dels comptes presentats. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió.»

Tres-cents dos. L'article 679 queda redactat de la manera següent:

«Article 679. *Controvèrsies sobre l'administració.*

Llevat de les controvèrsies sobre rendició de comptes, totes les altres qüestions que puguin sorgir entre el creditor i l'executat, amb motiu de l'administració de les finques embargades, s'han de substanciar pels tràmits establerts per al judici verbal davant el tribunal que va autoritzar l'execució.»

Tres-cents tres. L'apartat 3 de l'article 680 queda redactat de la manera següent:

«3. Si l'executant no aconsegueix la satisfacció del seu dret mitjançant l'administració, pot demanar que el secretari judicial encarregat de l'execució posi terme a aquesta i que, amb la rendició de comptes prèvia, procedeixi a la realització forçosa per altres mitjans.»

Tres-cents quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 686 i s'hi afegeix un nou apartat 3 amb la redacció següent:

«1. En la interlocutòria per la qual s'autoritzi i es despatxi l'execució s'ha de manar requerir de pagament el deutor i, si s'escau, l'hipotecant no deutor o el tercer posseïdor contra els quals s'hagi adreçat la demanda, en el domicili que resulti vigent en el Registre.

3. Intentat sense efecte el requeriment en el domicili que resulti del Registre, i sense poder dur-lo a terme amb les persones a què es refereix l'apartat anterior, s'ha de procedir a ordenar la publicació d'edictes en la forma prevista a l'article 164 d'aquesta Llei.»

Tres-cents cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 687 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan el procediment tingui per objecte deutes garantits per una penyora o hipoteca de vehicles de motor, el secretari judicial ha de manar que els béns pignorats

o els vehicles hipotecats es dipositin en poder del creditor o de la persona que aquest designi.

Els vehicles dipositats s'han de precintar i no poden ser utilitzats, llevat que això no sigui possible per disposicions especials, cas en què el secretari judicial ha de nomenar un interventor.

2. El dipòsit a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'ajustar mitjançant decret pel secretari judicial si s'ha requerit extrajudicialment de pagament el deutor. Altrament, s'ha d'ordenar requerir de pagament el deutor d'acord amb el que preveu aquesta Llei i, si aquest no atén el requeriment, s'ha de manar que es constitueixi el dipòsit.»

Tres-cents sis. Els apartats 2 i 3 de l'article 688 queden redactats de la manera següent:

«2. El registrador ha de fer constar per una nota marginal a la inscripció d'hipoteca que s'ha expedit la certificació de domini i càrregues, expressant-ne la seva data i l'existència del procediment a què es refereix.

Mentre no es cancel·li per manament del secretari judicial la nota marginal, el registrador no pot cancel·lar la hipoteca per causes diferents de la mateixa execució.

3. Si de la certificació es desprèn que la hipoteca en la qual l'executant fonamenta la reclamació no existeix o ha estat cancel·lada, el secretari judicial ha de dictar decret que posi fi a l'execució.»

Tres-cents set. Els apartats 2, 3 i 4 de l'article 690 queden redactats de la manera següent:

«2. Si els creditors són més d'un, correspon l'administració al qui sigui preferent, segons el Registre, i si són de la mateixa prelación pot demanar-la qualsevol d'ells en benefici comú, aplicant els fruits, rendes i productes segons determina l'apartat anterior, a prorrata entre els crèdits de tots els actors. Si ho demanen diversos de la mateixa prelación, decideix el secretari judicial mitjançant decret al seu prudent arbitri.

3. La durada de l'administració i possessió interina que es concedeixi al creditor no ha d'excedir, com a norma general, els dos anys, si la hipoteca és immobiliària, i d'un any, si és mobiliària o naval. Al seu terme, el creditor ha de retre comptes de la seva gestió al secretari judicial responsable de l'execució, el qual les ha d'aprovar, si és procedent. Sense aquest requisit no es pot prosseguir l'execució. Contra la resolució del secretari es pot interposar recurs directe de revisió.

4. Quan se segueixi el procediment per deute garantit amb hipoteca sobre un vehicle de motor, el secretari judicial només ha d'acordar l'administració a què es refereixen els apartats anteriors si el creditor que la sol·licita presta caució suficient en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529.»

Tres-cents vuit. L'apartat 2 de l'article 691 queda redactat de la manera següent:

«La subhasta s'ha d'anunciar almenys amb vint dies d'antelació. L'assenyalament del lloc, dia i hora per a la rematada s'ha de notificar al deutor, amb la mateixa antelació, en el domicili que consti en el Registre o, si s'escau, en la forma en què s'hagi practicat el requeriment de conformitat amb el que preveu l'article 686 d'aquesta Llei.»

Tres-cents nou. L'apartat 3 de l'article 693 queda redactat de la manera següent:

«3. En el cas a què es refereix l'apartat anterior, el creditor pot sol·licitar que, sense perjudici que l'execució es despatxi per la totalitat del deute, es comuniqui al deutor que, fins al dia assenyalat per a la celebració de la subhasta, pot alliberar el bé mitjançant la consignació de la quantitat exacta que per principal i interessos estigui vençuda en la data de presentació de la demanda, incrementada, si s'escau, amb els venciments del préstec i els interessos de demora que es vagin produint al llarg del

procediment i resultin impagats en tot o en part. A aquests efectes, el creditor pot sol·licitar que es procedeixi de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 578.

Si el bé hipotecat és l'habitatge familiar, el deutor pot alliberar, fins i tot sense el consentiment del creditor, el bé mitjançant la consignació de les quantitats expressades en el paràgraf anterior.

Alliberat un bé per primera vegada, es pot alliberar per segona vegada o ulteriors vegades sempre que, almenys, transcorrin cinc anys entre la data de l'alliberament i la del requeriment de pagament judicial o extrajudicial efectuada pel creditor.

Si el deutor efectua el pagament en les condicions previstes en els apartats anteriors, s'han de taxar les costes, que es calculen sobre la quantia de les quotes endarrerides abonades i interessos vençuts, i, una vegada satisfetes aquestes, el secretari judicial ha de dictar decret per alliberar el bé i declarar acabat el procediment. El mateix s'ha d'acordar quan el pagament el realitzi un tercer amb el consentiment de l'executant.»

Tres-cents deu. L'apartat 2 de l'article 695 queda redactat de la manera següent:

«2. Formulada l'oposició a què es refereix l'apartat anterior, el secretari judicial suspèn l'execució i convoca les parts a una compareixença davant el tribunal que hagi dictat l'ordre general d'execució, i han de transcórrer quatre dies des de la citació, compareixença en la qual el tribunal ha d'escoltar les parts, admetre els documents que es presentin i acordar en forma d'interlocutòria el que estimi procedent dins el segon dia.»

Tres-cents onze. L'article 700 queda redactat de la manera següent:

«Article 700. *Embargament de garantia i caució substitutòria.*

Si el requeriment per fer, no fer o lliurar una cosa diferent d'una quantitat de diners no pot tenir compliment immediat, el secretari judicial, a instància de l'executant, pot acordar les mesures de garantia que siguin adequades per assegurar l'efectivitat de la condemna.

S'ha d'acordar, en tot cas, quan l'executant ho sol·liciti, l'embargament de béns de l'executat en una quantitat suficient per assegurar el pagament de les eventuais indemnitzacions substitutòries i les costes de l'execució. Contra aquest decret es pot interposar recurs directe de revisió sense efecte suspensiu davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució.

L'embargament s'alça si l'executat presta caució en quantia suficient fixada pel secretari judicial en acordar l'embargament, en qualsevol de les formes previstes en el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 529.»

Tres-cents dotze. El paràgraf primer de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 701 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan del títol executiu es desprengui el deure de lliurar cosa moble certa i determinada i l'executat no porti a terme el lliurament dins el termini que se li hagi concedit, el secretari judicial responsable de l'execució ha de posar l'executant en possessió de la cosa deguda, utilitzant per a això els constreyniments que cregui necessaris. Si és necessari procedir a l'entrada en llocs tancats ha d'obtenir l'autorització del tribunal que n'hagi ordenat l'execució, i es pot auxiliar de la força pública, si és necessari.»

«2. Si s'ignora el lloc on la cosa està o si no es troba en buscar-la en el lloc en què s'hauria de trobar, el secretari judicial ha d'interrogar l'executat o tercers, amb advertència d'incórrer en desobediència, perquè diguin si la cosa és en el seu poder o no i si saben on es troba.»

Tres-cents tretze. L'apartat 1 de l'article 702 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el títol executiu es refereix al lliurament de coses genèriques o indeterminades, que poden ser adquirides en els mercats i, passat el termini, no s'ha complert el requeriment, l'executant pot instar el secretari judicial perquè el posi en possessió de les coses degudes o que el faculti perquè les adquireixi, a costa de l'executat, i ordenar, alhora, l'embargament de béns suficients per pagar l'adquisició, de la qual l'executant n'ha de donar compte justificat.

2. Si l'executant manifesta que l'adquisició tardana de les coses genèriques o indeterminades d'acord amb l'apartat anterior no satisfà el seu interès legítim, s'ha de determinar l'equivalent pecuniari, amb els danys i perjudicis que s'hagin pogut causar a l'executant, que s'han de liquidar d'acord amb els articles 712 i següents».

Tres-cents catorze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 703 i s'hi afegeix un nou apartat 4, que queda redactat de la manera següent:

«1. Si el títol disposa la transmissió o el lliurament d'un bé immoble, una vegada dictada la interlocutòria autoritzant i despatxant l'execució, el secretari judicial responsable d'aquesta ha d'ordenar immediatament el que sigui procedent segons el contingut de la condemna i, si s'escau, ha de disposar el que sigui necessari per adequar el Registre al títol executiu.

Si a l'immoble que s'hagi de lliurar hi ha coses que no siguin objecte del títol, el secretari judicial ha de requerir l'executat perquè les retiri dins el termini que assenyali. Si no les retira, s'han de considerar béns abandonats a tots els efectes.»

«4. Si amb anterioritat a la data fixada per al llançament, en cas que el títol consisteixi en una sentència dictada en un judici de desnonament de finca urbana, es lliura la possessió efectiva al demandant, si ho acredita l'arrendador davant el secretari judicial encarregat de l'execució, s'ha de dictar decret que declari executada la sentència i cancel·lar la diligència, llevat que el demandant en sol·liciti el manteniment perquè s'aixequi acta de l'estat en què es trobi la finca.»

Tres-cents quinze. El paràgraf primer de l'apartat 1 i el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 704 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan l'immoble la possessió del qual s'hagi de lliurar sigui l'habitatge habitual de l'executat o dels qui en depenen, el secretari judicial els ha de donar un termini d'un mes per desallotjar-lo. Si hi ha un motiu fonamentat, es pot prorrogar aquest termini un mes més.

2. Si l'immoble al lliurament del qual obliga el títol executiu està ocupat per terceres persones diferents de l'executat i dels qui comparteixen amb ell la utilització d'aquell, el secretari judicial responsable de l'execució, tan aviat com conegui la seva existència, els ha de notificar el despatx de l'execució o la litispendència d'aquesta, perquè, en el termini de deu dies, presentin els títols que justifiquin la seva situació.»

Tres-cents setze. El paràgraf primer de l'apartat 1 i el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 706 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan el fer a què obligui el títol executiu no sigui personalíssim, si l'executat no ho porta a terme en el termini assenyalat pel secretari judicial, l'executant pot demanar que se'l faculti per encarregar-lo a un tercer, a costa de l'executat, o a reclamar el rescabament de danys i perjudicis.»

«2. Si, de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior, l'executant opta per encarregar el fer a un tercer, s'ha de valorar prèviament el cost del fer per un perit taxador designat pel secretari judicial i, si l'executat no diposita la quantitat que aquest aprovi mitjançant decret, susceptible de recurs directe de revisió sense efecte suspensiu davant el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució, o no fiança el

pagament, s'ha de procedir immediatament a l'embargament de béns i a la seva realització forçosa fins a obtenir la suma que sigui necessària.»

Tres-cents disset. El paràgraf primer de l'article 707 queda redactat de la manera següent:

«Quan la sentència ordeni la publicació o difusió, total o parcial, del seu contingut en mitjans de comunicació a costa de la part vençuda en el procés, es pot despatxar l'execució per obtenir l'efectivitat d'aquest pronunciament, i el secretari judicial ha de requerir l'executat perquè contracti els anuncis que siguin procedents.»

Tres-cents divuit. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 708 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan una resolució judicial o arbitral ferma condemni a emetre una declaració de voluntat, transcorregut el termini de vint dies que estableix l'article 548 sense que hagi estat emesa per l'executat, el tribunal competent, per mitjà d'interlocutòria, ha de resoldre que es tingui per emesa la declaració de voluntat, si estan predeterminats els elements essencials del negoci. Emesa la declaració, l'executant pot demanar que el secretari judicial responsable de l'execució lliure, amb testimoni de la interlocutòria, manament d'anotació o inscripció en el Registre o registres que corresponguin, segons el contingut i l'objecte de la declaració de voluntat.»

Tres-cents dinou. L'apartat 3 de l'article 709 queda redactat de la manera següent:

«3. Quan s'acordi constrènyer l'executat amb multes mensuals, ha de reiterar trimestralment el secretari judicial responsable de l'execució els requeriments, fins que es compleixi un any des del primer. Si, al cap d'un any, l'executat continua rebutjant fer el que disposa el títol, ha de prosseguir l'execució per lliurar a l'executant un equivalent pecuniari de la prestació o per a l'adopció de qualssevol altres mesures que resultin idònies per a la satisfacció de l'executant i que, a petició d'aquest i escoltat l'executat, pot acordar el tribunal.»

Tres-cents vint. L'apartat 1 de l'article 710 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el condemnat a no fer alguna cosa trenca la sentència, se l'ha de requerir, a instància de l'executant per part del secretari judicial responsable de l'execució, perquè desfaci el que ha fet malament si és possible, indemnitzi els danys i perjudicis causats i, si s'escau, s'abstingui de reiterar el trencament, amb advertència d'incórrer en el delictes de desobediència a l'autoritat judicial.

S'ha de procedir d'aquesta manera tantes vegades com incompleixi la condemna i perquè desfaci el que ha fet malament se l'ha d'intimar per part del secretari judicial amb la imposició de multes per cada mes que transcorri sense desfer-ho.»

Tres-cents vint-i-u. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 711 queda redactat de la manera següent:

«1. Per determinar la quantia de les multes previstes en els articles anteriors s'ha de tenir en compte el preu o la contraprestació del fer personalíssim establerts en el títol executiu i, si no hi consten o es tracta de desfer el que s'ha fet malament, el cost dinerari que en el mercat s'atribueixi a aquestes conductes.»

Tres-cents vint-i-dos. L'apartat 2 de l'article 713 queda redactat de la manera següent:

«2. L'escrit i la relació de danys i perjudicis i altres documents, els ha de traslladar el secretari judicial a qui hagi d'abonar els danys i perjudicis, perquè, en el termini de deu dies, contesti el que estimi convenient.»

Tres-cents vint-i-tres. L'apartat 1 de l'article 714 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el deutor es conforma amb la relació dels danys i perjudicis i el seu import, l'ha d'aprovar el secretari judicial responsable de l'execució mitjançant decret, i s'ha de procedir a fer efectiva la suma convinguda en la forma establerta en els articles 571 i següents per a l'execució dinerària.»

Tres-cents vint-i-quatre. L'article 715 queda redactat de la manera següent:

«Article 715. *Oposició del deutor.*

Si, dins el termini legal, el deutor s'oposa motivadament a la petició de l'actor, sigui pel que fa a les partides de danys i perjudicis, sigui pel que fa a la seva valoració en diners, s'ha de substanciar la liquidació de danys i perjudicis pels tràmits establerts per als judicis verbals en els articles 441 i següents, però el tribunal que va dictar l'ordre general d'execució pot nomenar, mitjançant providència, a instància de part o d'ofici, si ho considera necessari, un perit que dictami sobre l'efectiva producció dels danys i el seu apreuament en diners. En aquest cas, ha de fixar el termini perquè emeti dictamen i el lliuri al jutjat i la vista oral no s'ha de celebrar fins que hagin passat deu dies a comptar del següent al trasllat del dictamen a les parts.»

Tres-cents vint-i-cinc. El paràgraf primer de l'article 717 queda redactat de la manera següent:

«Quan se sol·liciti la determinació de l'equivalent pecuniari d'una prestació que no consisteixi en el lliurament d'una quantitat de diners, s'han d'expressar les estimacions pecuniàries de la prestació i les raons que les fonamenten, juntament amb els documents que el sol·licitant consideri oportuns per fonamentar la petició, la qual el secretari judicial ha de traslladar a qui hagi de pagar perquè, en el termini de deu dies, contesti el que estimi convenient.»

Tres-cents vint-i-sis. L'article 718 queda redactat de la manera següent:

«Article 718. *Liquidació de fruits i rendes. Sol·licitud i requeriment al deutor.*

Si se sol·licita la determinació de la quantitat que es deu en concepte de fruits, rendes, utilitats o productes de qualsevol classe, el secretari judicial responsable de l'execució ha de requerir el deutor perquè, dins un termini que s'ha de determinar segons les circumstàncies del cas, presenti la liquidació, atenint-se, si s'escau, a les bases que estableixi el títol.»

Tres-cents vint-i-set. El primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 719 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el deutor presenta la liquidació de fruits, rendes, utilitats o productes de qualsevol classe a què es refereix l'article anterior, s'ha de traslladar al creditor i si s'hi mostra conforme, s'ha d'aprovar per decret i s'ha de procedir a fer efectiva la suma convinguda en la forma establerta en els articles 571 i següents per a l'execució dinerària.»

Tres-cents vint-i-vuit. L'article 720 queda redactat de la manera següent:

«Article 720. *Rendició de comptes d'una administració.*

Les disposicions que contenen els articles 718 i 719 són aplicables en el cas que el títol executiu es refereixi al deure de retre comptes d'una administració i lliurar-ne el saldo; però els terminis es poden ampliar mitjançant decret pel secretari judicial responsable de l'execució quan ho estimi necessari, atesa la importància i la complicació de l'afer.»

Tres-cents vint-i-nou. L'article 722 queda redactat de la manera següent:

«Article 722. *Mesures cautelars en el procediment arbitral i litigis estrangers.*

Pot demanar al tribunal mesures cautelars qui acrediti ser part d'un procés arbitral pendent a Espanya; o, si s'escau, haver demanat la formalització judicial a què es refereix l'article 15 de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge; o en el cas d'un arbitratge institucional, haver presentat la deguda sol·licitud o encàrrec a la institució corresponent segons el seu Reglament.»

«Sense perjudici de les regles especials previstes en els tractats i convenis o en les normes comunitàries que hi siguin aplicables, també pot sol·licitar d'un tribunal espanyol qui acrediti ser part d'un procés jurisdiccional o arbitral que se segueixi en un país estranger l'adopció de mesures cautelars si es donen els pressupòsits legalment previstos llevat dels casos en què per conèixer de l'afer principal en siguin exclusivament competents els tribunals espanyols.»

Tres-cents trenta. L'apartat 2 de l'article 728 queda redactat de la manera següent:

«2. El sol·licitant de mesures cautelars també ha de presentar amb la sol·licitud les dades, els arguments i les justificacions documentals que condueixin a fonamentar, per part del tribunal, sense perjudicar el fons de l'afer, un judici provisional i indiciari favorable al fonament de la seva pretensió. En defecte de justificació documental, el sol·licitant pot oferir-la per altres mitjans de prova, que ha de proposar en la forma escaient al mateix escrit.»

Tres-cents trenta-u. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 730 queda redactat de la manera següent:

«En aquest cas, les mesures que s'hagin acordat queden sense efecte si la demanda no es presenta davant el mateix tribunal que va conèixer de la sol·licitud d'aquelles en els vint dies següents a la seva adopció. El secretari judicial, d'ofici, ha d'acordar mitjançant decret que s'aixequin o es revoquin els actes de compliment que s'hagin realitzat, condemnar el sol·licitant a les costes i declarar que és responsable dels danys i perjudicis que hagi produït al subjecte respecte al qual es van adoptar les mesures.»

Tres-cents trenta-dos. L'apartat 1 de l'article 734 queda redactat de la manera següent:

«1. Rebuda la sol·licitud, el secretari judicial, mitjançant diligència, llevat dels casos del paràgraf segon de l'article anterior, en el termini de cinc dies, comptats des de la notificació d'aquella al demandat, ha de convocar les parts a una vista, que s'ha de celebrar dins els deu dies següents sense necessitat de seguir l'ordre dels afers pendents quan així ho exigeixi l'efectivitat de la mesura cautelar.»

Tres-cents trenta-tres. Els paràgrafs primer i segon de l'apartat 2 de l'article 738 queden redactats de la manera següent:

«2. Si el que s'ha acordat és l'embargament preventiu, s'ha de procedir de conformitat amb el que preveuen els articles 584 i següents per als embargaments decretats en el procés d'execució, però sense que el deutor estigui obligat a la manifestació de béns que disposa l'article 589. Les decisions sobre millora, reducció o modificació de l'embargament preventiu han de ser adoptades, si s'escau, pel tribunal.

Si el que s'ha acordat és l'administració judicial, s'ha de procedir de conformitat amb els articles 630 i següents.»

Tres-cents trenta-quatre. L'apartat 1 de l'article 741 queda redactat de la manera següent:

«1. L'escrit d'oposició, l'ha de traslladar el secretari judicial al sol·licitant, i seguidament s'ha de procedir de conformitat amb el que preveu l'article 734.»

Tres-cents trenta-cinc. L'apartat 1 de l'article 744 queda redactat de la manera següent:

«1. Absolt el demandat en primera o segona instància, el secretari judicial ha d'ordenar l'aixecament immediat de les mesures cautelars adoptades, llevat que el recurrent sol·liciti el manteniment o l'adopció d'alguna mesura diferent. En aquest cas se n'ha de donar compte al tribunal i aquest, escoltada la part contrària, ateses les circumstàncies del cas i amb l'augment previ de l'import de la caució, ha de resoldre el que sigui procedent sobre la sol·licitud del recurrent, mitjançant interlocutòria.»

Tres-cents trenta-sis. El paràgraf primer de l'article 745 queda redactat de la manera següent:

«Ferma una sentència absoluta, sigui en el fons o en la instància, el secretari judicial han d'alçar d'ofici totes les mesures cautelars adoptades i s'ha de procedir de conformitat amb el que disposa l'article 742 respecte als danys i perjudicis que hagi pogut patir el demandat.»

Tres-cents trenta-set. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 747, que queda redactat de la manera següent:

«Amb el trasllat previ de l'escrit al sol·licitant de la mesura cautelar, per cinc dies, el secretari judicial ha de convocar les parts a una vista sobre la sol·licitud de caució substitutòria, de conformitat amb el que disposa l'article 734. Celebrada la vista, el tribunal ha de resoldre mitjançant interlocutòria el que consideri procedent, en el termini de cinc dies més.»

Tres-cents trenta-vuit. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 750 queda redactat de la manera següent:

«No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan algun dels pactes proposats pels cònjuges no sigui aprovat pel tribunal, el secretari judicial ha de requerir les parts perquè en el termini de cinc dies manifestin si volen continuar amb la defensa i representació úniques o si, en canvi, prefereixen litigar cadascuna amb la seva pròpia defensa i representació. Així mateix, quan, malgrat l'acord subscrit per les parts i homologat pel tribunal, una de les parts demani l'execució judicial de l'esmentat acord, el secretari judicial ha de requerir l'altra part perquè nomeni un advocat i procurador que la defensi i representi.»

Tres-cents trenta-nou. L'article 753 queda redactat de la manera següent:

«Article 753. *Tramitació.*

1. Llevat que expressament es disposi una altra cosa, els processos a què es refereix aquest títol s'han de substanciar pels tràmits del judici verbal, però el secretari judicial ha de traslladar la demanda al ministeri fiscal, quan sigui procedent, i a les altres persones que, de conformitat amb la llei, hagin de ser part en el procediment, hagin estat o no demandats, emplaçant-los perquè la contestin en el termini de vint dies, de conformitat amb el que estableix l'article 405 d'aquesta Llei.

2. En la celebració de la vista de judici verbal en aquests processos i de la compareixença a què es refereix l'article 771 d'aquesta Llei, una vegada practicades les proves el tribunal ha de permetre les parts formular oralment les seves conclusions, i hi és aplicable amb aquesta finalitat el que estableixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 433.»

Tres-cents quaranta. El paràgraf primer de l'article 755 queda redactat de la manera següent:

«Quan sigui procedent, el secretari judicial ha d'acordar que les sentències i altres resolucions dictades en els procediments a què es refereix aquest títol es comuniquin d'ofici als registres civils per a la pràctica dels assentaments que corresponguin.»

Tres-cents quaranta-u. El paràgraf segon de l'article 758 queda redactat de la manera següent:

«Si no ho fan, han de ser defensats pel ministeri fiscal, sempre que aquest no hagi estat el promotor del procediment. Altrament, el tribunal ha de designar un defensor judicial, llevat que ja estigui nomenat.»

Tres-cents quaranta-dos. El paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 768 queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, quan hi hagi raons d'urgència, es poden acordar les mesures sense més tràmits, i el secretari judicial ha de manar citar els interessats a una compareixença, que s'ha de celebrar dins els deu dies següents i en la qual, després d'escoltar les al·legacions dels compareixents sobre la procedència de les mesures adoptades, ha de resoldre el tribunal el que sigui procedent per mitjà d'interlocutòria.»

Tres-cents quaranta-tres. Es modifica la regla 4a de l'article 770, que queda redactada de la manera següent:

«4a Les proves que no es puguin practicar a l'acte de la vista s'han de practicar dins el termini que el tribunal assenyali, que no pot excedir els trenta dies.

Durant aquest termini, el tribunal pot acordar d'ofici les proves que consideri necessàries per comprovar la concurrència de les circumstàncies en cada cas exigides pel Codi civil per decretar la nul·litat, separació o divorci, així com les que es refereixin a fets dels quals depenguin els pronunciaments sobre mesures que afectin els fills menors o incapacitats, d'acord amb la legislació civil aplicable. Si el procediment és contenciós i es considera necessari d'ofici o a petició del fiscal, parts o membres de l'equip tècnic judicial o del mateix menor, s'ha d'escoltar els fills menors o incapacitats si tenen judici suficient i, en tot cas, els que tinguin més de dotze anys.

En les exploracions de menors en els procediments civils, el jutge ha de garantir que el menor pugui ser escoltat en condicions idònies per a la salvaguarda dels seus interessos, sense interferències d'altres persones i, excepcionalment amb l'auxili d'especialistes quan això sigui necessari.»

Tres-cents quaranta-quatre. L'apartat 2 i el paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 771 queden redactats de la manera següent:

«2. A la vista de la sol·licitud, el secretari judicial ha de citar els cònjuges i, si hi ha fills menors o incapacitats, el ministeri fiscal, a una compareixença en la qual s'ha d'intentar un acord de les parts, que ha d'assenyalar el secretari judicial i que s'ha de celebrar en els deu dies següents. A la compareixença ha d'acudir el cònjuge demandat assistit pel seu advocat i representat pel seu procurador.

D'aquesta resolució, n'ha de donar compte el mateix dia al tribunal perquè pugui acordar immediatament, si la urgència del cas ho aconsella, els efectes a què es refereix l'article 102 del Codi civil i el que consideri procedent en relació amb la custòdia dels fills i l'ús de l'habitatge i l'aixovar familiars. Contra aquesta resolució no es pot presentar cap recurs.»

«3. En l'acte de la compareixença a què es refereix l'apartat anterior, si no hi ha acord dels cònjuges sobre les mesures que s'han d'adoptar o si l'acord, escoltat, si s'escau, el ministeri fiscal, no és aprovat en tot o en part pel tribunal, s'han

d'escoltar les al·legacions dels concurrents i s'ha de practicar la prova que aquests proposin i que no sigui inútil o impertinent, així com la que el tribunal acordi d'ofici. Si alguna prova no es pot practicar en la compareixença, el secretari judicial ha d'assenyalar data per a la seva pràctica, en unitat d'acte, dins dels deu dies següents.»

Tres-cents quaranta-cinc. L'article 772 queda redactat de la manera següent:

«Article 772. *Confirmació o modificació de les mesures provisionals prèvies a la demanda, en admetre's aquesta.*

1. Quan s'hagin adoptat mesures amb anterioritat a la demanda, admesa aquesta, el secretari judicial ha d'adjuntar les actuacions sobre adopció de les esmentades mesures a les actuacions del procés de nul·litat, separació o divorci, i ha de sol·licitar, a aquest efecte, el corresponent testimoni, si les actuacions sobre les mesures s'han produït en un tribunal diferent del que conegui de la demanda.

2. Només quan el tribunal consideri que és procedent completar o modificar les mesures prèviament acordades ha d'ordenar que es convoqui les parts a una compareixença, que ha d'assenyalar el secretari judicial i s'ha de substanciar d'acord amb el que disposa l'article anterior.

Contra l'interlocutòria que es dicti no es pot presentar cap recurs.»

Tres-cents quaranta-sis. El paràgraf primer de l'apartat 3 i el paràgraf segon de l'apartat 4 de l'article 773 queden redactats de la manera següent:

«3. Abans que el tribunal dicti la resolució a què es refereix l'apartat anterior, el secretari judicial ha de convocar els cònjuges i, si s'escau, el ministeri fiscal a una compareixença, que s'ha de substanciar de conformitat amb el que preveu l'article 771.»

«Si la vista no es pot assenyalar en el termini indicat, el secretari judicial ha de convocar la compareixença a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article.»

Tres-cents quaranta-set. L'apartat 5 de l'article 774 queda redactat de la manera següent:

«5. Els recursos que, de conformitat amb la llei, s'interposin contra la sentència no suspeneu l'eficàcia de les mesures que s'hagin acordat en aquesta. Si la impugnació afecta únicament els pronunciaments sobre mesures, el secretari judicial ha de declarar la fermesa del pronunciament sobre la nul·litat, separació o divorci.»

Tres-cents quaranta-vuit. L'article 776 queda redactat de la manera següent:

«Article 776. *Execució forçosa dels pronunciaments sobre mesures.*

Els pronunciaments sobre mesures s'han d'executar d'acord amb el que disposa el llibre III d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

1a Al cònjuge o progenitor que incompleixi de manera reiterada les obligacions de pagament de la quantitat que li correspongui, el secretari judicial li pot imposar multes coercitives, d'acord amb el que disposa l'article 711 i sense perjudici de fer efectives sobre el seu patrimoni les quantitats degudes i no satisfetes.

2a En cas d'incompliment d'obligacions no pecuniàries de caràcter personalíssim, no és procedent la substitució automàtica per l'equivalent pecuniari que preveu l'apartat tercer de l'article 709 i es poden mantenir, si el tribunal ho considera convenient, les multes coercitives mensuals tot el temps que sigui necessari més enllà del termini d'un any establert a l'esmentat precepte.

3a L'incompliment reiterat de les obligacions derivades del règim de visites, tant per part del progenitor guardador com del no guardador, pot donar lloc a la modificació pel tribunal del règim de guarda i visites.

4a Quan hagin de ser objecte d'execució forçosa despeses extraordinàries, no expressament previstes en les mesures definitives o provisionals, s'ha de sol·licitar prèviament al despatx d'execució la declaració que la quantitat reclamada té la consideració de despesa extraordinària. De l'escrit en què se sol·licita la declaració de despesa extraordinària, se n'ha de donar vista a la contrària i, en cas d'oposició dins els cinc dies següents, el tribunal ha de convocar les parts a una vista que s'ha de substanciar d'acord amb el que disposen els articles 440 i següents i que s'ha de resoldre mitjançant interlocutòria.»

Tres-cents quaranta-nou. L'apartat 3 de l'article 777 queda redactat de la manera següent:

«3. Admesa la sol·licitud de separació o divorci, el secretari judicial ha de citar els cònjuges, dins els tres dies següents, perquè es ratifiquin per separat en la seva petició. Si aquesta no és ratificada per algun dels cònjuges, el secretari judicial ha d'acordar immediatament l'arxivament de les actuacions, i en queda estalvi el dret dels cònjuges a promoure la separació o el divorci de conformitat amb el que disposa l'article 770. Contra aquesta resolució del secretari judicial es pot interposar recurs directe de revisió davant el tribunal.»

Tres-cents cinquanta. Els apartats 3 i 4 de l'article 780 queden redactats de la manera següent:

«3. El secretari judicial ha de reclamar a l'entitat administrativa un testimoni complet de l'expedient, que ha de ser aportat en el termini de vint dies.

4. Rebut el testimoni de l'expedient administratiu, el secretari judicial ha de citar a termini l'actor per vint dies perquè presenti la demanda, que s'ha de tramitar d'acord amb el que preveu l'article 753.»

Tres-cents cinquanta-u. L'article 781 queda redactat de la manera següent:

«Article 781. *Procediment per determinar la necessitat d'assentiment en l'adopció.*

1. Els pares que pretenguin que es reconegui la necessitat del seu assentiment per a l'adopció poden comparèixer davant el tribunal que estigui coneixent del corresponent expedient i manifestar-ho així. El secretari judicial, amb suspensió de l'expedient, ha d'assenyalar el termini que consideri necessari per a la presentació de la demanda, que no pot ser superior a vint dies. Presentada la demanda, s'ha de tramitar d'acord amb el que preveu l'article 753.

2. Si no es presenta la demanda en el termini fixat pel secretari judicial, s'ha de dictar decret que doni per finalitzat el tràmit, decret que és recurrible directament en revisió davant el tribunal. Una vegada ferma aquesta resolució, no s'admet cap reclamació posterior dels mateixos subjectes sobre necessitat d'assentiment per a l'adopció de què es tracti.»

Tres-cents cinquanta-dos. Els apartats 2, 4 i 5 de l'article 783 queden redactats de la manera següent:

«2. Practicades les actuacions anteriors o, si no és necessari, a la vista de la sol·licitud de divisió judicial de l'herència, el secretari judicial ha de convocar a la Junta els hereus, els legataris de la part al·lòtota i el cònjuge supervivent, i assenyalar dia dins dels deu següents.»

«4. El secretari judicial també ha de convocar el ministeri fiscal perquè representi els interessats en l'herència que siguin menors o incapacitats i no tinguin representació legítima i els absents el parador del qual s'ignori. La representació del

ministeri fiscal cessa una vegada que els menors o incapacitats estiguin habilitats de representant legal o defensor judicial i, respecte als absents, quan es presentin en el judici o puguin ser citats personalment, encara que tornin a absentar-se.»

«5. Els creditors a què es refereix l'apartat 5 de l'article anterior han de ser convocats pel secretari judicial a la Junta quan estiguin personats en el procediment. Els que no hi estiguin personats no han de ser citats, però hi poden participar si hi concorren el dia assenyalat aportant els títols justificatius dels crèdits.»

Tres-cents cinquanta-tres. L'apartat 4 de l'article 784 queda redactat de la manera següent:

«4. És aplicable al comptador designat per sorteig el que es disposa per a la recusació i provisió de fons dels perits.»

Tres-cents cinquanta-quatre. Els apartats 1 i 3 de l'article 785 queden redactats de la manera següent:

«1. Elegits el comptador i els perits, si s'escau, amb l'acceptació prèvia, el secretari judicial ha de lliurar les actuacions al primer i posar a disposició d'aquest i dels perits tots els objectes, documents i papers que necessitin per practicar l'inventari, quan aquest no s'hagi fet, i l'apreuament, la liquidació i la divisió del cabal hereditari.»

«3. A instància de part, el secretari judicial, mitjançant diligència, pot fixar al comptador un termini perquè presenti les operacions divisòries, i si no ho verifica, és responsable dels danys i perjudicis.»

Tres-cents cinquanta-cinc. Els apartats 1, 2, 3, 4 i 6 de l'article 787 queden redactats de la manera següent:

«1. El secretari judicial ha de traslladar a les parts les operacions divisòries, i les ha de citar a termini per deu dies perquè hi formulin oposició. Durant aquest termini, les parts poden examinar a l'oficina judicial les actuacions i les operacions divisòries i obtenir, a costa seva, les còpies que sol·licitin.

L'oposició s'ha de formular per escrit, on constin els punts de les operacions divisòries a què es refereix i les raons en què es fonamenta.»

«2. Passat aquest termini sense fer-se oposició o després que els interessats hagin manifestat la seva conformitat, el secretari judicial ha de dictar decret en què aprovi les operacions divisòries, i manar protocol·litzar-les.»

«3. Quan dins el termini hàbil s'hagi formalitzat l'oposició a les operacions divisòries, el secretari judicial ha de convocar el comptador i les parts a una compareixença davant el tribunal, que s'ha de celebrar dins els deu dies següents.»

«4. Si en la compareixença s'assoleix la conformitat de tots els interessats respecte a les qüestions promogudes, s'ha d'executar el que s'hagi acordat i el comptador ha de fer en les operacions divisòries les reformes convingudes, que han de ser aprovades d'acord amb el que disposa l'apartat 2 d'aquest article.»

«6. Quan, de conformitat amb el que estableix l'article 40 d'aquesta Llei, s'hagin suspès les actuacions perquè està pendent una causa penal en què s'investiga un delictes de suborn comès en l'apreuament dels béns de l'herència, la suspensió, l'ha d'alçar el secretari judicial, sense esperar que la causa finalitzi per resolució ferma, quan els interessats, prescindint de l'apreuament impugnat, en presentin un altre fet de comú acord, cas en què s'ha de dictar sentència d'acord amb el que resulti d'aquest.»

Tres-cents cinquanta-sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 788 queden redactats de la manera següent:

«1. Aprovades definitivament les particions, el secretari judicial ha de procedir a lliurar a cadascun dels interessats el que l'hi hagi estat adjudicat i els títols de propietat, als quals l'actuari ha de posar prèviament notes expressives de l'adjudicació.

2. Després que siguin protocol·litzades, el secretari judicial ha de donar als participants que ho demanin testimoni del seu haver i adjudicació respectius.»

Tres-cents cinquanta-set. L'article 789 queda redactat de la manera següent:

«Article 789. *Terminació del procediment per acord dels cohereus.*

En qualsevol estat del judici, els interessats es poden separar del seu seguiment i adoptar els acords que estimin convenients. Quan ho sol·licitin de comú acord, el secretari judicial ha de sobreseure el judici i posar els béns a disposició dels hereus.»

Tres-cents cinquanta-vuit. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 791 queda redactat de la manera següent:

«1. En el cas a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior, una vegada practicades les actuacions que s'hi esmenten, el secretari judicial ha d'adoptar mitjançant diligència les mesures que estimi més apropiades per descobrir si la persona de la successió de la qual es tracta ha mort amb disposició testamentària o sense, i ordenar, a aquest efecte, que es porti a les actuacions el certificat del Registre general d'actes d'últimes voluntats, així com el certificat de defunció quan sigui possible.»

Tres-cents cinquanta-nou. L'apartat 2 de l'article 793 queda redactat de la manera següent:

«2. Una vegada dictada la resolució, el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora per a la formació d'inventari, i ha de manar citar els interessats.»

Tres-cents seixanta. El paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 794 queda redactat de la manera següent:

«4. Si se suscita controvèrsia sobre la inclusió o exclusió de béns en l'inventari, el secretari judicial ha de citar els interessats a una vista, i continuar la tramitació d'acord amb el que es preveu per al judici verbal.»

Tres-cents seixanta-u. L'apartat 2 de l'article 796 queda redactat de la manera següent:

«2. Durant l'esmena del procediment de divisió judicial de l'herència, els hereus poden demanar, de comú acord, que cessi la intervenció judicial. El secretari judicial ho ha d'acordar mitjançant decret, llevat que algun dels interessats sigui menor o incapacitat i no tingui representant legal o quan hi hagi algun hereu absent al qual no s'hagi pogut citar perquè se n'ignora el parador.»

Tres-cents seixanta-dos. L'article 797 queda redactat de la manera següent:

«Article 797. *Possessió del càrrec d'administrador de l'herència.*

1. Nomenat l'administrador i prestada per aquest la caució, el secretari judicial l'ha de posar en possessió del seu càrrec, i l'ha de donar a conèixer a les persones que aquest designi d'aquelles amb les quals s'hagi d'entendre per al seu exercici.

2. Perquè pugui acreditar la seva representació, el secretari judicial li ha de donar testimoni en què consti el seu nomenament i que està en possessió del càrrec.

3. Es pot fer constar en el Registre de la propietat l'estat d'administració de les finques de l'herència i el nomenament d'administrador mitjançant el corresponent manament expedit pel secretari judicial amb els requisits previstos a la legislació hipotecària.»

Tres-cents seixanta-tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 799 queden redactats de la manera següent:

«2. En retre el compte, l'administrador ha de consignar el saldo que en resulti o presentar el resguard original que acrediti haver-lo dipositat a l'establiment destinat a aquest efecte. En el primer cas, el secretari judicial ha d'acordar immediatament mitjançant diligència el dipòsit i, en el segon, que es posi en les actuacions la diligència expressiva de la data i quantitat d'aquest.»

«3. A l'efecte d'instruir-se dels comptes i a fi d'inspeccionar l'administració o promoure qualssevol mesures que versin sobre rectificació o aprovació d'aquells, s'han de posar de manifest en l'oficina judicial a la part que, en qualsevol moment, ho demani.»

Tres-cents seixanta-quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 800 queden redactats de la manera següent:

«2. Tots els comptes de l'administrador, fins i tot el final, s'han de posar de manifest a les parts a l'oficina judicial, quan cessi en l'exercici del càrrec, per un termini comú, que el secretari judicial ha d'assenyalar mitjançant diligència segons la importància d'aquells.»

«3. Passat aquest termini sense fer-se oposició als comptes, el secretari judicial ha de dictar decret en què els aprovi i declari exempt de responsabilitat l'administrador. En el mateix decret ha de manar tornar a l'administrador la caució que hagi prestat.»

Tres-cents seixanta-cinc. L'apartat 2 de l'article 801 queda redactat de la manera següent:

«2. Amb aquesta finalitat ha de fer les reparacions ordinàries que siguin indispensables per a la conservació dels béns. Quan siguin necessàries reparacions o despeses extraordinàries, ho ha de posar en coneixement del jutjat, el qual, escoltant en una compareixença els interessats que esmenta l'apartat 3 de l'article 793, el dia i l'hora que a aquest efecte assenyali el secretari judicial, i amb el reconeixement pericial previ i formació de pressupost ha de resoldre el que estimi procedent, ateses les circumstàncies del cas.»

Tres-cents seixanta-sis. Es modifiquen l'ordinal 4 t de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 804, que queden redactats de la manera següent:

«4t Sobre els altres ingressos que hi hagi en l'administració, per conceptes diversos dels expressats en els paràgrafs precedents, el secretari judicial li ha d'assenyalar del 4 al 10 per cent, tenint en compte els productes del cabal i el treball de l'administració.»

«2. També pot acordar el secretari judicial, mitjançant decret, quan ho consideri just, que s'abonin a l'administrador les despeses de viatges que tingui necessitat de fer per a l'exercici del seu càrrec.»

Tres-cents seixanta-set. L'apartat 2 de l'article 805 queda redactat de la manera següent:

«2. Els administradors han de retre els comptes i remetre el que recaptin a l'administrador judicial; es consideren dependents d'aquest, i només en poden ser separats per causa justa i amb autorització mitjançant decret del secretari judicial.»

Tres-cents seixanta-vuit. Els paràgrafs primer i quart de l'apartat 1 i el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 809 queden redactats de la manera següent:

«1. A la vista de la sol·licitud a què es refereix l'article anterior, el secretari judicial ha d'assenyalar dia i hora perquè, en el termini màxim de deu dies es procedeixi a la formació d'inventari, i es mani citar els cònjuges.»

«El mateix dia o l'endemà, el tribunal ha de resoldre el que sigui procedent sobre l'administració i disposició dels béns inclosos a l'inventari.»

«2. Si se suscita controvèrsia sobre la inclusió o exclusió d'algun concepte en l'inventari o sobre l'import de qualsevol de les partides, el secretari judicial ha de citar els interessats a una vista, i continuar la tramitació d'acord amb el que es preveu per al judici verbal.»

Tres-cents seixanta-nou. Els apartats 3 i 5 de l'article 810 queden redactats de la manera següent:

«3. Admesa a tràmit la sol·licitud de liquidació, el secretari judicial ha d'assenyalar, dins el termini màxim de deu dies, el dia i l'hora en què els cònjuges han de comparèixer davant d'aquest per tal d'assolir un acord i, si no, designar un comptador i, si s'escau, perits, per a la pràctica de les operacions divisòries.»

«5. Si no s'arriba a un acord entre els cònjuges sobre la liquidació del seu règim economicomatemàtric, s'ha de procedir, mitjançant diligència, al nomenament d'un comptador i, si s'escau, perits, de conformitat amb el que estableix l'article 784 d'aquesta Llei, i la tramitació ha de continuar d'acord amb el que disposen els articles 785 i següents.»

Tres-cents setanta. L'apartat 3 i el paràgraf primer de l'apartat 5 de l'article 811 queden redactats de la manera següent:

«3. A la vista de la sol·licitud de liquidació, el secretari judicial ha d'assenyalar, dins el termini màxim de deu dies, el dia i l'hora en què els cònjuges han de comparèixer davant seu per tal d'arribar a un acord.»

«5. Si no hi ha acord entre els cònjuges, el secretari judicial els ha de citar a una vista, i continuar la tramitació d'acord amb el que es preveu per al judici verbal.»

Tres-cents setanta-u. L'apartat 1 de l'article 812 queda redactat de la manera següent:

«1. Pot acudir al procés monitori qui pretengui d'un altre el pagament d'un deute dinerari, vençut i exigible, d'una quantitat determinada que no excedeixi els 250.000 euros, quan el deute d'aquesta quantitat s'acrediti d'alguna de les formes següents:

1a Mitjançant documents, sigui quina sigui la forma i classe o el suport físic en què es trobin, que apareguin signats pel deutor o amb el seu segell, empremta o marca o amb qualsevol altre senyal, físic o electrònic, provinent del deutor.

2a Mitjançant factures, albarans de lliurament, certificacions, telegrams, telefax o qualssevol altres documents que, fins i tot unilateralment creats pel creditor, siguin dels que habitualment documenten els crèdits i deutes en relacions de la classe que aparegui existent entre creditor i deutor.»

Tres-cents setanta-dos. El paràgraf primer de l'article 813 queda redactat de la manera següent:

«És exclusivament competent per al procés monitori el jutjat de primera instància del domicili o residència del deutor o, si no són coneguts, el del lloc en què el deutor pugui ser trobat a efectes del requeriment de pagament pel tribunal, llevat que es tracti de la reclamació de deute a què es refereix el número 2n de l'apartat 2 de l'article 812, cas en què també és competent el jutjat del lloc on es trobi la finca, a elecció del sol·licitant.»

Tres-cents setanta-tres. L'apartat 1 de l'article 815 queda redactat de la manera següent:

«Si els documents aportats amb la petició són dels previstos a l'apartat 2 de l'article 812 o constitueixen un principi de prova del dret del peticionari, confirmat pel que s'exposa en aquella, el secretari judicial ha de requerir el deutor perquè, en el termini de vint dies, pagui al peticionari, i ho acrediti davant el tribunal, o comparegui davant d'aquest i al·legui succintament, en un escrit d'oposició, les raons per les

quals, al seu entendre, no deu, en tot o en part, la quantitat reclamada. En cas contrari n'ha de donar compte al jutge perquè resolgui el que correspongui sobre l'admissió a tràmit de la petició inicial.

El requeriment s'ha de notificar en la forma prevista a l'article 161 d'aquesta Llei, amb advertència que, si no paga ni compareix al·legant raons de la negativa al pagament, s'ha de despatxar en contra seva execució segons el que preveu l'article següent. Només s'admet el requeriment al demandat per mitjà d'edictes en el supòsit regulat en el següent apartat d'aquest article.»

Tres-cents setanta-quatre. L'apartat 1 de l'article 816 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el deutor no atén el requeriment de pagament o no hi compareix, el secretari judicial ha de dictar decret en què doni per acabat el procés monitori i l'ha de traslladar al creditor perquè insti el despatx d'execució, per a la qual cosa és suficient la mera sol·licitud.»

Tres-cents setanta-cinc. L'article 817 queda redactat de la manera següent:

«Article 817. *Pagament del deutor.*

Si el deutor atén el requeriment de pagament, tan aviat com ho acrediti, el secretari judicial ha d'acordar l'arxivament de les actuacions.»

Tres-cents setanta-sis. L'apartat 2 de l'article 818 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan la quantia de la pretensió no excedeixi la pròpia del judici verbal, el secretari judicial ha de dictar decret en què doni per acabat el procés monitori i s'acordi seguir la tramitació de conformitat amb el que es preveu per a aquest tipus de judici, i ha de convocar les parts a la vista davant el tribunal. Quan l'import de la reclamació excedeixi aquesta quantitat, si el peticionari no interposa la demanda corresponent dins el termini d'un mes des del trasllat de l'escrit d'oposició, el secretari judicial ha de dictar decret en què sobreseeixi les actuacions i condemni a costes el creditor. Si presenta la demanda, en el decret que posi fi al procés monitori ha d'acordar traslladar-la al demandat de conformitat amb el que preveuen els articles 404 i següents d'aquesta Llei, llevat que no sigui procedent la seva admissió, cas en què ha d'acordar donar-ne compte al jutge perquè resolgui el que correspongui.»

Tres-cents setanta-set. El paràgraf primer de l'article 825 queda redactat de la manera següent:

«Quan el deutor no interposi una demanda d'oposició en el termini establert, el tribunal ha de despatxar execució per les quantitats reclamades i després d'això el secretari judicial ha de travar embargament si no s'ha pogut practicar o, de conformitat amb el que preveu l'article 823, ha estat alçat.»

Tres-cents setanta-vuit. El paràgraf primer de l'article 826 queda redactat de la manera següent:

«Una vegada presentat pel deutor l'escrit d'oposició, el secretari judicial l'ha de traslladar al creditor amb citació per a la vista de conformitat amb el que disposa l'apartat primer de l'article 440 per als judicis verbals.»

Tres-cents setanta-nou. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de la disposició addicional cinquena, que queden de la manera següent:

«2. En els partits judicials on es constitueixin oficines d'assenyalament immediat s'han de presentar davant seu les demandes i sol·licituds que versin sobre les següents matèries i sempre que al demandant o sol·licitant li sigui possible designar un domicili o residència del demandat als efectes de la seva citació:

a) Reclamacions de quantitat referides a l'apartat 2 de l'article 250 d'aquesta Llei.

b) Desnonaments de finca urbana per expiració legal o contractual del termini o per manca de pagament de rendes o quantitats degudes i, si s'escau, reclamacions d'aquestes rendes o quantitats quan l'acció de reclamació s'acumuli a l'acció de desnonament.

c) Mesures cautelars prèvies o simultànies a la demanda, a què es refereix la regla 6a de l'article 770.

d) Mesures provisionals de nul·litat, separació o divorci, prèvies o simultànies a la demanda, previstes als articles 771 i 773.1.

e) Demandes de separació o divorci sol·licitades de mutu acord, o per un dels cònjuges amb el consentiment de l'altre.»

«3. Aquestes demandes i sol·licituds presentades davant les oficines d'assenyalament immediat es tramiten de conformitat amb les normes d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

Primera. Amb caràcter previ a l'admissió a tràmit, el mateix dia de la seva presentació o, si no és possible, el dia hàbil següent, les oficines d'assenyalament immediat, en una mateixa diligència:

a) Han de registrar les demandes o sol·licituds previstes a l'apartat anterior que es presentin davant seu.

b) Han d'acordar el seu repartiment al jutjat que correspongui i assenyalar directament la vista referida a l'article 440.1, la compareixença prevista en els articles 771.2 i 773.3, la compareixença per a ratificació de la demanda que preveu l'article 777.3, i la data i l'hora en què hagi de tenir lloc el llançament, en el cas a què es refereix l'article 440.3.

c) Han d'ordenar, i lliurar-los a aquest efecte, la pràctica de les corresponents citacions i oficis, perquè es realitzin a través del servei comú de notificacions o, si s'escau, pel procurador que ho sol·liciti, i es lliurin emplenades directament al jutjat corresponent.

d) Han de requerir la part actora, si és necessari, per a l'esmena dels defectes processals que pugui tenir la presentació de la demanda o sol·licitud, que s'han de solucionar en un termini màxim de tres dies.

e) Han de remetre immediatament la demanda o sol·licitud presentada al jutjat que correspongui.

Segona. Les citacions per a les compareixences i vistes a què es refereix la regla anterior han de contenir els requeriments i advertències previstos en cada cas en aquesta Llei. També han d'indicar els aspectes a què es refereix l'apartat 3 de l'article 440.

Així mateix la citació ha d'expressar que, si el demandat sol·licita el reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta o interessa la designació d'un advocat i procurador d'ofici en el cas de l'article 33.2, l'ha d'instar davant el jutjat en el termini de tres dies des de la recepció de la citació.

Tercera. Una vegada rebuda la demanda o sol·licitud, s'ha d'acordar el que sigui procedent sobre la seva admissió a tràmit. En el cas que s'admeti la demanda, cal atènyer-se a l'assenyalament realitzat. Si no és admesa a tràmit, s'ha de deixar sense efecte l'assenyalament, i el jutjat ha de comunicar aquesta circumstància als que ja hagin estat citats, a través del servei comú d'actes de comunicació o, si s'escau, del procurador que ho hagi sol·licitat.

Quan alguna de les parts sol·liciti el reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta o la designació d'un advocat i procurador d'ofici, s'ha de requerir a la mateixa resolució d'admissió de la demanda, si aleshores es coneix la sol·licitud o, si no, en un decret posterior, la designació immediata dels professionals de conformitat amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 33. En aquest cas, la designació s'ha de fer a favor

dels professionals assignats per a la data en què s'hagi de celebrar la vista o compareixença assenyalada, d'acord amb un torn especial d'assistència establert a aquest efecte pels col·legis d'advocats i procuradors.

Quarta. Les oficines d'assenyalament immediat han de fer els assenyalaments a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 3, primera, d'aquesta disposició davant el jutjat de primera instància que per torn correspongui d'acord amb un sistema programat d'assenyalaments, el dia i l'hora hàbils disponibles més pròxims possibles, sempre dins dels terminis següents:

a) Els assenyalaments per a les vistes a què es refereix l'article 440.1 s'han de fer en els terminis assenyalats en el mateix precepte, comptats partir del cinquè dia posterior a la presentació de la demanda a l'oficina d'assenyalament immediat.

b) Els assenyalaments per a les compareixences previstes als articles 771.2 i 773.3 s'han de fer entre el cinquè i el desè dia posteriors a la presentació de la sol·licitud o demanda a l'oficina d'assenyalament immediat.

c) Els assenyalaments de les compareixences per a ratificació de la demanda que preveu l'article 777.3 s'han de fer dins dels tres dies següents a la presentació de la demanda corresponent.

d) La fixació de data i l'hora en què, si s'escau, ha de tenir lloc el llançament, d'acord amb el que preveu l'últim incís de l'apartat 3 de l'article 440, s'ha de fer en un termini inferior a un mes des de la data en què s'hagi assenyalat la vista corresponent.

Cinquena. Cada jutjat de primera instància, en els partits judicials en què es constitueixin oficines d'assenyalament immediat, ha de reservar la totalitat de la seva agenda en les dates que li correspongui actuar en torn d'assistència continuada perquè l'oficina d'assenyalament immediat realitzi directament els assenyalaments.

El Consell General del Poder Judicial, amb un informe previ favorable del Ministeri de Justícia, ha de dictar els reglaments necessaris per regular l'organització i el funcionament del sistema programat d'assenyalaments, l'establiment dels torns d'assistència continuada entre els jutjats de primera instància i el fraccionament de franges horàries per a la realització directa dels assenyalaments.

Sisena. Les normes de repartiment dels partits judicials on es constitueixin oficines d'assenyalament immediat han d'atribuir el coneixement dels procediments que preveu l'apartat 2 d'aquesta disposició al jutjat de primera instància que hagi d'actuar en torn d'assistència continuada en la data en què es realitzin els assenyalaments de les vistes i compareixences a què es refereix la regla quarta.»

Tres-cents vuitanta. La disposició final vint-i-tresena passa a ser la disposició final vint-i-cinquena, amb el mateix contingut.

Article setzè. *Modificació de la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal*

S'afegeix una disposició addicional vuitena a la Llei 5/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena.

Els jutges d'adscripció territorial als quals es refereix l'article 347 bis de la Llei orgànica del poder judicial, perceben, en concepte de retribucions complementàries fixades en aquesta Llei, aquelles que corresponen a l'òrgan en el qual serveixen. Les retribucions bàsiques són les previstes en aquesta Llei d'acord amb la seva categoria.»

Article dissetè. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'ordinal 6è i s'hi afegeix un 7è de l'apartat 1 de l'article 8 en els termes següents:

«6è Les accions de reclamació de deutes socials interposats contra els socis subsidiàriament responsables dels deutes de la societat concursada, sigui quina sigui la data en què s'hagi contret i les accions per exigir als socis de la societat concursada el desemborsament de les aportacions socials diferides o el compliment de les prestacions accessòries.

7è Les accions de responsabilitat contra els administradors o liquidadors, de dret o de fet, i contra els auditors de la societat concursada, tendents a exigir responsabilitat civil pels perjudicis causats al concursat, sigui quina sigui la data en què s'hagin produït els danys i perjudicis o en la qual la responsabilitat pels deutes socials hagi esdevingut exigible.»

Dos. Els paràgrafs 2 i 3 de l'apartat 1 de l'article 13 queden redactats de la manera següent:

«Si la sol·licitud es refereix a una entitat de crèdit o a una empresa de serveis d'inversió, una vegada el jutge hagi proveït sobre aquesta, el secretari judicial l'ha de comunicar al Banc d'Espanya i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i ha de sol·licitar la relació dels sistemes de pagaments i de liquidació de valors o instruments financers derivats als quals pertanyi l'entitat afectada i la denominació i domicili del seu gestor, en els termes previstos a la legislació especial aplicable.

El secretari judicial també ha de comunicar la sol·licitud a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions si es refereix a una entitat asseguradora; al Ministeri de Treball i Immigració si es refereix a una mútua d'accidents de treball i malalties professionals, i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors si es refereix a una societat que tingui emesos valors o instruments financers negociats en un mercat secundari oficial.»

Tres. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«Formulada oposició pel deutor, el secretari judicial, l'endemà, ha de citar les parts a una vista, i les ha d'advertir perquè hi compareguin amb tots els mitjans de prova que es puguin practicar a l'acte i, si el deutor està obligat legalment a la tenidoria de la comptabilitat, l'ha d'advertir perquè hi comparegui amb els llibres comptables de tenidoria obligatoris.»

Quatre. L'apartat 4 de l'article 19 queda redactat de la manera següent:

«4. En cas de falta de consignació i en els que, malgrat haver estat efectuada, el creditor s'hagi ratificat en la sol·licitud, i també quan el crèdit de l'instant no hagi vençut o aquest no tingui la condició de creditor, el jutge ha d'escoltar les parts i els advocats sobre la procedència o improcedència de la declaració de concurs i ha de decidir sobre la pertinència dels mitjans de prova proposats o que es proposin en aquest acte, i ha d'acordar la pràctica immediata de les que es puguin realitzar el mateix dia, i el secretari judicial ha d'assenyalar per a les altres el termini més breu possible, sense que pugui excedir els 20 dies.»

Cinc. L'apartat 5 de l'article 21 queda redactat de la manera següent:

«5. El secretari judicial ha de notificar la interlocutòria a les parts que hi hagin comparegut. Si el deutor no hi ha comparegut, la publicació prevista a l'article 23 produeix, respecte d'ell, els efectes de notificació de la interlocutòria.

Si el concursat és una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió que participa en un sistema de pagaments i de liquidació de valors o instruments financers derivats, el secretari judicial ha de notificar la interlocutòria, el mateix dia de la data, al Banc d'Espanya, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al

gestor dels sistemes als quals pertanyi l'entitat afectada, en els termes previstos a la legislació especial a què es refereix la disposició addicional segona.

Així mateix, ha de notificar la interlocutòria a la Comissió Nacional del Mercat de Valors quan el concursat sigui una societat que hagi emès valors admesos a cotització en un mercat oficial.

Si el concursat és una entitat asseguradora, el secretari judicial ha de notificar la interlocutòria, amb la mateixa celeritat, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i si és una mútua d'accidents de treball i malalties professionals, ho ha de notificar en els mateixos termes al Ministeri de Treball i Immigració.»

Sis. El paràgraf tercer de l'apartat 3 de l'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Si el sol·licitant del concurs és una Administració pública que actua representada i defensada pels seus serveis jurídics, el trasllat de l'ofici l'ha de fer directament el secretari judicial als mitjans de publicitat.»

Set. El paràgraf tercer de l'apartat 5 de l'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Si el sol·licitant del concurs és una Administració pública que actua representada i defensada pels seus serveis jurídics, el trasllat de l'ofici l'ha de fer directament el secretari judicial als registres corresponents.»

Vuit. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 29 queda redactat de la manera següent:

«1. El nomenament d'administrador concursal ha de ser comunicat al designat pel mitjà més ràpid. Dins els cinc dies següents al correcte de la comunicació, el designat ha de comparèixer davant del jutjat per manifestar si accepta o no l'encàrrec. Si s'hi dona alguna causa de recusació, està obligat a manifestar-la. Acceptat el càrrec, el secretari judicial ha d'expedir i lliurar al designat un document acreditatiu de la seva condició d'administrador concursal.»

Nou. L'apartat 4 de l'article 37 queda redactat de la manera següent:

«4. Del contingut de la interlocutòria a què es refereix l'apartat anterior el secretari judicial n'ha de donar coneixement al registre públic previst a l'article 198.»

Deu. El paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 51 queda redactat de la manera següent:

«2. En cas de suspensió de les facultats d'administració i disposició del deutor, l'administració concursal, en l'àmbit de les seves competències, substitueix aquest en els procediments judicials en tràmit, i a aquest efecte el secretari judicial li ha de concedir, una vegada personada, un termini de cinc dies perquè s'instrueixi en les actuacions, però necessita l'autorització del jutge del concurs per desistir, aplanar-se, totalment o parcialment, i transigir litigis. La sol·licitud presentada per l'administració concursal, l'ha de traslladar el secretari judicial al deutor en tot cas i a les parts personades en el concurs que el jutge consideri que han de ser escoltades respecte al seu objecte. Les costes imposades a conseqüència de l'aplanament o del desistiment autoritzats tenen la consideració de crèdit concursal; en cas de transacció, cal atènyer-se al pacte en matèria de costes.»

Onze. El paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 61 queda redactat de la manera següent:

«No obstant el que disposa el paràgraf anterior, l'administració concursal, en cas de suspensió, o el concursat, en cas d'intervenció, poden sol·licitar la resolució del contracte si ho consideren convenient a l'interès del concurs. El secretari judicial ha de citar a compareixença davant del jutge el concursat, l'administració concursal i

l'altra part en el contracte i, si hi ha acord quant a la resolució i els seus efectes, el jutge ha de dictar interlocutòria en què declari resolt el contracte de conformitat amb el que s'hagi. Altrament, les diferències s'han de substanciar pels tràmits de l'incident concursal i el jutge ha de decidir sobre la resolució, i acordar, si s'escau, les restitucions que siguin procedents i la indemnització que s'hagi de satisfer amb càrrec a la massa.»

Dotze. Els paràgrafs segon i tercer de l'apartat 6 de l'article 64 queden redactats de la manera següent:

«En finalitzar el termini assenyalat o en el moment en què s'aconsegueixi un acord, l'administració concursal i els representants dels treballadors han de comunicar al jutge del concurs el resultat del període de consultes.

Rebuda la comunicació, el secretari judicial ha de sol·licitar un informe de l'autoritat laboral sobre les mesures proposades o l'acord assolit, que ha de ser emès en el termini de quinze dies, i aquesta pot sentir a l'administració concursal i als representants dels treballadors abans de la seva emissió. Rebut l'informe pel jutge del concurs o transcorregut el termini d'emissió, ha de seguir el curs de les actuacions. No obstant això, si l'informe és emès fora de termini es pot tenir en compte pel jutge del concurs en adoptar la resolució corresponent.»

Tretze. L'apartat 4 de l'article 96 queda redactat de la manera següent:

«4. Les impugnacions se substancien pels tràmits de l'incident concursal i el jutge, d'ofici pot acumular-les per resoldre-les conjuntament. Dins els cinc dies següents a la notificació de la sentència resolutòria de les impugnacions, l'administració concursal ha d'introduir en l'inventari, a la llista de creditors i en l'exposició motivada del seu informe les modificacions que, si s'escau, siguin procedents i presentar al jutge els textos definitius corresponents, així com una relació actualitzada dels crèdits contra la massa meritats i pendents de pagament, la qual cosa ha de quedar de manifest a l'oficina judicial.»

Catorze. L'article 98 queda redactat de la manera següent:

«Article 98. *Resolució judicial.*

Transcorregut el termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors sense que s'hi hagin presentat impugnacions o, si se n'han presentat, una vegada posats de manifest a l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, el jutge ha de dictar la resolució que sigui procedent de conformitat amb el que disposa aquest títol.»

Quinze. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 99 queda redactat de la manera següent:

«1. Qualsevol proposta de conveni, que pot contenir diferents alternatives, s'ha de formular per escrit i ha d'estar signada pel deutor o, si s'escau, per tots els creditors proposants, o pels respectius representants amb poder suficient. Les propostes presentades, el secretari judicial les ha de traslladar a les parts personades.»

Setze. L'apartat 3 de l'article 103 queda redactat de la manera següent:

«3. L'adhesió ha d'expressar la quantia del crèdit o dels crèdits de què sigui titular el creditor, així com la seva classe, i s'ha d'efectuar mitjançant compareixença davant el secretari judicial o mitjançant instrument públic.»

Disset. El paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 106 queda redactat de la manera següent:

«En el mateix termini, si s'hi aprecia algun defecte, el jutge ha d'ordenar que es notifiqui al concursat perquè en els tres dies següents a la notificació el pugui esmenar.»

Divuit. L'apartat 1 de l'article 107 queda redactat de la manera següent:

«1. Admesa a tràmit la proposta anticipada de conveni, el secretari judicial l'ha de traslladar a l'administració concursal perquè en un termini no superior a deu dies procedeixi a la seva avaluació.»

Dinou. L'apartat 2 de l'article 108 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan la classe o la quantia del crèdit expressades en l'adhesió siguin modificades en la redacció definitiva de la llista de creditors, el creditor pot revocar la seva adhesió dins els cinc dies següents a la posada de manifest de la llista a l'oficina judicial. Altrament, se'l considera adherit en els termes que resultin de la redacció definitiva de la llista.»

Vint. L'apartat 1 de l'article 109 queda redactat de la manera següent:

«1. Dins dels cinc dies següents a aquell en què hagi finalitzat el termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'hi han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, dins els cinc dies següents a aquell en què hagi finalitzat el termini per a la revocació de les adhesions, el secretari judicial ha de verificar si les adhesions presentades assoleixen la majoria legalment exigida. El secretari, mitjançant decret, ha de proclamar el resultat. Altrament, n'ha de donar compte al jutge, el qual ha de dictar interlocutòria en què s'obri la fase de conveni o liquidació, segons correspongui.»

Vint-i-u. Els apartats 1 i 3 i el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 111 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan el concursat no hagi sol·licitat la liquidació i no hagi estat aprovada ni mantinguda una proposta anticipada de conveni de conformitat amb el que estableix la secció precedent, el jutge, dins els quinze dies següents a l'expiració del termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'hi han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, a la data en què es posin de manifest a l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, ha de dictar interlocutòria en què posi fi a la fase comuna del concurs, i obrir la fase de conveni i ordenar la formació de la secció cinquena.

2. La interlocutòria ha d'ordenar convocar junta de creditors d'acord amb el que estableix l'article 23. El secretari judicial ha de fixar el lloc, dia i hora de la reunió en els termes que preveu l'article 182 de la Llei d'enjudiciament civil. En la notificació de la convocatòria han de constar els creditors que es poden adherir a la proposta de conveni en els termes de l'article 115.3.

(.../...)

3. La interlocutòria s'ha de notificar al concursat, a l'administració concursal i a totes les parts personades en el procediment.»

Vint-i-dos. L'apartat 1 de l'article 113 queda redactat de la manera següent:

«1. Transcorregut el termini de comunicació de crèdits i fins a la finalització del termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'hi han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, fins a la data en què es posin de manifest a l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, pot presentar davant el jutjat que tramiti el concurs la proposta de conveni el concursat que no hagi presentat una proposta anticipada ni hagi sol·licitat la liquidació. També ho poden fer els creditors els crèdits dels quals constin en el concurs i superin, conjuntament o individualment, una cinquena part del total passiu resultant de la llista definitiva de creditors, llevat que el concursat hagi sol·licitat la liquidació.»

Vint-i-tres. L'apartat 1 de l'article 114 queda redactat de la manera següent:

«1. Dins els cinc dies següents a la seva presentació, el jutge ha d'admetre a tràmit les propostes de conveni si compleixen les condicions de temps, forma i contingut establertes en aquesta Llei. Si hi aprecia algun defecte, dins del mateix

termini ha de disposar que es notifiqui al concursat o, si s'escau, als creditors perquè, en els tres dies següents a la notificació, puguin esmenar-lo. Si el concursat ha sol·licitat la liquidació, el secretari judicial ha de rebutjar l'admissió a tràmit de qualsevol proposta.»

Vint-i-quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 115 queden redactats de la manera següent:

«2. Els escrits d'avaluació emesos abans de la presentació de l'informe de l'administració concursal s'han d'adjuntar a aquest, conforme a l'apartat 2 de l'article 75, i els emesos amb posterioritat s'han de posar de manifest a l'oficina judicial des del dia de la seva presentació.

3. Des que, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior, quedi de manifest a l'oficina judicial el corresponent escrit d'avaluació i fins al moment del tancament de la llista d'assistents a la junta, s'admeten adhesions de creditors a la proposta de conveni amb els requisits i en la forma establerts en aquesta Llei. Llevat del cas previst a l'apartat 2 de l'article 110, les adhesions són irrevocables, però no vinculen el sentit del vot dels qui les hagin formulat i assisteixin a la junta.»

Vint-i-cinc. Els apartats 2 i 5 de l'article 115 bis queden redactats de la manera següent:

«2. Acordada la tramitació escrita, només es poden presentar propostes de conveni conforme a l'apartat segon de l'article 113 fins als seixanta dies anteriors al venciment del termini previst a la regla anterior. Des que quedi de manifest l'escrit d'avaluació a l'oficina judicial, s'admeten adhesions o vots en contra de creditors a la nova proposta de conveni fins a la conclusió del termini previst a la regla primera.

5. Dins els deu dies següents a aquell en què hagi finalitzat el termini de presentació d'adhesions, el jutge ha de verificar si la proposta de conveni presentat assoleix la majoria legalment exigida i ha de proclamar el resultat mitjançant providència.»

Vint-i-sis. L'apartat 3 de l'article 116 queda redactat de la manera següent:

«3. Ha d'actuar com a secretari qui ho sigui del jutjat. Ha de ser assistit en les seves funcions per l'administració concursal.»

Vint-i-set. L'apartat 3 de l'article 117 queda redactat de la manera següent:

«3. En qualsevol cas, la incompareixença dels membres de l'administració concursal no determina la suspensió de la junta, llevat que el jutge així ho acordi, i ha d'assenyalar, en aquest cas, el secretari judicial la data de la seva represa.»

Vint-i-vuit. Els apartats 4 i 5 de l'article 126 queden redactats de la manera següent:

«4. El concursat, l'administració concursal i qualsevol creditor tenen dret a obtenir, a costa seva, testimoni de l'acta, literal o en relació, total o parcial, que ha d'expedir el secretari judicial dins els tres dies següents al de presentació de la sol·licitud. Així mateix poden obtenir una còpia de la gravació realitzada.»

«5. La documentació d'aquestes actuacions s'ha de portar a terme de conformitat amb el que disposen els articles 146 i 147 de la Llei d'enjudiciament civil. En tot cas, és imprescindible la presència del secretari judicial a la junta en la seva condició de membre d'aquesta.»

Vint-i-nou. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 128 queda redactat de la manera següent:

«1. Es pot formular oposició a l'aprovació judicial del conveni en el termini de deu dies, comptat des del següent a la data en què el secretari judicial hagi verificat que les adhesions presentades assoleixen la majoria legal per a l'acceptació del conveni, en el cas de proposta anticipada o tramitació escrita, o des de la data de conclusió de la junta, en cas que s'hi accepti una proposta de conveni.»

Trenta. El paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 129 queda redactat de la manera següent:

«2. Si la sentència estima l'oposició per infracció legal en la constitució o en la celebració de la junta, el jutge ha d'acordar que el secretari judicial convoqui nova junta amb els mateixos requisits de publicitat i antelació establerts a l'apartat 2 de l'article 111, que s'ha de celebrar dins el mes següent a la data de la sentència.»

Trenta-u. L'apartat 1 de l'article 139 queda redactat de la manera següent:

«1. El deutor, una vegada que estimi íntegrament complert el conveni, ha de presentar al jutge del concurs l'informe corresponent amb la justificació adequada i sol·licitar la declaració judicial de compliment. El secretari ha d'acordar posar de manifest a l'oficina judicial l'informe i la sol·licitud.»

Trenta-dos. L'apartat 2 de l'article 140 queda redactat de la manera següent:

«2. La sol·licitud es tramita pel curs de l'incident concursal.»

Trenta-tres. Es modifica l'ordinal 2n de l'apartat 1 i els apartats 2 i 4 de l'article 142, que queden redactats de la manera següent:

«2n Des que es dicti la interlocutòria de declaració de concurs i fins a l'expiració del termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'han presentat impugnacions o, d'haver-se presentat, fins a la data en què es posin de manifest a l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, sempre que en el moment de la sol·licitud no hagi presentat proposta de conveni o, d'haver presentat una anticipada, se n'hagi denegat l'admissió a tràmit.»

«2. Dins dels quinze dies següents a l'expiració del termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors si no s'hi han presentat impugnacions o, si se n'han presentat, en la data en què es posin de manifest a l'oficina judicial els textos definitius d'aquells documents, si el deutor així ho ha demanat de conformitat amb l'apartat anterior, el jutge ha de dictar interlocutòria que posi fi a la fase comuna del concurs, i obrir la fase de liquidació.»

«4. Si el deutor no sol·licita la liquidació durant la vigència del conveni, ho pot fer qualsevol creditor que acrediti l'existència d'alguns dels fets que poden fonamentar una declaració de concurs segons el que disposa l'apartat 4 de l'article 2 d'aquesta Llei. A la sol·licitud s'ha de donar el tràmit previst en els articles 15 i 19 d'aquesta Llei i el jutge ha de resoldre mitjançant interlocutòria si és procedent o no obrir la liquidació.»

Trenta-quatre. L'apartat 1 de l'article 142 bis queda redactat de la manera següent:

«1. El deutor pot presentar una proposta anticipada de liquidació per a la realització de la massa activa fins als quinze dies següents a la presentació de l'informe previst a l'article 75.

El secretari judicial ha de traslladar la proposta anticipada de liquidació a l'administració concursal perquè procedeixi a la seva avaluació o formuli propostes de modificació. L'escrit d'avaluació o modificació emesos abans de la presentació de l'informe de l'administració concursal s'hi ha d'adjuntar, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 75.

Si la proposta anticipada de liquidació es presenta després d'emetre l'informe, el secretari judicial l'ha de traslladar a l'administració concursal perquè en el termini

no superior a deu dies procedeixi a la seva avaluació o proposta de modificació. Aquest escrit i la proposta anticipada de liquidació s'ha de notificar en la forma prevista a l'apartat segon de l'article 95.

Les parts personades i altres interessats poden formular observacions a la proposta anticipada de liquidació en el termini i condicions establertes a l'apartat primer de l'article 96.»

Trenta-cinc. Es modifica el paràgraf 2n de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 148 que queden redactats de la manera següent:

«El secretari ha d'acordar posar de manifest el pla a l'oficina judicial i en els llocs que a aquest efecte designi i que s'han d'anunciar en la forma que consideri convenient.»

«2. Durant els quinze dies següents a la data en què hagi quedat de manifest a l'oficina judicial el pla de liquidació, el deutor i els creditors concursals poden formular observacions o propostes de modificació. Transcorregut aquest termini sense que s'hagin formulat, el jutge, sense més tràmit, ha de dictar interlocutòria en què es declari aprovat el pla i s'hi han d'atenir les operacions de liquidació de la massa activa. Altrament, l'administració concursal ha d'informar, en el termini de deu dies, sobre les observacions i propostes formulades i el jutge, segons estimi convenient als interessos del concurs, ha de resoldre mitjançant interlocutòria aprovar el pla en els termes en què hagi estat presentat, introduir-hi modificacions en funció d'aquelles o acordar-ne la liquidació de conformitat amb les regles legals supletòries. Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs d'apel·lació.»

Trenta-sis. El paràgraf primer de l'article 152 queda redactat de la manera següent:

«Cada tres mesos, a comptar de l'obertura de la fase de liquidació, l'administració concursal ha de presentar al jutge del concurs un informe sobre l'estat de les operacions, que ha de quedar de manifest a l'oficina judicial.»

Trenta-set. L'apartat 2 de l'article 169 queda redactat de la manera següent:

«2. Una vegada adjuntat l'informe de l'administració concursal, el secretari judicial ha de traslladar el contingut de la secció sisena al ministeri fiscal perquè n'emeti dictamen en el termini de deu dies. El jutge, ateses les circumstàncies, pot acordar la pròrroga de l'esmentat termini per un màxim de deu dies més. Si el ministeri fiscal no emet dictamen en aquest termini, ha de seguir el seu curs el procés i s'entén que no s'oposa a la proposta de qualificació.»

Trenta-vuit. L'apartat 3 de l'article 170 queda redactat de la manera següent:

«3. Als qui hi compareguin dins el termini, el secretari judicial els ha de donar vista del contingut de la secció perquè, dins els deu dies següents, hi al·leguin tot el que convingui al seu dret. Si hi compareixen amb posterioritat al venciment del termini, els ha de tenir per part sense retrocedir el curs de les actuacions. Si no hi compareixen, el secretari judicial els ha de declarar en rebel·lia i han de seguir el seu curs les actuacions sense tornar a citar-los.»

Trenta-nou. L'apartat 1 de l'article 171 queda redactat de la manera següent:

«1. Si el deutor o algun dels compareguts hi formula oposició, s'ha de substanciar pels tràmits de l'incident concursal. Si són diverses les oposicions, s'han de substanciar juntes en el mateix incident.»

Quaranta. Es modifica l'apartat 5 de l'article 176 que queda redactat de la manera següent:

«5. Si en el termini d'audiència concedit a les parts es formula oposició a la conclusió del concurs, es li ha de donar la tramitació de l'incident concursal.»

Quaranta-u. L'apartat 3 de l'article 178 queda redactat de la manera següent:

«3. En els casos de conclusió del concurs per inexistència de béns i drets del deutor persona jurídica, la resolució judicial que la declari ha d'acordar-ne l'extinció i disposar el tancament del full d'inscripció en els registres públics que correspongui, i a aquest efecte el secretari judicial ha d'expedir un manament que contingui el testimoni de la resolució ferma.»

Quaranta-dos. L'apartat 7 de l'article 184 queda redactat de la manera següent:

«7. Si no es coneix el domicili del deutor o el resultat de la citació a termini és negatiu, el secretari judicial, d'ofici o a instància de part, pot realitzar les investigacions de domicili previstes a l'article 156 de la Llei d'enjudiciament civil. Si el deutor és una persona física i ha mort s'apliquen les normes sobre successió previstes a la Llei d'enjudiciament civil. Quan es tracti d'una persona jurídica que estigui en parador desconegut el secretari judicial es pot adreçar als registres públics per determinar qui eren els administradors o apoderats de l'entitat per tal de citar-la a través de les esmentades persones. Quan el secretari judicial esgoti totes les vies per citar el deutor, el jutge pot dictar la interlocutòria d'admissió del concurs sobre la base dels documents i al·legacions aportades pels creditors i les investigacions que s'hagin realitzat en aquesta fase d'admissió.»

Quaranta-tres. L'article 185 queda redactat de la manera següent:

«Article 185. *Dret a l'examen de les actuacions.*

Els creditors no compareguts en la forma escaient poden sol·licitar al jutjat l'examen d'aquells documents o informes que constin en les actuacions sobre els seus respectius crèdits, i per fer-ho han d'anar a l'oficina judicial personalment o per mitjà d'un lletrat o procurador que els representi, els qui per a aquest tràmit no estiguin obligats a personar-se.»

Quaranta-quatre. L'article 186 queda redactat de la manera següent:

«Article 186. *Substanciació d'ofici.*

1. Declarat el concurs, el secretari judicial ha d'impulsar d'ofici el procés.
2. El jutge ha de resoldre sobre el desistiment o la renúncia del sol·licitant del concurs, amb l'audiència prèvia dels altres creditors reconeguts a la llista definitiva. Durant la tramitació del procediment, els incidents no tenen caràcter suspensiu, llevat que el jutge, de manera excepcional, així ho acordi motivadament.
3. Quan la Llei no fixi un termini per dictar una resolució, s'ha de dictar sense dilació.»

Quaranta-cinc. L'apartat 1 de l'article 187 queda redactat de la manera següent:

«1. El jutge pot habilitar els dies i les hores necessaris per a la pràctica de les diligències que consideri urgents en benefici del concurs. L'habilitació també la pot realitzar el secretari judicial quan tingui per objecte la realització d'actuacions processals ordenades per ell o quan siguin tendents a donar compliment a les resolucions dictades pel jutge.»

Quaranta-sis. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 194 que queden redactats de la manera següent:

«2. Si el jutge estima que la qüestió plantejada és impertinent o manca de l'entitat necessària per tramitar-la per la via incidental, ha de resoldre, mitjançant interlocutòria, la seva inadmissió i acordar que es doni a la qüestió plantejada la tramitació que correspongui. Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs d'apel·lació en els termes establerts a l'apartat 1 de l'article 197.

3. Altrament, ha de dictar providència admetent a tràmit l'incident i acordant que se citin les altres parts personades, amb lliurament de còpia de la demanda o

demandes, perquè en el termini comú de 10 dies contestin en la forma prevista a l'article 405 de la Llei d'enjudiciament civil.»

Quaranta-set. L'article 195 queda redactat de la manera següent:

«Article 195. *Incident concursal en matèria laboral.*

1. Si es planteja l'incident concursal a què es refereix l'article 64.8 d'aquesta Llei, la demanda s'ha de formular d'acord al que estableix l'article 437 de la Llei d'enjudiciament civil; el secretari judicial ha d'advertir, si s'escau, la part dels defectes, omissions o imprecisions en què hagi incorregut en redactar la demanda, a fi que els solucioni dins el termini de quatre dies, amb advertència que, si no ho efectua, se n'ha d'ordenar l'arxivament. En aquest incident no és aplicable l'apartat 2 de l'article anterior.

2. Si la demanda és admesa pel jutge, el secretari judicial ha d'assenyalar dins els 10 dies següents el dia i l'hora en què ha de tenir lloc l'acte del judici, i citar els demandats amb lliurament de còpia de la demanda i altres documents, i ha de transcórrer en tot cas un mínim de quatre dies entre la citació i l'efectiva celebració del judici, que ha de començar amb l'intent de conciliació o avenença sobre l'objecte de l'incident. Si no s'aconsegueix, l'actor s'ha de ratificar en la demanda o ampliar-la sense alterar substancialment les pretensions, contestant oralment el demandat, i les parts han de proposar a continuació les proves sobre els fets en els quals no hi hagi conformitat, i el procediment ha de continuar de conformitat amb els tràmits del judici verbal de la Llei d'enjudiciament civil, si bé després de la pràctica de la prova s'ha d'atorgar a les parts un tràmit de conclusions.»

Quaranta-vuit. L'article 197 queda redactat de la manera següent:

«Article 197. *Recursos procedents i tramitació.*

1. Els recursos contra les resolucions dictades pel secretari judicial en el concurs han de ser els mateixos que preveu la Llei d'enjudiciament civil i s'han de substanciar en la forma que s'hi determina.

2. Els recursos contra les resolucions dictades pel jutge en el concurs s'han de substanciar en la forma prevista per la Llei d'enjudiciament civil, amb les modificacions que s'indiquen a continuació i sense perjudici del que preveu l'article 64 d'aquesta Llei.

3. Contra les providències i interlocutòries que dicti el jutge del concurs només es pot interposar el recurs de reposició, llevat que en aquesta Llei s'exclouï tot recurs o se n'atorgui un altre de diferent.

4. Contra les interlocutòries resolutòries de recursos de reposició i contra les sentències dictades en incidents concursals promoguts en la fase comuna o en la de conveni no es pot interposar cap recurs, però les parts poden reproduir la qüestió en l'apel·lació més pròxima sempre que hagin formulat protesta en el termini de cinc dies.

5. Contra les sentències que aprovin el conveni, o les que resolguin incidents concursals plantejats amb posterioritat o durant la fase de liquidació es pot interposar recurs d'apel·lació que s'ha de tramitar amb caràcter preferent, i en la forma prevista per a les apel·lacions de sentències dictades en judici ordinari.

6. El jutge del concurs, d'ofici o a instància de part, pot acordar motivadament en admetre el recurs d'apel·lació la suspensió de les actuacions que es puguin veure afectades per la seva resolució. La seva decisió pot ser revisada per l'Audiència Provincial a sol·licitud de part formulada en l'escrit d'interposició de l'apel·lació o oposició a aquesta, cas en què aquesta qüestió ha de ser resolta amb caràcter previ a l'examen del fons del recurs i dins els 10 dies següents a la recepció de les actuacions pel tribunal, sense que contra l'actuació que es dicti es pugui interposar cap recurs.

7. Es pot interposar recurs de cassació i extraordinari per infracció processal, d'acord amb els criteris d'admissió previstos a la Llei d'enjudiciament civil, contra les sentències dictades per les audiències relatives a l'aprovació o compliment del

conveni, a la qualificació o conclusió del concurs, o que resolguin accions de les compreses a les seccions tercera i quarta.

8. Contra la sentència que resolgui incidents concursals relatius a accions socials el coneixement dels quals correspongui al jutge del concurs, es pot interposar el recurs de suplicació i els altres recursos previstos a la Llei de procediment laboral, sense que cap d'aquests tingui efectes suspensius sobre la tramitació del concurs ni de cap de les seves peces.»

Quaranta-nou. La disposició final cinquena queda redactada de la manera següent:

«En tot el que no preveu aquesta Llei és aplicable el que disposa la Llei d'enjudiciament civil, i específicament pel que fa al còmput de terminis determinats a aquesta, així com en relació amb la documentació de les actuacions mitjançant sistemes de gravació i reproducció de la imatge i el so.

En l'àmbit dels processos concursals, hi són aplicables els principis de la Llei d'enjudiciament civil quant a l'ordenació formal i material del procés.»

Article divuitè. *Modificació de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge.*

La Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'arbitratge, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 2 de l'article 33 que queda redactat de la manera següent:

«2. Si així se li sol·licita, el tribunal ha de practicar la prova sota la seva exclusiva direcció. Altrament, el tribunal s'ha de limitar a acordar les mesures pertinents. En els dos casos el secretari judicial ha de lliurar al sol·licitant el testimoni de les actuacions.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 42 queda redactat de la manera següent:

«1. L'acció d'anul·lació se substancia pels cursos del judici verbal. No obstant això, la demanda s'ha de presentar de conformitat amb el que estableix l'article 399 de la Llei d'enjudiciament civil, acompanyada dels documents justificatius del conveni arbitral i del laude, i, si s'escau, ha de contenir la proposició dels mitjans de prova la pràctica dels quals interessen l'actor. El secretari judicial ha de traslladar la demanda al demandat, perquè contesti en el termini de 20 dies. En la resposta el demandat ha de proposar els mitjans de prova de què intenti valer-se. Contestada la demanda o transcorregut el termini corresponent, el secretari judicial ha de citar les parts a la vista, en la qual l'actor pot proposar la pràctica de prova en relació amb el que hagi al·legat el demandat en la seva resposta.»

Tres. Els apartats 2 i 3 de l'article 45 queden redactats de la manera següent:

«2. El secretari judicial ha d'alçar la suspensió i ha d'ordenar que continuï l'execució quan consti al tribunal la desestimació de l'acció d'anul·lació, sense perjudici del dret de l'executant a sol·licitar, si s'escau, indemnització dels danys i perjudicis causats per la demora en l'execució, a través dels cursos ordenats a l'article 712 i següents de la Llei d'enjudiciament civil.

3. El secretari judicial ha d'alçar l'execució, amb els efectes previstos en els articles 533 i 534 de la Llei d'enjudiciament civil, quan consti al tribunal que ha estat estimada l'acció d'anul·lació.

Si l'anul·lació afecta només les qüestions a què es refereix l'apartat 3 de l'article 41 i subsisteixen altres pronunciaments del laude, es considera estimació parcial, als efectes previstos en l'apartat 2 de l'article 533 de la Llei d'enjudiciament civil.»

Disposició transitòria primera. *Processos de declaració en tràmit.*

Els processos de declaració que estiguin en tràmit en qualsevol de les seves instàncies a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es continuen substanciant fins que es dicti sentència en l'esmentada instància conforme a la legislació processal anterior.

Disposició transitòria segona. *Assenyalaments.*

Els assenyalaments efectuats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de seguir el règim previst a la normativa vigent en el moment d'acordar-se.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques.*

La disposició adicional tercera de la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques, queda redactada en els termes següents:

«Disposició adicional tercera. *Entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.*

Els articles 5 a 9 i 11 a 15 d'aquesta Llei són aplicables en l'àmbit de les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social en la mesura que, atesa la naturalesa d'aquestes i el que disposen les lleis vigents, aquells preceptes els siguin aplicables, si bé les referències contingudes en aquells als advocats de l'Estat, al Servei Jurídic de l'Estat o a la Direcció del Servei Jurídic de l'Estat s'entenen efectuades, respectivament, als lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, al Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social, a la Direcció del Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social o a la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució espanyola, relatiu a la legislació processal.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de sis mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», excepte l'apartat deu de l'article quinze, pel qual s'afegeix un nou apartat 3 a l'article 23 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, que entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de novembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO